

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Cinquè període

Sèrie P - Número 75

Dimecres, 19 de desembre de 2001

Ple del Parlament

PRESIDÈNCIA DEL M. H. SR. JOAN RIGOL I ROIG

Sessió plenària núm. 47, tercera reunió

Í N D E X

Projecte de llei

de l'accessió i l'ocupació (tram. 200-00039/06) (p. 3)

Projecte de llei

d'orientació agrària (tram. 200-00033/06) (p. 11)

Proposició de llei

de modificació de la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya (tram. 202-00108/06) (p. 22)

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002 (tram. 200-00053/06) (p. 28)

Preguntes

al president de la Generalitat sobre la situació creada aquests darrers dies arran de la forta baixada de temperatures (tram. 317-00320/06) (p. 45)

al president de la Generalitat sobre les qüestions de caràcter prioritari que han ocupat la seva atenció la setmana del 10 al 16 de desembre (tram. 317-00327/06) (p. 47)

al president de la Generalitat sobre quina valoració fa de l'actuació del Govern davant el caos produït per les nevades i la davallada de les temperatures del darrer cap de setmana (tram. 317-00329/06) (p. 48)

al president de la Generalitat sobre el capteniment del Govern davant les emergències de subministrament elèctric i de trànsit produïdes el darrer cap de setmana (tram. 317-00332/06) (p. 49)

al president de la Generalitat sobre el capteniment del Govern pel que fa a les polítiques de reinserció social dels reclusos (tram. 317-00325/06) (p. 50)

al Consell Executiu sobre les mesures de seguretat interior i exterior dels centres penitenciaris de Catalunya (tram. 310-00209/06) (p. 52)

al Consell Executiu sobre el règim d'admissió d'alumnes als centres docents sostinguts amb fons públics (tram. 310-00213/06) i sobre la problemàtica de la xarxa viària al baix Maresme (tram. 310-00256/06) (retirades) (p. 53)

al Consell Executiu sobre un suposat bloqueig administratiu de la Direcció General del Joc i d'Espectacles per excés de treball (tram. 310-00210/06) i sobre el volum de preguntes parlamentàries relatives al joc rebudes durant el darrer trimestre del 2000 (310-00211/06) (p. 53)

→

al Consell Executiu sobre el tractament donat als materials específics de risc relatius a l'encefalopatia espongiforme bovina (EEB) (tram. 310-00218/06) (p. 54)

al Consell Executiu sobre el temps previst per a dotar els municipis de Catalunya d'una cobertura dels serveis de telefonia mòbil de qualitat (tram. 310-00223/06) i sobre les mesures adoptades per a assegurar un accés de qualitat als serveis de telefonia mòbil als municipis de Catalunya (310-00224/06) (p. 55)

Projecte de llei

de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002 (tram. 200-00053/06) (continuació) (p. 57)

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 47.3

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les nou del matí i sis minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pels lletrats Sr. Santaló i Burrull i Sr. Sol i Ordís.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap i els consellers d'Economia i Finances, de Sanitat i Seguretat Social, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i de Justícia.

El president

Es reprèn la sessió.

Projecte de llei de l'accessió i l'ocupació (tram. 200-00039/06)

Té la paraula l'honorable conseller de Justícia, senyor Josep Delfí Guàrdia, d'acord amb l'article 101 del Reglament, per presentar el Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de llei de l'accessió i l'ocupació.

El conseller de Justícia (Sr. Josep Delfí Guàrdia i Canela)

Moltes gràcies. Molt honorable president, senyores diputades i senyors diputats, em plau adreçar-me a aquesta cambra per segona ocasió aquesta setmana per tal de presentar un tercer projecte de llei relatiu al dret civil de Catalunya, regulador, en aquest cas, de l'accessió i de l'ocupació.

Aquest Projecte de llei se situa, com els altres, en el marc del procés d'actualització del dret civil català en ús de les competències que l'article 149.1.8 de la Constitució i l'article 9.2 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya atorguen a la Generalitat en matèria de conservació, modificació i desenvolupament del nostre dret privat.

La finalitat d'aquest Projecte de llei és l'adequació de la regulació sobre l'accessió i l'ocupació a la realitat del nostre país dotant aquestes figures d'una regulació més ampla que la fins ara existent, en el cas de l'accessió, o fins i tot regulant-la *ex novo* en el cas de l'ocupació.

Aquest Projecte de llei que avui presentem comparteix amb els altres dos projectes als quals abans m'he referit, presentats el passat dilluns, la innovació, amb la regulació d'aquestes institucions, per tal de proporcionar seguretat jurídica i incorporar les darreres aportacions tècniques i doctrinals en la matèria.

L'accessió i l'ocupació tenen en comú el fet de constituir dos modes d'adquisició de la propietat –només de la propietat i, per tant, no dels altres drets reals– provinents del *ius gentium* –i, per tant, no estesos a la totalitat de la ciutadania– i qualificats de «modes originaris» perquè són independents d'un dret anterior de qualsevol persona.

L'accessió s'ha regulat tradicionalment a Catalunya per les disposicions del dret romà que foren modificades parcialment per una disposició continguda en el llibre setè, títol primer, constitució única, del volum primer de les *Constitucions i altres drets de Catalunya*. Aquest

usatge, conegut –com ja és sabut– per les seves primeres paraules –com tots ells–, *si quis in alieno*, regulava dos casos d'accessió: el de qui edificava, sembrava o plantava en sòl d'altri sense tenir altra condició que la de posseïdor de l'esmentat terreny, i el d'edificació, plantació o sembra que hagués fet l'arrendatari en un terreny propietat de l'arrendador.

Amb les belles paraules de la traducció catalana de l'usatge quan va ser incorporat al *Llibre de les constitucions i altres drets de Catalunya* es deia: «Si algú, en lo sòl d'altre, de sa pròpia matèria edificara casa, d'aquell sia la casa de qui serà lo sòl; però si a bona fe haurà edificat creent lo sòl ésser seu, porà's retenir la casa fins que lo preu de la matèria e lo lloguer dels mestres li sien restituïts.»

Aquest usatge inspirà l'actual article 278 de la Compilació, que recull només el conflicte d'interessos que es dona entre el propietari de la finca i el posseïdor de bona o mala fe que edifica, sembra o planta en terreny aliè, o –com diu també el mateix usatge– «deneja la silva infructuosa d'altri sense cap altre títol que el legítimi».

En la Compilació només està regulada l'accessió de bé moble a bé immoble, i amb uns criteris no del tot coincidents amb el que estableix el Codi civil, ja que l'article 361 d'aquest formula una declaració de drets a favor del propietari del terreny en el qual s'edifica, es sembra o planta de bona fe, concedint-li una opció, mentre que l'article 278 de la Compilació catalana regula aquest supòsit establint l'accessió immediata en favor del *dominus soli*, però partint dels drets del que ha edificat, conreat o plantat de bona fe, donant-li un dret de retenció pel supòsit que el propietari no li satisfaci el pagament de les despeses efectuades.

El fet que la regulació de l'accessió en la Compilació sigui insuficient i s'hagi d'aplicar supletòriament el Codi civil ha donat lloc que en molts casos no s'hagi seguit el principi tradicional del dret català. Per aquesta raó, es pretén regular de forma completa aquesta figura, adaptant-la a la societat actual i als problemes i situacions que es donen en la pràctica. Per a la seva elaboració s'ha examinat el dret comparat i s'ha considerat especialment la regulació que d'aquesta figura fan els codis civils més moderns, i entre ells el del Quebec. Així mateix, també s'ha tingut en compte el que ha sostingut la doctrina i la jurisprudència sobretot en el supòsit de la regulació de les construccions extralimitades.

Com a novetat es preveu la distinció entre el supòsit de bona i de mala fe tant per part del que planta, conrea i edifica en terreny aliè, com per part del propietari del dit terreny. També és novetat la regulació de la figura de les construccions extralimitades, anomenada també «accessió invertida», perquè contradiu el principi clàssic d'atribuir el domini al que edifica de bona fe cedint el sòl a la superfície. I aquesta figura, que no havia estat regulada mai, ni al Codi civil ni en el dret històric català, fou introduïda per la jurisprudència a partir de la cèlebre i coneguda sentència del Tribunal Suprem del 31 de maig de 1949.

Com és sabut, el dret romà aplicava rigorosament el principi *superficies solo cedit*, amb el resultat que el propietari de la finca parcialment envaïda podia exigir al

constructor que enderroqués aquella part amb la solució poc satisfactòria d'obligar a trencar la unitat del que s'havia edificat.

Els tribunals han anat contemplant la figura de les construccions extralimitades i han anat consolidant una jurisprudència culminada amb la sentència abans esmentada, i amb el criteri que el tot edificat és indivisible i el sòl envaït ha de pertànyer per accessió al constructor que va edificar en sòl propi i envair el veí, amb les corresponents indemnitzacions al propietari del sòl. Això, però, en supòsits de bona fe, ja que en cas de mala fe s'obliga l'invasor a la demolició de tot el que ha construït en sòl aliè. El criteri seguit per la doctrina és que invertir l'accessió suposa partir de la idea que l'important és la capacitat de crear riquesa sobre el sòl: habitatges, urbanitzacions, instal·lacions industrials o recreatives, etcètera, que suposen el més important econòmicament i socialment.

El principi del dret romà que l'accessori segueix al principal –fonament de l'accessió– ha portat la doctrina a considerar que el principal és la construcció, és a dir, l'esforç creador de la riquesa, urbana i rústica, molt superior, moltes vegades, al mateix sòl.

La Llei que es presenta dona un pas més en el sentit de diferenciar els supòsits de construccions extralimitades quan el valor del sòl és superior al de l'edificació –cosa freqüent avui en molts indrets– de quan és superior el valor de l'edificació, que és l'altre cas. En el primer, s'atorga al propietari un dret d'opció amb un termini de caducitat, i en el segon, s'estableixen uns requisits perquè el que hagi construït en sòl aliè pugui fer seva l'edificació, com és la bona fe qualificada, o, en el cas que la resta del solar sigui inedificable, se li pugui obligar a adquirir la totalitat del solar envaït.

Es manté el dret de retenció del que hagi plantat, creat o edificat en sòl aliè igual com regulava la Compilació: com un dret de garantia que serà rescabalat pel propietari de totes les despeses que acrediti.

Es regula també, en un altre capítol, l'accessió mobiliària en base als supòsits clàssics d'adjunció –és a dir, unió de coses que poden distingir-se però no separar-se–, commixió –unió de coses que no poden ni distingir-se ni separar-se– i especificació o unió de la matèria amb el treball, que si bé no estaven regulades en la Compilació se'n trobava una referència, d'elles, a l'article 307.2 del Codi de successions, relatiu a la ineficàcia dels llegats quan hi ha un canvi d'espècie o a la transformació substancial de la cosa moble llegada, en què es contempla una indemnització en els casos d'adjunció o commixió.

Sota el principi, el mateix principi, que la cosa accessòria fos la principal quan resulta de la unió una cosa inseparable, es té en compte també la bona o mala fe, establint per a la determinació de la bona fe un criteri subjectiu, és a dir, la convicció que la cosa és pròpia, i un altre d'objectiu com és la manca d'indícis racionals que la cosa no pertany a un altre.

Només es regula l'accessió artificial, ja que la natural –com són l'alluvió, l'avulsió o força del riu, la mutació de llera i la formació d'illes als rius–, que està continguda en el Codi civil..., i són figures clàssiques del dret

romà, avui no tenen vigència en estar regulades per les normes de dret públic en matèria de domini públic, domini hidràulic, règim general d'aigües, etcètera.

En un títol independent de la Llei es regula també l'ocupació, figura que no recull la Compilació de dret civil de Catalunya i, per tant, fins ara s'havia d'acudir a la regulació que en feien els articles 609 i 610 del Codi civil. Es pretén la seva inclusió a l'ordenament jurídic català per tal d'evitar aquest buit en la nostra legislació i amb la intenció de donar completesa a la regulació de tota la matèria real, ajustant les disposicions a la modernitat actual.

Dins la possibilitat de desenvolupar el dret civil català que atorga la Constitució al legislador català, li permet –com així ho considera el Tribunal Constitucional– la formalització legislativa de realitats efectivament vigents en el propi àmbit civil i la regulació d'institucions connexes a les ja regulades, com és el cas que ens ocupa.

Aquestes institucions connexes no només es refereixen a la Compilació, sinó també a qualsevol institució regulada a l'ordenament jurídic de Catalunya. En aquest sentit, es poden trobar articles que fan referència a títols adquisitius exclusius del dret de propietat que es fonamenten en la possessió d'una cosa o dret a canvi de la seva presa material. Així, l'article 213 del Codi de successions, quan es refereix textualment «a tots els drets que la Llei atribueix al propietari àdhuc respecte a tresors, mines, boscos...», etcètera. També l'article 19 del Decret 323/1983, del 14 de juliol, que aprova el Reglament per a l'execució de la Llei de patrimoni de la Generalitat, quan diu: «La Generalitat podrà adquirir béns mobles per ocupació de la forma establerta per la normativa vigent.» En els mateixos termes, l'article 35 del Reglament del patrimoni dels ens locals, i també els articles 52 i 53 de la Llei del patrimoni cultural català, que estableix la titularitat dels descobriments en dir: «Els béns que d'acord amb l'article 44 de la Llei estatal del patrimoni històric espanyol tenen la consideració de domini públic i són descoberts a Catalunya s'integren en el patrimoni de la Generalitat.»

L'ocupació –també com és sabut– és la forma més primitiva d'adquirir la propietat, que originàriament era la caça i la pesca d'animals en llibertat, l'assentament d'illes sense propietaris que naixien en el mar o en els rius, i després s'anà ampliant a les troballes, tresors ocults i coses mobles abandonades, per arribar a agrupar-se en un mateix títol: l'ocupació. En l'actualitat, l'ocupació és una forma d'adquisició restringida a certs béns mobles, ja que els immobles no són susceptibles d'ocupació per impedir-ho les lleis sobre patrimoni.

Així mateix, l'aplicació de l'ocupació és molt reduïda avui, perquè la vida social restringeix el nombre de les *res nullius*, i perquè les legislacions tendeixen a atribuir a l'Estat la propietat dels béns abandonats o els que no tinguin propietari.

Els béns mobles susceptibles d'ocupació són els animals objecte de caça i pesca, d'acord amb les lleis especials que són d'aplicació, com la Llei de caça, que estableix quin és el concepte de peça de caça, dins el qual entren els animals salvatges i els domèstics que perden aquesta condició. Els animals que per les seves característiques són habitualment posseïts tenen la ca-

racterística de condició d'objecte trobat, i comporta un deure de restitució.

S'estableix un procediment per tal d'evitar adquisicions de domini d'un objecte propietat d'altre que l'ha perdut. Es pretén també fer una regulació més moderna de la troballa i del descobriment d'objectes d'especial valor que tracten dels anomenats «tresors ocults». Pel que fa a la troballa, es preveu la regulació de diferents formes d'ocupació, ja sigui en el cas de les coses abandonades, en què l'acte material d'apropiació serà el títol pel qual s'adquirirà la propietat, ja sigui en el cas de coses perdudes, en què es preveu un procediment per tal d'evitar un possible conflicte entre el propietari i el que les troba. El trobador ha de realitzar una activitat adreçada a comunicar la troballa a la corporació, que en donarà la publicitat oportuna, i, en cas que no es presenti el propietari, el trobador rebrà la cosa o una indemnització, segons quina sigui la quantia de la troballa. Amb el procediment esmentat s'intenta establir unes fórmules i unes indemnitzacions més conformes a la realitat actual.

En resum, d'aquest nou Projecte de llei podem assenyalar com a punts més principals, en primer lloc, la regulació de l'accessió en base a l'usatge *si quis in alieno* i als principis de dret romà, en especial el d'*accessorium sequitur principale*; segon, la superació de l'anomenada «accessió invertida», figura introduïda per la jurisprudència del Tribunal Suprem espanyol, per a una regulació detallada dels diferents casos de construcció extralimitada; tercer, la modernització de la regulació de l'ocupació i, singularment, del tresor ocult i la troballa.

Fins aquí la presentació d'aquest nou Projecte de llei, que poso a la consideració d'aquesta cambra, agraint les esmenes introduïdes, que milloren el text inicial, així com també el consens assolit. I, en conseqüència, els demano la votació favorable al Dictamen emès per la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana.

Senyores diputades, senyors diputats, senyor molt honorable president de la cambra, moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Gràcies a vostè, senyor conseller. I, ara, per tant, pasarem al debat de defensa de les esmenes i fixació de posicionament. Té la paraula, en primer lloc, l'il·lustre diputat senyor Rafael Ribó.

El Sr. Ribó i Massó

Gràcies, president. Senyor conseller, vostè ha començat a parlar en la pau del matí, una tranquil·litat absoluta a la cambra, una tranquil·litat que és una mica relaxadora amb la intranquil·litat que es pot viure en aquests moments. Fa goig sentir-lo quan parla del dret civil català –crec que és dels moments en què vostè es deu sentir més plenament en el seu lloc d'alta responsabilitat pública– i, a més, fa goig sentir-lo quan estem seguint una línia –que no s'ha interromput mai en aquesta cambra– de desenvolupament, actualització i modernització del nostre dret civil, i justament en un tema que fins ara, per raons d'aquestes mancances, havia estat només, pràcticament, supletori i que a partir d'aquesta llei cobrarà vigència per ell mateix.

Nosaltres hem presentat diverses esmenes, que hem anat discutint al llarg dels treballs de ponència i de comissió, i considerem que podem mostrar-nos satisfets amb les que s'han integrat en el text, a l'entorn de tota la temàtica que vostè ja esmentat, de la bona fe i la mala fe i els supòsits que es deriven en les actuacions al respecte; a l'entorn de la temàtica del rescabament, modulant-lo... I ja li anuncio, senyor president, que nosaltres (*veus de fons*)..., li anuncio, senyor president, que nosaltres retirem l'esmena que porta en la numeració actual el número 8 i el número 10, antigues 72 i 91. I, molt breument, em referiré a l'antiga número 3, ara número 1.

Nosaltres considerem que plantacions, conreus, construccions, s'han de presumir realitzades pel propietari, mentre no es provi el contrari. I això seria seguint la línia de com hem anat incorporant elements en la llei. El senyor Jaume Camps fins ara ha demostrat una gran disponibilitat també en el diàleg en aquesta Ponència; crec que pot acceptar també aquesta esmena, i, per tant, jo li agraeixo aquesta disponibilitat, a l'igual, òbviament –i no és cap formulisme–, que el treball –de vegades enrevessat en temes tan eixuts– que ha fet el lletrat senyor Pere Sol.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. L'il·lustre diputat senyor Joan Ridaó, per Esquerra Republicana, també per defensar esmenes i fixar el posicionament.

El Sr. Ridaó i Martín

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, amb aquesta mateixa vocació ecumènica del senyor Ribó, no sé si empès per l'hora d'aquest matí, voldríem començar destacant el fet que aquesta és una llei important, que en l'horitzó del futur codi patrimonial, i també una mica més enllà del Codi civil de Catalunya, sistematitza dos dels títols adquisitius del dret de propietat que, en un sol precepte, com deia l'honorable conseller en la presentació del Projecte de llei –concretament en l'article 278 de la Compilació, i de manera encara més remota, si vostès volen, en el Llibre setè de les Constitucions de Catalunya, que és l'autèntic precedent d'aquesta norma–, està present quan preveu que el qui edifica, planta o romp el sòl d'altri de bona fe podrà retenir l'edificació, la plantació o el conreu fins que l'amo reintegri el preu dels materials, i que el dret comú, també en el Codi civil –en els seus llibres segon i tercer–, regula el dret d'accessió i d'ocupació, pràcticament l'únic referent normatiu d'aplicació avui dia, encara que, com recordava també el conseller, d'aplicació supletòria, degut que el citat article de la Compilació de dret civil de Catalunya només estableix el principi general d'accessió, per bé que l'aplicació d'aquest precepte del Codi civil, com és lògic, no s'adequa –i ho deia també el conseller– als principis tradicionals del nostre dret.

Al mateix temps, com molt bé diu el preàmbul de la llei, la necessitat de recuperar aquesta tradició jurídica catalana, però també la realitat actual i les noves tècniques constructives, ens obligaven a examinar, dins el respecte a aquesta mateixa tradició jurídica, les situaci-

ons que es donen dia a dia, en la vida quotidiana, amb l'objectiu, fonamentalment, de solucionar els conflictes d'interessos, segons que el major valor correspongui al sòl o a la construcció, i també de regular un aspecte fonamental en aquesta Llei, com són les construccions extralimitades, una qüestió que tot sovint, en la pràctica, planteja diferents problemes, no només a nivell dogmàtic o a nivell doctrinal. I un tant del mateix podríem dir, lògicament, de la regulació moderna prevista pel que fa a l'ocupació.

El nostre Grup Parlamentari va presentar un total de trenta-una esmenes, que no són poques, a aquest Projecte de Llei, vint-i-dos de les quals han estat acceptades –i agraïm la disponibilitat i la receptivitat de l'honorable conseller i del ponent del Grup majoritari de la cambra, senyor Jaume Camps–, i en aquest tràmit només resten nou esmenes a discussió, de les quals ja anuncio que les retirem totes elles excepte una. Per tant, retirem les esmenes 22, 30, 34, 65, 89, 94, 107 i 111. Esmenes...

El president

Senyor diputat, m'ho pot dir amb la numeració...?

El Sr. Ridaó i Martín

Ho torno a repetir: són la 22, la 30, la...

El president

Perdó, si ho tinguéis amb la...

El Sr. Ridaó i Martín

Amb la nova numeració?

El president

Amb la nova numeració. (*Pausa.*) No ho té, és igual, no es preocupi. Ja m'arribarà.

El Sr. Ridaó i Martín

No ho tinc, no ho tinc. En tot cas, ja...

El president

No, no es preocupi.

El Sr. Ridaó i Martín

I mantinc una sola esmena en aquest tràmit, que és l'esmena –amb la numeració antiga, no la del Dictamen– 46 –però en qualsevol cas relativa a l'apartat tercer de l'article 9–, que fa referència a la construcció extralimitada amb valor superior de la construcció. En aquest supòsit, es preveu en la Llei, amb bon criteri, que el propietari del sòl pugui optar per una indemnització en espècie a través, en aquest cas, de l'adjudicació d'una peça de l'immoble o d'un departament, quan el constructor hagi constituït el règim de propietat horitzontal.

El sentit de la nostra esmena és molt senzill: nosaltres voldríem estendre aquesta obligació de compensar en espècie, no únicament en aquells supòsits en què la finca hagi estat dividida horitzontalment, sinó sempre que sigui susceptible d'aquesta divisió, perquè, si no, donaria lloc en aquest cas, molt ens temem, a un possible

frau de llei, en què el propietari pogués retardar de manera inconvenient la constitució d'aquesta propietat, d'aquest règim de propietat horitzontal, per tal d'evitar aquesta indemnització o aquesta compensació.

Ens sembla que és una esmena lògica, que, amb una bona predisposició i amb una voluntat com la que fins ara ha presidit la discussió d'aquesta Llei, hauria de ser acceptada, i, per tant, gosem en aquest tràmit de mantenir-la. Esperem que sigui acceptada, i, en definitiva, evidentment, ja anticipo el vot favorable del nostre Grup Parlamentari al conjunt del Dictamen d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè, senyor diputat. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roberto Labandera.

El Sr. Labandera Ganachipi

Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable conseller, nosaltres hem presentat en aquest Projecte de Llei, que té vint-i-sis articles –tres d'ells destinats o dedicats a l'apartat d'ocupació, i vint-i-tres, a l'accessió–, un total de setanta-sis esmenes. El 80% d'aquestes esmenes van adreçades o anaven adreçades a solucionar un oblit de la Conselleria, en el sentit que la presentació d'aquesta Llei no es va acompanyar, en el termini que corresponia, del dictamen d'impacte de gènere i, per tant, hem hagut de fer pràcticament més de seixanta-dos esmenes –seixanta-dos, exactament– amb relació a adequar el text legislatiu a això que mana la Llei 13/89, d'impacte de gènere de la nostra legislació.

De la resta, aquelles que fan bàsicament referència a l'articulat, senyor president, jo faré referència fonamentalment a cinc de les esmenes que hem presentat; la primera, a l'article 9, amb relació a allò que nosaltres considerem important, que és la definició de la bona fe, la presumpció de la bona fe. El primer element que és important assenyalar és que la Llei recull en l'article 9, apartat a, quan parla que la construcció s'ha de fer de bona fe, diu: «Hi ha bona fe quan, en el moment d'iniciar-se la construcció, qui ha construït es creu la persona propietària del sòl envaït i, fets els amidaments del projecte tècnic d'edificació, ha comprovat que no en resulta el contrari.» A judici del nostre Grup i dels assessors en matèria de dret civil del nostre Grup, falta encara una major concreció en aquest article, i en aquest sentit anava la nostra esmena, de dir que «i de les inscripcions del Registre de la Propietat no resulta que abans de plantar, conrear o construir coneixia o tenia mitjans racionals i motius suficients per conèixer el contrari».

Jo crec que la nostra esmena incrementa la prolixitat d'aquest article i d'aquest apartat i, per tant, nosaltres sosteníem –fins aquests moments, que retirem, en tot cas, aquesta esmena– que calia una major concreció en aquest sentit. Ahir, parlant amb l'il·lustre diputat Jaume Camps en aquesta matèria, em deia que el concepte de la presumpció de bona fe..., ja era suficient el text com estava redactat. Jo crec també i estic d'acord amb

aquesta valoració, i, per tant, senyor president, retiro l'esmena que fa..., és el punt 6 del Dictamen, no?

El president

Exacte.

El Sr. Labandera Ganachipi

Ara passaré a referir-me a un altre aspecte que per nosaltres també és important i que ha originat un debat i, fins i tot, ha fet o ha provocat en aquest diputat, doncs, una certa recerca, no només de tipus jurídic, sinó també etimològic, que fa referència a l'article 25, que és «Descobriments d'objectes d'especial valor». Nosaltres esmenàvem la paraula, el terme «descobriments» pel terme «troballa» –troballa. I m'ha agradat sentir, en la presentació d'aquest Projecte de llei, que en tot moment l'honorable conseller s'ha adreçat a explicar justament el contingut d'aquest article fent referència a la troballa, a la troballa d'objectes d'especial valor. I he fet –i si m'ho permet el senyor president– una certa disquisició, no només jurídica, sinó també etimològica, en el sentit que «troballa» i «descobriments» tenen punts de contacte però també tenen algunes diferències, i que el concepte de «troballa» poder seria molt més ampli. Primer, que és més antic en la llengua catalana; «troballa» data, està registrada en el diccionari en el segle XIX, però data de l'època medieval: el 1404 ja hi surt la paraula «troballa», en alguns dels textos, i el concepte de «trobar».

I en Coromines diu, senyor conseller, que «troba» en el sentit legal..., la paraula «troballa» vindria de «troba», «en el sentit legal d'estipendi que es dona al qui troba un objecte de valor», i cita com a font documents de 1180, de Sant Cugat, en què es donaven «trobas de sarracenos», «que si algú trobara tresor, la meytat és del trobador», o, per exemple, una demanda «apertinent» –de pertinença– «a Madame D. Cabestany, de la Roca d'Albera» que diu: «li donaré sis sous, de trovas». I, per tant nosaltres considerem que el concepte «descobriments» –que aquest sí que és del segle XIX– no és tan precís ni tan just com hauria de ser el concepte de «troballa».

Em permetrà –i no és pedanteria–, honorable conseller..., jo vinc del món..., jo he ensenyat molts anys llengua i, per tant, aquestes coses realment m'han fet gaudir enormement del debat d'aquest punt de l'article 25 d'aquesta llei. Perquè si ens n'anem a la terminologia jurídica en castellà, hi ha una diferència major entre el que és el «hallazgo» i el que és el «descubrimiento»; i, fins i tot, en alguna referència, en això que en anglès es diu el verb «to find» o «to discover». I, realment, el «descubrimiento» –el «descobriments»– és una accepció exclusivament dedicada a la història, la geografia. Jo he trobat, fins i tot, que quan es planteja el tema del «descobriments», he trobat en el diccionari que es diuen coses..., «acción y efecto de descubrir», però tots els exemples que hi posa el jurista diu: «de informació relativa a la defensa, de secretos documentals, de revelación de secretos», no fa referència al que seria el concepte de «troballa d'objectes d'especial valor».

Jo espero que l'esmena 100, l'esmena 101..., senyor president, disculpi'm, li diré..., en el Dictamen..., la 13, la 14, la 19 i la 20, que fan referència justament a aquest

tema, podrien tenir una certa solució de transacció si féssim allò quasi, jo diria, salomònic de dir «troballa o descobriments». Modernitzem d'alguna forma el llenguatge aplicant el concepte de «descobriments» –que, de fet, en català hauria de ser «descoberta», senyor conseller, perquè «descobriments» tampoc està concebut per explicar l'efecte de les coses. I, per tant, em donaria una gran satisfacció, senyor conseller i senyor Jaume Camps, que es pogués acceptar d'alguna forma aquesta disquisició, que no és lingüística i que no és menor, en la precisió d'aquesta llei.

Dit això, tampoc farem *casus belli* d'aquest tema; si no s'acceptés una transacció, nosaltres evidentment també votarem de forma favorable al Dictamen d'aquesta llei.

Vull manifestar per acabar, senyor president, la satisfacció per l'acceptació d'aquestes esmenes. Vull també reconèixer la disponibilitat que ha tingut en tot moment el senyor Camps en el debat d'aquesta llei, com en el debat de la llei de drets de superfície i de servitud. Li vull agrair també l'especial dedicació que ha tingut a la meua formació en matèria jurídica i de dret civil, fins i tot amb exemples històrics, que ha fet durant aquests mesos, que li agraeixo de forma específica.

Recomanar, en tot cas, al senyor conseller que en processos posteriors, allò que diem abans d'ahir, convindria un cert procés de major diàleg. I vull, per això, fer una referència a la resposta que l'altre dia donava el senyor Camps a la meua intervenció en el Projecte de llei de dret de servitud i de superfície. Res més lluny de la meua intenció que deixar de valorar o menysprear la tasca de l'Observatori del Dret Privat. Creiem que és un instrument molt útil en defensa i en la modernització i l'actualització del dret civil català, però nosaltres creiem també que en aquests processos legislatius que modifiquen el nostre dret civil, doncs, hi hauria d'haver un procés més ampli. En tot cas, vagin les meves paraules per fer aquesta puntualització, perquè es despenia de la intervenció del senyor Jaume Camps que jo d'alguna forma... I no voldria, senyor Jaume Camps, que es tornés a doldre de la meua actitud en relació amb l'Observatori del Dret Privat, però crec que hi podrien haver altres elements importants.

I finalment agrair evidentment al lletrat de la Ponència, als serveis de la cambra i als companys i companya, diputats i diputada, que han estat a la Ponència les aportacions que hi han hagut en aquesta matèria.

Dir, senyor president, que en cas que..., tot i que no s'acceptés aquesta disquisició entre «troballa» i «descobriments», les esmenes del nostre Grup, votarem favorablement el Dictamen.

Gràcies.

El president

És entre «troballa» i «descoberta», senyor diputat.

El Sr. Labandera Ganachipi

«Troballa» i «descoberta», exactament...

El president

Moltes gràcies.

El Sr. Labandera Ganachipi

...«descobriments» és el que està proposat en el text, per això...

El president

Gràcies. Té la paraula ara, en nom del Grup Parlamentari Popular, la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Projecte de Llei d'accessió i ocupació que estem debatent se suma als altres dos projectes de Llei que han d'integrar també el Codi patrimonial de Catalunya que hem aprovat en aquest mateix Ple, que són la Llei de regulació dels drets de superfície, servitud i adquisició i també la que ara ja és Llei de cessió de finca o edificabilitat a canvi de construcció futura.

Ho he volgut recordar perquè en aquest Ple s'haurà donat una empena important per tal d'anar avançant en el que serà el futur Codi patrimonial de Catalunya. I, en definitiva, estem donant passes per arribar, en un futur que esperem –el Grup Popular espera– que sigui un futur proper, un futur no gaire llunyà, que puguem tenir ja elaborat el Codi civil de Catalunya. Tenim feina feta: hem elaborat el Codi de successions, tenim fet el Codi de família i en aquest Ple hem donat una empena important per elaborar el Codi de dret patrimonial i així arribar, de forma propera, a tenir, a elaborar el que serà el Codi civil de Catalunya.

La Llei d'accessió i ocupació –ha quedat molt clar en la intervenció del conseller– regula títols adquisitius exclusivament del dret de propietat. L'accessió regula dos vessants: l'accessió immobiliària i l'accessió mobiliària. S'ha fet referència abans a l'origen històric de l'accessió, la tradició històrica que té l'accessió en el nostre dret. Sens dubte, té un reflex que es modifica ara amb l'actual redacció de l'article 278 de la Compilació de dret civil de Catalunya. Però de tota manera l'origen es troba, com molt bé ha fet esment el conseller, en l'usatge *si quis in alieno*. Per tant, estem desenvolupant, estem actualitzant, estem adaptant a les necessitats del tràfic immobiliari actual, a les necessitats de l'activitat econòmica actual de Catalunya, una figura que forma part de la tradició jurídica més arrelada en el nostre país.

La realitat actual, les noves tècniques constructives, la nova realitat del mercat ens obliguen a fer aquesta actualització. En la regulació que es fa de l'accessió es distingeix en el Projecte de Llei –és una qüestió pacífica; hi hem estat tots d'acord– entre els supòsits de bona i mala fe amb què es produeix aquesta accessió, i l'establiment, també, dels mecanismes que s'han d'utilitzar quan es produeixin conflictes d'interessos en aquests supòsits de..., en els supòsits en què es produeix un major valor del sòl o de la construcció per produir-se el mecanisme de l'accessió.

Es regula de forma innovadora –s'hi ha fet esment també anteriorment– les construccions extralimitades. S'hi han referit tots els grups parlamentaris, ha estat una regulació basada en el que ja és una jurisprudència consolidada i, per tant, representa una novetat important en el Projecte de Llei que ens ha presentat el Govern.

L'accessió immobiliària és també objecte de regulació, atenent també, naturalment, als criteris de bona i mala fe.

I finalment també es regula, com a títol exclusiu d'adquisició de la propietat, l'ocupació.

El Grup Popular va presentar un total de vuit esmenes en aquest Projecte de Llei; un projecte de Llei que va venir molt treballat... (*pausa*), un projecte de Llei que va ser objecte de treballs en l'Observatori de Dret Civil de Catalunya, en la Comissió de Codificació, i que, per tant, ha estat objecte de treballs en el tràmit d'esmenes, en el tràmit de ponència, però que ha estat objecte –amb petites diferències– d'un gran consens entre tots els grups parlamentaris.

Pel que fa al Grup Popular, tenim dues esmenes reservades en el ple. Anuncio ja la retirada de l'esmena número 16, i mantindriem, per a la seva votació, l'esmena número 12, la qual... –és en la nova numeració, senyor president, en el text del Dictamen. (*Veus de fons.*) Mantindriem, doncs, la número 12, a la qual ja em referiré perquè tracta de l'accessió en la compensació del descobridor. Per tant, m'hi referiria en un segon moment.

Voldria esmentar ara el gruix de les esmenes presentades pel Grup Popular; no m'hi referiré, a totes, però sí a alguna de les esmenes presentades, que –entendem– han millorat el text del Projecte.

Així, ja en les disposicions generals del Projecte de Llei, pel que fa al concepte i regulació, el Grup Popular va considerar necessari introduir esmenes en el sentit que es respectés el sistema de fons de l'accessió, és a dir que les accessions que tinguessin regulació específica es regeixin per les seves pròpies disposicions i, de forma supletòria, naturalment, com no podria ser d'una altra manera, per les disposicions que es contenen en aquesta Llei.

En aquest sentit, l'article 2, amb què es fixa la regulació, ha quedat en opinió del Grup Popular molt..., ha quedat acurat en fixar que «l'accessió es regeix per les disposicions d'aquesta Llei, sens perjudici que els supòsits d'accessió que tinguin una regulació especial es regeixin per la legislació que els sigui aplicable». Ens sembla un article important per respectar, com deia, el sistema de fons.

Voldria fer esment també de dues esmenes presentades pel Grup Popular que afecten la secció segona, pel que fa a la plantació de conreus i construccions en sòl d'altri de bona fe, tant pel que fa a les plantacions i conreus de llarga durada, com pel que fa a les plantacions i conreus de curta durada, en el sentit que nosaltres entenem que no calia introduir..., en el text presentat del Projecte, en el text presentat pel Govern, en el Projecte de Llei presentat pel Govern, no calia introduir especificació d'indemnització per danys i perjudicis, atès que la Llei ja regula un mecanisme concret de compensació.

A més a més, sí que voldria fer una reflexió en relació amb el fet que els dos articles parlen ja del propietari que actua amb bona fe, per tant, existint bona fe, no pot sancionar-se amb una indemnització, atès que l'obligació d'indemnitzar es reserva únicament i exclusivament a les actuacions que es produeixen en situacions de mala fe.

Voldria referir-me ara, com he anunciat, a l'esmena número 12, que ha mantingut el Grup Popular. És una esmena referida a l'article 25, a la part de la Llei que tracta l'ocupació, i concretament al descobriment d'objectes de valor especial.

El Grup Popular considera que estan bé les precisions que s'han fet per part del Grup Socialista en aquest article, però considera que el que és important és com es fixa la compensació en els descobriments, en les troballes –o la terminologia que definitivament s'incorpori en el Projecte de Llei.

Nosaltres consideràvem que la persona que hagi trobat un objecte ocult d'especial valor té dret a rebre en metàl·lic una quantitat equivalent, no pas a la quarta part del valor de l'objecte trobat, com es contenia en el Projecte de Llei enviat pel Govern, sinó que la compensació al descobridor en finca aliena havia de ser en una part més important, concretament havia de ser en una part més elevada que arribaria a la meitat. I no es tracta, en aquest cas, de repetir criteris que es puguin trobar en altres legislacions que no siguin la legislació catalana, que es puguin trobar en el Codi civil, sinó que del que es tracta és de produir un efecte d'incentivar justament aquestes activitats de trobada, de recerca, per part d'empreses i particulars. I, en qualsevol cas, ens semblava que en el Projecte de llei quedava descompensat, molt en benefici del propietari i no pas del descobridor. Per tant, demanaríem els bons oficis del senyor Jaume Camps, perquè fos acceptada aquesta esmena del Grup Popular i pogués ser incorporada, concretament, en l'article 25, quan tracta l'ocupació, el descobriment d'objectes d'especial valor. Per tant, el Grup Popular considera que les aportacions que ha fet a través de les vuit esmenes que ha presentat en aquest Projecte de llei han estat incorporades i anuncia, per tant, senyor president, el vot favorable al text del Dictamen, tot demanant al Grup de la majoria que s'incorporés l'esmena que acabo de defensar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. I ara té la paraula l'Illustre diputat senyor Jaume Camps, que, a més de les consideracions jurídiques, esperem la seva aportació a l'etimologia del país.

El Sr. Camps i Rovira

Gràcies, senyor president. Evidentment, està molt més preparat el senyor Labandera que jo mateix per a les qüestions lingüístiques. Jo –perdoni, senyor Labandera– li he d'agrair, li he d'agrair, com es fa sempre i tradicionalment, en aprovar una llei –una llei que aprovarem, espero, per unanimitat, després de cent trenta-cinc esmenes, que no és fàcil... És tradicional agrair a tots els ponents –i jo no faré l'excepció, aquest cop–, agrair a tots els ponents, amb alguns dels quals portem ja una llarga història de transaccions i de parlamentar respecte a les lleis civils, com la senyora Nadal, el senyor Ribó i el senyor Ridao, i no em descuido ningú, em sembla; no. Però, és clar, amb vostè, amb vostè era la primera vegada, i vostè –doncs, tampoc és cap defecte, eh?– no té formació jurídica; per tant, vostè té un mèrit especial

perquè, realment, endinsar-se en conceptes com l'accessió, la usucapció..., en fi, conceptes, que, realment, pels que tenim formació jurídica són conceptes normals, per vostè, és com si a mi em fessin parlar de química inorgànica, i, per tant, jo li agraeixo l'esforç especial que vostè ha fet.

Però fixi-s'hi: li posaré un exemple perquè m'entengui i ja entro en el tema de la troballa i el descobriment, i ja li avanço que li accepto la transaccional –de parlar de «troballa» i de «descobriment»– per no trencar el consens. Però fixi's, fixi's, en el text, com de vegades els temes lingüístiques tenen la seva importància. En la correcció lingüística d'aquesta Llei s'ha introduït, en els articles 7 i 8, una paraula absolutament correcta des del punt de vista lingüístic català, que diu: «La persona propietària del sòl en què una altra persona ha construït res de bona fe» –ho diu el mateix article 8, en aquest cas–, «la persona propietària del sòl en què una altra persona ha construït res...» Què hi entén vostè, quan diuen que «ha construït res de bona fe»? «Que no ha construït nada de buena fe»? Doncs, no: que ha construït «alguna cosa». Fixi-s'hi bé: fins i tot quan un complement directe –crec que és un complement directe– és correctíssim o un objecte del subjecte, tenim dificultats, els juristes, per interpretar i, amb bon criteri, jo he demanat, jo crec que hauríem de demanar als serveis lingüístics que substituïssin aquesta correctíssima forma de «res» per «quelcom» o «alguna cosa», perquè, indubtablement, malgrat –ho repeteixo– la seva correcció lingüística, hi hauria una certa dificultat o uns certs dubtes, o una certa sorpresa en no ser una menció correcta jurídicament, perquè, jurídicament, els advocats estem acostumats a dir el que ha construït, *tout court*, i, per tant, aquesta és la formulació al Codi civil i aquesta és la formulació dels antics textos de la mateixa *Compilació* i, per tant, tenim la mentalitat de determinades expressions.

Per tant, el «descubrimiento del tesoro» és una formulació jurídica que posem a dintre, no perquè hàgim tingut la sort de trobar cap tresor, però tenim molt clar que sempre s'ha parlat de descobriment, i és molt evident que no és el mateix un tresor ocult, en què cal buscar –i, per tant, es parla de «descobriment del tresor»– que la troballa. La troballa pot ser, senyor Labandera, que te'l trobis pel carrer, que te'l trobis a terra, que té l'obligació de restitució, etcètera, etcètera, i tindrà les obligacions que calgui, però hi ha un cert matís com hi ha un cert matís entre «decouvrir» i «trouver», o hi ha un cert matís entre «to find» i «to discover», o, evidentment, entre «hallazgo» i «descubrimiento».

Per tant, aquest matís, jo crec que cal incorporar-lo, però sense oblidar que, almenys, així no trairem l'omniconcepció –potser, de deformació jurídica– que en molts textos ens trobem, i amb això crec que dono solució, senyor –i que hagi començat per vostè, em perdonarà–, a la transacció, a les esmenes 13 i 14, i deixarem que la 19 i la 20, els serveis de la cambra les adaptin perquè no sé ara, exactament, si «descobriment» i «troballa»... Crec que, concretament, en la 20, ja s'hi inclou el «descobriment» i la «troballa». Per tant, diem que la transacció és posar en cada cas «descobriment» o «troballa» i en aquells casos en què ja hi sigui la transacció es dona per feta, a efectes de correcció lingüística.

Aquesta seria, pel que fa a vostè –i li agraeixo la retirada de la resta d'esmenes, especialment, la 6 i la 47... Com vostè ha dit, vostè volia definir amb més proximitat el tema de la «bona fe», la presumpció de «bona fe». Tanmateix, pensí que, si vostè exigeix que, a més a més, el propietari es cregui propietari del sòl que envaïx; que, a més a més, coincideixi l'amidament i, a més a més, calgui que ho tingui inscrit en el Registre de la Propietat, bé, és que n'és propietari; no és un problema de «bona fe», és que ja n'és propietari.

Passant a altres esmenes, senyor Ribó, jo li agraeixo la retirada de l'esmena i li dono la raó, li dono tota la raó que l'esmena número 8, en què «les plantacions, conreus i construccions fets sobre una finca presumeixen realitzades pel propietari a càrrec seu», mentre no es provi el contrari, la menció, que podria, d'alguna forma, considerar-se que ja va inclosa en el text, crec que precisa molt millor el text de l'article i, per tant, acceptaré aquesta esmena.

Pel que fa a Esquerra Republicana i per no trencar el concert, senyor Ridao, jo també acceptaré –el nostre Grup també l'acceptarà– la menció que vostè fa a l'esmena número 5, sobre que la finca sigui susceptible de constituir-se en règim de propietat horitzontal. Tenia raó vostè: una cosa és que la finca hagi estat feta, com a requisit previ, dividida en propietat horitzontal i una altra cosa és que pugui ser-ne susceptible, amb la qual cosa s'evita la dilació fraudulenta per part d'un possible promotor, que retarda, extemporàniament i de forma voluntària, la possibilitat de, realment, constituir la propietat en règim de propietat horitzontal.

Vaig acabant perquè veig que els diputats ja s'incorporen i els rumors em fan pensar que tindrem una plena unanimitat i, per tant, jo vaig acabant.

No voldria, per això, oblidar, com sempre, la tasca important que ha fet la senyora Dolors Nadal i una discussió amable que hem tingut respecte al premi del propietari que troba el tresor ocult. Nosaltres ens pensàvem que el propietari (*remor de veus*)...

El president

Senyores i senyors diputats, els prego silenci. Pot ser que els sigui d'interès parlar de la troballa d'un tresor ocult.

El Sr. Camps i Rovira

Jo crec que sí, jo crec que és una circumstància que a la vida ens dona, que es pot donar; per tant, cal que les senyores diputades i els senyors diputats sàpiguen que, quan hi ha una troballa, un descobriment –senyor Labandera, no ens barallarem– sobre un tresor ocult, la senyora Nadal, pretenia –i ho pretén, a través d'una esmena– que el propietari en pugui retenir la meitat. Nosaltres pensàvem que amb una quarta part n'hi havia prou; no crec que això –que amb una quarta part n'hi hauria prou..., però crec que, realment, aquest és un sistema que coincideix amb el Codi civil, i, a més a més, és bo que el trobador, o el descobridor, del tresor, realment, pugui tenir-ne la meitat com a just premi a la seva perspicàcia.

Bé, en tot cas –i amb això acabo–, aquesta és una peça més. Normalment, la funció parlamentària, vostès sa-

ben que es divideix en dues parts iguals: la d'impuls i control de l'acció política i de govern i la de legislar. Moltes vegades, oblidem que la funció de legislar és important, i, amb certa tranquil·litat, sense patacades i sense crispacions –no vull dir que les patacades i les crispacions siguin quelcom que empitjori l'acció de control de l'acció política i de govern–, amb una certa tranquil·litat, que vèiem aquest matí a les nou, quan hi érem tots, s'ha legislat sobre el Codi civil, es va construir peça a peça aquest Codi civil –no tenim tan sols el Codi de successions i el Codi de família, peces importantíssimes–, anem avançant pas a pas, i en aquest mateix Ple hem aprovat quatre lleis –justament entre aquest Ple i l'anterior–, quatre lleis civils importants. Ho hem fet per unanimitat, o consens, pràcticament, per unanimitat i, per tant, aquesta tasca legislativa, també la vull posar de reflex perquè també és una activitat del Parlament que, segurament, no surt als mitjans de comunicació, poc apassionats per l'accessió o la usucapció *contra tabulas*, però, realment, és important per quelcom que és el nervi, un dels nervis de la nació, com és el Dret Civil català.

Gràcies, senyor president; gràcies, senyors diputats; gràcies a tots els ponents, a la Conselleria, al lletrat senyor Pere Sol, que ens ha il·lustrat, i tots els agrairments de consuetud que vostès coneixen i que jo dono, en economia processal, per reproduïts. Gràcies.

El president

Un moment, senyor diputat. Vostè ha ofert una transacció sobre l'esmena número 13, 14 i 15...

El Sr. Camps i Rovira

Només 13 i 14.

El president

La 15 es retira?

El Sr. Camps i Rovira

La 15 s'ha retirat, i, eventualment, sobre la 19 i la 20, però aquestes dues ja subjectades al criteri de correcció lingüística de la cambra.

El president

A veure: per tant, queden retirades, senyor Labandera?

El Sr. Camps i Rovira

Queden retirades totes en funció de la transacció «troballa o descobriment».

El president

Molt bé.

El Sr. Camps i Rovira

I, les altres, les votarem a favor. La de la senyora Nadal, la número 6... Perdó, perdó, perdó...

El president

A veure, queden vives...

El Sr. Camps i Rovira

Queden vives la 12, del Partit Popular.

El president

Esperi's un segon, senyor diputat. Queden vives, per ordre, la 1, d'Iniciativa per Catalunya – Verds.

El Sr. Camps i Rovira

La número 5...

El president

La número... Perdó: jo tinc la 9...

El Sr. Camps i Rovira

La 1, d'Iniciativa...

El president

La 5, d'Esquerra Republicana

El Sr. Camps i Rovira

Que votarem favorablement, també.

El president

Molt bé, i, després, la 12, del Partit Popular.

El Sr. Camps i Rovira

Que votarem favorablement, i la 13 i la 14

El president

Transaccionades...

El Sr. Camps i Rovira

...I la 19 i la 20...

El president

Retirades...

El Sr. Camps i Rovira

...Aquestes dues últimes, retirades, però la 13 i la 14...

El president

Amb transacció.

El Sr. Camps i Rovira

...Amb transacció de «troballa o descobriment».

El president

I li pregaria que arribés a aquesta Mesa degudament signada, aquesta transaccional, eh?

El Sr. Camps i Rovira

«Troballa o descobriment». No, el firmarem tots.

El president

Molt bé. Prego atenció als senyors diputats. Passem, per tant, a votar l'esmena número 1, d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per unanimitat.

L'esmena número 5, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

També aprovada per unanimitat.

L'esmena número 12, del Grup Popular.

Comença la votació.

Aprovada per unanimitat.

I, ara, la transaccional, que queda suportada per les esmenes números 13 i 14, del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Aprovada per unanimitat.

I ara el text del Dictamen, amb les esmenes aprovades incorporades.

Comença la votació.

Aprovada per unanimitat.

Projecte de llei d'orientació agrària (tram. 200-00033/06)

El següent punt de l'ordre del dia és el Projecte de llei d'orientació agrària. Per presentar el text del Dictamen, té la paraula l'honorable conseller d'Agricultura, senyor Josep Grau, d'acord amb l'article 101 del Reglament. Prego que pugui a la tribuna. I esperi's un segon... (*Remor de veus. Pausa.*) Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que hagin d'absentar-se que ho facin ràpidament i en silenci, senyors diputats.

Té la paraula, senyor conseller.

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (Sr. Josep Grau i Seris)

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, em complau, en nom del Govern, presentar aquest Projecte de llei d'orientació agrària, Projecte de llei que forma part del paquet legislatiu que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha de portar a terme durant aquesta legislatura. Un altre és la Llei d'ordenació del sector vitivinícola, presentada ja al Parlament; la mateixa Llei de confraries de pescadors, presentada també ja en el Parlament, o la Llei de qualitat alimentària, que serà presentada el proper semestre, i conjuntament amb Sanitat, però presentada des de Sanitat i, per tant, penjant des de Sanitat, la Llei de creació de l'Agència de Seguretat Alimentària, que formen part d'aquells compromisos que ens vàrem fer en el programa de govern per a aquesta legislatura.

(*El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.*)

Necessitat de la Llei; per què aquesta Llei és necessària a Catalunya? En primer lloc, perquè durant els últims vint anys hi ha hagut importants transformacions, tant des d'un punt de vista administratiu, la incorporació de l'Estat espanyol a la Unió Europea, l'assumpció de competències en matèria agrària per part del Govern de Catalunya, la mateixa política agrària comunitària i, a més a més, també perquè dins de Catalunya ha sofert importants transformacions el mateix sector. El mateix Pla nacional agrari de l'any 86, el Pla director de política agrària i pesca de l'any 93 o el Pla general de política forestal de l'any 95 han significat ja avenços importants d'anàlisi i definició d'estratègies concretes per al desenvolupament del sector agrari i la modernització de les seves estructures. I això s'ha complementat amb l'Agenda 2000, a partir de l'any 2000, el període 2000-2006, amb el Programa de desenvolupament rural de Catalunya.

Per tant, la Llei d'orientació..., aquesta necessitat, la marca voler executar un marc legal en el qual moure'ns els propers anys; és a dir, una llei que ens orienti, que ens defineixi quins són els camins a seguir en aquest món, cada vegada més competitiu, que també ens afecta al sector agrari, en el qual també ens afecta la mundialització del comerç, i, per tant, els mateixos mercats internacionals ens defineixen també quina és la funció que hem de fer nosaltres i com ens hem d'estructurar.

Per tant, la presentació d'aquest Projecte de Llei és fruit, primer de tot, de donar compliment al programa de govern de Convergència i Unió; segon, al programa de les organitzacions agràries, a qui vull saludar, que estan aquí presents –Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, Unió de Pagesos i Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya–; a les mateixes mocions i resolucions del Parlament de Catalunya que expressen la voluntat dels diferents grups polítics d'aquesta cambra de tirar endavant aquesta Llei d'orientació, i, a més a més, perquè jo crec que tenim la voluntat, per una banda, i la necessitat, per una altra, de regular també el marc en el qual ens hem de moure i s'han de moure aquestes prop de setanta-set mil explotacions agràries que hi ha a Catalunya –que després n'anomenarem empreses–, i, a més a més, perquè representen avui per avui, encara, un volum important dins de la mateixa renda, del PIB, del mateix país, i perquè en algunes comarques són l'única activitat econòmica o la principal activitat econòmica, i, a més a més, perquè la nostra agricultura va lligada a un sector industrial potentíssim; no hem d'oblidar que l'agroindústria, la indústria agroalimentària catalana, representa aproximadament el 23% de l'agroindústria de l'Estat espanyol i que està facturant al voltant de 2,5 bilions de pessetes, i que, si analitzem tot el conjunt del sector industrial català, és el primer sector industrial en facturació. Per tant, crec que el conjunt d'aquests elements –producció i indústria– fan necessari, més que mai, un marc en el qual ens puguem moure de cara al futur.

Aquesta és una proposta que s'emmarca, com no podia ser d'altra manera, dins de la política agrària comunitària. La mateixa Agenda 2000 ens encaixona, ens diu exactament què hem de fer i com ho hem de fer, però, malgrat això, nosaltres hem de tenir també la nostra pròpia capacitat, d'acord amb l'ordenament jurídic ca-

talà, d'acord amb les pròpies competències estatutàries, per fer aquelles micropolítiques que ens convenen a Catalunya.

La Llei és fruit, a més a més, d'un treball previ que es va fer durant l'any 2000, que és l'elaboració del Llibre blanc del sector agrari. El Llibre blanc és l'esforç d'una reflexió col·lectiva encapçalada per les mateixes organitzacions agràries amb representació, més l'Administració agrària catalana; que a més a més ha estat una reflexió que ens ha portat a consultar més de cinquanta institucions relacionades amb el sector agrari en el nostre país, que s'ha fet un munt de sessions públiques, distribuïdes al llarg i ample de Catalunya, i que hi han participat, comptant-los tots, més de mil set-cents persones, que han fet la seva aportació voluntària. Per tant, és a partir de les recomanacions del Llibre blanc i de l'aprofundiment en aquest diàleg de què cal fer i com cal anar en el futur que ens surt aquest Projecte de llei d'orientació agrària. A més a més, aquest Projecte de llei és fruit també d'un alt grau de consens, precisament, entre l'Administració i les mateixes organitzacions agràries.

Què hem d'aconseguir amb aquesta Llei d'orientació? Doncs, hem d'aconseguir potenciar, precisament, l'agricultura de mercat. Normalment es fan dues polítiques: la conjuntural i l'estructural. La conjuntural és la del peix i l'estructural és la de la canya, és a dir, la subvenció a la renda..., subvencions, a més a més, que s'aniran reduint progressivament, en funció de la mateixa evolució de la Unió Europea en tots els sentits, i de l'Organització Mundial del Comerç també, però en el sentit de l'ampliació, de la mateixa ampliació. I, per tant, la política clara que cal fer és aquella política estructural, que és la política de la canya, és a dir, tenir unes estructures productives potents.

Un altre punt: hem de millorar moltíssim la competitivitat. Aquesta paraula, la «competitivitat», que tots diem tantes vegades, la globalització, la mundialització, el mercat únic, també, com deia a l'inici, estan immersos també en el sector productiu agrari. I, per tant, aquesta és una llei eminentment política, una llei que marca prioritització d'ajuts; parla de la modulació, parla de la incorporació de joves, parla de la modernització de les mateixes explotacions... Per tant, per què, tot això? Per millorar la competitivitat de la nostra producció.

Consolidar, a més a més, un altre punt important és consolidar l'empresa agrària. Nosaltres hem tingut al llarg de la història un pilar fonamental en el sector productiu agrari, que són les explotacions familiars agràries. Però aquestes explotacions familiars agràries, per consolidar-les de cara al futur, les hem de consolidar amb una clara acció empresarial, és a dir, que tinguin una clara voluntat d'acció empresarial. És a dir, per tant: explotació familiar agrària, no; empresa familiar agrària, sí; per tant, criteris estrictament empresarials. I criteris estrictament empresarials vol dir també participar des de la producció en la manipulació, la transformació i la comercialització de productes, diversificar l'economia aprofitant els diferents plans estructurals que hi ha –el programa Leader, el programa Proder, per exemple–, anant a buscar la indústria artesanal, la petita indústria, l'agroturisme o serveis, fins i tot, comer-

cials, però, a més a més, buscant altres fórmules jurídiques associatives que permetin precisament aquest desenvolupament.

Home, un altre aspecte important per aconseguir la funció de la modernització de les explotacions agràries i que el Projecte de Llei hi fa referència és tot el que parla de formació, informació i transferència tecnològica, és a dir, tot allò que serveixi per estar, per intentar que les empreses agràries estiguin al dia, tinguin la fórmula que tinguin, però a més a més que estiguin, diguem-ne, alerta, estiguin a l'aguait de tot allò que la investigació ens està donant. I a Catalunya hi juga un paper molt important l'IRTA i el conjunt d'acords que té, tant entre els centres propis com els centres concertats, que són cinc més –per tant, els onze centres que té l'IRTA a Catalunya–, i que ens permet avui dir, joïosament, que hi ha més de cent cinquanta projectes vius d'investigació, que vol dir quatre-centes persones, aproximadament, dedicades a la investigació, a les necessitats de la recerca a Catalunya, per tant, com incorporem aquestes noves tecnologies a les mateixes explotacions agràries.

Fomentar i potenciar l'associacionisme –i va lligat amb el que deia abans. En primer lloc, a Catalunya hi ha una llarga tradició associativa, a través del món cooperatiu bàsicament; hi ha una llarga tradició associativa per a la defensa sanitària, tant sanitat animal com sanitat vegetal. Bé, hem de potenciar aquest associacionisme com a fórmula vàlida de participació dels productors en tots els processos: en el procés d'informació, en el procés de formació, en el procés de transferència tecnològica, però també en els altres processos que deia abans, d'industrialització i comercialització. I, a més a més, les taules sectorials, que han estat i són una eina fonamental per discutir entre els diferents interlocutors els temes concrets, sigui un sector productiu, un altre o un altre, caldrà també revisar-les de cara al futur, perquè la mateixa societat nostra, la societat catalana, està avançant moltíssim i, per tant, caldrà veure, en el futur, si el model actual és un model que s'haurà de revisar, modernitzant-lo i adaptant-lo als nous moments que es vagin vivint en el futur.

Un altre aspecte important és aquesta multifuncionalitat que nosaltres, tots plegats, ens omplim la boca d'explicar, no?, i que la Llei reconeix, precisament, aquesta multifuncionalitat de l'agricultura i aquest caràcter d'activitat bàsica per mantenir viu el nostre territori, protegint, a més a més, el paisatge, protegint el medi natural, protegint les millors terres de conreu –per què no dir-ho també?–, i perquè, a més a més, això ens permet anar a definir també estratègies de desenvolupament integral del nostre país, malgrat, jo penso –hi ha gent que creu que no–, que encara estem lluny que, aquest concepte, la nostra societat urbana l'entengui i estigui disposada, com algú diu..., o cada ciutadà hauria d'estar disposat a fer una aportació anual en els seus impostos per mantenir el medi rural viu. Jo, això, ja no m'atreveixo a fer aquesta afirmació, però, bé, l'any 96 el concert establert acordava, diu: «una agricultura al servei de la societat i per un medi rural viu». Comencen tímidament les polítiques comunitàries a anar cap aquí, precisament amb diferents mesures, com poden ser les agroambientals. Tímidament, ho repeteixo, tímidament, eh?

Un altre punt és el diàleg directe amb cada explotació. És a dir, nosaltres creiem –i crec que és un concepte que tots plegats tenim clar– que tothom és major d'edat, que ja hem arribat a un grau importantíssim de maduresa, de tecnificació i de coneixement, les mateixes explotacions agràries, com perquè hi pugui haver aquest diàleg directe amb totes elles. I el Registre d'Explotacions Agràries, per exemple, és un element que ens facilita aquesta relació directa.

Home, nosaltres tenim el que tenim des d'un punt de vista de tota la cadena agroalimentària, i, per tant, hem de continuar potenciant aquest desenvolupament integrat de la cadena alimentària. El ciutadà cada vegada és més exigent, cada vegada demana més seguretat en allò que produïm, i no hem d'oblidar que el conjunt del sector productiu agrari acaba produint, al terme final, sigui en l'agricultura, sigui en la ramaderia, aliments humans, i, per tant, la qualitat alimentària i la seguretat alimentària han de formar part també de l'eix vertebrador de la política agrària, sigui tots plegats en el futur. I la Llei també hi fa una referència, jo diria, molt especial, potenciant tot allò que són signes de qualitat, com les indicacions geogràfiques protegides, les Q de qualitat, les denominacions d'origen, etcètera. Per això, deia abans que una de les lleis que han d'entrar l'any vinent al Parlament serà precisament la Llei de qualitat alimentària, fruit precisament d'aquesta mateixa Llei.

Home, i no se'ns escapa un aspecte fonamental, també: la mateixa modernització de l'Administració agrària catalana. És a dir, hem sofert, al llarg d'uns anys, vint anys, primer la implantació, després l'assumpció de competències..., siguin competències exclusives, sigui simplement la finestreta única, perquè en molts casos és només la finestreta única, no són competències exclusives, sinó només la finestreta única, que en continuem reclamant per a altres aspectes encara, i que tampoc hem arribat..., per exemple, a la pesca també n'estem parlant, però estem parlant avui del sector agrari. Per tant, modernitzar les estructures de la mateixa Administració, fer un esforç importantíssim per adaptar l'Administració als nous temps, als nous corrents, a les noves necessitats, a les noves exigències del sector productiu.

I vull acabar simplement dient que aquesta, com deia abans, és una llei fruit d'un consens ampli, un consens amb la Unió de Pagesos, Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya i la Federació de Cooperatives. I, a més a més, jo m'atreveria a dir que fins i tot en el si del Parlament, en el treball que s'ha fet fins ara dins de la Comissió i en ponència, jo crec que hi ha un acostament molt important de conceptes. Cent setanta-set esmenes en aquesta Llei poden semblar moltes, però, si les analitzem fil per randa, una per una, són esmenes que, bé, amb transaccions o en la discussió parlamentària crec que el que fan, al final, és acabar enriquint el text definitiu.

Per tant, deixin-me dir-los una cosa per acabar: aquesta no és una llei que porti cap pa sota el braç i que resolgui d'avui per demà, una vegada aprovada, una vegada publicada, tots els problemes de l'agricultura catalana. Simplement és una llei d'orientació; vol dir que a partir d'ara, tots plegats, aquestos propers anys –i hem de començar ja aquest 2002–, ens hem de posar a fer el desplaçament normatiu, el desplaçament legislatiu, el

desplegament pressupostari d'allò que ha de ser, d'allò a què ens orienta, precisament, aquesta mateixa Llei.

Hi ha molts aspectes que nosaltres haurem de treballar amb més profunditat, fruit precisament d'aquesta mateixa Llei, en les línies que deia abans, d'informació i de formació, transferència tecnològica, de potenciar les empreses, de treballar per la qualitat, de veure quins elements jurídics associatius hi podem incorporar, com es protegeixen els espais, com aprofitem les aigües residuals, com es fomenta la producció integrada, la producció ecològica, o com busquem noves fórmules per adaptar a les noves exigències de mercat tot el tema sanitari. Per tant, aquests són alguns dels aspectes que després haurem d'anar desplegant, o fins i tot aquesta tímida modulació que enceta..., ja ho enceta, malgrat que nosaltres no tinguem un espai agrari a Catalunya governat, diguem-ne, pels grans latifundis. Per sort tenim un tipus de producció molt trossejat, en el qual el productor –de vegades massa– té una limitació de superfície que de vegades, fins i tot, l'impedeix que tingui una explotació viable. Malgrat tot això, nosaltres haurem de fer el desplegament normatiu també, i haurem d'encetar seriosament el tema de la modulació; modulació per fer estalvi, modulació perquè amb aquest estalvi puguem dedicar més diners a fer micropolítiques, en aquest cas via..., agroambientals.

En tot cas, senyores i senyors diputats, senyores i senyors portaveus, els demano el vot favorable a aquest text i els agraeixo el treball que han fet, i permetin que aprofiti per transmetre al Partit Popular –no hi ha ningú...– el condol per la mort del pare del diputat portaveu d'agricultura, en Josep Maria Fabregat.

Moltes gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor conseller. Passem ara al debat de les esmenes presentades. En nom del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'excel·lentíssim senyor Ramon Vilalta.

El Sr. Vilalta i Oliva

Molt honorable senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable senyor conseller, vull que les meves primeres paraules, en representació del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, siguin també per expressar el condol del nostre Grup al company Josep Maria Fabregat, que avui no pot acompanyar-nos, malgrat, doncs, que és un col·laborador habitual en tots els temes, naturalment, de política agrària. Amb ell compartim la condició de portaveus de política agrària en aquest Parlament, i, per tant, la seva absència avui, quan es discuteixen dues lleis, un projecte de llei i una proposició de llei presentada per ell mateix, en què tantíssim havia col·laborat..., jo crec que fa notar d'una forma molt especial la seva absència. Rebin, doncs, senyors del Partit Popular, el condol del Grup Socialista, que els preguem que transmetin al diputat Josep Maria Fabregat.

Les segones paraules han de ser, naturalment, per a saludar l'àmplia concurrència de representants, impor-

tants, del sector agrari català: de la Unió de Pagesos, de Joves Agricultors i Ramaders i de la Federació de Cooperatives. Ells constitueixen, molt genuïnament, la representació viva dels sectors agraris quan en parlem. Parlem tots de la necessitat de concertar les polítiques agràries amb els grups parlamentaris i amb el sector agrari; ells són la representació del sector agrari. Per tant, siguin benvinguts, com els ha dit el conseller, doncs, en aquesta sessió parlamentària.

Efectivament, el Projecte de llei que clou avui el seu tràmit parlamentari per a convertir-se dintre de molt poca estona en una llei és una llei llargament esperada. De fet, ja al debat de política agrària del mes de maig del 92, quan jo tot just m'acabava d'incorporar en aquest Parlament i que vaig tenir ocasió, doncs, de protagonitzar també en la part que em tocava, ja fixava la necessitat de caminar per a l'elaboració d'una llei d'orientació agrària. Després, aquesta necessitat s'ha confirmat i s'ha reafirmat en els diversos debats parlamentaris i en les diverses sessions de la Comissió d'Agricultura, i jo crec que tots encara ens vam motivar més en la necessitat que aquesta Llei arribés, en veure que diversos països europeus, al voltant de l'elaboració de l'Agenda 2000, elaboraven les seves pròpies lleis d'orientació. Finalment, aquí a Catalunya es va elaborar un llibre blanc aquests mesos passats, amb una àmplia participació del sector agrari, i, d'aquest Llibre blanc, n'ha nascut aquesta Llei d'orientació.

És, efectivament, una llei d'orientació, com deia el senyor conseller, que fixa objectius i que fixa horitzons. No és una llei que faciliti instruments; els instruments i les aplicacions vindran de la mà del desplegament reglamentari de la Llei, que invita a produir-se al més aviat possible una pròpia disposició continguda en el Projecte.

Jo vull dir-los, senyor conseller, senyores i senyors diputats, que en el text base d'aquesta Llei, configurada com una llei que marca horitzons, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi hi està molt, bàsicament, d'acord. No sé si el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi compartirà també el desplegament reglamentari que vostès en faran, però sí que voldria dir, molt solemnement, que un eventual govern futur, basat en una majoria alternativa en què el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi tingués un paper destacat, consideraria ja aquesta Llei com una llei perfectament vàlida per a desplegar les seves polítiques. Probablement les desplegaria d'una forma diferent de com vostès les desplegaran un cop hem vist la gestió dels successius departaments i dels successius consellers d'Agricultura, però la Llei, com a llei que fixa horitzons i com a llei que marca objectius, per a un període mitjà de quinze, de vint, de vint-i-cinc anys per al futur de Catalunya..., nosaltres hi estem essencialment d'acord. Jo crec que tots els grups parlamentaris hi estem essencialment d'acord i que el treball en ponència així ho ha fet evident.

Responíem també –convé reconèixer-ho– a una demanda del mateix sector agrari, que ens demanava el màxim consens en el procés d'elaboració de la Llei. El màxim consens o la voluntat del màxim consens no va impedir que es presentessin 177 esmenes per part dels diversos grups, però la veritat és que en l'anàlisi de les

esmenes, esmena per esmena..., són esmenes que en el curs del procés del debat en ponència s'han pogut anar assumint, s'han pogut anar retirant, perquè altres preceptes ja recollien bé allò que s'intentava, i finalment arriben avui a la sessió plenària poquetes d'aquestes esmenes.

Per part del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, de les trenta-dues que n'havia presentat inicialment, n'arriben vuit, i, d'aquestes vuit, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi retira ja ara, senyor president, la número 31 i la número 33, perquè, en el curs de les converses i dels contactes amb els altres portaveus, considerem, doncs, que altres preceptes de la Llei ja recullen suficientment allò que nosaltres demanàvem.

Mantenim les altres sis. Les altres sis són d'importància relativa –convé reconèixer-ho. De tota manera, alguna d'elles és prou simbòlica d'allò que estem intentant assenyalar.

La primera, per exemple, quan es refereix al destinatari d'aquesta Llei..., aquesta Llei no és només per a regular, des del nostre punt de vista, el que ha de ser l'actuació de la Generalitat, és a dir, l'actuació de l'Administració. El cert és que el conjunt de la Llei conté nombrosos preceptes que es refereixen a l'actuació de l'Administració, però que també traslladen mandats i orientacions al conjunt del sector agrari, expressat a través de les empreses familiars agràries o les explotacions agràries –com vulgui dir-ne–, de les cooperatives, de les indústries agroalimentàries. En definitiva, és una llei que marca horitzons que caldria assolir a l'Administració de la Generalitat, però també al conjunt del sector agrari. I, per tant, no és veritat, des del nostre punt de vista, que sigui una llei que tingui com a destinatari exclusiu –precisament perquè és això, perquè és una llei d'orientació, perquè és una llei que marca horitzons– l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

La segona de les esmenes que mantindríem és la número 11, en què assenyalem la necessitat de promoure l'adaptació, en el nou marc que s'assenyala, no solament dels contractes d'explotació vigents a Catalunya, sinó també dels contractes d'integració, que articulen i que organitzen una part importantíssima de la producció ramadera d'aquest país, especialment del sector porcí, al qual ens referíem ahir o abans d'ahir en aquesta mateixa sessió plenària, en qualsevol cas. Catalunya va ser pionera en l'elaboració d'una llei de contractes d'integració, però l'experiència acumulada, sobretot en situacions de crisi, de crisi en el sector ramader, de crisi en el sector porcí, ens suggereix la necessitat d'abordar al més aviat possible una revisió de la Llei de contractes d'integració, i per això ens hauria agradat un compromís explícit ja en aquest Projecte de Llei. En qualsevol cas, deixo explicitat el nostre compromís de promoure una revisió de la Llei de contractes d'integració, perquè ens sembla necessari posar-la al dia, a la vista de l'experiència tinguda fins al moment present.

Mantindríem també l'esmena número 14, que es refereix a l'organisme que aquest Projecte de Llei dibuixa com a organisme destinat a contribuir, a impulsar el redimensionament de les explotacions agràries. En el vell llenguatge, vindria a ser el banc de terres d'una altra manera, o el fons de terres. Nosaltres, en qualse-

vol cas, no el concebem com un organisme que detingui la propietat de la terra, sinó que jugui un paper dinamitzador en el mercat dels actius agraris, i actius agraris en aquest moment ho és la terra, però ho són també, naturalment, els drets de plantació, o les quotes, o les primes integrades en la quota a la reserva nacional de Catalunya. Tant contribueixen al redimensionament de les explotacions la terra, com les quotes, com els drets, com les primes, i, per tant, l'organisme que es dediqui a aquesta qüestió, des del nostre punt de vista, hauria d'atendre també aquestes qüestions.

Presentem dues esmenes referides a la necessitat de preservar i defensar tant com sigui possible el sòl agrari, i això especialment en aquelles zones on l'avenç de la urbanització que comporta, en fi, l'àrea metropolitana o les zones d'influència de l'àrea metropolitana posa més en risc i més en perill la pervivència d'un sòl agrari que, en qualsevol cas, nosaltres volem que es mantingui, no solament perquè constitueix la base essencial i necessària per a l'activitat d'un conjunt de pagesos que hi viu, sinó perquè la preservació de sòl agrari també en aquestes àrees de forta pressió urbana contribueix, doncs, a garantir l'equilibri en la mesura que nosaltres creiem que és convenient. I mantenim l'esmena número 36, malgrat que hi hagi ja en aquest moment diverses iniciatives sobre la marxa que proposen, que impulsen, que promouen l'elaboració de plans o l'execució de plans destinats a la eliminació dels excedents de fems i purins. El cert és que, a hores d'ara, això no acaba de funcionar i que la no-eliminació, o la no-gestió, suficient, dels fems i purins que produeixen, doncs, les activitats ramaderes, molt especialment, ens exigeixen –ens ho sembla a nosaltres– plantejar-nos seriosament la realització –si volen, la revisió, però, en qualsevol cas, la realització– d'un pla viable i executable, que compti amb les mesures de què es disposa en aquest moment per fer efectiu aquest compromís que tenim tots.

Per acabar, senyor president, permeti'm una referència –només molt de passada– per assenyalar que ens sentim especialment satisfets del compromís –primer, del plantejament, i, en segon lloc, del compromís– que es fa en matèria de regadius, i del compromís que s'estableix respecte a l'Administració que abans del juny d'aquest any que ara començarà, és a dir, en el termini de sis mesos, es presenti un pla de regadius, que ha de contemplar les previsions d'actuació d'aquí fins a l'any 2008. I un compromís de reforma de l'Administració agrària de Catalunya, en un doble sentit, diu el Projecte de Llei: en el sentit relacional i en el sentit d'anar configurant cada cop més una Administració de serveis. Bé, doncs, compartim els objectius bàsics que apunta la Llei; ens sentim còmodes en l'horitzó que dibuixa; ens sembla que seria una llei perfectament vàlida en el cas que es pogués formar, quan sigui possible, un govern de majoria, i, tot i que podem estar en desacord, quan es produeixi, en el desplegament reglamentari, tenim un nivell, un grau d'acord suficient en el contingut d'aquest Projecte de llei com per mantenir, en aquest moment, vives les sis esmenes, però anunciar el vot favorable al text del Dictamen en el moment que se sotmeti a votació.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vilalta. Ara, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Donat que disposem d'un temps relativament curt, tenint en compte el que donaria aquesta Llei, potser hi haurà la sensació que vaig molt directament al gra. Em sap greu, però és precisament perquè tinc moltes coses a dir i em sabria greu que, per manca de temps, en quedessin, de les que considero importants, al calaix.

Ja s'ha dit que és una Llei molt esperada —és una Llei important, per tant— i que es iniciar en un procés en què el senyor conseller parlava de reflexió col·lectiva, que va ser el Llibre blanc, i, en aquest procés —i també en l'elaboració d'aquesta Llei—, doncs, s'ha buscat el consens. Per part nostra, doncs, també hem posat el nostre gra de sorra per arribar-hi. Creiem que s'ha aconseguit en un tant per cent important. També, com el senyor Vilalta, hi estem essencialment d'acord; potser el que qüestionem és que sigui massa poc concreta, o fins i tot massa poc ambiciosa, perquè és una declaració de bones intencions que s'hauran de desenvolupar i que després ja veurem si, quan es desenvolupin, doncs, també hi haurà el consens del qual ara estem tan orgullosos.

És cert que és una eina per als propers deu o quinze anys i que, per tant, a partir dels objectius que es determinen —i que aprovarem avui—, doncs, s'ha de treballar molt, i entenem que intentant perseguir aquest consens que també hem aconseguit avui. Nosaltres hem intentat incorporar alguns elements que, al nostre entendre, milloraven l'inicial Projecte de Llei i que provocaven alguna concreció en alguns temes. Vam presentar vuitanta-sis esmenes, de les quals vint-i-una ja varen estar acceptades, cosa que agraïm. Dotze han format part d'una transacció; vint-i-tres, les vam retirar en ponència perquè entenem que ja anaven quedant recollides a partir de tot el procés. Nou —ja ho anuncio, i les recordaré més tard—, les retirarem avui, perquè també hem valorat que, potser, si bé no és en el lloc que nosaltres les plantejàvem, també queden recollides, però vint encara les mantindrem vives.

Ara intentaré explicar veure per què mantenim aquestes vint esmenes vives, que no vol dir que no estiguem d'acord amb el que es planteja en la Llei, sinó que creiem que s'haurien pogut incorporar per tal de millorar-la. El conseller ja ha explicat els capítols principals de la Llei i, per tant, amb aquest temps de què dispenso, destacaré el perquè mantenim aquestes vint esmenes.

Normalment, en el Dictamen acostumem a deixar l'exposició de motius per al final, però jo plantejo d'exposar-los el perquè de les esmenes 37, 38 i 39 nostres, que són, precisament, de l'exposició de motius. L'exposició de motius parla del que ha passat en els darrers vint anys; entenem que no se'ns hagi volgut acceptar l'esmena 37, perquè el Govern no té per què voler-ho reconèixer, tot i que estaria bé, però nosaltres volem que quedi constància de que el que ha passat aquests darrers vint anys, de les profundes transformacions que han

passat en el sector agrari i en el món rural, doncs, en alguns casos han tingut conseqüències irreversibles, com ara el despoblament de zones rurals i l'envelliment de la població, junt amb altres problemàtiques socials i ambientals que s'han agreujat degut a la manca de polítiques actives i de dotacions pressupostàries suficients.

Nosaltres creiem que es va perdre uns anys importantíssims en què s'haurien pogut portar a terme moltes polítiques, que haurien marcat, també, les polítiques en un futur, quan es va començar a portar a terme la política agrícola comuna.

En l'esmena 38, nosaltres, el que plantejem és que es reconegui la importància, la necessitat, que els diversos departaments de la Generalitat estiguin coordinats, també, en aquests aspectes, en aquestes polítiques relacionades amb el món agrari i amb el món rural. És imprescindible que el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca es relacioni, ja no només amb el de Medi Ambient o amb el de Sanitat, sinó també, com plantejarem, com exposarem en altres esmenes que ens han quedat vives, amb Departaments com el d'Indústria, Comerç, Consum i Turisme, per la importància que poden tenir per reforçar algunes de les polítiques que en aquesta Llei es plantejen.

I un altre aspecte que nosaltres volíem que constés en l'exposició de motius és la voluntat del Govern de consignar partides pressupostàries suficients per executar les mesures d'actuació que es preveuen en aquesta Llei, que és una de les queixes que nosaltres continuem mantenint: que de moment en els Pressupostos que ja són per al 2002, no hi veiem aquesta voluntat.

Anant a les esmenes que hem presentat a l'articulat, n'hi ha algunes que es repeteixen però que creiem que haurien de sortir en els diversos capítols. Són l'esmena 2, 8, 21, 24, 29 i 30, que totes tenen a veure amb un mateix concepte: amb la idea que des del Govern de la Generalitat, i també des dels sectors econòmics que hi puguin intervenir, es condicioni el consum; és a dir que no plantejem només mesures que puguin portar a terme els productors, sinó també que els consumidors triïn què compren. En aquest sentit, si nosaltres anem dient als agricultors i als ramaders, doncs, que facin agricultura ecològica, o ramaderia ecològica, o que facin artesanía, o que tinguin una determinada política forestal, però després no diem als consumidors: «Senyors, comprin aquests productes de qualitat» o «comprin aquests productes ecològics», de què serveix que el sector faci l'esforç? Per tant, nosaltres creiem que des del Govern ha d'haver-hi una política activa per fomentar aquest canvi, per influir en les característiques de la demanda pel que fa a la qualitat i a la sostenibilitat dels productes.

Hi ha altres esmenes, que podríem dir que són més puntuals, però hi ha un tema que nosaltres hem volgut recordar, hem volgut mantenir avui aquí, que és el de la protecció del sòl agrari. Creiem que hauria de ser un dels objectius de la Llei; per tant, plantejem una esmena, la 4, a l'article 1, que és el que parla dels objectes de la Llei, en el sentit de protegir el sòl agrari, en especial el que està situat en zones de forta pressió urbanística i en zones desfavorides, tenint en compte que aquesta protecció, doncs, seria un element fonamental per a la consolidació del paisatge i de l'equilibri terri-

torial. Quin sentit té fer aquesta Llei, si, després, resulta que el sòl agrari, sobretot el sòl agrari de qualitat, doncs, va desapareixent, o bé perquè s'hi fan polígons industrials, urbanitzacions, carreteres, hi passa l'AVE, o el que sigui? Nosaltres creiem que això s'hauria de recollir com un dels objectius –i és l'esmena 4, com deia.

I, parlant de sòl agrari, un element que ha tingut efectes negatius per a la gent de pagès és el de l'especulació: la compra i venda de terres, que, al final, va a parar a mans de gent que ni la treballa directament, ni hi viu, ni en viu, però que, amb els seus tripijocs, provoca que la terra no acabi estant, no estigui en mans de qui la treballa. Per evitar això, hem introduït l'esmena 13, que parla de crear un banc de terres per lluitar, precisament, contra els moviments especulatius sobre les terres de conreu i forestals, i propiciar el rejuveniment del sector i el redimensionament de les explotacions agràries directes.

I també pensant en la gent que viu a la terra, hem volgut millorar l'apartat quart de l'article 5, quan parla de desenvolupament rural. Diu l'article: «Millorar les condicions de vida i benestar de les persones dedicades a l'agricultura, a la ramaderia i a l'explotació forestal, amb una atenció específica a les que viuen en nuclis disseminats». Això és correcte, però nosaltres hi hem volgut introduir un element que, per nosaltres, és fonamental, que és que tot això s'ha de fer de manera que aquestes persones assoleixin un nivell de vida equivalent a la mitjana catalana. Creiem que no estem pas demanant la lluna. Està molt bé que millorem les condicions de vida d'aquesta gent, però és que hi ha gent en zones rurals que viuen amb unes mancances molt importants, i per poquet que les millorem ja es pot dir que hem complert l'objectiu d'aquesta Llei, cosa que per nosaltres no seria suficient. Per això creiem que aquesta paraula, no?, de dir: «que arribin a un nivell de vida equivalent a la mitjana catalana», s'hi hauria de poder incorporar, i desitgem que en les votacions que es portaran a terme avui es pugui corregir aquesta mancança. És l'esmena 16 que plantejem.

I ja un aspecte que també és prioritari és el de les inversions en zones rurals. Ens està molt bé que s'inverteixi en zones rurals, però, a l'hora de prioritzar, s'ha de tenir en compte que, realment, siguin inversions que es necessiten allà, que no sigui per als passavolants o per a la gent que van a passar-hi un cap de setmana. I això és el que reflecteix la nostra esmena 19.

Hi ha dues esmenes més: la 20 i la 22, que tenen a veure amb els regadius. El senyor Vilalta ja ha dit que hi havia compromisos importants, però per nosaltres era bàsic que es reconegués com els regadius podien contribuir al desenvolupament en les zones desfavorides i de muntanya, amb la implantació de regs de suport, que era l'esmena 20, o que es respectés el dret prioritari de les explotacions tradicionals en els processos d'adquisició de terres en les zones de nous regadius, en especial, aquells que són considerats d'interès nacional, o general, per evitar l'especulació, de la qual ja he fet esment.

Finalment, mantenim tres esmenes puntuals: la 23, la 25 i la 27, i, donat el poc temps que em queda, em centraré en la 27, en el capítol 4, que és el que està dedi-

cat a la innovació i transferència de tecnologia agroalimentària i formació agrària. Dins de l'article 14, nosaltres plantejem que es creï un organisme de consulta, assessorament, col·laboració i coordinació de la formació professional agrària reglada i no reglada, en el qual –en aquest organisme– participin, doncs, les organitzacions professionals agràries més representatives, i la representació del món cooperatiu. La Llei deixa la porta oberta que es creï un tipus d'organisme com aquest, però nosaltres creiem que ja s'hauria de concretar perquè és necessari, perquè, en aquests moments, l'agricultura no compta en el Consell Català de la Formació Professional, ni tan sols hi ha les Escoles de Capacitació Agrària. Per tant, un organisme d'aquest tipus és del tot necessari.

Hauran observat –de fet, ja ho havia avançat– que m'he saltat una colla d'esmenes, i és perquè les retirem. Les esmenes 7, 10 i 18 feien referència a la modulació dels ajuts..., ens hauria agradat que hagués quedat recollit en més capítols, però, bé, com que ja queda en l'article 21.e, que parla de la modulació, doncs, la retirem. Com també retirem la 3 i la 9, que parlen de potenciar l'explotació directa, perquè en altres apartats es diu que tindrà un tracte preferent. A l'esmena 26 preteníem revisar els contractes d'integració, però entenem –i així voldríem que en quedés avui constància– que, en el mandat que es revisin els contractes –així, en general–, ja entenem que es revisaran els contractes de les terres i també els del bestiar. Les esmenes 5, 28 i 32 també les retirem, i, la 6, de fet, ja l'havíem retirada en ponència però ens devia passar per alt en el moment de revisar el Dictamen.

Per acabar, uns comentaris, per mi importants, que crec que són uns deures que queden pendants, però no per d'aquí a deu anys, sinó per ja a demà mateix. El primer deure: el senyor conseller deia que Llei no té per què portar cap pa sota el braç, però estaria bé que vingués una mica més ben dotada. Nosaltres creiem que hi fa falta la necessitat d'un major esforç pressupostari per implementar la modulació, per posar en marxa el contracte territorial i com a plataforma per impulsar una agricultura de qualitat. Hi ha molts deures per fer. És veritat que en molt temps, però, si no ens hi posem ja el 2002, malament rai. I l'altre deure –i acabo– és la necessitat de definir bé i sense –m'atreviria a dir-ho– maniobres estranyes què passa, o de quina manera es garanteix la qualitat i la seguretat alimentàries. Se'ns diu que vindrà l'Agència de Seguretat Alimentària, que dependrà de Sanitat, i en la disposició addicional quarta, en la ponència estàvem treballant en la creació d'un institut de la qualitat agroalimentària depenent d'Agricultura. Mentre estàvem treballant en ponència ens arriba la Llei d'acompanyament dels pressupostos i pataplum!, la creació del Consell Català de la Producció Integrada, que hauria de tenir a veure amb la qualitat o té a veure amb la qualitat. Nosaltres..., això és una queixa...

El vicepresident primer

Senyora Font...

La Sra. Font i Montanyà

Ja acabo.

El vicepresident primer

...ara hauria d'acabar.

La Sra. Font i Montanyà

Perdó..., una queixa important. Creiem que no s'han de fer així, les coses, i esperem que es recondueixi.

I ja, doncs, acabo amb els agraïments als ponents; al lletrat, que ha hagut de treballar fort aquests darrers dies amb les presses que hi han hagut perquè es pogués aprovar avui aquest Projecte de Llei, i, especialment, doncs, jo ho he de dir, a la gent d'Unió de Pagesos, per la disponibilitat que han tingut per al treball que hem fet conjuntament, i, evidentment, com les persones que m'han precedit, també expressar el condol al senyor Fabregat i al Grup Parlamentari Popular per la mort del pare del senyor Fabregat.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. He entès bé que vostè ha afegit també com a esmenes retirades la número 28 i la 32? Sí, oi? D'acord, gràcies.

En nom d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'illustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, com han fet els companys que m'han precedit en l'ús de la paraula, en nom personal, en nom del Grup Parlamentari que represento en aquests moments, expressar el condol sincer, sentit, al diputat popular Josep Maria Fabregat i al seu Grup Parlamentari pel traspàs de qui fou el seu pare. Estem tots convençuts que el Josep Maria Fabregat, avui, més que cap altre dia, hauria volgut estar aquí defensant aquesta Llei importantíssima, aquesta Llei marc, aquesta Llei d'orientació del sector agrari. El Josep Maria Fabregat està especialitzat de manera molt clara en aquests temes i, bé, és un diputat, doncs, que és un punt de referència important en la Comissió d'Agricultura i els treballs que tracten del sector primari en aquest Parlament, no?

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Dit això d'aquí, també, doncs, agrair la presència avui del sector, del sector agrari, a través del sindicat Unió de Pagesos, de Joves Agricultors i Ramaders de Catalunya, de la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya. El treball d'aquesta Llei no hauria estat possible, segur, seguríssim, sense la seva col·laboració, sense el seu impuls, sense, a més a més, doncs, la seva feina de cada dia, tant pel que fa, doncs, al Govern, que, en bona part, ha xuclat aquestes idees, com als grups parlamentaris, que també les hem xuclat.

La Llei que avui es posa a consideració, i que el nostre Grup votarà favorablement, és una llei, com s'ha dit, que ve a conseqüència de l'interès del sector, de l'interès del Govern també, però, a més a més –ho hem de repetir–, del mandat parlamentari d'aquesta cambra a través d'una resolució i d'una moció, i que el Govern

ha elaborat consensuadament amb les organitzacions professionals agràries, amb el sector en general, una llei que ha d'establir els objectius, ha d'establir el marc d'actuació del Govern de Catalunya en els àmbits agrícoles, ramaders, forestals, agroindustrials, i que ha de permetre iniciar un procés global de millora de les condicions que avui s'exerceixen a Catalunya on l'activitat agrària té lloc, no? Un procés, una eina, aquesta Llei, que ens ha de servir penso que, com a mínim, per als propers quinze anys, en un horitzó dels propers quinze anys.

Aquest és un marc legal que, per damunt de tot, nosaltres pensem que hauria de ser útil al sector. És a dir, no s'ha de convertir en una llei perfectament relligada, perfectament enquadrada i polidament desada al calaix d'algun despatx, sinó que ha de ser una llei útil al sector. I, per tant, nosaltres sí que pensem que la Llei ha de portar un pa sota el braç. És a dir, hauria d'anar acompanyada, a més a més de mesures, de decrets, de disposicions, de recursos, de desplegament –que això ja vindrà, per descomptat, i que, per tant, tots els grups haurem d'estar-hi amatents i haurem de col·laborar-hi, com hem col·laborat en la Llei–, hauria de venir també acompanyada de la dotació i dels recursos pressupostaris necessaris, si més no, ara, en aquest primer any, per poder-la posar en marxa de manera adequada.

Una llei l'articulat de la qual ha begut també, com s'ha dit, dels principis establerts en el llibre blanc del sector agrari català, un llibre blanc que recull també l'opinió, els objectius del sector, i que ha estat elaborat, de manera directa, també, per Unió de Pagesos, pels Joves Agricultors, per la Federació de Cooperatives Agràries de Catalunya, que s'ha posat a debat en el territori. Aquest penso que és un element que no s'ha d'oblidar i s'ha de repetir. Des del Govern i des de les organitzacions, doncs, s'ha fet una feina pedagògica, didàctica, d'anar a les diferents comarques de Catalunya a presentar i, abans de presentar, doncs, a demanar deures i explicacions als pagesos de cada comarca per poder introduir, per poder incorporar, en el llibre blanc.

Ens trobem, per tant, senyores diputades i senyors diputats, per damunt de tot, davant d'una llei marc pensem que essencialment programàtica, on podem dir que sí que hi és tot, o bé gairebé tot, però també hi és amb un articulat –si se'm permet– una mica demostratiu, és a dir, que amb certa força en la precisió, en la diagnosi, però que, en un principi, ja sabem que es tracta d'una llei d'orientació, d'una llei marc, perquè, en principi, pot donar la impressió que si no s'acompanya, com deia abans, de mesures i de desplegaments concrets i encertats, i especialment pressupostaris..., aquestes mesures, podem quedar instal·lats en el món de les bones intencions, i de bones intencions el món n'és ple. No volem caure, de cap manera, perquè no és pas la intenció ni reproduiria l'esperit dels treballs d'aquesta ponència, doncs, no volem caure en el pessimisme, tot i que el Projecte de Llei de pressupostos per al 2002 no sembla, en principi, que està en la línia d'acompanyar aquests recursos pressupostaris suficients.

En tot cas, la disposició addicional segona del Projecte de Llei ja disposa que «el Govern haurà d'iniciar el procés de desenvolupament normatiu per a l'execució de les mesures d'actuació previstes quan s'escaigui

amb el respecte a les directrius establertes en el instruments de la programació de la PAC», de la política agrària comuna.

Els objectius més destacables d'aquest Projecte de Llei –per no estendre'm massa i no repetir el que ja s'ha dit, han dit altres companys i es dirà encara més endavant–, doncs, parlen i plantegen aspectes concrets amb relació a la competitivitat de les explotacions agràries, al desenvolupament rural, a l'equilibri territorial, a la innovació, a la transferència tecnològica, a la comercialització i a la qualitat dels productes agroalimentaris. També, doncs, du a terme una aposta clara per a un nou model d'administració agrària.

El nostre Grup ha presentat un paquet d'esmenes a aquest Projecte de Llei amb la voluntat, és clar, de millorar-lo, o, si més no, de concretar més algunes de les propostes que fan a l'articulat. És bo recordar incorporacions positives al redactat amb l'acceptació d'esmenes del nostre Grup pel que fa a protecció, potenciació, promoció de productes tradicionals; amb relació a la conveniència que el Govern, a través del Departament d'Agricultura, emeti informe en defecte dels plans sectorials agraris, és a dir, quan no hi hagi l'existència d'aquests plans; amb relació als efectes de les repercussions que les actuacions en sòl no urbanitzable poden ocasionar al normal funcionament de l'activitat agrària; també pel que fa a l'elaboració d'un pla d'actuació en els regadius –l'acord dels diferents grups parlamentaris és aquest pla de regatges, aquest pla de regadius, doncs, es plantejegi en el marc o en l'horitzó del 2008, alguns grups proposàvem que fos el 2010, però, en tot cas, el consens, l'acord de tots els grups, ens marca que sigui el 2008–, o bé, també, esmenes integrades, incorporades en el Projecte de Llei amb relació a l'elaboració d'un reglament que reguli l'ús i que eviti els danys agronòmics, mediambientals, d'un ús incorrecte, o bé per la composició dels mateixos subproductes d'origen no agrari; esmenes del nostre Grup i d'altres grups que han estat acceptades, que han estat incorporades al text definitiu i que aposten, per exemple, per potenciar les explotacions agràries directes com a model majoritari que són a Catalunya, i entenem que han de ser prioritzades en l'aplicació de les mesures d'actuació contingudes en aquesta Llei.

Nosaltres seguim pensant que, es digui «empresa» o es digui «explotació familiar», pensem que a Catalunya hi ha un model propi, hi ha un model segurament diferent del que a nivell majoritari hi ha al conjunt de l'Estat, que és l'explotació familiar agrària, que és i ha de continuar essent, en bona mesura, l'eix, la columna vertebral, del sector primari català. En diguem «empresa», en diguem «explotació», però, en tot cas, el contingut del que representa l'explotació familiar agrària ha de continuar tenint el paper vertebrador indiscutible, indispensable, del món agrari i del món rural del sector primari en general.

Anava a dir que, malauradament, el Grup de la majoria no havia hagut d'haver d'acceptar una esmena nostra, però aquesta esmena, doncs, finalment, en converses de passadissos, segurament com dirà ja el diputat Francesc Iglesias, finalment haurà pogut ser incorporada, i, per tant, el nostre Grup la retirarà, i, per tant, no

quedarà cap esmena viva del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana en aquest debat. Bé, es tracta de l'esmena que proposa mesures d'actuació amb la finalitat d'aconseguir els objectius de desenvolupament rural, que es promogui l'adaptació del règim jurídic d'allò que en diem els «contractes territorials d'explotació» per tal d'adequar-los a la realitat actual, a la realitat agrària, de Catalunya. És cert que la Llei, doncs, parla d'aquesta qüestió, però també és cert que hi passa una mica de puntetes, en fa una referència. L'esmena que nosaltres plantejàvem, doncs, concretava molt més, perquè és bo de recordar que a França, per exemple, avui ja tenen clarament definit aquest paper, que es relaciona ben bé amb la proposta que es planteja a Catalunya per desenvolupar allò que s'anomena la «guarda del territori», la «custòdia del territori», no? Com deia, aquest Projecte de Llei deixa entreveure aquest esperit, però l'acceptació d'aquesta esmena podria concretar, i penso que, de fet, concreta molt més, aquest paper.

Tot un bloc d'esmenes del nostre Grup relatives a la silvicultura, a la política forestal, que nosaltres hem retirat en benefici d'una llei forestal, tot i que nosaltres pensàvem que, en bona part, tractant-se..., i com el mateix objecte d'aquesta Llei preveu, també hem d'articular i s'han d'articular les mesures de policia forestal.

Bé, senyores diputades i senyors diputats, acabo. El nostre Grup, com he dit, votarà favorablement aquest Projecte de Llei d'orientació agrària, malgrat aquest caràcter, com hem dit, massa programàtic, potser amb poca concreció, però, en definitiva, estem parlant d'una llei marc, d'una llei d'orientació, i, per tant, haurà de ser en el marc de les disposicions, en el marc dels reglaments, que haurem de treballar fort i dur perquè no s'escapi cap serrell en el que volem nosaltres que sigui una autèntica eina de planificació del futur del sector agrari en els propers quinze o vint anys.

Moltes gràcies senyor president, senyores i senyors diputats.

(Veus de fons.)

El president

Senyores i senyors diputats, vostès saben que ara tocaria tenir la paraula a l'illustre diputat senyor Josep Maria Fabregat, que se li ha mort el pare aquesta nit. Crec que és nom de tots, a part que tothom ja ha expressat el seu sentiment..., voldria afegir-m'hi institucionalment i en nom de tots vostès, en el condol del nostre company. Gràcies.

Té la paraula l'illustre diputat senyor Josep Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, i vagi en primer lloc l'agraïment del Grup Parlamentari Popular en nom del diputat Josep Maria Fabregat per estes expressions de condol que han sigut formulades per la totalitat dels grups parlamentaris i també per la presidència del Parlament, testimoni que donarem trasllat a ell immediatament de manera telefònica, que, d'alguna forma, l'ajudarà a suportar estos moments difícils que està passant el diputat Josep Maria Fabregat.

I també, a la vegada, intervenció jo, senyor president, perquè en virtut del que ha passat, la portaveu del Grup Parlamentari, senyora Dolors Nadal, havia de ser titular o ponent d'este posicionament, però una causa sobrevinguda també per raó d'una indisposició de la seva mare ha fet que s'hagués d'absentar de manera urgent i necessària d'esta sessió plenària.

Per consegüent, senyor president, només manifestar que el Grup Popular en este Projecte de llei ha presentat 35 esmenes, de les quals 29 –lo 83%– han sigut acceptades, i el Grup Popular, en virtut d'este acord a què s'ha arribat amb lo Grup de la majoria i amb la resta de grups parlamentaris, fruit de l'acceptació d'estes esmenes, donarà suport a este Projecte de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyor diputat. I ara té la paraula, en nom de Convergència i Unió, l'illustre diputat senyor Francesc Iglesias.

El Sr. Iglesias i Sala

Moltes gràcies, molt honorable president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, també per començar, en nom propi i del Grup Parlamentari del qual en aquest moment sóc portaveu, expressant el sincer condol i el sentiment d'afecte i amistat a en Josep Maria Fabregat en aquests moments difícils per la pèrdua del seu pare. En Josep Maria Fabregat ha tingut un paper importantíssim en els treballs de ponència. Ha sigut una persona que s'hi ha dedicat des del primer moment amb un gran interès, amb unes esmenes molt constructives en diferents línies que anaven a millorar aquells aspectes que, sense treure el consens bàsic a què s'havia arribat amb el sector a partir del Llibre blanc, crec que val la pena ressaltar aquest esforç del diputat Fabregat en aquest moment que avui no ens pot acompanyar.

Dit això, en nom del nostre Grup Parlamentari, no voldria reiterar les grans línies i els objectius de la necessitat i de l'oportunitat d'aquesta llei, que ho ha fet el conseller en la presentació de la mateixa, però sí que cal que expressi una doble satisfacció, satisfacció de compliment, en nom d'un grup parlamentari, de compliment de programa electoral, de compliment de compromisos amb els nostres electors i amb el país, i també de compliment d'un compromís amb els sectors, amb els sectors agraris, agroalimentaris, especialment les organitzacions professionals agràries, la Federació de cooperatives que avui ens acompanyen, als quals saludo, i agraeixo també la constant relació que mantenim, no tan sols per aquest aspecte de millorar allò que des d'una cambra legislativa pot beneficiar el sector agrari català, sinó també aquella informació fluïda, que tots estem amb el mateix objectiu: d'un servei al país i als nostres ciutadans.

Dit això, potser caldria només reiterar aquests aspectes bàsics de llei d'orientació, orientació que vol dir que tindrà –i ho ha dit el conseller– un desplegament reglamentari. Alguns terminis es fixen, també, i els hem acotat amb allò que hem prioritzat tots plegats, no?: tema

de regadius, el tema de qualitat, el tema del Consell de la Producció Integrada. Fa un any vam començar a posar en marxa el Consell de la Producció Ecològica; ara, la integrada.

La diferència de matisos –que són lògics entre diferents grups parlamentaris i, a més a més, sobretot amb els que són alternativa de govern– és en aquells aspectes en què les esmenes potser van més cap a la gestió que a l'orientació, o cap als grans objectius amb què hem coincidit plenament, em sembla, tots els grups i el sector.

També és lògic i legítim que aquells temes de..., que algunes esmenes apuntaven més la gestió –«nosaltres faríem això al banc no sé què...». L'agrupació, també, per la il·lustre diputada senyora Bet Font, i ahir aquests matisos que, a més a més, jo he intentat explicar-los verbalment, fins i tot per escrit... Perquè, no de la seva acceptació, no perquè discutim, o que aquestes esmenes desvirtuaven els objectius de la llei –no els desvirtuaven en absolut–, sinó que ens semblava que era ja anar a particularitzar aspectes que s'hauran de fer reglamentàriament. Tindrem ocasió de discutir, quan vinguin aquests aspectes, les prioritzacions que fa qualsevol força política en el seu programa, en compliment del seu programa, o que farien alguns altres grups, i en aquell moment estarem, com hem estat fins ara, com hem estat amb el territori, com hem estat amb el sector, oberts al diàleg i al consens.

Jo crec que en l'aspecte de consens, sense trair aquell treball formidable del Llibre blanc, d'un gran debat en el territori, cal ressaltar, en el calendari, Déu n'hi do el compliment que hem pogut obtenir. En el pròleg del Llibre blanc hi deia: «I ara hem de presentar, al primer semestre del 2001, el Projecte de llei d'orientació agrària», i es va presentar. I en el segon semestre, abans d'acabar, després d'un any de la presentació del Llibre blanc, podem portar avui a la cambra l'aprovació d'aquella llei que el mateix Llibre blanc ens fixava com una obligació, i que també s'imposava el mateix Govern i el mateix Grup Parlamentari que li donava suport.

És veritat que hi ha uns objectius, unes situacions noves en el món agrari, derivats de l'Agenda 2000, d'una futura ampliació de l'àmbit comunitari d'una realitat. I que els ajuts, la PAC o d'Agenda 2000, minvaran a mig i a llarg termini i que cal situar tot aquest sector en uns eixos bàsics, bàsicament, de qualitat, de competitivitat, de modernitat, que ens puguin fer competitiu davant d'un mercat europeu molt més ampli quant a territori, quant a possibilitats, quant a recursos.

Nosaltres hem d'esforçar-nos –el Govern, el sector, la gent de Catalunya– en la qualitat, en la modernitat, en la formació, en l'aplicació de noves tecnologies. Per això, aquests elements bàsics, que alguns ja estan en marxa com són els temes de seguretat, han de venir completats amb aquest compromís del Govern de presentar –i que en la mateixa llei també recollim– en el termini del primer semestre del 2002 un projecte de llei sobre la qualitat, que és la que el món productiu..., aquesta activitat primària, doncs, s'ha de comprometre, s'ha de complementar amb aquesta altra de la seguretat; que ja està en marxa un acord de Govern i entrarà la creació de l'Agència Catalana de Seguretat en aquest Parlament.

Per tant, aquesta reducció progressiva d'ajuts necessitava orientar amb diferents visions de competitivitat –de qualitat, de modernització, de formació i de noves tecnologies–, no perdre el tren d'aquest sector en el futur de la seva activitat econòmica, social, de preservadora del medi natural del nostre país, i, per tant, l'oportunitat d'aquesta Llei creiem que fa ressaltar la seva importància.

Els grans objectius els ha explicat l'honorable conseller –no els vull reiterar–, però sí que val la pena fer, un cop explicat el perquè de les no acceptacions de les esmenes, però sí dir que de 177 se n'han acceptat i transaccionat un 56% i que només han quedat vives aquelles diferències que eren més de gestió que d'objectius, amb un 14%. Sense haver-hi hagut cap esmena a la totalitat, penso que hem pogut mantenir aquell doble compromís de diàleg amb els grups parlamentaris, de consens d'aquesta Llei amb els grups parlamentaris, i amb aquells que vam fer aquell treball de debat en territori, amb tots els sectors –com explicava l'honorable conseller–, que es van reflectir en el Llibre blanc.

Hem hagut de fer un esforç perquè el període legislatiu després de vacances d'estiu ens ha acotat molt els terminis, i vull agrair a tots els ponents, d'una manera especial, com he fet abans, al diputat que avui no ens pot acompanyar Josep Maria Fabregat, però també al diputat Ramon Vilalta, del Grup Socialista, el diputat Jordi Ausàs, del Grup d'Esquerra Republicana, i la diputada Bet Font, del Grup d'Iniciativa - Verds; també, als serveis del Departament d'Agricultura pel suport que en tot moment hem tingut, la lletrada jurista Mercè Curull; sobretot als serveis administratius i al lletrat senyor Vicenç Santaló, que ens ha ajudat molt en aquesta tasca última de tenir a punt amb correccions i adequat aquest Dictamen per al Ple d'avui.

Una proposta –per acabar de treure una esmena més viva, que penso que el senyor Vilalta em podria acceptar– és que podríem haver-ho fet a través d'una transacció en aquest mateix Ple. Però, ahir mateix amb el lletrat senyor Santaló i amb les correccions que ens han passat aquest matí, queda incorporat que «els objectius de la Llei no se circumscriuen al Govern de la Generalitat, sinó també als agents econòmics i socials dels àmbits agrícoles». Jo crec que aquesta incorporació permetria la retirada del punt primer de l'esmena número 1. Però això depèn de vostè, que l'ha deixat viva.

Quant a l'esmena que quedava viva del Grup d'Esquerra Republicana, senyor president, una correcció tècnica: a la publicació, en comptes de ser el punt 2.4, és el 2.d. (*Veus de fons.*) 2.d. Fent aquesta correcció...

El president

2.d?

El Sr. Iglesias i Sala

Sí. S'acceptaria i, per tant, no queda cap esmena viva del Grup d'Esquerra Republicana. Les altres esmenes...

El president

L'original, quin era? 2 punt...?

El Sr. Iglesias i Sala

2.4. I s'ha ordenat amb lletres: 4 més una d.

El president

Molt bé.

El Sr. Iglesias i Sala

Dit això, agrair als ponents la seva disponibilitat a la votació favorable, en el concepte global d'aquesta Llei.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats. (*El Sr. Vilalta i Oliva demana per parlar.*)

El president

El senyor diputat Vilalta demana la paraula?

El Sr. Vilalta i Oliva

Sí, senyor president, per atendre una petició que acaba de formular el portaveu del Grup de Convergència i Unió, que, efectivament, a través de la publicació de la correcció lingüística se'ns proposa que fem extensiu el que havia estat un acord en un altre article, i que faciliti la retirada de l'esmena número 1 del Grup Socialista.

Atenc aquesta petició i, per tant, el Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi donaria per retirades, de les seves esmenes, la número 1, que anuncio ara, i la número 31 i 33, que havia anunciat abans en la meva intervenció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

La número 31? (*Pausa.*) Perdó, només un segon, senyor diputat, són la número 1 i la 31?

El Sr. Vilalta i Oliva

1, 31 i 33.

El president

D'acord, moltes gràcies.

Passem ara, per tant, a les votacions. (*El Sr. Ausàs i Coll demana per parlar.*)

Sí? La 12, de vostès, senyor Ausàs, s'ha quedat que passava a ser de la 2.4 a la 2.d i que, per tant, la posaríem a votació.

El Sr. Ausàs i Coll

Gràcies, senyor president. En tot cas, en el debat ja ha quedat clar que el nostre Grup retirava aquesta única esmena que teníem en el...

El president

L'haurem de votar perquè quedi integrada en el text.

El Sr. Ausàs i Coll

D'acord. Molt bé, doncs, perfecte. Però, a més a més, per una qüestió de votació, senyor president, el nostre Grup vol anunciar que degut a l'absència de dos dipu-

tats –una diputada i un diputat– del bloc de la majoria el nostre Grup s'abstindrà en les votacions de les esmenes presentades pel Grup Socialistes -Ciutadans pel Canvi, i, a més a més, d'Iniciativa per Catalunya - Verds. Raons de motius familiars han obligat l'absència d'aquests dos diputats i, per tant, el nostre vot serà d'abstenció, tot i que en bona part veiem favorablement el contingut i l'esperit, la bondat de les propostes que presentaven aquests dos grups.

Moltes gràcies.

El president

Sé que els senyors diputats absents per causes de força major els agrairan molt aquesta delicadesa parlamentària.

Moltes gràcies.

Passem, per tant, a fer la votació de les esmenes vives del Grup Socialista, que són: la 11, la 14, la 15, la 35 i la 36.

Comença la votació. *(Pausa.)*

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 66 en contra i 12 abstencions.

A continuació, les que queden vives, presentades per Iniciativa per Catalunya - Verds. Els estalvio donar la relació perquè és tan..., vaja, tots els portaveus en són conscients.

Comença la votació. *(Pausa.)*

Han estat rebutjades per 53 vots a favor, 66 en contra i 12 abstencions.

A continuació, l'esmena d'Esquerra Republicana amb la correcció tècnica, passant del 2.4 al 2.d.

Comença la votació. *(Pausa.)*

Aprovada per unanimitat.

A continuació, el text del Dictamen amb aquesta esmena incorporada.

Comença la votació. *(Pausa.)*

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

El desè punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la... *(El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca demana per parlar.)* Perdó, sí, senyor conseller...?

El conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Agrair a tots els portaveus parlamentaris, primer, la feina feta que ens ha permès arribar amb aquest grau de consens i, segon, agrair també la cortesia parlamentària al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Li agraeixo la seva intervenció, tot i que és una excepcionalitat, aquesta intervenció, dintre del ritme parlamentari.

Moltes gràcies.

Proposició de llei de modificació de la Llei 5/1990, del 9 de març, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya (tram. 202-00108/06)

El punt desè de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre la Proposició de llei de modificació de la Llei 5/1990, de 9 de març, d'infraestructures hidràuliques. Passarem ja directament al debat per defensar les esmenes. En primer lloc, per part del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la il·lustre diputada senyora Marta Camps. *(Remor de veus.)*

Prego a les senyores diputades i als senyors diputats que hagin d'absentar-se que ho facin en silenci i al més ràpidament possible. I no cal dir-ho, els senyors diputats que es queden a l'hemicicle, que també guardin silenci. *(Pausa.)*

La Sra. Camps i Torrens

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, en aquesta ocasió en què debatem una proposició de llei a iniciativa del diputat Josep Maria Fabregat, del qual lamento la seva absència, donat que és el principal impulsor d'aquesta modificació legislativa, com deia, en el debat d'aquesta Proposició de llei de modificació de la Llei 5/90, d'infraestructures hidràuliques de Catalunya, no podem ni de bon tros celebrar la mateixa unanimitat, el mateix consens o el mateix grau d'acord a què han fet referència anteriorment tant el conseller Grau com els diferents portaveus parlamentaris amb relació al Projecte de llei d'orientació agrària. I m'explicaré.

En aquesta Proposició de llei, nosaltres, en aquest debat, mantenim les nostres onze esmenes inicials, perquè no se n'ha acceptat cap, però és que ni tan sols s'han debatut i jo crec que ni s'han llegit per part tant del Grup proponent de la Proposició, el Grup Popular, com del Grup de la majoria, el Grup de Convergència i Unió. I, per tant, nosaltres mantindrem les nostres onze esmenes, perquè creiem que aquesta és una reforma important, creiem que és necessari, en aquests moments, reformar i posar al dia la Llei de 1990 d'infraestructures hidràuliques, la que regula els ajuts i l'execució dels regadius a Catalunya, i, per tant, lamentem, en primer lloc, la falta de consens, la falta de voluntat d'acord, a què no han volgut arribar ni el Grup proponent de la Proposició ni, per suposat, el Grup de la majoria.

És cert que el diputat Josep Maria Fabregat va tenir un dia una idea, una bona idea –ho admetem, ho compartim–, per tal de facilitar la implantació dels recs de suport, per tant, que els regants que es beneficien dels recs de suport paguin menys que la resta de regants, donades les peculiaritats d'aquests regadius, destinats a implantar la població al món rural. Però, malgrat això, nosaltres creiem i creiem que era una magnífica oportunitat per posar al dia aquesta llei, per reformar i actualitzar una llei que ha quedat clarament obsoleta i que ha generat molts problemes en la seva aplicació, com s'ha vist els darrers anys, sobretot en el tema del compromís econòmic dels regants: casos canal Algerri - Balaguer, recs de la Terra Alta, en què l'Administració ha

tingut molts problemes per aconseguir el compromís econòmic perquè els regants puguin pagar la seva part.

Per tant, en tot aquest debat d'aquesta Proposició ens hem volgut limitar a un punt, un punt important, ho reitero, és el punt pel qual s'incentivaran els recs de suport, de tal manera que els beneficiaris passin a pagar només el 15% dels costos, quan ara en pagaven el 30%. Això suposarà una actuació important, pot afectar més de cinquanta mil hectàrees de nous regadius a Catalunya en els propers anys i un estalvi per als regants de més de dotze mil milions.

També s'ha de dir, com vostès poden comprovar al Dictamen, que a darrera hora, quan es debatia el Dictamen a la Comissió, es va afegir una petita millora, en adonar-se, el Grup de Convergència i Unió i el Grup del PP, que hi havia una contradicció entre aquesta Proposició de llei i la Llei d'acompanyament, en la qual també es reformava la mateixa Llei. Donada aquesta contradicció es van voler introduir algunes de les millores de la Llei d'acompanyament en aquesta reforma legislativa, de tal manera que s'ha avançat una mica més en els ajuts dels recs històrics, de manera que també els regants dels recs tradicionals es podran beneficiar d'un 70% de subvenció, només en determinats casos: només en casos de concentració parcel·lària i en el cas que hi hagi un estalvi d'aigua que pugui gestionar l'Agència Catalana de l'Aigua. És això el que avui aprofitem: una millora, incentivar els recs de suport i incentivar la millora dels recs històrics, només en determinats casos, només amb condicionants i condicions prèvies.

Però, per nosaltres, al nostre entendre, queden altres qüestions al tinter, altres qüestions importants que no s'aprovaran, que nosaltres mantenim en les nostres onze esmenes, perquè creiem que aquesta era l'ocasió perfecta, l'ocasió magnífica per incorporar-ho en aquesta modificació de la Llei. Els punts que nosaltres mantenim, senyor president, són la necessitat que es primi i s'incentivi per igual la modernització de tots els regadius històrics, sense condicions prèvies. És a dir, que la millora, la modernització, l'estalvi d'aigua en els regadius tradicionals, que són la majoria dels nostres regadius..., puguin rebre tots una subvenció pública del 70%, i no només aquells que facin concentració parcel·lària, aquells que puguin estalviar aigua perquè passi a gestionar l'Agència Catalana de l'Aigua per altres usos, una qüestió que crec que és molt complicada i que planteja també molts dubtes legals. Per tant, nosaltres creiem que aquesta reforma és totalment insuficient per incentivar, per promocionar l'estalvi, la modernització dels recs històrics, i mantenim l'esmena segons la qual tant els recs nous com els recs històrics han de rebre una subvenció de l'Administració pública del 70% o, el que és el mateix, els regants pagaran un 30% dels costos.

Nosaltres creiem que si no és així, si no és amb una implicació directa de l'Administració per a la modernització, els regants dels recs tradicionals no s'hi implicaran a fons i potser no els quedarà més remei que afrontar una reforma traumàtica, una transformació traumàtica quan arribi el moment –que arribarà– que el preu de l'aigua s'hagi de pagar a un preu real o que, de l'aigua, s'hagin de pagar els seus costos reals. Per tant, nosaltres creiem que, abans d'arribar a aquest punt, és necessari

que l'Administració es posi al dia i incentivi aquesta modernització, perquè, com he dit i hem repetit diverses vegades, no es tracta només d'un estalvi per als mateixos regants, sinó que suposa beneficis socials econòmics i mediambientals per a tota la societat.

Un altre segon punt del nostre bloc d'esmenes fa referència al finançament. Crèiem i creiem que és necessari donar més garanties, més seguretats als beneficiaris, deixant clar que el pagament del seu percentatge de les obres es faci un cop les obres estiguin finalitzades, un cop els regadius puguin generar beneficis, i no prèviament, com es manté actualment en la Llei, i que no es reformarà.

També volem que en alguns casos els regants puguin quedar exempts de l'obligació d'aportar garanties prèvies abans de pagar el seu percentatge, ja que aquest, aquest punt concret de la Llei de l'any 90, que tampoc es modificarà, ha set un dels que ha generat més polèmica, un dels punts en què s'ha topat amb més freqüència l'Administració de la Generalitat, en aquest cas l'empresa pública Regsa, a l'hora d'executar regadius, i és on ha tingut més problemes, és a dir, que els regants garanteixin prèviament, abans de començar les obres, amb un aval, el pagament de la seva part dels costos.

Finalment, la resta d'esmenes, concretament de l'11 a la 13, segons el Dictamen, fan referència a un punt que nosaltres creiem «novedós» a Catalunya, un xic agosarat però també necessari, que en aquests moments l'apliquen altres administracions, altres comunitats autònomes molt més avançades i implicades que nosaltres en la promoció de regadius, com és per exemple Navarra. I parlo del fet d'articular mecanismes per tal d'evitar les possibles especulacions en la compravenda de les finques millorades i transformades en regadiu amb diners públics. És a dir, en aquelles finques de secà que ara passaran a regadiu amb ajut, amb un important ajut, un incentiu econòmic de l'Administració pública, nosaltres creiem que s'han d'establir mecanismes de seguretat, mecanismes preventius per evitar l'especulació en la compravenda d'aquests terrenys. Per això demanàvem que l'Administració ostenti els drets de tempteig i retracte en cas de transmissions de les finques en un termini de deu anys. En cas que això no es faci, els particulars haurien d'estar obligats al pagament del percentatge de les obres que ha finançat l'Administració. És a dir, en aquells casos en què l'Administració ha posat el 70% dels costos, si el propietari de la terra es vol vendre aquesta finca transformada haurà de retornar a l'Administració els diners que hi ha aportat l'Administració per fer aquestes obres. Nosaltres creiem que aquest és un apartat important, eren unes esmenes força treballades en les quals hem fet força incidència, però, com deia a l'inici d'aquesta intervenció, ni s'han debatut, i jo crec que ni tan sols s'han llegit.

Per tant –i acabo, senyor president–, és bo el que avui s'aprova, aquesta modificació, molt parcial, molt limitada, de la Llei 5/1990, d'infraestructures hidràuliques; és bo que s'avanci en la millora dels regadius de suport. Nosaltres hauríem volgut que la definició de regadiu de suport hagués inclòs també els regadius socials, tal com defineix el Pla nacional de regadius; i també els regadius de muntanya, hauríem volgut que aquests re-

gadius també tinguessin aquest 85% d'aportació de l'Administració pública. Finalment, queda limitat als recs de suport. Com deia, és bo que s'avanci en els recs de suport, és bo que s'avanci una mica a incentivar la modernització dels recs històrics, però al nostre entendre és encara clarament insuficient.

No s'ha volgut anar més enllà, com deia inicialment, només s'ha volgut plasmar una idea, una bona idea, però una petita idea, i això és el que hem fet: hem fet una reforma legislativa, amb tot el que això suposa, només per plasmar aquesta idea. Per tant, reitero el que nosaltres considerem, reitero que mantenim les nostres onze esmenes, senyor president, perquè ha estat una ocasió perduda per tal de posar al dia tota la legislació en matèria hidràulica d'aquest país, que, com deia inicialment, ha quedat clarament desfasada. Haurem d'esperar, senyores i senyors diputats, que una nova majoria es doti dels mecanismes legals adequats per apostar decididament pels regadius a Catalunya.

Gràcies, senyor president, senyores, senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula la il·lustre diputada senyora Bet Font.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. El que avui aprovarem, suposo que aprovarem, és important, significa un pas endavant en la política de regadius, però, si hagués de definir d'alguna manera el procés que hem portat a terme fins arribar aquí, per dir-ho suaument, seria «rocambollesc». Encara ara no entenc tot el que ha passat des que es va decidir tirar endavant la Proposició de llei del Grup Popular que plantejava modificar aquesta llei d'infraestructures hidràuliques de Catalunya fins ara.

Es decideix modificar la llei, els grups parlamentaris presentem esmenes i, quan toca treballar-ho en ponència, fem una reunió –si és que se'n pot dir així– en la qual se'ns diu: «Ja està pactat, està pactat entre Convergència i Unió i el Grup Popular. Per tant, les esmenes de la resta de grups, com si no existissin.» Ho deia la senyora Marta Camps: tenim la sensació que ni se les van llegir. Arran d'aquella reunió o aquella Ponència, podríem dir-ne, falsa o virtual, es fa un dictamen. I, quan ja teníem coll avall aquell Dictamen, ens arriba la llei d'acompanyament –ja abans hi feia referència, en l'altra llei, i aquesta vegada novament–, en la qual es modifica el mateix que s'havia modificat en aquella Proposició de llei de modificació de la llei d'infraestructures hidràuliques.

Però és que, a part que s'intentés modificar el mateix, es modificava de manera diferent; és a dir, des del Grup Parlamentari de Convergència i Unió es donava suport a una proposició de llei de modificació de la llei d'infraestructures hidràuliques de Catalunya que plantejava que l'article 26.1 d'aquesta llei, en comptes de tenir dos apartats, l'a i el b, se n'hi afegís un de tercer, el c, que feia referència als recs de suport. I a la llei d'acompanyament dels pressupostos el que es plantejava era que aquest mateix article, el 26.1, en comptes de tenir els

apartats a, b i c, n'arribés a tenir sis, fins a la f. I, a més a més, la c que s'havia incorporat des del Grup Popular no coincidia amb la c que es plantejava a la llei d'acompanyament.

No sé si m'han seguit o no, però aquesta mateixa dificultat de seguir la meua explicació és la que..., els ponents d'aquesta llei no acabàvem d'entendre què és el que passava. Amb la voluntat que realment s'aclarissin les coses, vàrem començar a perseguir, doncs, el ponent del Grup de Convergència i Unió, fins i tot els lletrats, dient: «Què passa? Perquè és que, si aprovéssim el Dictamen tal com el teníem avui, resulta que quan aprovéssim la llei d'acompanyament demà o demà passat o quan fos, estaríem modificant la mateixa cosa. Després, quina valdria? La d'abans, la d'ara?»

Bé, després de tot això, realment, va haver-hi un esforç important, jo crec, per part del senyor Gavín, que també va patir aquest procés –perquè la llei d'acompanyament, doncs, em sembla que li va venir de nou–, i finalment s'ha arribat a una transaccional que, al nostre entendre, és positiva, perquè planteja d'una banda la política relacionada amb els recs de suport, que era el propòsit del Grup Popular, però és que, a més, introdueix dos elements que per nosaltres, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, són especialment significatius.

Un d'ells és el de l'estalvi d'aigua. Nosaltres, en les nostres esmenes, l'havíem incorporat com a afegitons als punts que ja s'incorporaven en la modificació de la llei, i ara aquí queda com un punt específic, perquè en l'apartat d que es proposa en aquesta transacció diu que canviarà el percentatge que es doni en les inversions, en cas d'obres de millora de regadius, si es garanteix que hi ha un estalvi. I com es garanteix que hi ha un estalvi? Doncs, si passen aquests romanents que s'han estalviat a l'Agència Catalana de l'Aigua.

Nosaltres no acabem de veure clar com funcionarà això, perquè és difícil el procés, però la idea és interessant, i el que esperem és que es reguli correctament i que després puguem veure que realment funciona. Perquè, l'objectiu que passi a l'Agència Catalana de l'Aigua, entenem que ha de ser perquè continuï aquella prioritització dels usos de l'aigua que es determina en la llei d'ordenació, gestió i tributació de l'aigua, però ho repeteixo: no sembla que sigui una qüestió massa fàcil, però l'objectiu és que tothom entengui que s'ha d'estalviar l'aigua, i que, per tant, l'incentiu sigui a partir que s'hagi de posar menys diners per part dels regants quan pretenen estalviar.

I l'altre cas és el de la concentració parcel·laria, que en els casos de millora, doncs, es posa, podríem dir, com una exigència per tenir més reducció del percentatge que s'ha de pagar, perquè entenem que la concentració parcel·laria és un element importantíssim pel que fa a la millora dels regadius.

Bé, dit això, tenint en compte que, ara, aquesta transacció a què s'ha arribat, entenem que és acceptable, nosaltres hi donarem suport. I retirarem les nostres esmenes perquè ara, tal com ha quedat aquesta modificació, tampoc no tenen massa sentit, i, per tant, queden retirades.

Ja avanço que, mirat bé com queden les esmenes del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, si realment

s'aprovessin, distorsionaria una mica aquesta esmena transaccional a la qual s'ha arribat. Estem d'acord en molts dels punts que es plantegen, però si s'aprovés costaria que tingués la coherència que entenem que ara ha acabat tenint. I, per tant, nosaltres ens abstindrem en la votació de les esmenes que han quedat vives.

Em sembla que no m'he oblidat de cap altre comentari. Acabaria ja amb una petició al Govern i al Grup Parlamentari de Convergència i Unió, demanant, si us plau, que no es tornin a repetir processos com els que hem viscut aquests dies, perquè realment no ens mereixem, en aquest Parlament, haver de treballar d'aquesta mala manera.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyora diputada. Per Esquerra Republicana, l'illustre diputat senyor Jordi Ausàs...

El Sr. Ausàs i Coll

Sí, gràcies, senyor president, de l'escó estant, si m'ho permet, ja els avanço que el nostre Grup votarà favorablement aquesta Proposició de llei de modificació de la Llei d'infraestructures agràries, però –com molt bé ha explicat la diputada d'Iniciativa per Catalunya - Verds, la diputada Bet Font– deixin-me abans que res que expressi la nostra contrarietat i perplexitat, també, pel procediment que s'ha elegit, que han elegit els grups parlamentaris de Convergència i Unió i del Partit Popular, per tirar endavant aquesta modificació d'aquest marc legal, no?, perquè s'ha actuat de manera poc clara i, la veritat, sense aquella possibilitat real de treball conjunt, de consens, que, doncs, de fet, és el que comporta l'establiment d'una ponència; és a dir, sense saber exactament el que estàvem debatent, el que estàvem posant a votació, a través, fins i tot..., al final de tot d'una transacció a la darrera Comissió d'Agricultura, que, de fet, nosaltres fins al dia d'ahir no vam saber exactament el que deia amb precisió. Per tant, poca claredat i confusió fins al darrer moment i també poca voluntat d'entesa, perquè aquesta qüestió sembla ser que ja era un acord tancat, un acord blindat entre Convergència i Unió i el Partit Popular que no deixava possibilitat d'incorporació d'altres grups amb aportació de noves idees.

D'altra banda, la confusió encara s'ha accentuat més tenint en compte que, com deia la diputada Bet Font, el Projecte de llei de mesures fiscals i administratives també proposava paral·lelament modificar la Llei d'infraestructures hidràuliques. I, per tant, aquí el que haguera estat més convenient és o bé optar pel tema del Projecte de llei, o bé optar per la Llei d'acompanyament, però optar per les dues alhora i a més a més simultàniament i en el mateix moment difícilment podia fer entenedora tota aquesta resolució.

Bé, el nostre Grup ha presentat una única esmena a aquesta Proposició de llei, una esmena puntual, una esmena concreta, que nosaltres mantenim perquè pensem que, de fet, persegueix una millora important, una millora remarcable, de la proposta actual, de la situació actual i de la proposta vigent.

Entenem que, quan parlem de regs de suport, tant en el cas de millora de regs existents, com en el cas d'ampliació de zones regables, com en el cas de regs de nova implantació, la contribució econòmica dels pagesos, dels beneficiaris, hauria de ser del 15%, tenint en compte que ens estem referint a una infraestructura molt determinada, molt concreta, a una situació molt concreta, que va destinada al regadiu que té una dotació màxima, per hectàrea i any, de 3.500 metres cúbics d'aigua. Per tant, votarem favorablement al conjunt de la Proposició de llei que es proposa, malgrat aquest procediment, que no compartim, perquè efectivament l'acord final estableix, això sí, una modificació, una clara i específica diferenciació –que, de fet, és l'esperit d'aquesta modificació–, una diferenciació entre els anomenats «regs de suport» en relació amb altres projectes de regadiu, perquè aquests regs de suport es plantegen en un context i en una realitat clarament distinta i, per tant, també diferent, també distinta, ha de ser la contribució econòmica dels beneficiaris d'aquest tipus de regadiu.

Per tant, nosaltres anunciem el vot favorable a aquesta Proposició de llei.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Gràcies, a vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula l'illustre diputat senyor Daniel Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, la Proposició de llei, el text del Dictamen que avui aprovarà aquesta cambra és fruit d'una iniciativa del diputat Josep Maria Fabregat i, per tant, també del Grup Parlamentari Popular.

Estem a punt d'aprovar una llei, una modificació de la Llei 5/1990, d'infraestructures hidràuliques, pel que fa referència, en concret, als regadius de suport; regadius que, com vostès saben perfectament, són aquells que es poden considerar amb una dotació igual o inferior a 1.500 metres cúbics per hectàrea i any. Són regadius que contribueixen a afavorir especialment els conreus d'ametllers, de vinya i també principalment conreu d'oliveres; regadius, com deia, de suport, regadius principalment concentrats a la Terra Alta; regadius que s'han de construir en el futur, en el canal Segarra - Garrigues, no en la seva totalitat, però sí en part, en aquesta extensió que pot arribar fins i tot a arribar a les 75.000 hectàrees d'extensió. Crec que estem parlant de regadius de la zona del Segrià i de la zona de determinats indrets de les Garrigues.

Nosaltres..., la Proposició de llei que va presentar el Grup Popular deixa molt clar –i crec que és el més substancial d'aquesta iniciativa– que en els regs de nova implantació el cost a assumir per part dels futurs regants serà del 30%.

El que va plantejar el Grup Popular és que per aquests regadius anomenats «de suport» hi hagi una aportació més important per part de l'Administració, per part del Govern de la Generalitat de Catalunya, i, a la vegada, amb aquesta aportació superior per part del Govern de

la Generalitat, una menor aportació per part dels futurs regants, per part dels pagesos del nostre país. Si estàvem parlant aproximadament d'un cost de 500.000 pessetes per hectàrea, la proposta que ha fet el Grup Popular i que avui rebrà el suport de la cambra és que amb aquesta modificació s'arribi a reduir fins al 30% del cost total d'aquesta inversió de regs de nova implantació que han de fer els beneficiaris d'aquesta implantació.

Per tant, nosaltres, aquests regs de la nostra proposta..., la proposta que ha presentat el Grup Popular per reduir el cost dels regs anomenats «de suport», crec que contribuirà fonamentalment i especialment a reduir les aportacions que han de fer els pagesos. I, per tant, senyores i senyors diputats, senyora Camps, malgrat que en el tràmit de ponència, al qual òbviament aquest diputat no ha pogut assistir..., però no dubtant en cap moment que la voluntat del senyor Fabregat com a ponent del nostre Grup Parlamentari haurà estat –i segur que ha estat així– arribar al màxim consens possible amb tots els grups parlamentaris, estic absolutament convençut que el que farem avui és, per sobre de les formes, que en política són molt importants, i sobretot en la tasca parlamentària, aprovar una llei fonamental per als nostres regants, fonamental sobretot també per als pagesos del nostre país, i una llei que contribuirà, sens dubte, a millorar la qualitat de vida i, sobretot, que els pagesos puguin tenir aquests regs al seu abast.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Isidre Gavín.

El Sr. Gavín i Valls

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, efectivament pujo en nom del meu Grup per posicionar-me en aquesta Proposició de llei que va ser una iniciativa del Grup Popular, efectivament, tal com ha estat expressat pel diputat Daniel Sirera, amb l'objectiu que, als regs de suport, l'aportació que tinguessin de fer els pagesos és reduïda a la meitat i, per tant, la diferència d'aquests recursos –i això és important que sigui dit així– els porti el Departament d'Agricultura, en concret, o, vist globalment, el Govern de la Generalitat; és a dir que el Govern incrementi l'aportació econòmica a l'hora de fer regs de suport.

Des del primer moment, jo crec que tots els grups vam coincidir que una proposta positiva i interessant, i tots hi vam estar d'acord –el nostre Grup des del primer moment i sense matisos. Era una proposta positiva perquè els regs de suport són un tipus de reg que en general s'estan implementant –a banda de Garrigues, Segrià, Terra Alta, per exemple, on s'estan tirant endavant uns projectes de regs importants, i altres zones del país– en general en zones relativament desfavorides, en zones on els conreus de secà tenen generalment una baixa productivitat, en comarques en què en general la renda agrària és mitjana o mitjana-baixa i on l'efecte d'aquests regs de suport, des del punt de vista no només econòmic, sinó social, és importantíssim.

I és que aquesta proposta de fer aquesta rebaixa arriba en un moment en què ja tenim experiències del territori en la implantació de regs de suport, i tots hem pogut comprovar l'extraordinari revulsiu –insisteixo– no només econòmic, sinó també social en aquelles zones on ja s'ha implantat; efecte multiplicador no només en la renda agrària, sinó també en tots aquells sectors que, al voltant de la implementació del reg de suport i de l'activitat agrària, doncs, també es nodreixen d'aquesta activitat; activitat que, com abans deia el conseller en relació amb la llei anterior, en moltes d'aquestes comarques és l'activitat principal de l'economia.

A més a més, el reg de suport és un instrument eficaç d'estalvi d'aigua. És a dir, tot aquest discurs que fem tots els grups que hem d'anar cap a una nova cultura de l'aigua, amb el benentès que determinats usos o determinats regs que utilitzin una gran quantitat del recurs innecessàriament... Doncs, l'exemple més clar de l'aprofitament eficaç del recurs, i, per tant, l'estalvi, és el mateix reg de suport. Per tant, alhora estem potenciant un tipus de reg que, de manera afegida, automàtica, ens dona també el benefici d'una utilització molt eficaç del recurs. I, per tant, també amb diner públic; és a dir, amb un esforç públic afegit, introduïm, potenciem, afavorim la implementació de sistemes de reg –insisteixo– de gran eficàcia i que produeixen estalvi en l'ús del recurs.

Tinc de donar la raó a alguns diputats que han comentat –la senyora Bet Font ho ha fet– el fet que la tramitació i el debat d'aquesta matèria hagi estat –ella ho qualificava d'una manera, jo no ho qualificaré com ella–, doncs bé, una mica original o diferent. Perquè aquí s'ha produït una cosa que és fàcil d'explicar i jo la puc explicar tranquil·lament: aquesta iniciativa es va prendre en consideració i va ser enviada per la Junta de Portaveus a la Comissió de Política Territorial. Es va produir un consens, posteriorment, de tots els grups parlamentaris que no era la Comissió de Política Territorial la que havia d'atacar aquesta qüestió, perquè era un tema essencialment agrari. En el tràmit de traspàs d'una comissió a una altra, de Política Territorial a Agricultura, es va retardar tot el procés de debat del contingut d'aquesta Proposició de llei. Això ha produït que tinguem de veure aquest text pràcticament a final d'any quan segurament l'haguéssim pogut resoldre ja fa mesos.

En tot aquest procés, el Govern, coneixedor del contingut de la matèria proposada, de la reforma proposada, va veure també la conveniència de, potser, convindre o promoure algun ajust a la proposta que es feia –ajustos, pràcticament, és el que es proposava. Però, ja fora del termini de presentació d'esmenes, aquesta proposta d'ajustos que, al Govern, li semblava que es podria fer aprofitant aquesta proposta de modificació de la llei, es va haver d'incloure en la llei d'acompanyament. I això és el que, lògicament, provocava, doncs, el comentari o la queixa d'alguns grups.

Però també tinc de dir que en el tràmit de comissió nosaltres vam assumir una transacció amb l'única esmena que nosaltres teníem amb el Grup Popular, no només millorant algun dels aspectes que nosaltres proposàvem, sinó, per conveni, també recollint algunes

d'aquestes propostes que el Govern feia en la Llei d'acompanyament, introduint-les totes en aquest tràmit, en la Proposició de llei.

I també tinc de dir, en justícia, que jo, personalment, vaig parlar amb tots els portaveus de tots els grups parlamentaris i vaig plantejar la possibilitat –i en algun moment es va veure bé– que tots aquells matisos o adaptacions que proposava el Govern en la llei d'acompanyament, tots, fossin inclosos en aquest tràmit, tots ells, i haguéssim pogut fer la modificació d'aquella llei amb un sol tràmit, i també vam consensuar i vam coincidir que era millor tractar de tota la modificació del punt primer i deixar la resta, per donar majors garanties procedimentals i més temps perquè fossin estudiades aquelles altres adaptacions, aquelles altres qüestions.

El resum és que, amb la transacció que nosaltres vam realitzar a la Comissió, vam voler recollir uns aspectes importantíssims que estaven plantejats també en les esmenes d'altres grups parlamentaris. Per exemple, en el cas de les esmenes del Grup d'Iniciativa hi havia una preocupació important, que era que desaparegués el punt tercer de l'antic article 26 de la Llei d'infraestructures hidràuliques.

Aquell punt tercer de l'antiga Llei d'infraestructures hidràuliques venia a dir que hi havia uns percentatges a aportar pels pagesos però que el Govern podia modificar els percentatges segons cregués convenient. El Grup d'Iniciativa plantejava de dir: «No, escolti'm, no pot ser que el Govern vulgui o pugui modificar els percentatges segons ho cregui convenient; això crea una indefensió i crea una incertesa.»

Doncs bé, en aquesta transacció s'ha fet un esforç –i que era alguna de les propostes de matisos que feia el propi Govern en la Llei d'acompanyament– que estiguin regulades amb percentatges concrets totes aquelles circumstàncies amb què ens trobem a l'hora de construir nous regs. En tant que concretem amb un percentatge concret cadascuna de les circumstàncies que es produeixen en la pràctica, estem d'acord –i hi hem donat el suport– que s'elimini aquesta part de la llei anterior de tal manera que el Govern no pugui modificar aleatòriament el percentatge de regs, el percentatge del cost que ha d'aportar el pagès.

Una altra millora important, que va en la línia de l'única esmena que té viva el Grup d'Esquerra Republicana. I jo voldria dir que em sap greu que el Grup d'Esquerra Republicana no hagi volgut retirar la seva única esmena, perquè en la transacció feta també a la Comissió... –que no és coneguda des d'ahir, permeti'm, senyor diputat del Grup d'Esquerra Republicana, és coneguda des del mateix dia de la Comissió; jo mateix vaig fer fotocòpies de la transacció per a tots els grups que me la van demanar, i a més a més s'ha publicat; no és un text conegut des d'ahir, és conegut des de fa una setmana. Però en l'única esmena viva que proposa el Grup d'Esquerra Republicana –l'única– es diu: «En el cas d'un reg de suport que sigui de nova implantació, que sigui el 15%» –la mateixa proposta que feia la Proposició de llei–, «però en el cas que sigui millora de reg de suport, que també sigui del 15%.»

En canvi, la transacció que nosaltres vam promoure va en la mateixa línia, exactament en la mateixa línia, i

només hi ha una petita diferència del 5% en el cas de reg de millora. És a dir, en la transacció nostra les qüestions queden concretades que si és un reg nou de suport sigui el 15% i si es una obra de millora de reg de suport sigui la meitat, el 20%, la meitat del 40 que seria una millora de reg. Per tant, és una llàstima que per aquesta petita diferència del 5% en el cas d'una millora de reg de suport no hagi volgut retirar, Esquerra Republicana, l'única esmena que li queda viva, sabent que està d'acord amb el text que votarem avui i que li dona suport, no?

I una última millora, important també: el concepte «estalvi d'aigua». El concepte «estalvi d'aigua» té dos aspectes. El primer, ja l'he explicat abans: el primer aspecte de l'estalvi d'aigua és la promoció i la incentivació del reg de suport per damunt dels altres regs. Però hi ha un segon aspecte, que és el que també està inclòs en el text que avui votem i que va en la línia precisament també d'algunes de les esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que és: incentivar l'estalvi també en aquells regs que no siguin de suport. El reg de suport ja és un mecanisme d'estalvi d'aigua, però en aquells regs en què es planteja la millora del reg, que es primi els pagesos amb una aportació extraordinària del Govern de la Generalitat, amb un 10%, en el cas concret que hi hagi un estalvi d'aigua que després es pugui gestionar per l'ACA.

Diu la senyora diputada del Grup d'Iniciativa –i té raó–: «Hem de veure com s'articula això.» Però és una manera molt més eficaç i molt més concreta –i jo crec que ella també està d'acord amb això– que no la proposta del Grup dels Socialistes, en algunes de les seves esmenes, que deia: «No, no, escolti'm, rebaixi'm totes les millores de reg a tots els regs independentment de si hi ha estalvi o no hi ha estalvi; rebaixa a tothom.» No: hem de buscar el mecanisme per primar l'estalvi, i un mecanisme per primar l'estalvi pot ser aquest...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Gavín i Valls

...on hi hagi estalvi net –acabo de seguida, senyor president–, on hi hagi estalvi net o on hi hagi –que també es recull en el text– concentració parcel·laria. La concentració parcel·laria no només és un estalvi en l'obra de construcció, no només és un sistema –no només és un sistema– per fer una acció menys agressiva sobre el territori a l'hora de construir un reg nou, sinó que també és un sistema de dotar de major eficàcia l'estructura agrària i també d'estalvi d'aigua amb sistemes de conduccions més racionalitzats, menys preses de reg, etcètera, etcètera, uns sistemes més eficaços, també, en la seva gestió.

Per tant, a banda dels matisos que s'hagin pogut expressar, jo crec que el pas que donem avui amb la votació d'aquest text és un pas importantíssim, molt positiu per al sector agrari, per als pagesos concretament, directament per a ells, i és una acció més de compromís del propi Govern amb l'empenta, amb les accions de noves implantacions de reg, que forma part d'una part important de la seva política.

Gràcies, senyors diputats i diputades, per la seva atenció; gràcies, senyor president, per la seva benevolència.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat.

Passem, per tant, ara, a la votació, primer, de les esmenes presentades pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 59 vots a favor, 66 en contra i 4 abstencions.

A continuació, l'esmena número 7, d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 63 vots a favor, 66 en contra i cap abstenció.

A continuació, el text del Dictamen.

Comença la votació.

Ha estat aprovat per la unanimitat dels presents.

Senyores i senyors diputats, ara anem a començar el debat de pressupostos, que només serà interromput per dues qüestions: la primera, la sessió de preguntes, avui a dos quarts de cinc de la tarda, i, demà, l'acte de necrologia del senyor diputat Antonio Santiburcio, que serà fet després de les votacions de demà al migdia.

Els anuncio la voluntat, en principi, de mantenir les votacions cada dia no abans de dos quarts de dues i no abans de dos quarts de nou, en principi. Si hi hagués alguna variació, els senyors portaveus ja ho sabrien. Avui, si s'acaba el primer capítol abans de dos quarts de dues, el sotmetrem a votació; si no s'acabés, lògicament s'acumularia en el de dos quarts de nou d'aquest vespre.

(Pausa.)

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002 (tram. 200-00053/06)

Per tant, comencem el trenta-vuitè punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat. Si no hi hagués cap posicionament de grup –global–, passariem al primer bloc. *(Pausa.)* Com que no hi és, passem, doncs, al primer bloc, que és el de política pressupostària, crèdits inicials i modificacions de crèdit. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Martí Carnicer, pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

El Sr. Carnicer i Vidal

Senyor president, senyores i senyors diputats... Senyor president, a efectes del seu control de temps, ja li anuncio que en aquest torn acumularé les esmenes corresponents als tres primers grups temàtics, és a dir, el de política pressupostària, el de política financera i el de gestió pressupostària.

El president

Quin temps creu vostè que necessita per fer-ho?

El Sr. Carnicer i Vidal

No crec que hi esmerci els quaranta-cinc minuts que, en teoria, tinc.

El president

Doncs li atribuiré els quaranta-cinc minuts.

El Sr. Carnicer i Vidal

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, de fet, l'agrupació d'aquestes esmenes corresponents a aquests grups temàtics és perquè aquests tres apartats són els que donen una mica, segurament, el to global del conjunt del pressupost. I segurament és impossible no repassar de nou algun dels elements –algun dels elements– que conformen i que van conformar, en part, el debat a la totalitat, encara que sigui per ratificar, en aquells casos que correspongui, les referències que feiem en aquell moment. De fet, senyor president, senyores i senyors diputats, nosaltres pensem que, en les setmanes, en les poques setmanes que han passat des que vam fer aquell debat a la totalitat, les tendències, els problemes, la manca de previsions, les dificultats que els anunciàvem en aquell debat s'han ratificat, i fins i tot en algun aspecte s'han eixamplat.

Recordaran vostès que un dels elements essencials, una de les bases del pressupost que el Govern ha presentat, era una previsió de creixement del producte interior brut de Catalunya del 2,7%, una previsió de creixement macroeconòmic del 2,7%, que la majoria de grups en aquell moment vam qualificar com una previsió irreal, com una previsió de difícil compliment.

Les dades de les setmanes que han transcorregut ens ratifiquen en aquella previsió. Avui mateix l'Institut Nacional d'Estadística ha publicat l'estimació del PIB espanyol del tercer trimestre, i parla d'un creixement del 2,6. En un any, al conjunt de l'Estat el creixement s'haurà reduït un punt i mig; del 4,1 del tercer trimestre de l'any passat al 2,6 del tercer trimestre d'enguany.

Les previsions de l'Institut d'Estadística de Catalunya situen els nostres índexs, els de Catalunya, a un nivell semblant encara que es tracta de primeres estimacions.

La Cambra de Comerç ha fet una previsió del creixement de Catalunya per aquest any 2001 del 2,7%, amb la previsió..., dient que evidentment l'any que ve, l'any 2002, la previsió serà inferior.

Les dades que ens ha proporcionat l'OCDE pel tercer trimestre d'enguany són també dades que confirmen la desacceleració dels creixements, i en algun cas, fins i tot en el que se'n diu «el G-7», els set països econòmicament més importants, amb taxes de creixement negatives per a l'any 2001.

La darrera revisió que tenim pel que fa referència a Catalunya és la que ens proporciona la Caixa de Catalunya, els seus serveis de previsió econòmica, que parlen que, per a l'any 2002, un 2,3%.

Fins i tot –fins i tot– hem viscut durant aquests dies l'arriada de bandera del Govern del PP, que ha rebaixat

mig punt la seva previsió de creixement per a l'any 2002. Ha rebaixat mig punt sense fer res més, sense dir quines conseqüències pressupostàries tindria aquesta reducció, però en tot cas ha reduït les seves previsions econòmiques.

El Govern, el Govern de Catalunya..., sembla que tot això no vagi amb ell; sembla que res del que passa en la resta del món, res del que passa en el nostre país, res del que diuen els instituts d'opinió econòmica i els instituts de previsió econòmica tingui efectes sobre els nostres pressupostos: són uns pressupostos que estan aïllats, que estan en una mena de bombolla financera que fa que tot sigui millor, que tot sigui fabulós, que tot vagi endavant. Però les dades són cruels i les dades són dures.

En aquest mateix informe de la Caixa de Catalunya, entre altres aspectes, es comenta l'evolució del sector exterior. I és cert que les relacions de Catalunya amb la resta del món, llevat d'Espanya, proporcionen un increment del PIB català que té un cert pes. De fet, per a l'any 2002 es preveu, doncs, un creixement, una aportació al creixement del PIB de l'1%, només derivat del sector exterior de la resta del món. Però, en tot cas, el que també es constata en aquest mateix informe és que les nostres relacions comercials i econòmiques amb la resta de l'Estat cada cop aporten menys recursos, cada cop aporten menys creixement, fins al punt que l'any 2002 les relacions amb la resta d'Espanya faran disminuir el nostre creixement del PIB un 1%. El que estem guanyant a la resta del món, ho estem perdent en el nostre comerç espanyol. Aquesta és una tendència de l'economia catalana que des de l'any 1999 es ve notant d'una forma claríssima. Hi ha una desacceleració del nostre comerç amb la resta d'Espanya, que és cert que es compensa amb la resta del món, però, en tot cas, la nostra competitivitat en el conjunt espanyol està patint.

Per tant, senyor president, senyores i senyors diputats, si en aquell moment, fa tres setmanes, parlàvem que les seves dades eren totalment irrealistes i que ens plantejaven un pressupost que des del punt de vista macroeconòmic no s'aguantava, avui ens hem de ratificar en aquella opinió i hem de dir que els resultats que ens ofereixen les dades més immediates encara són més espectaculars, encara són més preocupants.

Una de les segones referències més importants que vostès feien en presentar el pressupost era el nou model de finançament. De fet, aquí l'honorable conseller d'Economia i Finances ens va plantejar un nou model de finançament que «com s'atreixeixen vostès a criticarlo, si ha estat aprovat per unanimitat per totes les comunitats?» La realitat és prou dura i la realitat és prou clara a la vegada perquè gairebé no haguéssim ni de replicar aquelles afirmacions del conseller d'Economia i Finances: avui, nou de les deu comunitats que tenen pendent de transferència la sanitat han dit que no l'accepten, que no accepten la transferència per la valoració que en fa el Govern central i que no accepten la imposició que des del Govern central es pretén fer a través de la Llei de pressupostos que s'està tramitant en el Senat i en la qual ja s'ha inclòs, per la porta del darrere, alguna esmena que de nou situa les comunitats en l'alternativa d'acceptar la proposta que fa el Govern central o situar-se altra vegada en el model anterior.

És aquest el model de finançament que desitgem per al conjunt espanyol i que desitgem per a Catalunya? Nosaltres ja li vam dir que aquest no era un bon model, els vam dir que aquest no era un model que donés els resultats que necessitava el nostre país. No tornaré a repetir aquells mateixos arguments; continuen sent vàlids, continuen sent les mateixes referències, i, per no avorir-los, i per tal de no, tampoc, cansar-los amb elements quantitativs, no ho tornaré a fer. Però el model que vostès van pactar és un model que donarà els resultats que vam desitjar.

Les comunitats que se n'han fet compte ja ho estan reclamant, ja estan dient que aquest model no dóna suficients recursos, i la prova l'estem veient amb les votacions que s'estan produint. No és un model d'unanimitats, ja no és un model d'unanimitats. És un model que únicament algunes comunitats del Partit Popular –que no totes– i Convergència i Unió han acceptat; la resta l'han rebutjat, han dit que és un model que no funciona, és un model que no va bé. Per tant, en aquest sentit, senyor president, tampoc les previsions que vostès feien, tampoc les previsions que va fer el conseller d'Economia i Finances en presentar el model són previsions que s'han complert. Però, a més a més, les dades de creixement dels ingressos ens ho estan confirmant.

Què passarà si al final el creixement dels ingressos de la Generalitat són la meitat dels de la resta de comunitats autònomes? Què passarà si, d'acord amb les dades que està publicant la Conselleria d'Economia i Finances en el seu butlletí de conjuntura, el creixement dels ingressos de Catalunya, de la recaptació dels impostos estatals a Catalunya, està creixent la meitat del que creixen a la resta de les comunitats autònomes? Doncs, passarà que nosaltres creixerem també la meitat del que creixin la resta de comunitats autònomes. Han fet un model que amb cinc anys introduirà un desfament important de recursos entre el que és la Generalitat i el que és la resta de comunitats autònomes. No passaran tres anys, no passaran dos anys probablement, fins i tot, que vostès reclamin que aquest és un model que no funciona bé i que aquest és un model que continua discriminant Catalunya.

Però és el model que vostès han pactat, és el model que vostès han volgut per a aquest país, i, en tot cas, no serà perquè els altres no els hàgim dit que és un model que no funciona. Però és un model que els ha obligat, fins i tot, a acceptar la proposta d'increment d'impostos que el Partit Popular ha fet per al conjunt espanyol. L'impost de la gasolina, l'IVA de les autopistes, l'IRPF dels autònoms..., tot aquest conjunt de ventall d'impostos que haurem vist com s'han incrementat, aquests impostos, vostès els han hagut d'acceptar, perquè forma part del paquet, del contracte o del tracte que han fet amb el Partit Popular per acceptar aquest model de finançament.

Ja els ho dèiem: és un pressupost amb poques inversions, i és un pressupost amb un excés d'endeutament. Un endeutament que, si hagués estat ben aplicat, ja els dèiem que nosaltres per enguany enteníem que fos un increment que tingués sentit, però, en tot cas, vostès han fet més endeutament, han fet més dèficit, han fet més creixement de la despesa corrent i menys inversió

que els darrers anys. Si volen, podem tornar-ne a parlar, en tenim les dades, però, ho repeteixo, crec que no té sentit repetir-les.

En tot cas, la generositat del conseller d'Economia i Finances sí que ens ha permès i ens permet avui parlar d'un tema que no en vam poder parlar l'altre dia. El conseller, amb aquell petit embolic de dates i estats d'execució, finalment ha entrat a l'estat d'execució el 30 de setembre, i ens ha permès veure algunes de les dades del que ja està passant aquest any 2001.

Saben, senyores i senyors diputats, que l'aportació del Govern a les inversions, aquest any 2001, s'ha reduït a menys de la meitat de l'any passat? L'any passat, el Govern va aportar 105.000 milions de pessetes destinats a inversions; aquest any 2001, en el tercer trimestre, n'ha aportat 44.000. És o no, això, un símptoma de crisi financera del pressupost? Per què les despeses corrents han crescut un 8,5%, quan vostès van dir en el pressupost que creixerien un 6,5%? Per què l'estalvi s'ha reduït un 20%? No sé si el ponent de la majoria podrà contestar; en tot cas, deixin-me posar aquests interrogants. Però el que sí que és cert és que la liquidació fins al tercer trimestre ens dóna uns resultats clarament preocupants pel que significa la gestió econòmica del Govern.

Per corregir tot això, i en aquests tres grups, nosaltres hem presentat un conjunt d'esmenes. Aquestes són les esmenes que tendeixen..., que tenen dos sentits essencials: un primer sentit és limitar els efectes nocius del que entenem que proposa el Govern, i un segon sentit és proposar criteris que vagin en el camí del que nosaltres vam anunciar com a pressupost alternatiu, és a dir, no-increment de la pressió fiscal, control de les despeses corrents, increment de les inversions, fins a situar-les a prop del 20% de les despeses no financeres. Els n'estalviaré la lectura detallada –la troben en el *Butlletí*–, però, en tot cas, sí que alguns esments.

Fem esmenes que impossibilitin l'increment de les despeses corrents més enllà del previst en el pressupost. Vostès, l'any 2000, van transferir 18.000 milions de pessetes de crèdits de despeses corrents cap a despeses de capital..., al revés: de crèdits de despeses de capital cap a despeses corrents. Entenem que això no s'ha de poder fer. Entenem que no és de rebut la compensació de pèrdues amb subvencions de capital. Vostès, en aquest pressupost, autoritzen que les empreses puguin compensar les seves pèrdues amb subvencions que d'entrada estan destinades a inversions; aquí es tracta de formular un ús irregular dels recursos aprovats per aquesta cambra.

Creiem que s'ha de limitar la comptabilització de despeses d'un any cap a l'altre. Són en aquest moment, ja, 300.000 milions de pessetes, només en el capítol de sanitat, que vostès les gasten un any i que les comptabilitzen l'any següent. Això, a part de falsejar la comptabilitat, el que fa és introduir una bola de neu que pesa d'una forma financera important sobre els recursos de la Generalitat.

Limitació de l'endeutament a curt termini, control de l'endeutament, conjunt de mesures que, ho repeteixo, hem introduït per veure de compensar això. Però n'hi ha tres, no genèriques, que són d'eliminació de tres

disposicions, en les quals sí que estaria bé que el diputat de la majoria, o el Govern si així ho considerés convenient, donés explicacions.

Article 34, apartat sisè. Amb aquest article, el Govern pot avalar fins a un màxim de 500 milions d'euros, és a dir, fins a un màxim de 80.000 milions de pessetes, societats gestores de fons de titulació; aquesta és una disposició important. Per què?, amb quina finalitat? Per què el Govern ha de garantir 80.000 milions de pessetes de societats gestores de fons de titulació? Què vol dir això?, què hi ha aquí darrere? O això està relacionat amb la disposició addicional onzena?

Què diu l'onzena? Doncs, miri, diu que ens podem vendre els tributs del joc. La disposició addicional onzena és la que autoritza el Govern per a la titularització dels tributs del joc. És a dir que podem anar a un banc o a una societat gestora –i potser aquí lliguen les coses– a dir-li: «Escolti'm, els tributs del joc dels propers deu anys, en comptes de cobrar-los el Govern, cobri'ls vostè, i a mi doni'm els diners per anticipat.» Per fer què? No ho sabem, no ens ho diuen. Què volen pagar amb aquesta fórmula? Recordi que aquest és un mecanisme que ja van intentar en un altre moment. Amb la Junta de Sanejament ja van intentar fer quelcom semblant. Els resultats van ser un absolut i desastrós fracàs. Passarà el mateix? Però, en tot cas, ens han d'explicar per què ho volen fer i amb quina finalitat voldran utilitzar aquests recursos.

Article 6, apartat sisè. És la tercera disposició, diríem, de la foscó dels pressupostos, eh?, d'aquella part dels pressupostos que un diu que no entén i que per què hi són, aquestes disposicions, i què pretenen. En l'apartat sisè d'aquest article sisè, diuen que la Comissió Central de Subministraments podrà generar recursos atípics a partir de ràpels obtinguts per contractes d'aquesta Comissió. M'ho poden explicar, això? Vol dir que aquesta Comissió podrà comprar a sobrepreu i després obtenir determinats ràpels, i no sabem que en farà, d'aquests recursos, perquè diuen que són recursos atípics? És això el que volen fer? Tenim autèntics dubtes sobre la legalitat d'aquest apartat. Això és generar fons que no estaran controlats per la via pressupostària.

Per tant, senyores i senyors diputats, senyor president, aquest és un pressupost que té elements molt foscos, que té aquestes disposicions que un no sap massa bé per què les pretén fer servir el Govern, que un no sap massa bé en quin sentit el Govern les ha proposat, i seria bo que des d'aquí se'ns donés explicacions sobre què volen fer amb aquests recursos, amb recursos –ho repeteixo– derivats de la titulació del joc, amb avals a societats gestores, amb recursos derivats d'uns ràpels... Diu: «No serà important, això.» Probablement, des del punt de vista quantitatiu, no serà important, però aquesta no és una bona mesura de gestió econòmica, de gestió pressupostària i, evidentment, el que no té res a veure és amb la transparència.

En el tercer bloc, senyor president, ja hi ha esmenes –podríem dir–, segurament, més concretes; en faré tres apartats, tres tipus d'esmenes. Un conjunt d'elles van relacionades amb una de les partides que està creixent més en els últims anys; si tenim una visió una mica a més llarg termini i no ens centrem únicament en el

pressupost d'enguany, sinó que mirem una mica més enllà, podem veure que la partida de lloguers, junt amb els sous dels alts càrrecs, és una de les partides que més creix. Que és que estan llogant més cases? És simplement l'efecte dels censos emfitèutics? –és a dir, recordo allò que es venen un edifici i després el tornen a llogar per pagar-lo–, o simplement la manca de recursos els obliga a fer adquisicions que haurien d'anar per un altre capítol, per la via dels *rentings*? Ens temem i tenim algun indicatiu que aquesta darrera explicació és la que justifica la major part de l'increment de la partida de lloguers; no poden comprar determinats elements d'immobilitzat per la via habitual, ho estan fent per la via dels *rentings* i, d'aquesta manera, els lloguers els estan creixent d'una forma totalment descontrolada. Són capaços de donar explicacions sobre aquestes qüestions concretes?

Hi ha un conjunt d'esmenes en aquest apartat tercer que fan referència a l'ensenyament. Per constatar, en un primer estadi, el fracàs del Pla de centres docents 1995-2000, que no s'ha complert; per constatar que en un pla de xoc 2000-2002 es pretenien eradicar els centres ubicats en barracots de forma total, i resulta que només s'han adjudicat nou obres i, que en canvi, a hores d'ara s'han creat dotze centres nous ubicats totalment en barracots. Entenem que és un fracàs més dels escassos recursos que vostès destinen a inversions, però que això és el gos que es mossega la cua; com que no fan la inversió, com que han de posar barracots i els barracots s'han de llogar, tornariem a entrar en la discussió o en el comentari de per què els estan creixent les partides de lloguer: perquè han d'instal·lar cada vegada més elements de forma provisional. Si en un moment determinat es fa l'esforç, es fa la inversió, representa no solament una millora de qualitat per als ensenyants i per als alumnes, sinó també una inversió de futur i, per tant, un estalvi. Per tant, hi ha una esmena concreta en què demanem el seu suport per a l'elaboració del segon pla de construccions escolars i per duplicar els recursos d'inversió destinats a la supressió de barracots.

Continuant en el món de l'ensenyament, hi ha una altra esmena que reclama més recursos per al manteniment dels edificis existents, ja que també els existents, per manca del manteniment correcte, s'estan portant en unes condicions deficientes. Recordin, només, que en el pla aquell addicional, aquell pla que no té finançament, que no sabem com pagarem, fins i tot era inclòs el RAM, és a dir, al manteniment d'algun d'aquests edificis escolars, d'algun d'aquests edificis d'ensenyament.

I, finalment, hi ha una esmena que l'únic que vol és que vostès ratifiquin la voluntat de complir el compromís de la creació de les 6.000 places d'escoles bressol que la consellera..., de cada any, 6.000 places l'any, 30.000 places en cinc anys, que es va formular pel conseller Hernández i ratificat per la consellera Laura Gil fa pocs dies. Clar, hem de fer balanç, d'això. Senyor Curto –que suposo que vostè haurà de dir alguna cosa–, portem 1.500 places en aquest moment, i fins al 2003, si es compleixen les seves previsions, n'hauran fet..., no arribarà a les 4.000; és a dir, en tres anys no hauran arribat a les que es van comprometre fer en un any. Entenem que alguna cosa s'ha de dir sobre això; hi ha esmenes

que, si vostès volen, poden ajudar-los a complir els seus compromisos.

Hi ha un altre grup d'esmenes en aquest bloc que vol parlar del món de l'habitatge. L'objectiu d'aquest conjunt d'esmenes és clar, és reorientar la política de l'habitatge d'acord amb les prioritats que ja ha aprovat aquest Parlament. Tenim la Moció 28/VI, en què ja s'establien els criteris del que han de ser les esmenes..., si no volen les esmenes, els criteris per al que ha de ser –diríem– la política de l'habitatge en el futur: foment del lloguer, de la rehabilitació, dels habitatges de segona mà i de l'ús del sòl i de la promoció del sòl per a habitatge protegit. Res d'això ho trobem en aquests pressupostos, res d'això ho trobaran vostès que pugui identificar el compliment d'aquella Moció amb les polítiques que es defineixen en aquest pressupost. Nosaltres hem fet quatre grups d'esmenes que tendeixen a concretar les propostes d'aquesta Moció i a intentar desenvolupar-les.

En una primera demanem un programa d'intervenció integrada en quaranta barris de Catalunya, el que s'ha conegut pels *urbans*. Hem avaluat en 62.000 milions de pessetes el cost d'aquesta iniciativa, en el temps i de forma progressiva, però aquesta seria una intervenció important per anar al context aquell de barris dignes i barris segurs; en la mesura que aconseguim que els nostres barris estiguin millor, segur que també aconseguirem que siguin més segurs.

Mesures relacionades amb matèria de lloguer, sobretot en quatre *items*: dotació d'un programa especial del foment del lloguer; promoció de 3.500 habitatges de lloguer per a joves... Sap quants n'hi ha, d'habitatges de lloguer, en el seu pressupost, senyor Curto? 400! 400 habitatges de lloguer en un pressupost per a tot Catalunya, en un pressupost de dos bilions i mig de pessetes, és quasi una ridícula, és quasi allò per riure-se'n. Entenem que és necessària una eina per tirar endavant aquesta activitat de lloguer i entenem també que hi ha d'haver mesures fiscals que a partir de la capacitat normativa de què disposa la Generalitat puguin tirar endavant aquestes propostes.

Una tercera referència seria, evidentment, la cobertura d'aquelles mancances en determinats col·lectius, allò que en diem la discriminació positiva. Hi ha col·lectius que requereixen que també en el món de l'habitatge se'ls tingui en compte, sigui perquè necessiten atenció especial perquè les seves necessitats són diferents, sigui perquè tenen una discriminació o una incapacitat de poder assolir habitatges en el nivell que els escau. Parlaríem dels assistits per a la gent gran, les famílies amb ingressos per sota dels 3 milions i mig, determinats sectors de joves, disminuïts físics i psíquics..., hi ha tot un conjunt de col·lectius que requereixen això.

I finalment, també en el món de l'habitatge, hi ha la creació –entenem– d'un programa de suport als promotors públics i privats per a la construcció d'habitatges protegits. És conegut que en els darrers anys els habitatges protegits han tingut molt poca promoció des del punt de vista del Govern de la Generalitat, i nosaltres entenem que aquesta promoció s'ha de fer, que és necessària, que el Govern hi ha de ficar un programa especial i que ha de tenir en compte l'esforç que, des d'al-

tres institucions, entre altres administracions, es vol portar a terme en aquest camí i intentar –diguem– resoldre-les, també, amb col·laboració, amb cooperació entre la Generalitat i altres administracions.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

Senyor president, jo acabaré aquí la meua intervenció amb relació a aquests grups, no sense dir-los que en el conjunt d'esmenes que ha presentat el Partit Popular, el nostre Grup s'abstindrà. En tot cas i segurament per no fer la meua intervenció massa carregosa, deixaré l'explicació d'aquesta abstenció per a una segona intervenció, però sí perquè, com que hi haurà votacions posteriors, ja dir-los d'entrada que el nostre Grup no donarà suport a aquestes esmenes; tampoc, segurament, es pot votar en contra, per tant, ens hi abstindrem.

Gràcies, senyor president.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Carnicer. Correspon ara el torn del Grup Parlamentari Popular. Per a la seva exposició, té la paraula l'Il·lustre diputat senyor Josep Curto.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, lo Grup Popular defensarà els blocs de les esmenes que s'han establert d'un en un i, per consegüent, començarem des de l'esmena número 25 fins a l'última que correspongui a este bloc, que em sembla que és la número 34. Donades las circumstàncies, senyor president, que no cal reiterar en este moment, sobre la situació de determinats diputats del Grup Popular, no nos toca altre remei que fer-ho així; no obstant, intentarem fer-ho de la manera més ràpida possible per tal que no es vegi un abús en ordre a sortir massa vegades a la tribuna del Parlament.

Amb relació a la primera esmena, senyor president, article 1, apartat 4, esmena 25, l'esmena 25, la 26 i la 27 són esmenes de matis, és a dir, parlen de crèdits consignats a les dos primeres esmenes, i a la tercera esmena, la 27, del compliment del principi d'eficiència, és a dir, a la millor parlava en el text articulat del principi d'eficàcia i nosaltres parlem del principi d'eficiència en lloc del principi d'eficàcia.

Amb relació a l'esmena número 28, senyor president, me sembla que s'ha produït un error, no sé si prové este error del Grup Popular o un error mecànic, que l'esmena 28 i la 29 del Grup Popular diuen exactament lo mateix, se refereixen al mateix article i al mateix apartat; per tant, l'esmena 29 decauria perquè ha sigut una repetició. Quant a l'esmena número 30 també parla..., l'esmena 28, la 29 i la 30 –la 29 havíem quedat que quedava retirada–, lo Grup Popular, estes esmenes són relatives a l'autorització de transferències entre els crèdits consignats en un mateix article del capítol segon del pressupost i la comunicació al Departament d'Economia i Finances quan aquestes funcions corresponen als presidents, directors o càrrecs dels organismes autònoms, per tant, l'expressió «assimilats», que és la que introdueixen estes tres esmenes, la 28, la 29..., o la 29 i la 30 –millor dit–, fa referència a qualsevol altre càr-

rec equivalent al de director o de president de l'organisme autònom que pugui reconèixer-se a la legislació vigent.

L'esmena 31, relativa a l'increment progressiu dels recursos destinats a la supressió de barreres arquitectòniques, se centra, sobretot, en aquells edificis o en aquells centres d'ensenyament infantil, primària i secundària, per en una quantitat igual a l'excés ingressat a la prevista en el pressupost. La nostra esmena, per consegüent, fa èmfasi que aquesta quantia –diem– ha de ser, com a mínim –com a mínim–, igual a este excés.

L'esmena 32 del nostre Grup pretén i fa referència a la que autoritza el Govern a pagar una bestreta a tot l'import de les pensions de cessament anticipat de l'activitat agrària, a l'efecte de pal·liar l'endarreriment del cofinançament procedent del Ministeri d'Agricultura. Lo Grup Popular entén que el cofinançament pot venir també d'altres administracions públiques diferents al Ministeri d'Agricultura, per la qual cosa la nostra esmena fa èmfasi i fa referència al cofinançament procedent d'altres administracions públiques. La fira, amb relació a l'esmena 33, és un element –no cal ressaltar-ho– important per a la dinamització econòmica de Catalunya, i és per això que hem presentat esta esmena amb este contingut, en lo sentit que al llarg del pròxim exercici pressupostari –en realitat, a l'exercici 2002, que és lo que estem discutint–, en lo supòsit de futures ampliacions de capital, la Generalitat ajusti necessàriament la seua participació a l'acord a què arriben les diferents administracions implicades.

L'esmena 34 és en la que instem, encara que ja ho preveu lo mateix article a què fa referència esta esmena, i encara que supose una repetició..., encara que siga literal, nosaltres volem que esta esmena, a pesar de tot, se pugui mantindre, tot i que siga exactament lo que diu lo mateix article, perquè instem el Govern de la Generalitat a realitzar les actuacions a les comarques de l'Ebre..., i estes actuacions consten de quatre punts: lo primer, potenciar lo Centre d'Aqüicultura de l'IRTA a Sant Carles de la Ràpita, per tal de convertir-lo en un centre de primer nivell a la Mediterrània; en segon lloc, fomentar la creació de centres de teletreball a les comarques de l'Ebre, per tal d'incentivar l'emprenement local i la generació d'activitat econòmica i la cohesió social; impulsar, a la vegada, les infraestructures de telecomunicacions en col·laboració amb empreses privades i les administracions públiques d'aquelles comarques; en tercer lloc, lo que pretén esta esmena, lo que diu és impulsar l'Observatori de l'Ebre i elaborar un pla en col·laboració amb lo seu patronat per a millorar les infraestructures i l'equipament científic; i per últim, i en quart lloc, estudiar la viabilitat de la integració dels centres, amb seu a Tortosa, actualment adscrits a la Universitat Rovira i Virgili, i negociar amb los seus titulars i amb la Universitat la seua integració, si procedís, a la Universitat Rovira i Virgili, o altres formes de col·laboració, per garantir-ne la seua viabilitat.

Esta és, en essència, senyor president, la defensa que hem fet de totes les esmenes del Grup Popular que corresponen a este bloc.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Curto. Correspon al Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya... Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Josep Huguet.

El Sr. Huguet i Biosca

Bé, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per defensar una part de les esmenes dels tres primers blocs: aquelles referides a la política pressupostària, a la política financera i a una part de la gestió pressupostària, fins a l'esmena 173. I, a partir de la 176 fins a la 239, les defensarà el company diputat Jaume Oliveras, perquè fan referència a inversions ja molt concretes en els principals àmbits, doncs, on entenem que els pressupostos són deficitaris d'aquestes inversions.

En els tres primers blocs, estem una mica dintre del ritual habitual, perquè, com que en aquestes àrees, en aquests àmbits temàtics, els pressupostos solen ser còpia de l'any anterior i l'oposició, doncs, té francament poc èxit en el triomf de les seves esmenes, ens trobem també que les esmenes, molts cops, les hem de repetir per intentar veure si un any o altre toca la loteria i són assumides.

En el primer bloc presentat per Esquerra Republicana, hi ha tot un àmbit destinat a millorar el control del Parlament sobre la gestió pressupostària, esmenes que van destinades a fer que, de les modificacions de crèdit, n'hagi de donar compte la Generalitat; que calgui informar de les transferències de crèdit superior al 10% del crèdit inicial; que també es controli i es passi comptes al Parlament de les transferències a societats o entitats per ampliar capital, i així mateix, que es doni coneixement al Parlament de les liquidacions dels organismes autònoms, entitats i consorcis, al mateix temps que es dóna a la Sindicatura de Comptes, i també es demana que la Intervenció General ho faci i intervingui en les entitats amb 15.000 milions de pessetes de pressupost.

Hi ha també tot un bloc d'esmenes, a l'apartat de la 36 a la 63, en la línia de retre comptes al Parlament de les auditories de la Intervenció General, i també que, per exemple, on hi ha disposicions que signifiquin despesa futura, es requereixin objectius, mitjans i calendari d'execució, així com previsions de finançament i despesa, i també l'informe favorable de la Comissió d'Economia del Parlament. Es demana la liquidació i avaluació del dèficit, també passant comptes al Parlament, i, per tant, doncs, en general, esmenes destinades a millorar la transparència i la capacitat de control en la gestió per part d'aquest Parlament.

De fet, un altre bloc d'esmenes d'aquest primer paquet van destinades, doncs, a millorar tota aquesta transparència, i en aquest cas un dels elements que anem reiteradament demanant, però no hi ha manera de sortir-nos-en, és que un dels elements de transparència és el suport informàtic de la informació. Vam aconseguir fa uns anys que hi hagués el cos central dels pressupostos en suport informàtic; fa dos anys vam fer un retrocés, perquè es va donar en un format impossible, diguem-ne, de manipular, que era l'Acrobat, i ara, aquest any, hem estat en una mena d'entremig, diguem-ne. Però, en definitiva, queden tota una sèrie d'àmbits que encara no

es donen sobre suport informàtic, i en aquest sentit les nostres esmenes reclamaven que no només hi fossin les memòries i els informes dels pressupostos, sinó que també hi hagués, sistemàticament, una actualització de la balança fiscal anual, i també que el pressupost anés acompanyat d'una programació exhaustiva quadriennal d'ingressos i despeses. Per tant, doncs, que es completés allò que són dades estrictes del pressupost, fins ara, amb altres elements, per donar encara una visió més de conjunt, i en un tema tan cabdal com el dèficit fiscal, per exemple, que fos actualitzat anualment, per saber una mica, doncs, com evoluciona el model de finançament.

Un altre apartat en aquest bloc de política pressupostària va destinat a contenir la despesa corrent. En aquest sentit, hi ha una sèrie d'esmenes que es destinen a no autoritzar transferències que signifiquin augment de despeses diverses, especialment pel que fa a lloguers de béns immobles i treballs realitzats per altres empreses. I també, en aquestes esmenes, diem clarament que l'augment de la despesa corrent ha de ser compensat amb la disminució de despesa corrent, eh?, i, per tant, doncs, intentar frenar la sistemàtica inflació de la despesa corrent amb relació a les previsions fetes.

També, en aquesta línia de control de la contenció, hi ha una esmena destinada a evitar les aportacions de capital en la compensació de pèrdues d'entitats del sector públic, i el que hauria de ser, demanem, un pla de reducció de les despeses, un pla plurianual, que permetés que cada conselleria afinés els comptes, per evitar despeses supèrflues de cara, precisament, a l'estalvi i a la contenció de la despesa corrent sumptuària o la despesa corrent burocràtica. Per tant, doncs, en aquest sentit, també esmenes de contenció.

Hi hauria algunes esmenes destinades al paper de les corporacions locals. En aquest sentit, doncs, ja les corporacions ens queixem que tenen poc suport pressupostari; almenys que no el vegin minvat pel fet que les transferències que se'ls prometen després no arriben, eh? Per tant, es proposa que en cap cas les transferències de les corporacions locals siguin inferiors a les pressupostades i que, en cas que hi hagi sobrant, aquest sobrant esdevingui romanent. I també es demana informació als ajuntaments, donar informació als ajuntaments en els temes de les subvencions que són del seu àmbit.

I, finalment, hi ha el capítol de crèdits ampliables, en el qual nosaltres proposem una sèrie d'esmenes de limitació del caràcter ampliable d'alguns crèdits, que solen ser fonts d'endeutament i fonts de centrifugació del deute i del dèficit, sobretot a partir d'entitats autònomes, que en la pràctica serveixen per maquillar xifres d'aquest dèficit.

Hem introduït també una esmena nova, aquest any, que em sembla que està de plena actualitat, vistes les actuacions, aquests dies, de les concessionàries –o d'algunes concessionàries– de les autopistes, que per un cantó, doncs, no fan la seva feina, cobren el peatge després d'haver tingut la gent encallada vuit hores a l'autopista i a sobre presenten balanços amb beneficis multimilionaris, i a sobre, diguem-ne, s'arriba a un acord per a allargament de la concessió i a compte, diguem-ne, de l'increment de l'IVA i de l'estalvi per a l'Estat del que

feia fins ara, que és retornar l'IVA recaptat per poder abaratir costos. Doncs bé, almenys demanem que es presenti, juntament amb els pressupostos, el balanç economicofinancer de les concessionàries, per saber exactament si s'estan sortint de les línies de prudència que se suposa que hauria de mantenir una empresa concessionària, o el que estan fent és especular sobre la concessió. Per tant, balanç economicofinancer anual de l'estadi d'aquestes concessionàries.

Hi ha un segon bloc de política financera en el qual intentem que no s'abusi de les entitats tipus GISA o Regsa, les quals, doncs, d'alguna manera s'han utilitzat per centrifugar dèficit i deute, fins a fer-les ja, en aquests moments ja, les mateixes entitats, inviades des d'un punt de vista d'aquesta funció. Hi ha una sèrie d'esmenes de control parlamentari sobre els diversos avals, tant en l'àrea de sanitat com en l'àrea dels avals procedents de l'Institut Català de Finances. També hi ha un bloc vinculat als terminis per efectuar el pagament d'obligacions per part de la Generalitat; es marquen uns terminis, es marca el dret del cobrament dels interessos que hi pugui haver de demora i la determinació de responsabilitats administratives en el cas que això es produeixi; per tant, el tema de morosos, eh?, de la morositat de l'Administració, tant amb proveïdors com amb entitats sense afany de lucre. I, un cop més, doncs, esmenes destinades a evitar l'ús i abús que es fa de l'endeutament, ni que sigui a través de maquillatges diversos.

Finalment, hi ha un tercer bloc, que és el que és de gestió pròpiament pressupostària, on aquí es demana un control i una transparència, per part de l'Administració, del que són béns immobles per part de la Generalitat. En aquest sentit, demanem que hi hagi informes quan hi hagi d'haver adquisicions d'immobles d'un determinat cost. També una relació del conjunt de lloguers i valoració de la idoneïtat del tipus de lloguer i del tipus d'edifici que s'està utilitzant. Un parell d'esmenes en la línia de l'ús positiu i ús negatiu que es poden fer de la figura del cens emfitèutic per part de la Generalitat amb relació als seus edificis. I també una sèrie d'esmenes perquè, quan els ajuntaments fan una obra pública i avancen diners pel seu compte, segons l'articulat, la Generalitat diu que només ha de tornar del tot o parcialment aquest avançament. Nosaltres entenem que si han fet l'avançament és perquè se'ls torni tot l'avançament que hi ha hagut, o l'avançat de diners que han fet els ajuntaments. Per tant, una esmena en el sentit de no perjudicar l'Administració local d'aquesta manera.

També es proposa que el bloc de la documentació que arriba al Parlament contingui la memòria de pressupostos de consorcis i fundacions on participi la Generalitat, perquè entenem que per aquí es desvia una sèrie de diner públic que, amb l'excusa que el consorci no és controlable o no se li posa el control com als altres apartats de l'Administració pública, doncs, molts cops, diguem-ne, tiren, campen per lliure, i em sembla que hi ha una obligació d'aquest Parlament d'observar com evoluciona la gestió del diner que va a parar a aquests consorcis i fundacions on participi la Generalitat, eh?

I en aquest àmbit aquest any hi havia, doncs, una innovació, sortida a partir de la iniciativa d'Esquerra Repu-

blicana, que era marcar unes prioritats a l'acció de les caixes en l'obra social, i a l'acció de les caixes en la part cultural, incorporada des del Govern, però que nosaltres entenem que queda curta, perquè la iniciativa d'Esquerra Republicana en el seu moment contemplava tres àrees: la cultural, la social, però també l'ajuda a la petita i mitjana empresa i a l'economia social. I la nostra esmena és posar un punt tercer en l'articulat on, al costat d'aquestes dues novetats positives, a instàncies d'Esquerra Republicana, que és el conveni amb caixes d'estalvi per prioritzar en l'àmbit de l'obra cultural –concretament es diu «Biblioteques»– i en l'àmbit de l'obra social determinats edificis o inversions de finalitat social, ja hi hagués la tercera pota –que se n'han oblidat, tant que parlen de la petita i mitjana empresa–, doncs, que les caixes també arribin a la concertació amb el Govern per tal de ja sigui engegar línies de capital de risc, ja sigui engegar línies determinades de crèdits tous per a la petita i mitjana empresa, o fins i tot per finançar inversions en centres, possibles nous centres tecnològics destinats a aquesta petita i mitjana empresa.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

Per tant, són dintre de les esmenes habituals i reiterades, perquè, doncs, sistemàticament, han estat votades en contra, amb alguna novetat, important i d'actualitat, com el que es deia sobre el balanç econòmic i financer de les concessionàries, que ens sembla cada cop més necessari, doncs, poder-lo tenir per veure evolucionar un dels sectors clau a Catalunya, dels serveis regulats o dels serveis concedits, i aquest altre de les caixes, que ens sembla que..., sense el qual, la novetat, que podria ser, doncs, innovadora i positiva, queda coixa. I, en aquest cas, ja, la resta d'esmenes, senyor president, les defensarà el senyor Jaume Oliveras.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Gràcies a vostè. Té la paraula l'il·lustre diputat senyor Jaume Oliveras.

El Sr. Oliveras i Maristany

Sí, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, molt ràpidament. En aquest capítol hem presentat una sèrie d'esmenes que fan referència a inversions concretes en aquest pressupost, esmenes a l'articulat que creiem que són inversions necessàries, que persegueixen un objectiu, que creiem que aquest pressupost no contempla, no contempla en els termes que, evidentment, nosaltres defensem amb uns criteris de major reequilibri territorial que no contempla aquest pressupost.

Bàsicament, pel que fa referència a algunes inversions que proposem, hem fet una selecció d'algunes inversions, perquè creiem que aquestes que hem presentat eren elements fonamentals perquè es poguessin contemplar en els pressupostos de l'any que ve pel que fa a la millora de la xarxa viària, tenint en compte l'estat deficitari en què es troben moltes de les nostres carreteres, esmenes que parlen de la millora de les connexions a comarques com el Solsonès o el mateix Alt Pene-

dès; la construcció de variants i travessies en comarques com el Segrià, el cas de Guissona, del Priorat, el Baix Camp; també començar a realitzar una sèrie de desdoblaments de la C-240 en els diferents trams d'aquesta carretera; la millora en la xarxa de carreteres de muntanya, i també la construcció de giratoris i enllaços que són fonamentals per a la millora de la xarxa viària, que poden solucionar alguns dels problemes urgents que ens trobem en alguns punts de la nostra geografia –els casos de la carretera de Cabrera a Argenton o els casos dels enllaços del municipi de Calella a l'autopista C-32.

Pel que fa a un altre apartat important de les nostres esmenes, fa referència a les inversions necessàries en xarxa ferroviària. Ja en el seu moment, en l'inici del debat de pressupostos, que fa referència als diferents departaments, quan fèiem referència al de Política Territorial constatavem la poca ambició pel que fa a la inversió en la xarxa ferroviària. Evidentment que durant tots aquests anys hi ha hagut algunes millores, però després de tants anys d'autonomia política, de govern autonòmic, després de vint anys, l'aposta pel tren ha estat i és totalment insuficient. Creiem que calen algunes millores en el traçat de la xarxa ferroviària pel que fa referència als Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya, als trams de Barcelona - Igualada i Barcelona - Manresa; també començar a adaptar les connexions amb el tren d'alta velocitat del que seria la xarxa ferroviària interior; la necessitat de començar a treballar i fer l'estudi d'un possible eix transversal ferroviari que travessés el nostre país, i també l'allargament de l'actual xarxa ferroviària a mans de la Generalitat, dels Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.

Un altre element d'alguna de les esmenes que hem presentat fa referència, i abans el senyor Huguet n'ha parlat, al tema de les concessionàries, de la necessitat que la Generalitat efectués un estudi econòmic i financer d'aquestes empreses pels beneficis desproporcionats que estan tenint, i no amb les previsions que s'havien fet a l'hora de fer l'allargament de les concessions. Creiem necessari que la Generalitat, malgrat el que va passar amb el Fons de rescat presentat al Congrés de Diputats, establís el seu propi pla de rescats, comencés a planificar com comencem a treure, d'una manera ordenada i, evidentment, amb el temps que es requereixi, però d'una manera decidida, els diferents peatges existents a Catalunya, cosa que el que veiem és que no hi ha cap intenció per part d'aquest Govern de començar a posar-se a la feina en el tema dels peatges, i continuem en una situació d'una certa desesperació i agonia amb el grup de treball de peatges del mateix Departament de Política Territorial, que, francament, en aquests moments, podríem dir que no serveix gairebé de res.

Altres infraestructures que també proposem en diferents esmenes, compromisos que ha tingut en el seu moment el Govern de la Generalitat que no ha realitzat en la construcció de passejos marítics; construcció de determinades infraestructures com un parc de bombers de Guissona; la necessitat també d'establir entre les diferents infraestructures un pla de coordinació entre totes elles; millores també en el transport de viatgers per carretera; també algunes esmenes referides –molt poques, molt selectives, però creiem molt importants– a la

construcció de nous centres d'ensenyament, en aquest cas de centres d'ensenyament infantil i primaris, en els casos de Guissona i Banyoles, en concret, que creiem que tenien una importància fonamental.

I, finalment, altres aspectes que hem presentat en aquestes esmenes, el que fa referència a la rehabilitació d'habitatges; a majors aportacions a les corporacions locals, amb els diferents convenis que poden tenir amb el Departament de Benestar Social pel que fa a la supressió de barreres arquitectòniques; també la necessitat d'establir un pla de millora i recuperació del paisatge urbà pel que fa a nuclis històrics o centres de determinades ciutats de Catalunya, que serien necessaris aquests convenis de col·laboració entre el Departament de Política Territorial i les corporacions locals, i també una esmena de supressió de la dotació a Tabasa per la construcció del túnel d'Horta.

Aquestes serien algunes de les esmenes que hem presentat en aquest capítol, i altres similars en altres capítols, que fan referència a una sèrie d'inversions escampades arreu del territori, que creiem que ajudarien a un major equilibri territorial pel que fa a la política del Govern de la Generalitat, que, dissortadament, en aquest pressupost no hem sabut veure, i està lluny dels objectius que s'haurien d'haver fixat, degut a les circumstàncies d'aquell moment, de l'augment del pressupost produït pel tema del canvi de finançament..., no s'ha produït amb una efectiva millora pel que fa a les inversions arreu del territori i de les comarques de Catalunya.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula, en nom d'Iniciativa per Catalunya - Verds, l'il·lustre diputat Josep Lluís López Bulla.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies. Senyores diputades i senyors diputats, és aquesta també una única intervenció que engloba totes les esmenes que ha presentat el meu Grup, Iniciativa per Catalunya - Verds, al text de l'articulat, en els blocs temàtics primer, segon i tercer: política pressupostària, política financera i gestió i inversions. I aquesta agrupació d'esmenes es basa en la necessitat de trobar, en el meu cas, el millor fil conductor, que tenen les correccions que formulem, que ja aniré explicant al llarg de la meva intervenció, d'un costat, i, d'altra part, que no és poca cosa, els estalvis, d'aquesta manera, una explicació fatigosa de cada esmena, que no és el cas.

Però, en primer lloc, voldria felicitar-me per l'epifania del senyor, del senyor Homs, volia dir, que ens ha acompanyat una estona, una epifania necessària, perquè després d'una setmana llarga, doncs, ha desaparegut d'escena, després de tot un vendaval de situacions noves, una vegada que vam aprovar els pressupostos, la primera part, sota la bandera, sota el lema, del famós 2,7.

Jo, senyor Curto, no és que vulgui reobrir el debat. El que passa és que entre la última reunió que vam tenir tractant aquests temes i ara han aparegut novetats importants amb relació a aquesta història, que ja sé que no

corregiran res, però que tinc la necessitat política de recordar aquestes novetats. I són, algunes d'elles, les següents: la Generalitat, i en concret el senyor Homs, planteja el 2,7; la Caixa de Catalunya, el 2,3, el conseller continua amb el 2,7; la Cambra de Comerç, també el 2,3, el senyor conseller manté el 2,7; el senyor Rato, que no és sospitós en aquest cas, fa un descens important, 2,4, i aquí mantenim el 2,7; el Banc d'Espanya i el Fons Monetari Internacional plantegen el 2, i aquí mantenim una altra vegada el 2,7; l'OCDE, l'1,8, i aquí nosaltres continuem, per boca del senyor Homs, amb el 2,7. Bé, aquesta tossuderia és la que em fa a mi pensar, doncs, quin és aquest fetitxe del 2,7 que s'encarara als pressupostos i que ens lliga de mans per fer les coses com Déu mana. En realitat, l'aplicació dels criteris del Fons Monetari Internacional i del Banc d'Espanya deixarien Catalunya en una xifra real entre l'1,8 i el 2,3. Però nosaltres, òbviament, igual que en aquella entranyable i casposa pel·lícula del senyor Martínez Soria, *erre que erre*, mantenim, *erre que erre*, el 2,7.

En definitiva, que han caigut de manera estrepitosa aquestes previsions, encara que el conseller deixava una porta oberta quan deia que ficava les seves esperances en un fort creixement a partir del segon semestre del 2002 que compensés la conjuntura actual, i ara el Banc Central Europeu li anuncia que tampoc. A què juguem aquí? A què juguem aquí? Suposo que no es deu referir a la famosa frase unamuniana de «*que inventen ellos*». Estem parlant d'institucions que no competeixen als processos electorals, que no estan lligades de mans, diríem, amb aquestes «martingales» més o menys legítimes, i tenen un plantejament més aproximadament científic, o, almenys, no partidari, com el que fa el nostre conseller de Finances.

Bé, anem al gra ara, anem al tema que ens ocupa, per veure quines esmenes es poden introduir en aquests pressupostos, que són, òbviament, paper mullat, però no perquè ho digui l'oposició, en aquest cas, sinó per aquestes institucions i aquestes cites d'autoritats tan importants com les que acabo de citar.

Una fàcil lectura de les nostres correccions indicaria que aquestes són transparència; que es necessita rigor; que es necessita, també, ara més que mai, control, i omplir les comissions del Parlament d'una personalitat institucional més robusta, més compromesa, amb més poders reals. Jo cada vegada que veig una pel·lícula americana o que llegeixo qualsevol història d'aquestes em quedo realment sorprès de la personalitat institucional forta d'aquestes comissions, i la veritat és que em cau la bava d'aquell estil, en aquest sentit del parlamentarisme nord-americà. Bé, no em sembla que siguin excessives aquestes qüestions, vull dir, transparència, rigor, control i omplir les comissions del Parlament de més personalitat, i no és tan sols, encara que sí essencialment, l'exercici dels grups parlamentaris, ja siguin de la oposició, governamentals o, diguem-ne, amfibis, no?, sinó, també, l'autoexigència d'una tasca neta, visiblement transparent i eficaç del Govern.

En tot això, hi ha, segons el nostre punt de vista, un considerable i clamorós dèficit, dèficit en la capacitat de control dels grups parlamentaris, i no per falta de ganes, i no per falta de mitjans, que també s'ha de dir,

sinó perquè molt sovint la tasca es veu reduïda per la manca d'informació o una informació considerablement allunyada dels fets que calia controlar, o una informació *a toro pasado*. Verbigràcia, informacions i controls sobre fets que vénen d'anteriors legislatures, que això, malauradament, és moneda massa corrent, i un dèficit, que jo penso, potser d'una manera un tant perversa, un dèficit explícitament autoorganitzat per part del Consell Executiu perquè el Parlament no sobrepassi la regla de tres composta. Fins aquí va bé. A partir de la regla de tres composta, res.

Una i altra cosa conformen, al meu parer, al parer del nostre Grup, una democràcia xata, que encara que no opaca –que encara que no opaca–, és fortament translúcida, o gairebé borrosa, una democràcia que podria ser més robusta, en totes i cadascuna de les seves institucions, perquè no es tracta, en absolut, de treure poders i competències al Govern que ha de governar, no és això, sinó que aparegui i sigui més transparent en tot això que li és exigible, en tot allò que nosaltres intentem esmenar en aquest text articulat.

Control i transparència, també, del conjunt dels ens autònoms, que en no poques ocasions està en entredit, perquè alguns d'ells campen pels seus furs, no ja de manera translúcida, alguns, sinó opaca. És l'exemple inveterat d'algunes àrees del Consorci de Turisme de Catalunya, finançat gairebé al cent per cent dels pressupostos de la Generalitat, que és una autèntica lliçó, en aquest cas, de foscor, de manyagueries, de manca de normes, de decisions il·legals. I recordo ara una resposta sincera que va donar el conseller Subirà a la Comissió d'Indústria a una pregunta que li vaig fer. Li vaig dir: «Conseller, és veritat el que diu la Sindicatura de Comptes que la decisió de crear la Maison de la Catalogne va ser il·legal?» Diu: «Sí, va ser una extralimitació conjuntural, perquè després es va arreglar.» En termes jurídics, estimat senyor Curto, diríem que faria somriure als avesats juristes d'aquesta cambra i de la comunitat científica de juristes arreu del món. «Una extralimitació conjuntural», maco. Doncs és obvi que si la resposta del senyor Subirà, que no va amb contemplacions..., se li pot criticar, al senyor Subirà, el que sigui, però no la seva capacitat d'agafar el toro per les banyes sempre. És obvi que si les comissions parlamentàries tinguessin una personalitat més robusta, doncs, això potser no passaria, potser no passaria. Jo penso que no.

Plantegem senyories, doncs, que el Departament d'Economia i Finances informi en temps real a la Comissió d'Economia i Finances de tot un conjunt de qüestions mencionades a les esmenes. Resulta que avui dia –això ja no és una utopia–, la versatilitat de les noves tecnologies no solament ho permet, sinó que la seva posada en marxa no costaria un duro, i encara ens estalviariem temps i diners, almenys de paperassa. Temps als diputats i als escribes que contesten les preguntes per escrit. Doncs, aleshores per què serveix aquesta important xarxa i la innovació tecnològica dels departaments, que cada any es renova, i potser es renova bé, perquè les urgències de la innovació fan, i la rapidesa de la innovació fa, que un disseny arquitectònic tecnològic quedi envellit? Doncs, bé, aquí ho hem d'aprofitar tots, i no solament els escribes dels departaments.

Un altre bloc d'esmenes planteja que les comissions parlamentàries siguin informades d'allò que podríem denominar els «grans moviments» dels departaments. Un botó de mostra: les modificacions en el Programa d'inversions que significa la inclusió o l'exclusió de projectes, la modificació del Pla de finançament, haurien de ser aprovades per la comissió competent del Parlament de Catalunya, i que les grans decisions d'aquests sigui efectiva després de la prèvia informació a aquelles. Estic dient «prèvia informació», no estic condicionant que la comissió o que les comissions siguin contrapoderes. Estic dient «prèvia informació». Naturalment, m'estic referint també als grans moviments de l'itinerari dels ens autònoms, patronats, consorcis, perquè una cosa és l'autonomia de gestió i una altra és l'espectacular bohèmia de no pocs d'ells que desapareix amb la pólvora del rei, vull dir amb la pólvora del contribuent, perquè això sí que és una qüestió republicana, en el sentit intel·lectual i teòric del terme.

Precisament per això, i sense perjudici de la important tasca de la inspecció, i també de la Sindicatura de Comptes, plantejem la necessitat d'una auditoria realitzada per una entitat especialitzada i independent, contractada per concurs públic en els termes que diuen les esmenes que hem plantejat. I això no va en demèrit de la Sindicatura de Comptes. Al contrari, seria un ajut, un estímul, i seria potser un element de sinergia atesa la crisi de la Sindicatura de Comptes, i no m'estic referint ara a la crisi que coneixem, sinó a la crisi general dels instruments de control que tenen les democràcies contemporànies. No m'estic referint a aquesta crisi més «llamativa», més cridanera, més espectacular, més mediàtica, no, a la crisi general dels instruments de control de les democràcies contemporànies.

Senyories, crido l'atenció de les esmenes que fan referència en l'apartat de política financera al que podríem denominar «bloc social». Nosaltres defensem la necessitat que el Govern elabori un pla d'inserció sociolaboral de persones amb discapacitats a l'Administració de la Generalitat i les seves empreses públiques per al període que va del 2002 al 2004, adreçat, en primer lloc, a l'assoliment del famós i raquític, però legal, 2% que deia la Lismi –la Lismi, senyories–, i preparar les condicions per incrementar-lo al 5%.

I no em disculpo per aquesta insistència nostra amb relació a la Lismi, perquè el tema s'ho mereix, i de debò que s'ho mereix, i perquè no conec cap grup en aquesta cambra que no hagi tingut un protagonisme a les Corts espanyoles i/o aquí en defensa, en protagonisme, de la Lismi. Però, és clar, la Lismi va ser una llei tan desgraciada com curiosa, com esperpèntica. Es dissenya una llei, no es posen mecanismes, no es posen diners. És com si jo em fes, vull dir, un plantejament, em faig una casa, em faig els plànols, però després, òbviament, no tinc els calés per pagar tot això. Bé, en el meu cas seria absolutament normal, no?, malauradament per un servidor, però amb relació a aquesta institució, doncs crec que no.

I jo em pregunto el següent: quina autoritat té aquest Govern per fer complir les lleis, qualsevol d'aquestes o de les que sigui, per fer complir les lleis a la ciutadania, si ell mateix, el nostre Govern, és un compulsiu i impe-

nitent incomplidor d'aquesta Llei, de la Lismi? I no un incompliment qualsevol, atès que la referència al món del sofriment, als subjectes més febles de la població, com serien, entre d'altres, els grans col·lectius de persones disminuïdes, que són a les que es refereix la nostra esmena, motors, auditiu, psíquics, malalts mentals, per exemple... Senyores i senyors de la minoria majoritària, han llegit bé aquesta esmena? La pregunta: no la votaran tampoc? Perquè el que es planteja és el compliment de la Lismi i la constitució d'una mesa específica amb participació de l'Administració, dels sindicats més representatius, per tal de negociar el pla i la constitució d'una comissió de seguiment i control al si del Parlament. Per què? Per fer el que els italians en diuen la *verifica*, és a dir, a veure si es va complint *in itinere*, per no estar esperant *ad Kalendas Graecas* veure si, *aquí te pillo aquí te mato*, el Govern ha complert o no ha complert aquesta Llei. És una tasca de coresponsabilitat democràtica d'això que en som responsables.

El cert és que mai s'ha entès el descomunal silenci que han tingut, almenys, tant el Departament de Benestar Social com el de Treball amb relació al compliment de la Lismi. Doncs bé, torna a ser el moment de la reparació d'aquest silenci, perquè no estem parlant d'una caritat discrecional, sinó d'un dret de ciutadania, sinó de la posada en marxa d'un dret que va ser estipulat fa molt de temps i que contrasta amb la indiferència dels poders públics. Si algú em diu que els ajuntaments tampoc l'apliquen, dic «té raó», però això no és una excusa –això no és una excusa–, al contrari. I algú ha d'obrir la bretxa perquè això sigui un compliment *erga homines*, almenys per a la població afectada en els termes justos que diu aquesta Llei, que vol ser justa, però no ho és molt. Però, òbviament, són més injustos aquells que no volen complir aquesta Llei justa, però que no és massa justa. I no serà –dic jo– perquè determinats diputats de Convergència i Unió no hagin fet el possible per fer-la complir. He dit «determinats diputats», i no vull mirar ningú perquè no vull que ningú es posi vermell i no vull posar en un «apuro» ningú. Però sí que és veritat que hi han diputats de tots els grups, també de la majoria, que se senten colpits per aquesta situació, per aquesta situació de desemparament d'aquest món. I és per això que nosaltres no és que vulguem capitalitzar res, el que volem és dir: «Senyors, encara hi ha aquest deute moral, polític, cultural, social, econòmic, etcètera.»

Així, doncs, com entendre un vot contrari per part de la minoria majoritària en aquesta direcció? I com ho explicaria tal o tal altre diputat a l'opinió pública, i, més encara, a aquest món del sofriment? Però, més encara, si el Govern de la Generalitat té ja coberta la seva quota de la Lismi, no veig per què no s'ha de fer estendre al conjunt de la ciutadania afectada per tot això.

De manera que, en resum, aquest bloc s'orienta en una direcció reformadora capaç de donar més personalitat a la vida parlamentària, en tot el que he dit, per dues raons: una, la necessària densitat participativa d'aquesta cambra i de les diverses comissions, i dos, perquè hem tingut noves i velles experiències de fins on arriba la manca de control democràtic del Govern i dels diversos ens, corporacions, empreses públiques, algunes d'elles –torno a repetir-ho– finançades gairebé en el 99 i es-

caig, molt llarg escaig, per cent dels seus números. I control, el control que permet i que afavoreix la innovació tecnològica, que estalvia temps i diners, tot evitant la «farragositat» de procediments que, ara per ara, són ja obsolets.

De manera que, en resum, felicitar-me de l'epifania del senyor conseller, que ha vingut aquí, no ens ha dit res, no s'ha portat com Déu mana, era el moment de fer un gest importantíssim, de dir: «Rebaixem això, a veure com surt.» Però, òbviament –torno a repetir–, amb la mateixa altivesa que el Paco Fernández Soria, aquest senyor continuar amb *erre que erre*.

Moltes gràcies, senyores diputades i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Pel Grup de Convergència i Unió, té la paraula l'il·lustre diputat... (*El vicepresident primer diu: «Ah, vols fer el 2 i el 3, ara. Vol fer el bloc 2 i el bloc 3.» Ah, sí, sí, cap problema. És a dir, si vol recuperar la part que li queda del..., és a dir, el segon i el tercer bloc...*)

El Sr. Curto i Casadó

No, senyor president, lo que no voldria el Grup Popular és distorsionar el desenvolupament normal d'este debat, i si és que tots los grups han fet lo segon i lo tercer bloc i només falta el Grup Popular, faria el segon i el tercer bloc.

El president

Té la paraula, senyor diputat.

El Sr. Curto i Casadó

Gràcies, senyor president. De manera molt breu, senyores i senyors diputats. Una prèvia: sap què passa, senyor diputat, senyor López Bulla? Que el senyor Curto, el ponent de Convergència i Unió, juga amb un cert avantatge, perquè cada vegada que vostè es dirigeix a ell, sobretot vostè, dient: «Senyor Curto, senyor Curto...», ell desvia l'atenció cap a mi, en un intent de dir: «Repartim los cops i les culpes.» Lo que passa..., deixi'm dir-li una cosa: que el senyor Marià Curto no sap que vostè i jo compartim l'essència de la vida, no?, que són les penes, que són les alegries, i és algun Ducados i és algun Marlboro. Tot això ell no ho sap i, per consegüent, nos coneixem més de lo que alguns membres de la cambra los paga semblar.

En tot cas, en este segon bloc, senyor president, lo Grup Popular retirarà les esmenes 102 i 103, donem per defensades les esmenes 104, 105 i 106, i la resta d'esmenes que queden pendents, senyor president, i a efectes, sobretot, de *Diari de Sessions*, pretén que el Govern de la Generalitat aprobe en lo marc de les normatives de la Unió Europea un nou pla d'endeutament per al següent quinquenni. I esta esmena té una finalitat constructiva, que segur que tots los grups parlamentaris l'entendran, i és que s'estan donant moltes xifres en algun debat que este diputat ha intervingut: hem parlat d'unes determinades xifres, lo Banc d'Espanya en dóna unes altres, lo Govern en dóna unes altres. Bé, que, d'alguna forma,

lo Govern de la Generalitat tinga l'obligació d'establir un nou pla d'endeutament per al següent quinquenni.

Hi ha una disposició adicional que apareix a l'esmena 108, on pretén, on insta el Govern, on intentem incorporar esta disposició adicional..., que el Govern –deia– paga establir i regular los instruments necessaris per tal de garantir als armadors lo pagament de les aturades biològiques dins del mateix exercici pressupostari en què es fan. I aquí tots havíem dit alguna vegada que lo Govern de la Generalitat, la Generalitat de Catalunya, era un mal pagador –pagaven tard, pagaven malament, no?–, era un mal pagador. I, per consegüent, si d'alguna forma esta situació de caràcter general de l'Administració de la Generalitat, s'ha anat normalitzant, bé està que, en aquelles persones, el sou de les quals depèn de manera directa de la seua feina, este tipus d'aturades biològiques tinguin la seua compensació dins del mateix exercici pressupostari.

Hi ha un grup de disposicions adicionales que estableixen que el Govern de la Generalitat declararà excedents les confraries de pescadors de les taxes portuàries, i que el Govern de la Generalitat al llarg de l'exercici 2002 renovarà i ampliarà els efectius en el parc de bombers de Vic.

Encara que parléssim de pesca, parléssim de bombers o parléssim d'una altra matèria que afecti diferents departaments del Govern de la Generalitat, estan aquí mesclades. Perquè es tracta, precisament, d'este segon bloc de la política financera de deutes i avals.

I en relació amb el tercer bloc, senyor president, l'esmena 152 queda retirada, la 153 i la 154 les donem per defensades, i, en relació amb la resta de grups d'esmenes que queden fins a la 164, intentem que el Govern de la Generalitat pugui establir una línia d'ajuts perquè les empreses adjudicatàries dels lots de transport sanitari públic a Catalunya puguin acreditar els controls de qualitat, segons les normes de l'ISO. Per una altra part, que el Govern de la Generalitat pugui elaborar i presentar un pla d'actuació que inclogui propostes per abordar de forma integral la millora de l'estat de les instal·lacions elèctriques de tots los habitatges de Catalunya; que el Govern de la Generalitat, també, pugui elaborar –haurà d'elaborar perquè és obligació– al llarg del pròxim exercici pressupostari del 2002 un projecte de modernització dels regadius del canal d'Urgell; que el Govern de la Generalitat elabori, també, al llarg del pròxim exercici pressupostari, un pla de nou centres integrals de mercaderies a Catalunya; que finalitzi l'execució de l'anomenat Pla de xoc de construccions escolars al llarg dels dos pròxims exercicis pressupostaris amb l'objectiu de substituir totes les construccions prefabricades, destinant un increment pressupostari de 60 milions d'euros –60 milions 101.000 euros–; que el Govern de la Generalitat iniciï, també, al llarg del primer trimestre del 2002 les obres del tram de les Oluges - Cervera, de l'Eix transversal de Catalunya, així com la finalització al llarg del present exercici dels estudis per al projecte de desdoblament de l'esmentada carretera; que el Govern de la Generalitat al llarg, també, del 2002 instrumenti l'adjudicació de la resta del projecte executiu de la línia 9 del metro.

L'esmena 162, que també es refereix a una nova disposició adicional, pretén que, al llarg de l'exercici del

2002 i per mediació de l'Agència Catalana de l'Aigua, es redactin los projectes de les següents actuacions: neteja de la llera de la riera de Foix, al seu pas per Pontons, i cobriment de la riera de Rafamans, a Corbera; arranjament del dipòsit d'aigua municipal a Vilalta, segona fase; portada d'aigües d'abastament a Almaces i execució de l'obra; connexió de la xarxa d'aigua en alta a Torregrossa i canalització de les rieres que passen pel nucli urbà de Solivella; construcció d'un nou dipòsit d'aigua a Vilallonga del Camp, i prendre les mesures necessàries per garantir l'abastament en l'alta a Sitges.

Hi ha una altra disposició addicional que incorporem, tractem d'incorporar en estos pressupostos per a l'any 2002, on el Govern de la Generalitat al llarg de l'exercici pressupostari de què estem parlant encomanarà a GISA la redacció dels projectes de les següents actuacions: IES a Santa Perpètua de Mogoda; col·legi públic de Can Besora; IES a Fontajau, a Girona; nova escola primària a Can Borrell, de Blanes; nou CEIP a Ripollès; IES a Cubelles; gimnàs al CEIP Sales i Ferré, a Ulldecona; nous jutjats, a Igualada; construcció de l'edifici dels jutjats, a Cerdanyola, i l'execució de les actuacions de la segona fase del CEIP Josep Maria Soler, a Montbrió del Camp, i la rehabilitació del parc de bombers de Santa Coloma de Gramenet; edifici polivalent de bombers, a Àger.

I l'última disposició addicional pretén que el Govern de la Generalitat al llarg de l'exercici pressupostari 2002 impulsi l'aprovació del projecte de reurbanització de les rieres, a Canet de Mar.

Estes són, senyor president, totes les esmenes del segon i tercer bloc que el Grup Popular amb esta intervenció dóna per defensades.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. En nom de Convergència i Unió, té la paraula l'illustre diputat senyor Marià Curto.

El Sr. Curto i Forés

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades i senyors diputats, novament estem a l'inici del darrer tràmit parlamentari que ens permetrà finalitzar el debat dels pressupostos de la Generalitat per a l'any 2002, i esperem, també, la seva aprovació.

Aquests tres blocs temàtics amb què hem començat, que fan referència, per una part, al règim de modificacions pressupostàries i a les normes sobre gestió pressupostària i de despesa pública a les operacions financeres i a la gestió pressupostària d'inversions i política de patrimoni, efectivament, són aquella part de la Llei, i per tant, del text articulat, que configura les normes que d'alguna manera modulen el règim general de l'execució dels pressupostos, donen les autoritzacions al Govern i a les diferents entitats i empreses perquè puguin endeutar-se i contraure avals i, també, pel que fa referència a la gestió pressupostària de les inversions i a la política de patrimoni.

S'han presentat 240 esmenes, en total, per tots els grups, i intentaré amb la meua exposició fer una valoració general per marcar la posició del nostre Grup amb relació a aquestes 240 esmenes.

Voldria començar en l'ordre invers dels il·lustres diputats que han intervingut. Començant amb una breu referència al Grup Popular, dir que, de les esmenes presentades als tres blocs, jo diria que n'hi ha de diferents característiques, com molt bé ha dit el diputat senyor Josep Curto: per una part, esmenes tècniques que acaben d'arrodonir alguna part de l'articulat de la Llei, després algunes propostes interessants de caràcter molt general i, per últim, també, alguns aspectes, encara que no quantificats, que no correspondrien en aquest moment del debat, d'actuacions prioritàries i puntuals al territori.

Voldria destacar d'aquestes esmenes, en primer lloc, la puntualització que ens sembla important, que fa referència a la forma amb què predisposem el Govern de la Generalitat perquè actui, si és necessari, en la Fira de Barcelona. És a dir, creiem que el text, tot i que l'articulat, la disposició addicional trenta-novena, ja parlava d'aquesta voluntat, creiem que la forma amb què l'ha plantejat el Grup Popular és més aclaridora i que dóna més seguretat a aquesta voluntat d'intervenir i participar en qualsevol ampliació amb què les diferents administracions i els diferents òrgans d'aquesta Fira decideixin tirar endavant durant l'any 2002.

Efectivament, hi ha una esmena, també del Grup Popular, que és genèrica amb relació a les Terres de l'Ebre –després m'hi referiré–, perquè, de fet, amb el tràmit parlamentari a la Comissió es van poder aprovar una sèrie d'esmenes quantificades relatives a les Terres de l'Ebre. I aquesta, que, de fet, suposo que ja el lletrat i els serveis de la cambra refundran amb la mateixa disposició seixanta-dosena, que parla del mateix aspecte..., i per tant, quedarà amb un sol acord, però, de fet, l'ha volgut defensar el senyor Curto, aquesta voluntat de potenciar l'actuació del Govern a les Terres de l'Ebre.

En el bloc 2, voldria fer referència a dos aspectes que em semblen especialment interessants. Un és..., per un altre costat ja el Grup Popular ha estat sobre aquest tema, diríem que reivindicatiu al llarg dels últims mesos, i és aquesta voluntat de tirar endavant un nou pla d'endeutament per al següent quinquenni i, a la vegada, també, aquesta proposta que ens sembla interessant de declarar exemptes les confraries de pescadors de les taxes portuàries.

I per últim, i amb relació a l'apartat o al bloc número 3, també, ens semblen d'una gran rellevància la majoria de les propostes. Però voldria destacar, sobretot, l'esmena 159, que fa referència a l'impuls que vol el Parlament –i a través de la petició de l'esmena el Grup Popular– que el Govern faci, de finalitzar l'execució de l'anomenat Pla de xoc de construccions escolars al llarg dels propers dos exercicis, i planteja, ja, una xifra considerable, mínima, per aplicar en esta actuació, concretament, 60 milions d'euros.

Per tant, com he dit abans, un conjunt d'esmenes que ajuden, per una part, a millorar alguns aspectes tècnics del text i, a la vegada, propostes genèriques i concretes que també ajuden a millorar la redacció inicial d'aquesta Llei.

El senyor López Bulla, com sempre, ha fet una intervenció brillant, de les que a mi m'agraden, i ha posat

èmfasi en allò que, realment, amb aquests tres blocs es pot posar, és a dir, hem de parlar d'aquelles esmenes que fan referència a la gestió del pressupost i, per tant, si es pot o no, o s'ha o no, de millorar el control, la gestió i l'eficàcia pressupostària.

Per un altre costat, també, una petició reiterada amb relació al tema de la informació. És a dir, els diputats d'aquesta cambra tenen o no tenen prou informació? És bona la que es té? Es té a temps? Aquest debat diríem que és un debat recurrent, però també incideix en aquest punt del debat.

I ha fet referència a un tema molt especial i molt important. Jo no sé si l'any passat hi vam fer referència –crec que no– en el mateix debat, però ell hi ha volgut insistir i jo, com a mínim, donaré constància que efectivament m'he mirat l'esmena, que l'esmena té un sentit molt profund –molt profund–, però entenem que tal com està plantejada, amb una sèrie d'actuacions que preveu, probablement seria objecte d'una tramitació parlamentària diferent que la que plantejem amb un debat de pressupostos. És a dir, el que vostè en principi vol assegurar és aquesta reserva del 5% de les places –vostè parla del 2, anant cap al 5. En aquests moments –en aquests moments–, suposo que sap, senyor López Bulla, que hi ha una reserva del 5% de les hores de treball incloses en les ofertes públiques, actualment, de la Generalitat.

En tot cas, és un tema al qual jo dono –si no, més– la mateixa importància que vostè. Crec que és un tema molt important, de molta sensibilitat social i, en tot cas –ja dic–, la proposta global crec –i creiem, el nostre Grup– que hauria de tenir un tràmit parlamentari diferent, una proposició no de llei per articular algunes de les mesures i les actuacions que planteja amb aquesta esmena, i no tant una esmena al text de pressupostos.

I, per últim, el senyor López Bulla també ha introduït aquesta discussió que segurament tindrem durant uns mesos sobre les previsions macroeconòmiques i les previsions del creixement. Perquè realment només s'ha referit a estes, a les del creixement. Hi ha altres previsions macroeconòmiques que segurament preveu que es compliran, però, de fet, els diferents grups, bàsicament de l'oposició, s'han centrat en aquest tema de les previsions.

Avui no s'ha fet el que es va fer el primer dia de debat d'aquesta Llei, que era introduir, també, la discussió que va durar o va ocupar molt de temps del debat, amb referència a la llei o a l'impost sobre la gasolina, el nou impost sobre la gasolina que no està ni en aquest pressupost ni és un tema que realment havíem de debatre. Avui he vist que aquest tema l'han deixat diguem-ne aparcat –hi ha fet una petita referència el senyor Martí Carnicer–, però, en definitiva, aquest tema que en el debat de les esmenes a la totalitat va ocupar una bona part del temps, avui no, i, per tant, no caldrà parlar-ne.

Ara, respecte a les previsions –i això ja em servirà, també, en tot cas, per contradir la visió, tant la de vostè com la del Grup Socialistes i la d'Esquerra Republicana–, li he de dir, tot i que han passat algunes coses en les últimes tres setmanes, li he de contestar el mateix que li vaig contestar en el torn en contra de l'esmena a la to-

talitat: l'únic que ha passat en aquestes dos o tres setmanes és que han anat apareixent alguns informes més, i algunes institucions han posat damunt la taula les seues previsions; és l'únic que ha passat. Perquè, en definitiva, el que és més important és el que està passant a la mateixa economia i, per tant, què és el que està passant amb el creixement de la nostra economia en aquests moments. I, com sap perfectament, i es va dir també en aquell moment, en el debat de l'esmena a la totalitat, a pesar de la situació d'incertesa que estem vivint, la previsió de creixement per a l'any 2001..., doncs, pràcticament es mantindrà en el que s'havia previst; és a dir, del 2,9 quedarem en el 2,8.

I dic això perquè hi han altres administracions i altres economies que han tingut una davallada molt més important respecte a les previsions. A Catalunya parlarem d'una desviació del 2,9 al 2,8, i, cosa curiosa, el senyor Martí Carnicer ha fet referència a l'anàlisi que ha fet ja de la situació, el 30 de setembre, de la liquidació pressupostària, i ha fet referència a no sé quines desviacions..., bé, més ben dit, sí que sé a quines, que les he apuntat, però no ha fet referència a l'evolució dels ingressos. I és curiós perquè, tot i havent-hi aquesta disminució en la taxa de creixement de l'economia catalana, resulta que els ingressos vinculats precisament a l'activitat econòmica es mantenen, i la previsió, segons em diu en aquests moments el Departament –i estem ja a pocs dies d'acabar l'any–, és que acabéssim l'any 2001 amb uns ingressos reals similars als que s'havien programat, amb un creixement diferent.

Per tant, és una simple explicació, per si pot servir... Perquè, evidentment, com saben vostès, tot i que hi ha una relació amb els grans números entre aquella recaptació dels impostos que van lligats a l'activitat econòmica i l'evolució d'aquesta activitat econòmica, no va tan relacionat el que són les previsions. I, per tant, parlar de previsions avui, probablement, quan nosaltres..., i quan el Govern em diu en què ha basat les seves previsions, ells entenen i entenien ja que, en el seu moment, van optar per unes previsions, quan normalment estan per damunt de les previsions del Govern espanyol, el Govern de Catalunya va optar per unes previsions ja una mica a la baixa respecte al que preveia en aquell moment el ministre d'Economia, que era el 2,9.

I no ho sé, si serà el 2,9 o el 2,3, o el 2,6. L'únic compromís que adquirix el Govern és el de donar explicacions i rectificar si ha de rectificar, en el moment que vegi més consolidada aquesta tendència i paga tindre elements de judici sobre el que realment pot acabar passant durant l'any 2001.

Per un altre costat, és evident que una cosa és la previsió del quadre macroeconòmic, i l'altra cosa és, evidentment, el pressupost, que hi té una relació, però jo podria parlar, i potser no ve a tomb..., però, si féssim ara una revisió de les previsions dels diferents governs –i parlo de l'època democràtica; per tant, tots–, les previsions macroeconòmiques dels diferents governs a l'Estat espanyol –per no anar més lluny– i les realitats en què cada any es van acabant les magnituds reals de l'economia, em fa l'efecte que no trobaríem ni un sol any en què aquesta previsió s'hagués complert al 100%, ni un sol any.

Per tant, vull dir que és un sistema, diríem, amb què treballem, a què ja estem acostumats i que sabem que hi ha una dificultat important per a encertar exactament aquestes magnituds macroeconòmiques.

Senyor Huguet –i senyor Oliveras–, vostè ens ha plantejat també, en la línia de la resta de diputats, aquelles consideracions que després les faré globals per a tots, però sobretot referides a les esmenes que podrien modificar la normativa que a través del text articulat es preveu de cara al funcionament dels crèdits pressupostaris, en la línia –tots han dit el mateix– de controlar la despesa corrent, que tinguéssim la informació necessària per a seguir l'evolució del pressupost, i també perquè la transparència sigui la màxima. Bé, després m'hi referiré globalment, a tots els aspectes que afecten aquests apartats de la utilització de les diferents tècniques d'ajustament dels crèdits pressupostaris, però, en tot cas, les referències que ha fet no són diferents de les del senyor López Bulla o de les del senyor Martí Carnicer.

Ha fet un èmfasi especial pel que fa a la política de patrimoni, sobretot –a mi, realment, quan ho vaig veure, em va estranyar una mica, no?, però ja he vist que hi ha fet referència– el tema dels informes per la compra d'immobles. Suposo que el senyor Huguet –en aquests moments no hi és, però ja li ho explicaran– sap perfectament que la Direcció General de Patrimoni i, en definitiva, tota l'Administració de la Generalitat i els organismes autònoms que en depenen tenen unes normes estrictes quant a la forma d'adquisició de béns immobles, i a la vegada hi ha dins la casa, i per tant dins de la mateixa Administració, tècnics absolutament preparats per a informar en totes i cada una d'aquelles actuacions d'inversió de béns immobles que requereixen aquest tipus d'informe i de suport jurídic i tècnic. Per tant, creiem que no és necessari introduir unes variacions i modificacions en aquesta gestió pressupostària.

S'ha fet referència també al tema dels lloguers. S'ha dit també per part del senyor Martí Carnicer: «Home, el tema dels lloguers..., s'estan disparant, nosaltres tenim la sensació que, a través d'aquesta via, vostès estan utilitzant la fórmula del cens emfiteutic, estan utilitzant fórmules financeres com el rënting...» Evidentment, ja ho sap vostè, que és així, i, per tant, no ens n'hem d'amagar; és així. Són fórmules absolutament legals que permeten al pressupost jugar amb aquests instruments per a tenir més capacitat financera. Per tant, no li he d'amagar res, és normal, i, en tot cas, el que és segur –i això no ho haurà pogut veure– és que aquest increment en la partida de lloguers sigui degut que hi ha un increment d'aparell burocràtic i de noves instal·lacions que utilitzem en el règim de lloguer... No, no, bàsicament, el necessari, a pesar que potser enguany tindrem alguna diferència, alguna desviació a les Terres de l'Ebre amb relació a les delegacions que s'hauran de posar allà, i que potser algunes d'elles hauran de funcionar inicialment a través de lloguers, que no existien, però en definitiva, efectivament, aquesta partida permet, com he dit abans, utilitzar aquests instruments absolutament legals per a donar flexibilitat a la gestió financera de la Generalitat.

També s'ha comentat aquí..., més ben dit, no s'ha comentat, però estava a l'esmena i ho vull comentar.

Esquerra Republicana planteja un impost curiós, específic, sobre els beneficis generats a Catalunya per les empreses públiques privatitzades per l'Estat o la Generalitat. Tampoc hi és..., bé, hi és el senyor Huguet, però està parlant, no em deu sentir... Però entenem, senyor Huguet, que aquesta proposta de creació d'aquesta nova figura impositiva aniria absolutament en contra del que és la Llei general pressupostària, i sobretot, en tot cas, aniria en contra..., perquè duplicaria un altre impost de característiques similars, que és l'impost sobre beneficis de les empreses, de les societats. Creiem que la idea és bona, però l'instrument no l'acabem de veure.

I també –hi ha fet vostè referència– dir-li que el que demanen les esmenes, concretament la 127, que és l'esmena 46 de vostès, de dotar les partides necessàries per tal d'actualitzar els estudis sobre la balança fiscal de Catalunya amb l'Estat i Catalunya amb la Unió Europea..., li he de dir que el Govern té previst continuar els estudis sobre la balança fiscal de Catalunya amb l'Estat i amb la Unió Europea, i que divulgarà, tal com va adquirir per compromís en una resolució, fins i tot, d'aquest Parlament, que divulgarà..., amb la publicació dels estudis corresponents, com s'ha dit i com vostè desitja.

De fet, avui, o demà com a màxim, aprovarem segurament els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2002, que, senyor Martí Carnicer, li asseguro que ni són uns pressupostos electorals, ni són uns pressupostos, diríem, «de pròrroga», eh?, allò que vostè va qualificar. Són uns pressupostos previstos exclusivament per a gestionar l'any 2002; aquesta és la voluntat, en principi, del Govern i del Grup Parlamentari que li dona suport. Uns pressupostos que, com vostès saben, creixen un 10,3 al sector administratiu, al sector públic administratiu, i un 11,5 al sector empresarial. En total, 16.911 milions d'euros, o 2 bilions 800.000 milions de pessetes.

Un pressupost que, com ja es va dir en el seu moment, prioritza la inversió pública; per tant, no és cert, senyor Martí Carnicer, com vostè ha afirmat... Vostè ha fet una crítica a tres aspectes; diu: «No hi ha inversió, la inversió pública no és suficient; es genera dèficit, i, a la vegada, l'endeutament està mal plantejat», tres crítiques. Doncs, ni una, ni l'altra, ni l'altra. És a dir, no es pot dir que la inversió no sigui una prioritat d'aquest pressupost; amb una inversió que, sumant-li el Pla d'infraestructures, com vostè sap, creix un 40%, no es pot qualificar de cap de les maneres que és un pressupost sense inversió. Un pressupost que naix absolutament equilibrat i, per tant, sense dèficit, no es pot dir que genera dèficit. I tercer, un pressupost on, en tot cas, l'endeutament creix o té la previsió de créixer respecte al 2001 en 21.000 milions de pessetes, que és un creixement inferior al que hi va haver l'any passat, i que, en tot cas, està condicionat que realment es facen les aportacions de capital previstes, per valor de 141 milions d'euros, perquè si no es fan totes aquestes actuacions no serà necessari utilitzar tot l'endeutament... Per tant, amb aquests tres paràmetres que li he dit, crec sincerament que no es pot qualificar aquest pressupost d'un pressupost amb poca inversió, un pressupost amb dèficit i un pressupost que té un mal endeutament.

I parlant dels pressupostos, senyor Martí Carnicer, jo m'he mirat totes les esmenes de tots els grups, però m'he entretingut a fer una operació en les esmenes de vostès, perquè eren les que pujaven més volum, i la veritat és que fent aquest exercici arribes a alguna conclusió curiosa. Vostès diuen: «El pressupost que ha presentat la Generalitat...», ja he dit que l'han qualificat de cinc maneres: dues, diríem, de genèriques –aquella d'un pressupost electoral i un pressupost per a prorrogar, que ja li he dit que no és cert–, i després, aquest pressupost «sense inversions, amb molt d'endeutament i amb dèficit». I diuen: «Nosaltres anem a millorar-lo, aquest pressupost, i hi aportem una sèrie d'esmenes», on preveuen en total una despesa pública final, en despesa corrent, inferior a la que ha presentat el Govern, exactament en 27.000 milions de pessetes, exactament..., 27.000 i escaig, però són 27.000 milions. Per què? Perquè resten exactament 50.000, és a dir, dedueixen 50.000 de les que ja ha previst el Govern, però n'apliquen 24.000 de despesa corrent que vostès creuen que és necessària.

Bé, fixi's bé que li dic 27.000 milions. Però és que, amb aquests 27.000 milions, vostès es carreguen, per la via ràpida, 30.000 milions de concerts educatius –30.000 milions de concerts educatius. Sumant totes les partides de concerts educatius, les reduïxen en 30.000 milions. Com vostè sap, si es produís aquesta reducció, voldria dir que reduiríem substancialment aquest model o aquest sistema d'ensenyament públic - ensenyament concertat, i l'hauríem de transformar en ensenyament públic directament, que comportaria, evidentment, una despesa corrent; despesa corrent de personal, de mestres, de professors i lògicament també d'inversions. Per tant, vostès reduïxen la despesa corrent, ja he dit, 27.000 milions –i això, si no fessen aquesta actuació, que des del nostre punt de vista és absolutament impossible de reduir els concerts educatius en 30.000 milions de pessetes, això, no es podria fer–, i llavors augmenten la despesa d'inversions en 34.000 milions de pessetes –la final és 34.000 milions, perquè en rebaixen 131.000–, i posen les seves prioritats en 164.000 milions de pessetes.

Doncs bé, aprofito este discurs per dir-li que jo, especialment, m'he mirat la distribució territorial d'aquestes inversions que vostès proposen com a alternativa, i sobretot m'he mirat la distribució territorial a les Terres de l'Ebre. I és curiós veure com allò que, per vostès, i, per cert, també Iniciativa per Catalunya - Verds i Esquerra Republicana, en aquests últims mesos, en aquest últim any, ha estat –diríem– una preocupació, una obsessió, una prioritat, les Terres de l'Ebre..., és curiós veure exactament les partides que vostès hi han proposat. Perquè tant Iniciativa per Catalunya - Verds com Esquerra Republicana o és que no tenien molta informació –no tenien molta informació– del territori de què era el que feia falta, o bé estaven molt d'acord amb el que realment havíem plantejat, perquè, de fet, han plantejat actuacions per valor... –a veure si ho trobo aquí, i li ho diré–, Iniciativa, per valor de 900 milions de pessetes i, Esquerra Republicana, em fa l'efecte que són 2.000 milions de pessetes; molt poca cosa.

Però és que, el Grup Socialista, aquest volum tan gran que ha distribuït per tot Catalunya, a les Terres de l'Ebre, si lleva aquelles partides que ja estan contem-

plades als pressupostos i aquelles partides o actuacions que hem incorporat els diputats de Convergència i Unió de les Terres de l'Ebre i, per tant, ja estan incloses en aquest pressupost, representaria una inversió addicional de 4.000 milions de pessetes –4.000 milions de pessetes. I vostès han venut allà que han proposat una inversió de 10, 12.000 milions de pessetes. (Veus de fons.) Bé, si sumen totes les inversions a les Terres de l'Ebre, efectivament no són 10 ni 12, i, si llevéssim les actuacions que ja estan contemplades al pressupost, es quedarien en 4.000 milions de pessetes. Per tant, la preocupació –diríem– i la prioritació de les Terres de l'Ebre s'ha de veure també, a més de les paraules, en els fets, i crec sincerament, senyor Martí Carnicer, que aquest any els fets nos han donat la raó, a Convergència i Unió.

Per anar acabant, alguns aspectes més de les esmenes presentades pel senyor Martí Carnicer. Ha criticat... Bé, allò de les previsions..., ja m'he explicat extensament. El tema del model de finançament diu que no funcionarà, ha posat ara l'exemple que pareix ser que hi han unes comunitats autònomes que no accepten la transferència de la sanitat. Senyor Martí Carnicer, no té res a veure –no té res a veure–; l'únic que està clar –l'únic que està clar– és que totes les comunitats autònomes, totes, van aprovar aquest nou model de finançament, totes. Si no havien estudiat bé –si no havien estudiat bé– o valorat bé el tema de la transferència de la sanitat, serà el seu problema, però en tot cas l'havien valorat totes positivament. Com que, la transferència de la sanitat, a Catalunya ja la teníem, per tant, aquest tema, de moment, no se'ns ha complicat.

En relació amb l'estat d'execució i liquidació fins al tercer trimestre, vostè ha posat unes llums d'alerta; diu: «Aquí hi han alguns aspectes que estan desviats.» Miri, ja en parlarem, ja en parlarem el 31 de desembre. És a dir... (Veus de fons.) Sap perfectament –sap perfectament–, vostè sap perfectament..., li he posat l'exemple dels ingressos, vostè m'ha posat l'exemple d'algunes despeses, i vostè sap perfectament que a tot arreu, fins i tot a les famílies, l'últim trimestre, l'últim mes, és quan s'aprofita, diríem, per acabar d'ajustar allò que has anat planificant, preveient, i que finalment es comptabilitza. I veurà, vostè, que quan acabem el pressupost, el 31 de desembre, les desviacions no seran aquestes que vostè ha observat encara el 30 de setembre.

Dos aspectes més. M'ha demanat si el portaveu del Grup de Convergència i Unió li podria explicar l'objectiu d'aquesta disposició de l'article 34, l'apartat onzè, sobre els avals a la inversió..., en determinats fons d'inversió, els avals de 80.000 milions de pessetes. I vostè ha suposat, i ha dit, que, això, podia intuir que estava pensat per a una operació molt concreta. Bé, la voluntat del Govern respecte a esta actuació és actuar precisament per donar suport financer a l'economia productiva de les petites i mitjanes empreses; és a dir..., i, això, li ho afirmo..., per tant... –li ho afirmo perquè és la voluntat–, per tant, veurem després, finalment...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Curto i Forés

...si la totalitat ha estat destinada o no a aquests aspectes. Però en tot cas sàpiga...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar al més aviat possible.

El Sr. Curto i Forés

Acabo ja, senyor president. Per tant, sàpiga que la voluntat és d'actuar precisament donant suport al finançament de petites i mitjanes empreses.

I, per últim, també em demanava explicacions sobre uns fons que diu que no estaran controlats, perquè l'apartat 6 de l'article sisè ens diu que en tot cas els recursos addicionals que es creen de la gestió d'aquesta comissió central de compres, d'aprovisionament...; que, això, no saben on anirà a parar. Ho diu molt clar la disposició, diu que anirà destinat, tot el que es cobreix d'això, a millorar les condicions laborals del personal de l'Administració; o sigui, te diu ja exactament a què anirà, per tant, no hi ha cap dubte. No sé si l'hi hauré aclarit, però en tot cas aquesta era la meua intenció.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Voldria fer tres precisions, si em permeten les senyores i els senyors diputats, i després les repetiré, després de les preguntes al president, perquè és quan hi serà tothom.

Primer. Hi ha un error en el *Bulletí* que els hem tramès de la Llei d'acompanyament, en què, per error, no s'hi han posat tres peticions d'esmenes a la totalitat. Després vostès tindran deguda constància d'aquest fet.

Segon. He dit, de memòria, que les votacions es farien no abans de dos quarts de nou, però em recorden, i amb raó, que a la Junta de Portaveus vam quedar no abans de dos quarts de vuit. Dic això perquè hi ha gent que té la seva programació pensada..., en aquest acord de la Junta de Portaveus.

I tercer. Hi ha una petició que canviem l'ordre del dia d'aquests blocs que anem tractant i que passem agricultura i política territorial. Jo ho canviaré si hi ha la petició reglamentària corresponent, que són o dos grups o una cinquena part, etcètera. És a dir, prego que, en tot cas, m'arribi al més aviat possible, perquè una decisió d'aquestes comporta que hi hagi gent a la disposició... (*El Sr. Curto i Casadó demana per parlar.*) Senyor Curto...

El Sr. Curto i Casadó

Senyor president, res més lluny de la intenció de tots los grups parlamentaris de discutir la seua decisió, però pregunto a la Presidència si seria suficient una manifestació verbal de tots i cada un dels grups parlamentaris...

El president

Sí, absolutament; el que passa és que he de saber-ho de vostès.

El Sr. Curto i Casadó

Doncs, per part del Grup Popular, senyor president, si m'ho permet, no tenim cap inconvenient...

El president

Perfecte.

El Sr. Curto i Casadó

...a modificar la proposta que...

El president

D'acord. Gràcies. Senyor Huguet, que és el que m'ho ha presentat...

El Sr. Huguet i Biosca

Sí, senyor president. De fet, agricultura està dintre d'economia productiva, i sembla que això ja toca aquesta tarda. Per tant, no hi hauria problema.

L'únic dubte serà si territorial som a temps de fer-la avui o no. En aquest cas demanaríem un consens..., és de cara a l'enterrament de demà, del senyor Fabregat, que hi puguin assistir o membres d'Agricultura o membres de Territorial, la qual cosa..., pot haver-hi problemes d'algun portaveu. Llavors, simplement, si veiéssim que al llarg de la tarda territorial no entra, si és possible fer una permuta o ajornar-ho més endavant de cara a demà; però jo no sé si és possible, això.

El president

Gràcies, senyor Huguet. Senyor Martí Carnicer...

El Sr. Carnicer i Vidal

Gràcies, senyor president. Aclarit ja que parlem de grups temàtics i no de conselleries, perquè, si no, això era un petit entrebanc, per part nostra, si es decidís que el grup temàtic quart i el grup temàtic cinquè passen després del 9, per entendre'ns, és a dir que alteréssim l'ordre, que féssim retardar 6, 7, 8, 9 i llavors 4, 5 i 10, que seria un ordre que probablement seria el que donaria solució a aquest problema, per part nostra, no hi hauria dificultat. El quart i el cinquè són els que fan referència a funció pública i a cooperació local, que podrien veure's abans de l'últim, que sí que, segurament, el 10, l'hauríem de deixar per a l'últim.

El president

Algun problema en aquest sentit? (*Pausa.*) Per tant, doncs... (*El Sr. López Bulla demana per parlar.*) Sí, senyor López Bulla?

El Sr. López Bulla

Gràcies. Jo li havia demanat la paraula abans en relació amb la intervenció del senyor Curto, per contradiccions.

El president

Té un minut.

El Sr. López Bulla

Gràcies. Resulta que el senyor Curto té una memòria tan prodigiosa com la del senyor Alcalá Zamora. I dic això perquè ens ha situat aquí en un oblit que jo considero voluntari: el primer és quan diu que és la primera vegada que surt aquí la Lismi. I no –no–, des de fa cinc anys, senyor Curto, la mateixa esmena de la Lismi està sortint.

La segona qüestió és que..., bé, vostè ens invita a fer una proposició no de llei, i diu que no entén per què està aquí. Bé, en un articulat com aquest, que és un *comistrajó*, és a dir, una barreja irregular de menjars, que vostè digui això és incongruent.

I l'última és quan diu que no hi han esmenes en relació amb les Terres de l'Ebre. Li recordo, estimat senyor Curto de Convergència i Unió, que, l'última setmana, a les altes i baixes, hi havia una pluja d'esmenes –almenys que jo recordi– d'Iniciativa per Catalunya i vostè amb la seva teologia del corró ho va votar en contra tot.

Gràcies.

(*El Sr. Curto i Forés demana per parlar.*)

El president

Senyor Curto, un minut...

El Sr. Curto i Forés

Sí, gràcies, president; per contradiccions i acabar, si és possible, aquest debat. Em referia, senyor López Bulla, a la intervenció meua en relació amb la Lismi, no a la de vostès. Per tant, li he fet referència a això.

I en relació amb el tema de les Terres de l'Ebre, li he de dir que jo he sumat les propostes d'inversió que vostès van fer al pressupost abans que s'aprovesin o no en comissió. Per tant, li estic dient la quantitat sumant totes aquelles actuacions que vostès van proposar a les Terres de l'Ebre. En tot cas, tinc aquí el llistat; si vol, el podem comprovar.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Senzillament recordar que, després de les preguntes, entrarem en el bloc número 6. Ho dic perquè tots els grups estiguin al cas de la qüestió.

Es suspèn la sessió fins a dos quarts de cinc d'aquesta tarda.

La sessió se suspèn a les dues del migdia i la sessió es reprèn a dos quarts de cinc de la tarda i quatre minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficiala major i pel lletrat Sr. Muro i Bas.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller en cap, la consellera de Governació i Relacions Institucionals, el conseller d'Economia i Finances, la consellera d'Ensenyament, els consellers de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball, de Justícia, la consellera de Benestar Social i els consellers de Medi Ambient, d'Interior, i d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació.

El president

Es reprèn la sessió.

Prego als senyors reporters audiovisuals que deixin l'hemicicle.

Preguntes

Comencem les preguntes al president de la Generalitat, i la primera la formula l'illustre diputat senyor Rafel Ribó, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya - Verds. Té la paraula.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, si em permet una qüestió d'ordre.

El president

Sí.

El Sr. Ribó i Massó

La número 2 és una pregunta sobre reinserció social dels reclusos, mentre que la 3, la 4 i la 5 són sobre la mateixa temàtica que plantegem el nostre Grup. Jo li plantejaria, si ho considera oportú, que acumuléssim totes les preguntes sobre la mateixa temàtica.

El president

Això crec que hauria d'assentar criteri. En tot cas, el propietari –per entendre'ns– de la segona pregunta, que pregunto si hi tenen algun inconvenient o no, o volen fer-ho tal com estan.

El Sr. Camp i Batalla

Senyor president, tenint en compte que aquest és un criteri que està fixat per la Mesa –seguir l'ordre estricte de registre–, implicaria un canvi de criteri per part de la Mesa, per tant, el nostre Grup posa a disposició de la presidència el que cregui més convenient. (*Remor de veus.*)

El president

A veure, sense més criteri que el que hi ha, donat que el Grup propietari d'aquesta pregunta creu que és factible que el president imposi el seu criteri, jo acumularia, pel sentit del debat, les preguntes que van en la mateixa direcció. En aquest sentit, sí que, si li sembla,

començarem per la seva pregunta i mirarem de posar l'altra, la que queda, en l'últim punt. Té la paraula.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre la situació creada aquests darrers dies arran de la forta baixada de temperatures (tram. 317-00320/06)

El Sr. Ribó i Massó

Senyor Pujol, quina responsabilitat té el seu Govern en els esdeveniments entorn de les nevades d'aquests darrers dies? I no creu oportú que seria bo debatre-ho en un ple, amb tota la cambra reunida?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. L'honorable president pot acumular les respostes, també, si vol, o...

El president de la Generalitat (Sr. Jordi Pujol i Soley)

També acumulo les respostes.

El president

Moltes gràcies. Es pot fer, sí, senyor.

Té la paraula l'illustre diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, el senyor Joaquim Nadal.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Senyor president, primer, per una qüestió d'ordre, i li prego que no em computi el temps en aquesta qüestió que li plantejo.

El president

No, no l'hi computo.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Quan el senyor Ribó ha plantejat, amb bon criteri, la possibilitat d'acumular les preguntes, jo hi he estat d'acord com a portaveu del meu Grup pensant que el bon sentit de la presidència, sense que això vulgui perjudicar res respecte a quina ha estat la seva decisió, posaria primer la pregunta del Grup de la majoria, per preguntar per presons, i acumularia tota la resta al final. En haver-ho fet al revés, home, a mi em costa més d'estar-hi d'acord. Malgrat tot, i vist que vostè li dona opció al molt honorable president també d'acumular les respostes, tenint en compte que, fins ara, allò que ha estat l'ús i consuetud d'aquesta cambra ha estat la singularització pregunta a pregunta, perquè cada preguntant, sigui qui sigui qui pregunta, té el seu estil, home, a mi m'agradaria que a cada pregunta li correspongués la seva resposta, com serà el cas de la pregunta que formularà algun diputat de la majoria.

El president

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

Senyor Huguet, té la paraula.

El Sr. Huguet i Biosca

Sí, senyor president. Entenem que el Grup té potestat per demanar la solitud de la seva pregunta. I em sembla que..., i nosaltres la reclamem.

El president

Moltes gràcies. Alguna intervenció més en aquest sentit? Senyor diputat.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, de la mateixa forma que, amb tota correcció parlamentària, ha demanat al Grup de Convergència i Unió si s'avenia a canviar d'ordre les preguntes, perquè el criteri és que el Grup que fa la pregunta pot marcar un criteri, nosaltres també preferiríem les preguntes singularitzades.

El president

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

Senzillament voldria fer avinent que la resposta del senyor president ha sigut a un requeriment meu, a l'oferta que jo li he fet, que després, si els sembla, la reconsideraré un cop hagi sentit també el president de la Generalitat en aquest sentit.

El president de la Generalitat

No, jo l'únic que voldria saber és en què hem quedat. (*Rialles.*)

El president

Senyor president, és una pregunta molt adequada en un debat parlamentari.

El president de la Generalitat

Escoltin, no vol dir, senyor president, que, vist el desconcert que s'ha produït, seria millor que ho féssim com sempre?

El president

És un suggeriment que tindrè en compte.

El president de la Generalitat

Perquè, escolti, més val boig conegut que savi per conèixer. (*Rialles.*)

El president

Moltes gràcies. Senyor Sirera.

El Sr. Sirera i Bellés

Sí, senyor president, sense qüestionar l'opinió de la presidència i de la Mesa en relació amb aquesta qüestió, sí que considerem que s'hauria de seguir el mateix criteri que s'ha seguit fins ara i, per tant, que cada portaveu pugui fer la pregunta i el president contesti en l'ordre establert a cada pregunta formulada.

Gràcies.

El president

Aquest president mai s'ha cregut que tenia el do de la infal·libilitat. En tot cas, la considera molt particularitzada en algun cas molt excepcional i, en aquest sentit, el que faríem seria retornar a l'hàbit normal, que és com tots vostès m'han requerit. Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

Senyor Ribó, té vostè la paraula.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, li torno a fer la mateixa pregunta. Quina responsabilitat, si creu que en té alguna, té el Govern de la Generalitat en tot el que han significat les conseqüències socials de les nevades dels darrers dies, i si no creu oportú que caldria convocar un ple del Parlament per discutir sobre aquest tema?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president.

El president de la Generalitat

Bé, nosaltres vam demanar immediatament ja, molt ràpidament, que hi hagués una reunió de les comissions corresponents, bé, una compareixença del conseller Subirà i del conseller Pomés, i això tindrà lloc el dia 27, o sigui que, efectivament, nosaltres desitgem poder discutir això en l'àmbit parlamentari al més ràpidament possible.

El president

Moltes gràcies. Pot repreguntar, senyor diputat.

El Sr. Ribó i Massó

Senyor president, la descoordinació va ser total. Van sortir cotxes de mossos d'esquadra sense cadenes a les carreteres; no van fer ús de quatre-cents i escaig agents rurals que hi ha a Catalunya, quan van quedar comarques senceres comunicades; no van respondre a requeriments en sectors com ensenyament; no van coordinar-se amb cap altra administració que té responsabilitats també sobre el tema de les carreteres; no van ser forts, no van tenir cap autoritat davant d'aquells poderosos, com les elèctriques, que se'ls ha donat 1 bilió 300.000 milions de pessetes per adequar-se a la competència i avui són monopoli absolut a Catalunya, però per a vostès són d'ajut quan els van salvar l'afer de Port Aventura. On era el Govern aquests darrers dies, senyor president? On era el conseller de Presidència? On eren els vuit consellers, comptant-lo a vostè, que eren a *La Marató*? És veritat que el conseller en cap era en una discoteca divendres a la nit, en un acte, quan estava succeint tot el que succeïa a Catalunya?

Quina és la responsabilitat d'un govern que davant de la població ha quedat com indigne de la seva actuació, que no reconeix mai cap responsabilitat, ni en la pesta porcina, ni en les fugues de presos, ara amb l'autoexculpació, que recorda la felicitació de quan es va cremar mig Catalunya i encara es va felicitar aquest Parlament, per raó de la majoria, sobre com havien actuat. On eren vostès quan només saben culpar els ciutadans de la responsabilitat principal del que ha succeït?

Nosaltres considerem, senyor president, que vostè, al davant del seu Govern, hauria de respondre a l'opinió pública davant del cos que la representa, que és aquesta cambra. No tal o tal conseller, que tenen enormes responsabilitats, és la seva al davant de tothom, la seva, amb una decadència absoluta d'un govern que ja ha llençat la tovallola i no està governant.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president.

El president de la Generalitat

Miri, els mecanismes d'emergència que s'havien de posar en moviment s'hi van posar, i crec que els mecanismes eren correctes. És evident, perquè és la pura evidència, que en alguns aspectes, en més d'un aspecte, les conseqüències dels fets que hi van haver, tant pel que fa a la tallada de llum, com a la nevada, com al fred, etcètera, no es van poder evitar. I, per tant, nosaltres som els primers interessats, dintre del Govern però també del Parlament, a analitzar el perquè de tot això, a estudiar-ho i treure'n les conseqüències.

La preparació hi era, el que passa és que els països, tots ells, estan preparats d'una manera proporcionada, i aquesta preparació proporcionada hi era. Si a Montblanc feia cinquanta-set anys que no havia nevat d'aquesta manera, tenia una certa lògica que Montblanc no estigués preparat –dic Montblanc perquè és un lloc on l'alcalde i tota la població va actuar molt bé; per tant, no hi ha crítica–, però al cap de cinquanta-set anys, té bastant sentit que la cosa agafi per sorpresa. Poso aquest exemple perquè és un exemple que es pot presentar precisament com a modèlica l'actuació de tota la ciutat i de tot el poble.

A Florida estan preparats per als huracans, no per a les nevades. I quan fa uns anys hi va haver una nevada a Florida, petita, hi va haver un caos tremend. I això passa a tot arreu. A França mateix, aquests dies, dissabte, dissabte a la tarda, l'embús que hi havia al coll del Pertús arribava gairebé a Perpinyà, la nit de dissabte. I, per tant, passa això. Nosaltres estem preparats, però, com és lògic, d'una manera proporcionada, i quan hi ha grans fenòmens d'aquest tipus, de vegades pot passar el que va passar l'any 85, l'última vegada que ens va passar, que vam tenir certs problemes, que van ser els mateixos que van tenir a França, que, per cert, van estar diverses setmanes amb centenars de milers de persones sense llum. Perquè, de vegades, aquestes coses passen. No cal que sigui FECSA i Endesa. Bé, per tant, nosaltres, aquesta preparació proporcionada la teníem, la mobilització que s'havia de fer es va fer, però sí que és cert que en alguns aspectes, realment, no vam poder evitar determinades incidències de signe negatiu.

On érem? Doncs, érem on havíem de ser. Jo, tornant de Perpinyà, precisament, divendres, que ja vaig veure com els mossos d'esquadra apartaven els camions...

El president

Senyor president, se li ha acabat el temps.

Gràcies.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les qüestions de caràcter prioritari que han ocupat la seva atenció la setmana del 10 al 16 de desembre (tram. 317-00327/06)

La següent pregunta, que és la que forma part del número 3 de l'ordre del dia, l'adreça al molt honorable president i l'illustre diputat senyor Joaquim Nadal i Farreras, que té la paraula.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Entenc que hem acumulat al revés, diguem, és a dir, que..., perquè la següent era la de les presons, no?

El president

Hem quedat que la de les presons serà al final de la seqüència aquesta.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

D'acord, d'acord. Molt honorable president, li he de reconèixer que només vostè ha tingut la valentia, el seny i la dignitat d'acceptar que hi ha hagut errades en la gestió de la crisi originada amb les nevades. Com és que ningú més del seu Govern està disposat a seguir-lo? No va tenir vostè prou temps per posar ordre en el seu Govern?

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula.

El president de la Generalitat

El meu Govern, els consellers, jo he vist que tots han dit el que acabo de dir jo ara, que els dispositius hi eren, que van actuar correctament, però que evidentment hi va haver coses que van anar més enllà del que aquests dispositius podien resoldre tal com tenien previstes les coses.

El president

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, té la paraula.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Insistiré en els arguments del senyor Ribó. No hi va haver prou coordinació, no hi va haver prou informació, no hi va haver prou recursos, no hi va haver prou atenció a la gent i, mentrestant, semblava que no passava res i tothom era a comprar i que no passava res perquè no s'havia mort ningú per congelació. De fet, no passa res i tot és culpa o de la neu, dels ciutadans, de l'excepcionalitat de la climatologia, dels ajuntaments o de FECSA i Endesa.

Jo li demano, senyor president, que no busquin culpables fora. Vostès no han tingut en aquesta ocasió prou credibilitat, no han aconseguit crèdit en les informacions que han donat, la gent no els ha cregut i per això no hi ha hagut la resposta cívica que suposadament vostès esperaven. I la veritat és que, mentrestant, què feia, per exemple, el conseller en cap? Unes... –espero, espero, senyor president–, unes 300 persones van desafiar di-

vendres el temporal de neu per assistir a la festa del quart aniversari de la macrodiscoteca tal de Vilassar de Mar, propietat del president de tal club, senyor tal. La cita va reunir representants de l'esport, la política i l'espectacle. Si van desafiar la climatologia, i el conseller en cap el primer, van desafiar també les instruccions de tota la jerarquia del Departament d'Interior? Va incomplir el conseller en cap, ell, el seu cotxe i qui el portés i acompanyés, amb l'escorta corresponent, allò que eren les instruccions directes d'un altre Departament del mateix Govern?

Senyor president, jo crec, sincerament, que en aquesta ocasió caldria que vostès fessin un exercici de modèstia, d'humilitat, de reconeixement dels errors, de compareixença no prepotent, de donar explicacions satisfactòries i, sobretot, de respondre adequadament a algun centenar o a milers de persones que han passat fred, gana, que han patit pels seus béns i han pensat que el seu Govern no era on havia de ser.

El president

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president.

El president de la Generalitat

Era on havia de ser. Jo continuo el meu argument d'abans: en tornar justament de Perpinyà, que ja els Mossos d'Esquadra estaven apartant els camions, el que vaig fer va ser posar-me en contacte amb els consellers corresponents, que ja havien posat en marxa tots els sistemes d'emergència: el conseller Pomés, el conseller Subirà, el conseller Puig i el conseller Rius, també, alguna vegada –poques–, però alguna vegada hi he estat en contacte per saber quines eren les emergències mèdiques i, evidentment i de manera molt particular, amb el conseller en cap.

Jo, cada vegada que vaig voler parlar amb ells –concretament, aproximadament, devien ser dos quarts de dotze, perquè jo encara era al despatx, del dissabte, a dos quarts de dotze de la nit–, els vaig trobar. Jo no sé on era el conseller en cap, però em va contestar. I em va contestar, doncs, demostrant que estava perfectament al corrent de la situació. No cal que anem, no cal tampoc..., perquè, a més, jo, quan pregunto: «Bé, i què hem de fer?», no cal que anem, tampoc, de vegades a segons quin lloc, perquè hi ha qui ha d'haver: el conseller Pomés, que és un home que sempre dóna la cara, que sempre està en el seu lloc, que sempre està al peu del canó, i ell és el que m'ha d'informar, i, concretament, en Subirà exactament igual, i en Puig, i, concretament, qui realment ho tenia tot més lligat, fos on fos, era concretament el conseller en cap, que jo no sé on estava ni l'hi vaig demanar, perquè, diguem-ne, la inquisició del Govern de la Generalitat, del president de la Generalitat no arriba tan enllà, no?

Per tant, les coses es van fer com s'havien de fer, i les va fer qui les havia de fer, i es van fer, realment, amb eficàcia, amb l'eficàcia que ens va permetre tot allò, fins que vam arribar a un punt en el qual, realment, la contin-

gència, el fet concret que es va produir va depassar algunes de les nostres previsions, que, això, no l'hi nego pas –això no l'hi nego pas–, però, en realitat, això –torno a dir-li que és un fet absolutament general, que passa sempre perquè estem preparats d'una manera proporcionada a allò que poden ser normalment les emergències.

Crec que, per la resta, evidentment, s'ha evitat desgràcies. No hi ha hagut ni un sol malalt que, si ha calgut, no hagi pogut anar on havia d'anar, ja sigui amb helicòpter, ja sigui amb moto, ja sigui amb...*(Rialles)*, ja sigui amb ambulància. Vull dir...

El president

Senyor president, se li ha acabat el temps.

Gràcies.

El president de la Generalitat

Ja veu que encara tenim sentit de l'humor, eh?

— Pregunta al president de la Generalitat sobre quina valoració fa de l'actuació del Govern davant el caos produït per les nevades i la davallada de les temperatures del darrer cap de setmana (tram. 317-00329/06)

El president

La següent pregunta, la formula l'excel·lentíssim senyor Alberto Fernández Díaz, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

El Sr. Fernández Díaz

Quina valoració fa de l'actuació del Govern davant el caos produït a Catalunya després de les recents nevades?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Molt honorable president...

El president de la Generalitat

M'ha de disculpar. Pot repetir la pregunta? *(Veus de fons.)*

El president

No computa, no, no.

El Sr. Fernández Díaz

Senyor president, sóc conscient que amb el temps bona cara, però, en qualsevol cas, vostè ho sap, perquè la té per escrit, però, malgrat això, la hi reiteraré.

És a dir: quina és la valoració del Govern sobre l'actuació dels diversos departaments amb motiu, en ocasió de les recents nevades aquest cap de setmana.

El president de la Generalitat

Miri: ja ho he dit. Jo crec que ha estat la correcta, que ha estat eficaç, naturalment, admetent això: que en determinats aspectes la situació ha superat les previsions

que teníem, fins i tot les meteorològiques, perquè, com vostès saben –i no és per donar la culpa a ningú–, escolti: nosaltres assumim la nostra responsabilitat, farem l'estudi que calgui, ho analitzarem, mirarem quins canvis hem de fer dintre dels nostres plantejaments. No tinc cap ganes d'entrar en la discussió de dir si aquest ajuntament tenia sal o no en tenia, de si resulta que el responsable de no sé quina carretera –el que en tingués la competència– va fer el que havia de fer o no. No, no cal que faci gestos, que no em dirigeixo a vostè. Bé, doncs, escolti, també si els semàfors... No hi entrarem, en això, perquè no és aquest el sistema –no és aquest el sistema. Si alguna cosa hi ha de negatiu en tot això és que, en contra del que sol passar en aquests casos en els països europeus de més tradició democràtica, aquestes situacions no són utilitzades per llançar-se amb un acarnissament i amb un sentit molt demagògic ja des del començament, quan encara no ha passat res, com va passar aquí, que a les deu del matí del dissabte ja hi havia una molt important personalitat política de l'oposició, alcalde important, que estava fent declaracions i dient que era un desastre. Això és el que no passa, i això és el que tampoc no ha funcionat i que vostès, tots, també han de considerar.

El president

Moltes gràcies, molt honorable president. Té la paraula el senyor diputat.

El Sr. Fernández Díaz

Senyor president: carreteres tallades, abonats sense llum, vehicles dels Mossos sense cadenes, col·lapses dels telèfons d'emergències, manca d'informació ciutadana..., tot plegat propi d'un Govern que no ha estat capaç de preveure la magnitud d'un temporal llargament anunciat, d'un Govern incapaç de donar una resposta eficient i suficient, d'un Govern que és responsable de coordinar i dirigir les emergències a Catalunya. Perquè, malauradament, els dispositius no varen funcionar, malgrat aquesta previsió de l'arribada del temporal. I li vull dir, sincerament, senyor president, que lamento que les seves primeres paraules, fa quaranta-vuit hores, quan va admetre errors, no hagin tingut continuïtat per part seva en la sessió d'avui, o hagin tingut correspondència per part d'altres membres del Govern de la Generalitat. Perquè nosaltres considerem que cal admetre aquests errors per prendre mesures, per prendre i traslladar a la societat catalana les garanties que aquests fets no es tornaran a reproduir.

I aquest és el sentit que el Partit Popular demanés la compareixença del conseller Subirà i del conseller Pomés, per assumir responsabilitats per part d'aquells àmbits de govern, si és que n'existeixen, o, en qualsevol cas, per traslladar un missatge de tranquil·litat, de seguretat i de confiança als ciutadans. Però és que, a més, vostè ha de ser conscient que el Govern de la Generalitat no sempre ha complert amb eficàcia les seves competències en aquesta matèria, que no sempre hem exigit amb prou contundència a les companyies elèctriques que afrontin les inversions que necessita el país i, en paral·lel, vostè manté el seu discurs de sempre. Ahir deia que el vent no bufa a favor de l'autogovern, i novament ignora que l'autogovern és gestió amb eficàcia i

també ignora que l'autogovern és governar Catalunya també amb autocrítica i també, molt sovint, sense aquesta autocomplaença que, molt sovint, els caracteritza, perquè, com sempre, sembla ser que la culpa és dels altres: de la pesta porcina la culpa és dels ramaders, no pas del Govern; de les figures de les presons la culpa és dels reclusos, no pas del Govern; del col·lapse circulatori d'aquest cap de setmana, la culpa, sembla ser que tampoc és del Govern...

El president

Senyor diputat, se li ha acabat el temps.

El Sr. Fernández Díaz

Moltes gràcies, senyor president.

El president

A vostè. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

Escolti, l'aprenentatge de la política no vol dir, necessàriament, l'aprenentatge de la demagògia (*remor de veus*). Ho dic perquè, potser, bé..., però, bé, dit això, li vull dir una cosa. Nosaltres admetem les nostres responsabilitats. Sí, el que passa és que estudiem-les amb calma. Per què a les deu del matí del dissabte ja se'ns va tirar tothom a sobre? Per què no fem això que vam dir, doncs, el dia 27 i ho analitzem. Jo donaré consigna, a més, que s'analitzi allò nostre, que no s'analitzi allò de tothom, perquè no es tracta de fer, diguem-ne, de repartidor de porqueria pel país, cosa que es podria fer. Però no ho farem, no ho farem.

Nosaltres hem admès les responsabilitats que havíem d'admetre i hem dit que hi ha coses que ens han desbordat. Sí que ho hem dit, ho ha dit tothom, ho hem dit tots, i, a més, és la pura evidència, no? Però el que és, diguem-ne, la seguretat dels ciutadans, això s'ha salvat bé; el que és la preservació de béns, començant pels vehicles, s'ha salvat bé; el que és evitar que els bloqueigs que hi ha hagut, perquè és clar que hi ha hagut bloqueigs! –en aquestes circumstàncies és absolutament impossible que no hi hagi bloqueigs–, és clar que n'hi ha hagut, però això no ha significat comunicació.

Torno a dir que abans –i no amb moto, evidentment..., però si un malalt o un malalt de diàlisi, simplement, ha hagut de portar-se al centre corresponent, s'hi ha portat. Si hi ha hagut urgències, s'han fet...

El president

Senyor president...Gràcies.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre el capteniment del Govern davant les emergències de subministrament elèctric i de trànsit produïdes el darrer cap de setmana (tram. 317-00332/06)

La següent pregunta, la formula l'il·lustre diputat d'Esquerra Republicana de Catalunya senyor Josep-Lluís Carod-Rovira

El Sr. Carod-Rovira

Senyor president, en el desgavell elèctric i autopíctic d'aquest cap de setmana, a qui atribueix responsabilitats directes?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor president, té la paraula.

El president de la Generalitat

Miri: això, ho estudiarem el dia 27; les que ens corresponen a nosaltres, evidentment, les assumim; ho veurem el dia 27 amb tota calma, amb tota tranquil·litat, no ara d'una manera atropellada en tres minuts.

El president

Moltes gràcies, senyor president. El senyor diputat té la paraula.

El Sr. Carod-Rovira

Doncs, en dos minuts, quinze segons. Senyor president, Catalunya és un país que funciona, però que aquest cap de setmana no ha funcionat. La Generalitat i alguns ajuntaments no han estat a l'alçada de les circumstàncies. I, quan l'autogovern que es té no es fa servir prou bé, si a l'hora de la veritat el Govern de la Generalitat no respon com cal, sinó de manera més aviat inepta, això perjudica l'autogovern i perjudica la necessitat de la Generalitat com a institució nacional d'autogovern. Vostès han de reconèixer la seva responsabilitat, com tothom; no poden amagar el cap sota l'ala, ni frivoltzar algun punt, com ha fet algun conseller en roda de premsa, i, menys, carregar els neulers a la gent, perquè n'hi ha prou, d'aquest color. Vostès han de reaccionar per impedir que torni a passar això en el futur, perquè, senyor president –vostè ho sap–, la incompetència fa mal a la idea d'autonomia política i la no-resposta a la pregunta popular d'«On és, en Wally?», també.

I, dit això, el paper de FECSA i d'Autopistes és imprementable, de jutjat de guàrdia i d'una barra infinita. A FECSA, quan s'hi fonen els ploms, es fonen els ploms a tot Catalunya. Paguem i no tenim un mercat lliure d'energia elèctrica. Paguem i tenim un monopoli total a mans d'una sola empresa, amb preu de primer món però amb un servei de tercer món: mal servei a l'estiu, perquè fa calor; quan plou, perquè està humit; quan fa fred, a l'hivern. Aquesta empresa abusa de no tenir competència i es riu de particulars i d'empreses. Tenim dret a escollir a qui comprem la nostra energia elèctrica; més encara, quan amenacen d'augmentar el preu de les tarifes.

I, a les autopistes, aquest cap de setmana, més que concessionàries de peatge, han estat concessionàries de pillatge. En el cas d'emergència, quan calia alçar barres, han cobrat a gent que s'ha tirat sis i set hores a l'autopista pelant-se de fred. Pel bé de Catalunya plantin cara als monopolis amb tanta fermesa com van ser capaços de fer-ho a Llagostera. De vegades, fa l'efecte que ni manen ni deixen manar...

El president

Senyor diputat, hauria d'acabar...

El Sr. Carod-Rovira

...facin-t'ho i facin quadrar les elèctriques, les autopistes i, si cal, el seu mateix Govern.

El president de la Generalitat

Miri: jo estic d'acord amb vostè en les crítiques que fa a FECSA, i li vull recordar que el dijous, el dia abans d'això, precisament, jo vaig demanar audiència a la gent de FECSA per visitar la central de Sant Adrià, i ho vaig aprofitar per, en públic i després en privat, doncs, manifestar el nostre descontentament, no tant per aquestes coses que van passar, que també, però, sobretot, per altres qüestions, i, òbviament, trobem molt agosarat, per dir-ho així, d'una manera suau, que després demanin augments de tarifes.

No estic d'acord, en canvi –espero que això, en tot cas, ja s'aclearirà el dia 27–, amb la crítica que fa a ACESA, que ha tingut una actitud col·laboradora i que en aquests moments –no em negarà que estem al corrent– que hi ha hagut dos accidents, un a Golmés i l'altre a Montblanc, bé, doncs, concretament, ACESA immediatament ha respost per la seva pròpia iniciativa aixecant les barreres.

Per acabar..., no, no, i els altres dies, també. Ara els voldria dir una cosa: a mi el que em preocupa de tot això no és el que pugui dir-se «la Generalitat va fallar en això, o en allò» –perquè alguna cosa devia fallar–, és la forma com, a nivell públic, polític, tenim a Catalunya de reaccionar en situacions així, oi?, i això, escolti, no és propi dels països europeus mínimament madurs. Ni d'Itàlia, que de vegades fa, també, coses una mica passades de to, potser, però a Itàlia, ni a Escandinàvia això no passa. Que, quan comença una tempesta, comencin a sortir autoritats polítiques, doncs, fent la seva demagògia, fins i tot fent els números, no té sentit. Ni és correcte ni és digne; és absurd, és demagògic, condueix a la baralla política més poca-solta entre institucions i a l'acarnissament.

I, això, sí que és una cosa que, a l'hora d'això que vostès diuen –que cadascú s'analitzi–, doncs, s'ha d'analitzar, i vostès ho han d'analitzar molt especialment: analitzar els fets, les actituds, fer l'autocrítica que calgui, esmenar el que calgui, esmenar el que hagi d'esmenar l'Estat, els ajuntaments, les diputacions –òbviament, la Generalitat, les carreteres d'aquest, de l'altre, els semàfors, etcètera, i no entrar-hi en discussió, en això; analitzar-ho, simplement, perquè no es tracta de tirar-nos els plats pel cap, es tracta de mirar de resoldre això i de fer-ho amb objectivitat, i, si es fa amb objectivitat, jo estic segur que el paper de la Generalitat quedarà francament, francament, amb un bon aprovat, quedarà. Ei! seguirà havent-hi les falles que, en un cert sentit, eren inevitables.

El president

Senyor president, hauria d'acabar.

El president de la Generalitat

I, respecte al que deien de la credibilitat...

El president

Hauria d'acabar.

El president de la Generalitat

Perdó.

El president

Gràcies. La següent pregunta...Perdó: és que no és el moment processal, si no que és per qüestió de procediment; ha de ser per qüestió de procediment, senyor Nadal. No, llavors, si li sembla, en un altre moment ho podrà fer, ara no. Quan sigui possible, dintre del desenvolupament del Reglament. No, senyor Nadal; no és bo, de debò. (*Veus de fons.*) Gràcies; de debò, no.

— Pregunta al president de la Generalitat sobre el capteniment del Govern pel que fa a les polítiques de reinserció social dels reclusos (tram. 317-00325/06)

Té la paraula ara, en nom de Convergència i Unió, l'il·lustre diputat senyor Esteve Orriols i Sendra, per formular la seva pregunta.

El Sr. Orriols i Sendra

Moltes gràcies, senyor president. Molt honorable president de la Generalitat, la pregunta deu ser interessant, perquè en les intervencions anteriors s'hi ha referit més d'un grup parlamentari i preocupa el nostre també; de fet, és el tema de presons. Aquestes darreres setmanes han estat notícia els incidents que s'han produït en aquest àmbit. També és cert i tothom coneix que, des d'un punt de vista mediàtic, s'han barrejat conceptes, com poden ser les fugues de l'interior dels centres amb la no-tornada de permisos o amb les fugues d'establiments penitenciaris. Tot plegat ha fet fàcil que tant al nostre país com a la resta de l'Estat hi hagi hagut una crítica, quan no un menyspreu, del model penitenciari català.

I des del meu profund convenciment en aquest model, senyor president... Ahir mateix debatíem aquí una moció sobre seguretat a les presons, aprovada per unanimitat, per reforçar justament aquestes mesures, que algunes d'elles va quedar també evident que el Govern de la Generalitat ja té endegades, però ahir discutíem això. Però el que preocupa aquest diputat i el meu Grup Parlamentari és: senyor president, es pensen modificar les línies bàsiques de política penitenciària que ha mantingut aquest Govern des de l'assumpció de les competències en aquesta matèria l'any 1983?

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula el molt honorable president.

El president de la Generalitat

No les pensem modificar. Dit això, li vull dir el següent.

Primer, nosaltres som l'única comunitat autònoma que té competència en presons des del 84. Durant disset

anys, les presons no han estat motiu d'inquietud a Catalunya; per tant, vol dir que durant disset anys això s'ha portat bé.

Segona, vol dir que nosaltres tenim una vocació autonòmica que, evidentment, és asimètrica respecte a la que es té al conjunt de l'Estat, perquè ningú les vol, les presons, i nosaltres les volem, primer, perquè en això de l'autonomia hi creiem de debò, i segon, perquè pensem que nosaltres podem fer que uns ciutadans de Catalunya que són uns presos..., els podem atendre millor nosaltres que no pas des del Ministeri.

Ara bé, dit això, li vull dir..., quedí clar: hem de fer una distinció entre el que han estat fugues i el que han estat presos que no han tornat. De fugues, realment, durant aquests últims temps n'hi ha hagut dues. Hi ha hagut un cas particular, fora de la presó, no fuga de la presó, el cas Brito; però, de fugues de la presó, n'hi ha hagut dues. I aquí hi ha hagut una confusió, una confusió diguem-ne que alimentada expressament, amb aquest sentit de la demagògia i de la falta de respecte envers els ciutadans del país que han tingut alguns polítics durant aquest procés i que crec que tornen a tenir ara amb el tema de les nevades, hi ha hagut això, amb la qual cosa s'ha mirat de confondre les coses. Realment, de fugues, n'hi ha hagut dues, que vol dir un percentatge... –no això, les dues–, el percentatge que nosaltres tenim de fugues, comparat amb els països europeus, és baixíssim: d'un 0,5 per mil interns; 1,8 a Alemanya, 3,5 a Àustria, 1,6 als Països Baixos, 0,62 a França, etcètera.

Després tenim el tema que tenim..., de gent que no torna. Però, què passa amb això? És que això és el resultat, precisament, d'aquesta política humanitària, aquesta política oberta, reinseridora, rehabilitadora, que realment, amb una crítica, diguem-ne, demagògica, amb una crítica sense sentit, amb una crítica visceral d'una pila de gent d'aquest país, alguns sectors polítics han estat a punt de carregar-se. Perquè, en comptes de plantejar les coses tal com eren, com ara tornen a fer amb el tema de les nevades, estan fent un plantejament que atempta contra la credibilitat de les institucions, i acabarà atemptant contra la credibilitat de tota la classe política i de totes les institucions, no només la del Govern de la Generalitat. I això també ha passat en aquest tema concret. Amb una crítica absolutament...

El president

Senyor president...

El president de la Generalitat

...mancada de base... (*Remor de veus.*)

El president

...se li ha acabat el temps.

El president de la Generalitat

Bé.

El president

Pot repreguntar, si vol, el senyor diputat... (*Pausa.*)

Moltes gràcies.

Senyor diputat, em demana la paraula per...?

El Sr. Joaquim Nadal i Farreras

Una qüestió de procediment que ara s'escau i abans vostè no m'ha permès. (*Pausa.*) La pròxima pregunta és sobre el mateix tema que amb tant d'èmfasi ha sigut tractat ara pel president, en resposta a un diputat del seu Grup. El president, que ara ha sortit i que ha volgut administrar en les seves respostes graus de dignitat de la política, per dignitat –dignitat del Parlament i de la política–, en lloc de renyar els diputats, hauria de tornar a entrar i escoltar la pregunta del nostre Grup. (*Fora remor de veus. Aplaudiments.*)

El president

Senyors diputats... (*Persisteix la remor de veus. El Sr. Camp i Batalla demana per parlar.*) Senyors diputats, els prego que vostès mateixos facin l'esforç de veure la responsabilitat que tenim respecte al conjunt, perquè aquí és un lloc de debat, és un lloc de dir les coses, però sobretot és el lloc de mantenir les formes democràtiques, i les formes democràtiques, aquí... –senyor Camp, seguí un segon, que ja el cridaré–, les formes democràtiques aquí es fan a través de la paraula, i de la paraula segons el Reglament. Per tant, els prego de debò..., que aquí hem de donar un exemple a tota la ciutadania del nostre comportament, i per tant és en aquest sentit que els prego que escoltem a tothom el que cregui que hagi de dir, però que ho fem amb el degut respecte, perquè la gent ens veu a nosaltres, eh?

Té la paraula, senyor Camp.

El Sr. Camp i Batalla

Sí, senyor president. Aquest és el lloc de la paraula, com deia molt bé la Presidència, però també la paraula dins d'un procediment, dins d'unes formes, i quan aquestes formes es trenquen malament, com s'ha fet fa un moment per part del portaveu del Grup Socialista (*remor de veus*), intervenint quan no li corresponia, fent una veritable provocació, una veritable provocació parlamentària, el nostre Grup vol posar de manifest que no és el sistema, aquest, que ha utilitzat el Grup Socialista, el de la provocació que crea la confusió.

La Presidència deia: «Hi ha gent que ens veu i veu el que estem aquí debatent.» I precisament per això, per no crear la confusió que ha intentat el portaveu del Grup Socialista..., no el president del Grup Socialista, que avui no hi és, aquí, com no hi era dilluns. No hi és, no existeix. Per part del senyor Maragall..., no li interessa tot això, això està clar. Però el que volem deixar clar és que la Presidència no permeti aquests abusos del Reglament, com ha fet el portaveu del Grup Socialista.

Gràcies, senyor president. (*Aplaudiments.*)

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. (*Remor de veus. Pausa.*) Vostès saben que el Reglament és savi i distingeix el que són qüestions de procediment, per interrompre els processos, del que són qüestions de fons, i deixa a la

responsabilitat de vostès que tinguin la iniciativa en aquest sentit, però no la capacitat d'iniciativa justifica el fons del que vostès poden preguntar. No pot ser que hi hagin qüestions de procediment que després es transmutin en qüestions de fons, perquè generen, dintre del conjunt de la cambra, no saber a què atènyer-se, i és bo que el col·lectiu de 135 diputats que representem la democràcia d'aquest país sapiguem a què atènyer-nos a cada moment, i aquesta és una de les responsabilitats que tenim.

Gràcies.

— Pregunta al Consell Executiu sobre les mesures de seguretat interior i exterior dels centres penitenciaris de Catalunya (tram. 310-00209/06)

Comencem ara les preguntes al Consell Executiu, i té la paraula, en primer lloc, el diputat senyor Àlex Masllorens, que pregunta sobre les mesures de seguretat d'interior i exterior en els centres penitenciaris de Catalunya. Té la paraula.

El Sr. Masllorens i Escubós

Sí... (*Remor de veus. Pausa.*)

El president

Prego a les senyores i als senyors diputats que facin l'esforç de marxar en silenci. (*Pausa.*) Senyor diputat, pot començar.

El Sr. Masllorens i Escubós

Senyor conseller, si algú tenia algun dubte que hi havia algun tipus d'oportunisme o demagògia en la formulació d'aquesta pregunta, volia fer-li notar que està presentada el dia 18 de gener de l'any 2001, que vol dir exactament, en data d'avui, onze mesos i un dia, període de temps que recorda més aviat una condemna.

I la pregunta, ja en aquell moment, onze mesos i un dia enrere, era la següent: tenint en compte que és prou coneguda la proliferació d'incidents, agressions, fugues, que s'estan produint en els darrers temps en els centres penitenciaris de Catalunya, els quals qüestionen, i molt seriosament, les mesures de seguretat en aquests centres, després de tot el que queda exposat, continua considerant el Govern, com ha expressat fins ara, que hi ha prou mesures de seguretat tant a l'interior com a l'exterior dels centres penitenciaris de Catalunya?

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor conseller, pot respondre.

El conseller de Justícia (Sr. Josep Delfí Guàrdia i Canela)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, efectivament, dintre de les responsabilitats que estic disposat assumir, no hi és que hagi tardat deu mesos a contestar-se aquesta pregunta sobre seguretat de les presons.

D'altra banda, sí que li vull dir que aquesta és una matèria que, com sap vostè perfectament, ha estat objecte de debats amplis –amb independència de la satisfactorietat que poden tenir per a cada un de nosaltres– en la meua compareixença del 15 de novembre, en una interpellació que es va ventilar en un dels plens anteriors, el 7 de novembre, i en la Moció que es va debatre fa dos dies. Des d'aquesta perspectiva, a mi em sembla que en el breu temps d'una pregunta oral és molt difícil anar més enllà del que hem pogut fer en aquestes sessions més llargues.

En qualsevol cas, jo li diria: el Govern no està satisfet amb el conjunt de les mesures de seguretat que hi ha, i per això disposa –i vostè ho coneix en les seves línies mestres– d'unes accions concretes en ordre a reforçar la seguretat dels centres penitenciaris.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyor diputat, té la paraula.

El Sr. Masllorens i Escubós

Senyor conseller, en definitiva, el que s'ha posat de manifest aquests dies és la responsabilitat que al nostre entendre hi ha per part del Govern, en haver desoït el que són informes d'empreses de seguretat, de directius de presons i de funcionaris dels mateixos centres, que han manifestat que hi ha hagut sistemes de seguretat interns i externs als centres penitenciaris que no funcionaven i que ells ho havien denunciat, ho havien dit, i això no havia estat esmenat per part de qui ho havia de fer.

Aquests dies hem tingut la dimissió d'una persona del Departament, però nosaltres entenem que el que no hi ha hagut és una assumpció per part del Govern de la responsabilitat pel que fa a la falta de seguretat en alguns centres. Jo li he insistit sempre que la falta de seguretat, senyor conseller, no és que durant uns permisos o durant unes sortides programades s'escapin determinats reclusos; la falta de seguretat a què hem assistit són les fugides –que n'hi ha hagut més de les que ha citat el president fa un moment–, i també l'ambient que hi ha dintre dels centres penitenciaris.

I en aquest sentit hem insistit també darrerament que el que està passant aquests dies evidencia unes falles de la política que hi ha hagut, no solament de seguretat, sinó també de gestió de personal, de falta de recursos pel que fa al treball en l'interior de les presons, pel que fa a motivació als presos en diversos camps, que fan que en aquests moments s'hagi creat un clima de tensió en els centres penitenciaris i que estiguem veient de quina manera tot això repercuteix en la seguretat.

El president

Senyor diputat, se li ha acabat el temps. Senyor conseller, si vol contestar...

El conseller de Justícia

Sí, per dir que, efectivament, com hem parlat en aquestes ocasions, hi han modificacions puntuals a dur a terme, però jo sí que he de negar, amb la rotunditat que ho he fet en altres ocasions, que hagin arribat, amb la for-

malitat i amb la significança amb què vostè ho ha dit en aquest moment, informacions d'aquestes manques de seguretat. Concedeixi'm, senyor diputat, el benefici de la intel·ligència per saber reparar aquelles mesures que, sent tan clares i que sent d'una solució relativament fàcil, no s'entendria que no ho haguéssim fet.

La problemàtica és més general. Hem parlat vostè i jo en moltes ocasions i en fòrums més amplis del problema de la seguretat. La seguretat comporta mesures regimentals, mesures de tractament, que són molt importants, mesures tecnològiques... En totes elles hi han correccions i millores a dur a terme, però de cap manera es pot posar en tela de judici la bondat del sistema, perquè posar en tela de judici la bondat del sistema de seguretat, en el fons, podria portar alguns a posar en tela el model penitenciari.

La Llei penitenciària pròpiament no parla de la seguretat com un objectiu directe; la Llei penitenciària parla que les penes de privació de llibertat tendeixen a la reeducació i reinserció dels interns, i per això se'ls ha de retenir i custodiar. Retenir i custodiar, ho farem; una seguretat excessiva, que vulgui ser un equivalent a un confinament, aquesta alteraria la nostra política...

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps. Gràcies.

M'han de dispensar, perquè he de fer tres advertiments, que els havia de fer abans i m'han passat per alt. Primer, han rebut vostès un butlletí sobre la Llei d'acompanyament, en el qual no hi han tres esmenes a la totalitat computades en aquest butlletí; sàpiguen que són vigents, lògicament, i que és un error d'impressió. Segon, hem acordat que els punts 4 i 5 del debat de presupostos es faran després del novè, a efectes que alguns diputats que volen assistir al funeral del pare del senyor Fabregat hi puguin assistir. I tercer, d'acord amb la Junta de Portaveus, vam acordar que les votacions a la tarda es farien no abans de dos quarts de vuit. Els dic això perquè abans he dit a dos quarts de nou, però la Junta de Portaveus va acordar a dos quarts de vuit –ja me n'havia oblidat–, i això ha fet que molts diputats hagin previst coses a partir, precisament, d'aquesta hora d'avançada amb posterioritat i a altres indrets.

— Preguntes al Consell Executiu sobre el règim d'admissió d'alumnes als centres docents sostinguts amb fons públics (tram. 310-00213/06) i sobre la problemàtica de la xarxa viària al baix Maresme (tram. 310-00256/06) (retirades)

Els he de dir que, d'aquestes preguntes que estem substanciant ara, la número 9, dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i la número 14, d'Esquerra Republicana, han sigut retirades i la 17 ha estat posposada.

— Preguntes al Consell Executiu acumulades relatives al joc (tram. 310-00210/06 i 310-00211/06)

Ara la següent pregunta la formulen a l'honorable senyor Xavier Pomés, conseller d'Interior, la formula l'il-

lustre diputat senyor Joan Ferran, del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, sobre un suposat bloqueig administratiu de la Direcció General del Joc i d'Espectacles per excés de treball. Té la paraula.

El Sr. Ferran i Serafini

Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, acumularia les dos preguntes, que van en la mateixa direcció.

El president

Molt bé.

El Sr. Ferran i Serafini

Són preguntes, senyor president, senyor conseller, que arriben molt tard, estan fetes des de fa més d'un any i, evidentment, han perdut, potser, la seva actualitat, però em sembla que, com a mètode de funcionament de l'Administració, és bo que parlem d'elles.

Aquest diputat va tenir ocasió d'entrar al Departament d'Interior per consultar uns expedients que, pel seu volum, no van poder ser passats en fotocòpies a les preguntes que vaig fer aquí. Pocs dies després el senyor director general del Joc, el senyor Amadeu Ferrer, es va reunir amb tot un seguit d'empresaris i de persones del sector del joc i els va dir, sobretot, tres coses; els va dir: «Mirin, hi ha un diputat que pregunta massa.» Segona: «No he pogut homologar tot un seguit de màquines perquè m'he vist col·lapsat per les preguntes i les preguntes d'aquest diputat.» I tercer, dies després, això apareixia en una de les publicacions del sector amb unes declaracions del senyor Amadeu Ferrer. Jo, senyor conseller, trobo, sé que avui vostè està segurament amb unes altres preocupacions, però potser sí que aniria bé que s'ho fes mirar. Jo trobo il·lògica l'actitud d'un director general que diu que el seu Departament queda col·lapsat per les preguntes d'un diputat; trobo il·lògic que això succeeixi. La pregunta que li faig a vostè és: quants funcionaris té treballant vostè en el Departament? I si vostè creu que un conjunt de preguntes com el que jo vaig fer pot arribar a col·lapsar un departament, com va dir el senyor Amadeu Ferrer.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Té la paraula l'honorable conseller.

El conseller d'Interior (Sr. Xavier Pomés i Abella)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor diputat, evidentment, la pregunta aquesta té antiguitat –em sembla que està formulada en el mes de gener d'aquest any, d'enguany, és a dir, pràcticament fa un any. Jo crec que a la majoria de les coses que vostè reflecteix aquí jo li vaig contestar ja amb una pregunta per escrit de data de registre d'entrada del 20 de febrer, en què, evidentment, li donava quines eren la quantitat de preguntes formulades per escrit en el darrer trimestre de l'any passat –vint-i-una preguntes escrites, el compliment d'una moció, tres sol·licituds– i, sobretot, una altra cosa: en saber la preocupació seva respecte a unes possibles manifestacions o declaracions del meu director general,

vaig requerir a aquest director general on era que havien sortit publicades aquestes declaracions seves. Hi ha una revista del sector que és veritat que atribuïa al director general que havia fet aquestes manifestacions; en cap cas eren declaracions oficials; si realment haguessin estat fetes oficialment haurien sigut unes declaracions absolutament desafortunades i desencertades, perquè la veritat és –si vol, en la contestació subsegüent l’hi podré demostrar– que la Direcció General en cap cas ha estat col·lapsada.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyor diputat, pot repreguntar.

El Sr. Ferran i Serafini

Sí, senyor president, molt ràpidament. Efectivament, disset preguntes eren d’aquest diputat, la que feia divuit era del senyor Ridaó, d’Esquerra Republicana, i jo sóc dels que considero que..., evidentment, a aquest nombre de preguntes vostè n’afegeix tres més, segurament eren d’un altre grup; és molt difícil col·lapsar un departament durant un trimestre amb vint-i-una preguntes; seria del tot insostenible des d’un punt de vista de funcionament de l’Administració.

Però jo crec que vostè, senyor conseller, s’hauria de fer mirar una miqueta el tema del Departament del Joc, li diré per què. Perquè el dia que vaig anar al Departament era el 13 de desembre; recordo que precisament hi havia una manifestació i una hora després –una hora després–, jo no sé si vostè havia estat informat del que jo havia demanat i el que jo havia preguntat al Departament. Vostè em diu que no. Doncs, ara li diré qui sí eren les dues persones que estaven informades: una persona que estava a Argentina, que era un dels grans empresaris del món del joc, i una persona que estava en una comarca a prop de Barcelona, també una persona molt important del món del joc. És a dir, una hora després que el diputat que li parla acabés de fer les preguntes que havia fet al seu Departament, dos grans empresaris del sector del joc sabien el contingut i les respostes d’aquelles preguntes. Per tant, senyor conseller, si vostè no n’estava assabentat i n’estaven assabentats aquests senyors, caldria que ens preguntéssim qui mana a la Direcció General del Joc.

Moltes gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyor conseller, pot continuar.

El conseller d’Interior

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, les afirmacions que ha fet són suficientment greus per demanar-li que, sisplau, si vostè me les pot provar documentalment, vull que m’ho faci arribar per una raó concreta, perquè llavors, evidentment, jo hauré de cessar el meu director general. Del contrari, evidentment, he de pensar en la presumpció d’innocència.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller.

— **Pregunta al Consell Executiu sobre el tractament donat als materials específics de risc relatiu a l’encefalopatia espongi-forme bovina (EEB) (tram. 310-00218/06)**

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada la senyora Montserrat Tura, dirigida a l’honorable conseller de Medi Ambient, senyor Ramon Espadaler, sobre el tractament donat als materials específics de risc relatiu a l’encefalopatia espongi-forme bovina. Té la paraula.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, certament, aquest matí en veure les preguntes m’he pensat si la retirava o no, tenint en compte el temps transcorregut, però jo crec que la pregunta té una certa vigència, perquè a Catalunya, que hi ha una frase feta que diu que un clau treu un altre clau, però, la veritat és que les punxades dels claus persisteixen. Ara gairebé ens sembla molt llunyà, això de l’encefalopatia espongi-forme bovina o vaques boges, però tot plegat fa un any que estàvem en plena crisi i raons com la pesta porcina o la seguretat pública o la seguretat a les presons o l’actuació en moments de climatologia extrema potser ens han situat aquest problema molt lluny, però continua sent-hi; i analitzar-lo o preguntar-li, honorable conseller, per què es va actuar d’una manera determinada ens podria ajudar al fet que no tornéssim a actuar. La pregunta és: per què aquelles coses que la Junta de Residus va considerar que eren residus dipositables en abocadors, i tenint en compte l’alarma social que havia generat i tots ho hauríem de recordar en aquell moment en els mercats, en els consumidors i, per tant, a la ciutadania aquests tipus de productes, no es va informar adequadament a la ciutadania del lloc on hi havia aquests abocadors i de manera molt especial als ajuntaments que els tenen al seu terme municipal?

El president

Gràcies, senyora diputada. Senyor conseller, pot contestar.

El conseller de Medi d’Ambient (Sr. Ramon Espadaler i Parcerisas)

Gràcies, senyor president. La senyora diputada deia que un clau treu l’altre clau; jo voldria recordar que molt abans que tinguéssim el dissortat episodi de la pesta porcina, que ens ocupa i ens preocupa ara, el tema a què vostè es refereix, molt abans que vingués aquest episodi, molt abans, aquest tema ja estava jo penso que molt ben raonablement resolt i molt ben raonablement enfocat. Certament, és la Junta de Residus que estableix, doncs, els criteris que s’han de seguir conjuntament amb el Departament d’Agricultura, Ramaderia i Pesca, i a tal efecte, doncs, es va crear una comissió al respecte, on hi havia representats des de la sanitat ani-

mal, la sanitat humana, el sector, etcètera, etcètera, establint uns criteris molts clars de com s'havien de tractar aquests residus ramaders i on havien de dipositar-se. Jo no la cansaré donant-li relació de les xifres, de les dades del munt de residus tractats fins al dia d'avui i quin ha estat el procediment. El que sí voldria traslladar-li a vostè i al conjunt de la cambra, doncs, és la tranquil·litat absoluta, perquè els residus dels MER estan tractats correctament, tal com estableix la Directiva comunitària.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyora diputada, pot continuar.

La Sra. Tura i Camafreita

Gràcies, senyor president. Honorable conseller, no li qüestionava, tot i que li agraeixo la informació, i perquè jo crec que, encara que sigui tard, doncs, es faci l'afirmació taxativa que els residus estaven correctament tractats, sinó que en el moment en què es produeix aquesta sensació d'inseguretat i d'angoixa per al conjunt de la ciutadania, una molt bona informació i una aproximació d'aquesta informació a l'administració més propera, que són els ajuntaments, hauria estat d'agrair.

Jo tinc aquí algun retall de premsa que relaciona un conjunt d'ajuntaments que diuen no haver estat informats que en el seu terme municipal es dipositaven residus procedents d'aquest afer i que van generar preocupació en la seva ciutadania, i una resposta per escrit del Departament de Medi Ambient, en el qual, quan es demanava per què no s'havia informat als ajuntaments, es deia perquè aquests ja tenien a la seva disposició còpia de les fitxes d'acceptació dels residus que entren als abocadors i que vostè sap que rebem o que reben amb molt de retard. Per tant, no és exactament...

El president

Senyora diputada...

La Sra. Tura i Camafreita

...així com s'haurien d'afrontar aquests greus problemes d'inseguretat ciutadana.

Gràcies.

El president

A vostè. Senyor conseller.

El conseller de Medi Ambient

Gràcies, senyor president. No la volia cansar amb xifres, però de MER s'han tractat 33.459 tones al país, una part de les quals fins i tot procedia d'altres comunitats autònomes, perquè, certament, les podíem tractar aquí, i el que s'ha prioritzat d'una manera significativa, doncs, és la valorització energètica, i vostè sap i així ho hem manifestat des del Departament de Medi Ambient que aquesta valorització energètica s'ha fet

fora de Catalunya, en concret a Còrdova, perquè ha estat receptiva; hi havia una planta que complia totes les condicions que s'establien en la Directiva que marcava la Unió Europea i que, per tant, es podien tractar perfectament aquests residus.

Val a dir que el que hem prioritzar és, en primer lloc, la valorització energètica, perquè ens semblava que era el més oportú, i això en els residus de carn i os i d'animals morts, i, en segon lloc, la disposició controlada dels residus que són de sang o de pèl i de ploma. I en qualsevol cas, informar-la –i això, de fet, s'havia fet així des del Departament– que han estat tractats aquests residus valoritzats a Còrdova, doncs, perquè dissortadament aquí no s'ha pogut fer aquest tractament. En qualsevol cas, subratllar que en breu sortirà...

El president

Senyor conseller, se li ha acabat el temps. Gràcies.

— Preguntes al Consell Executiu acumulades relatives a l'extensió dels serveis de telefonia mòbil a tots els municipis de Catalunya (tram. 310-00223/06 i 310-00224/06)

La següent pregunta la formula la il·lustre diputada senyora Pilar Díaz i Romero, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, l'adreça també a l'honorable conseller de Medi Ambient, sobre el temps previst per a dotar els municipis de Catalunya d'una cobertura dels serveis de telefonia mòbil de qualitat.

Té la paraula.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. Jo tenia de fet dues preguntes, però suposo que no me les deixarà acumular. No sé si tindria temps o...

El president

Sí, com que portem un retard acumulat del tractament de preguntes, podrà fer les dues seves preguntes. La primera la té adreçada al conseller de Medi Ambient i la segona al conseller d'Universitats. No sé, no sé a qui les vol adreçar, si les vol acumular.

La Sra. Díaz i Romero

En principi són preguntes adreçades al Consell Executiu, al Govern.

El president

Bé, la contestarà l'honorable conseller senyor Mas-Colell.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. De fet, jo pensava que en aquest cas em contestaria el conseller de la Presidència, donat que és de Presidència que depèn el tema del centre de telecomunicacions, però...

El president

Senyora diputada, no té el poder de discernir quin membre del Govern l'ha de contestar. Pot formular la pregunta.

La Sra. Díaz i Romero

La pregunta és la següent: com se sap, la telefonia mòbil és una part essencial de tot el que és el món del comerç, el món del turisme i el món dels negocis, és a dir, en definitiva, del desenvolupament de l'economia i de la producció, i, per tant, nosaltres entenem que, per una sèrie de motius, hauria de convertir-se en un servei universal, és a dir, la telefonia mòbil ofereix un servei de comunicació que és imprescindible, per exemple, en situacions de desastre natural, i està clar que hi ha molts llocs, molts territoris, que per la seva orografia complicada només poden tenir una comunicació basada en aquests tipus de sistemes. És per això que nosaltres, encara que aquesta pregunta va ser formulada fa ara deu mesos, trobem que continua sent de completa vigència, de completa actualitat, i li demanem quines són les mesures que pensa posar en marxa el seu Govern per garantir una cobertura total a tot el territori i quin és el calendari que preveu per a tot això.

Gràcies, senyor president.

El president

A vostè, senyora diputada. Senyor conseller, té vostè la paraula.

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (Sr. Andreu Mas-Colell)

Senyor president, senyora diputada, com vostè sap, la Generalitat no té competències en aquest tema, però així i tot, evidentment, ens preocupem i hem desenvolupat un pla d'actuació sobre el territori en matèria de tecnologies de la informació i les telecomunicacions. Es va aprovar l'agost del 2001 i està precisament destinat a cobrir les àrees –diguem-ne– difícils, de difícil accés en les diferents modalitats de telecomunicacions. En aquests moments, estan desenvolupant-se tres plans pilots a l'Alt Urgell, a la Terra Alta i al Solsonès, dels quals li podré donar més detalls més endavant, i, evidentment, en la base d'aquests plans pilots la idea serà estendre-ho a altres territoris –diguem-ne– foscos.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Senyora diputada, pot repreguntar.

La Sra. Díaz i Romero

Gràcies, senyor president. La veritat és que m'esperava aquesta resposta. La primera de totes que m'ha dit, és que el Govern de la Generalitat no té competències en aquesta matèria. A veure, jo li estava parlant de servei universal; vostè no ha fet referència a això. I, a més a més, li diré més coses: tingui en compte que encara existeixen moltes zones fosques, zones viàries al territori de Catalunya, i quan parlem d'això parlem de zones fosques d'una llargada considerablement impor-

tant, eh?, com poden ser trenta, quaranta, cinquanta quilòmetres. Això vol dir que aquestes persones que estan circulant per aquestes zones fosques es poden trobar amb un greu problema i no poden solucionar això. Evidentment, això ho tenen molt clar, molt clar, en els països nòrdics, perquè tenen condicions climatològiques molt adverses, com per exemple ens ha passat a nosaltres durant aquest cap de setmana.

D'una altra banda, també, pensi que el servei de telefonia mòbil ofereix una comunicació imprescindible, un servei de comunicació imprescindible en aquelles situacions de desastre natural, com per exemple, li ho recordo, en els aiguats que van tenir lloc a comarques de Tarragona l'octubre de l'any passat, com per exemple el desastre del pic de Balandrau i com per exemple en els casos..., quan tenim problemes de foc, amb el foc. Per tant, està clar que si nosaltres esperem que les operadores –que per raons òbvies només es mouen en la direcció assenyalada per tot el que són les lleis de mercat– proveeixin de cobertura tot el territori i a sobre amb una bona qualitat..., això no ho tindrem mai, eh?

Per tant, el que nosaltres li demanaríem des del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi és que donin cobertura a tot el territori, eh? I, a més a més, li demanaríem una altra cosa: que aprofitin la venda que acaben de fer d'una part de Tradia, no per dedicar-la al dèficit de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, sinó que la dediquin, per exemple, a donar serveis d'aquest tipus. Allà on no arribin les operadores, haurien d'arribar-hi, sota el concepte de servei universal, de l'Administració de la Generalitat.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Senyor conseller...

El conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació

Li repeteixo que tenim un pla desenvolupat per a les zones fosques pel que fa a telefonia mòbil. El que està més desenvolupat en aquest moment, com a pla pilot, és el de l'Alt Urgell, que es fa amb el Consell Comarcal. Això preveu la construcció de tres emplaçaments, en què col·laboren totes les operadores, tant de televisió com de telefonia mòbil, Tradia, i també LMDS, FirstMark i Neo. Tots aquests operadors col·laboren, i el Consell Comarcal i nosaltres, en aquests tres emplaçaments, que han d'estar construïts probablement durant aquest hivern o principis de primavera i que han de donar una bona cobertura a les àrees fosques de l'Alt Urgell. D'aquesta experiència i de les dues que també li he mencionat, n'aprendrem per anar-ho estenent.

Vull dir-li, per finalitzar, per posar les coses en perspectiva, que la situació de Catalunya, a pesar de la seva orografia, que demana instal·lacions molt denses..., té una bona situació en telefonia mòbil: un 65% de totes les llars –aquestes són dades de l'abril del 2001, d'Idescat–, i això està, més o menys, a la mitjana europea. Tenim, pel que fa a telèfons mòbils, línies de telèfons mòbils, per cada cent habitants, setanta-set línies, la qual cosa ens posa clarament per sobre de la mitja-

na europea, al mateix nivell de Finlàndia i lleugerament per sota d'Itàlia i de Luxemburg. Per què Luxemburg té més telèfons mòbils que ningú, no ho sé, però certament, després de Luxemburg i d'Itàlia i de Finlàndia, ja vindríem nosaltres.

Repeteixo que això no cobreix tothom. En els últims temps, però, s'ha progressat molt, tant en una magnitud com en l'altra de les que he mencionat, hi ha hagut un progrés del 10% només en un any, d'abril del 2000 a abril del 2001. I, ho repeteixo, continuarem en aquesta direcció, preocupant-nos de les àrees fosques.

Pel que fa al servei universal, benvingut sigui el servei universal per telefonia mòbil. És més que probable que el d'Internet vagi abans, per línia normal; per tant, en aquests moments ens preocupem molt del tema de TRAC i del tema d'insistir que Internet passi a formar part del servei universal. Pensem que, tot esperant el servei universal, no ens podem estar quiets, no ens podem estar sense fer res, i per això estem desenvolupant aquest pla. Estic d'acord amb vostè en la gran importància de la telefonia mòbil.

Potser em queda algun minut, però, com que sé que ens hem passat de l'hora, li deixaré aquest minut a la taula.

Molt bé, i moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor conseller. Aquí s'acaba la sessió de preguntes al Govern.

Projecte de llei de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002 (tram. 200-00053/06) (continuació)

I ara continuem el debat de pressupostos amb el bloc número 6, que, per defensar les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Manel Nadal.

El Sr. Manel Nadal i Farreras

Gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats. Si em permet, el Grup Socialista acumularà tot el bloc 6, de l'economia productiva, amb tot el bloc 8, que fa referència a la política territorial i mediambiental. *(Pausa.)*

Bé, nosaltres pensem que tant la política d'infraestructures com la política econòmica tenen sentit si el que volem és que l'economia funcioni bé, perquè la gent tingui ocupació i perquè la gent que tingui ocupació pugui viure en un país digne i equilibrat. Per tant, jo voldria començar la meua intervenció referint-me a aquelles propostes que fan referència molt directament a les necessitats de les persones referents a la política d'economia productiva i d'infraestructures. Em refereixo a la política d'ocupació i a la política d'habitatge.

Nosaltres tenim un primer bloc de propostes, conjuntes amb altres grups, que fan referència a la política d'ocupació. Nosaltres volem que la gent de Catalunya tingui treball, i tingui treball digne. I ens sembla que des del Govern podem fer una política de suport perquè la gent tingui aquest treball. I això vol dir un pla d'ocupació.

Nosaltres demanem un pla d'ocupació a Catalunya, negociat amb els agents socials i estès per tot el territori. Nosaltres pensem que cal canviar la situació en què tenim una política..., una multiplicitat de polítiques, amb una dispersió de polítiques, i en què, a més, el Govern actua amb una certa discrecionalitat. Això s'ha de corregir amb aquest pla d'ocupació, de manera que els recursos es destinin a les necessitats de les persones, a les necessitats de les empreses i dels territoris, i no com ara, que moltes vegades les polítiques d'ocupació i, sobretot, les polítiques de formació dels treballadors són polítiques que estan més en funció de la demanda que no pas de l'oferta que el país necessitaria. Nosaltres voldríem que es canviés i que hi haguessin, per tant, un pla global d'ocupació i un canvi substancial de les polítiques de formació ocupacional. No entro en altres consideracions respecte a les polítiques de formació ocupacional, perquè ja s'ha fet a bastament en aquest Parlament; però és evident que l'actual política de formació ocupacional no funciona i que els dirigents que l'han portada endavant són motiu de polèmica molt sovint en aquest Parlament.

El segon bloc és que les persones que tinguin ocupació, que serà gràcies a una economia que funcioni –després parlarem de l'economia–, han de tenir un habitatge digne i han de poder viure en un país que sigui, doncs –ja ho he dit–, equilibrat. En aquest sentit, hi ha tot un altre paquet important de polítiques d'habitatge. N'hem parlat moltes vegades: hi ha una resolució d'aquest Parlament, que és la Moció 28/VI, que s'ha de complir. I dins d'aquesta Moció nosaltres estenem un conjunt de propostes que volem repetir amb els diversos punts que volem introduir a l'articulat.

Una promoció de l'habitatge de lloguer; i dins la promoció de l'habitatge de lloguer voldríem que es concretés en 3.500 habitatges per a joves i que es corregissin les polítiques fiscals perquè fos possible que el mercat de lloguer creixés. Si no canviem la fiscalitat, el mercat del lloguer difícilment creixerà.

A més de la promoció d'habitatge de lloguer, i sobretot d'habitatge de lloguer per a joves, voldríem fomentar la rehabilitació integral dels nostres barris. Nosaltres hem demanat repetides vegades –i se'ns ha denegat repetides vegades– que hi hagin programes d'intervenció integral als nostres barris. Quaranta barris de Catalunya, de l'àmbit metropolità però del conjunt del territori –a les comarques gironines, a les terres de ponent, a les Terres de l'Ebre, al Pirineu–..., hi ha barris que necessiten una política global de rehabilitació.

Política d'habitatge, però política social, política urbanística, política econòmica. Nosaltres volem, per tant, que el Govern de la Generalitat faci aquests programes molt clars de foment de l'habitatge de lloguer, de rehabilitació dels habitatges. I cal també que, a més d'aquesta política de rehabilitació d'habitatges i de barris, es faci una política d'adquisició de sòl per a habitatge protegit i s'incrementin les polítiques de promoció pública d'habitatge.

Per tant, entrant en aquests aspectes que ens semblen essencials –cal que la política econòmica estigui al servei de les persones, d'un treball digne, d'un habitatge digne–, parlem ara, bàsicament, dels dos blocs que ens ocupen.

El primer bloc fa referència a l'economia productiva. El nostre país està fent un salt qualitatiu gairebé com el de la revolució industrial. Estem passant d'una societat industrial a una societat de serveis; moltes ciutats, molts pobles, són pobles i ciutats de serveis. I això vol dir que hem de fer un canvi de mentalitat; potser allò que era primordial i que encara ho és, perquè hi tenim dèficits, com són les infraestructures, com és la pedra, ha de deixar pas també a una inversió molt important, potser compaginada, potser les dues alhora –i per això parlem avui d'economia productiva i parlarem després d'infraestructures–, ha de donar pas a una inversió substancial, perquè és inversió en infraestructures, en el que en diem «la societat del coneixement», la societat de la informació.

I per això nosaltres posem en aquest paquet d'economia productiva la necessitat de dotar de recursos el nostre sistema universitari com la primera prioritat. Nosaltres volem que les nostres universitats tinguin un bon sistema de finançament, amb criteris objectius, transparents, equitatius, i que sigui suficient. Això les universitats no ho tenen. El Govern ho ha promès, però no es tradueix en una realitat. Cal que vostès compleixin –i així ho demanem– la Moció 114/VI i que presentin aquest programa de finançament universitari. Dins del programa de finançament universitari hi ha una especificitat: hi ha algunes universitats que tenen un campus molt estès i que tenen unes despeses que no són estrictament universitàries, que són despeses urbanístiques, de seguretat, d'eliminació de residus, que necessiten un ajut específic. També els demanem, per tant, que dotin aquests programes.

La universitat, la prioritat. El coneixement, la intel·ligència. Un país amb coneixement i amb intel·ligència és un país competitiu. Com una inversió econòmica, com una inversió, si volen, en infraestructura econòmica.

A més de la universitat, la recerca és l'altre peu del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació. La recerca..., vostès destinen en aquests moments la meitat de la mitjana que es destina a Europa en recerca. I en el seu programa electoral Convergència i Unió deia que hi destinaria el 2% del PIB. Ara sembla que han corregit el tret i que diuen que faran un 1,4% del PIB. No estan complint ni el seu programa. Nosaltres volem que en aquest país la recerca sigui puntera, perquè un país sense recerca pot fer la viu-viu durant algun temps, però finalment entra en la decadència. Universitat i recerca han d'anar molt lligades.

També volem que hi hagi un programa molt clar de foment de les noves tecnologies, de les tecnologies de la informació i la comunicació. Hi ha d'haver diversos plans de desplegament d'aquestes tecnologies, començant pel sistema educatiu. A l'actual ritme que vostès estan dedicant a la formació dels ensenyants, un ensenyant pot assistir a un curs de formació de noves tecnologies un cop cada set anys. Això és molt insuficient per a un país que vol ser competitiu. Si ni els nostres ensenyants no estan formats, com podem estar disposats a tenir una societat preparada per a les noves tecnologies? Cal, per tant, que prioritzin la formació dels ensenyants amb programes d'equipaments i formació, doncs, per a les noves tecnologies. Però cal que aquests

programes també siguin programes estesos en tot el territori; nosaltres voldríem que les noves tecnologies arribessin a tot el territori, i, per tant, caldrà accelerar aquells compromisos tan incomplerts del desplegament de la banda ampla –i ara n'estàvem parlant–, i de les TIC, en el conjunt del territori.

Universitat, recerca, noves tecnologies. Però cal també que tots aquests programes, junt amb altres programes econòmics, es facin en col·laboració amb el món local. Convergència i Unió, si alguna cosa la caracteritza és considerar el món local com un rival, com un rival del Govern de la Generalitat, i Catalunya ha de funcionar compassadament entre Govern de la Generalitat i món local. I els programes de suport a les iniciatives econòmiques locals han de ser primordials. Nosaltres voldríem que vostès tinguessin programes de suport a les iniciatives econòmiques locals. I, finalment, en aquest paquet de mesures de promoció econòmica, pensem que caldria que aquestes iniciatives tinguessin concrecions a nivells territorials, especialment en aquells territoris més delicats, aquells territoris que són més difícils, que necessiten més atenció del Govern, aquells que per ells sols..., que la societat civil, ella sola, necessita una petita empenta de suport públic. Em refereixo a territoris com el Pirineu i l'Ebre. I, si volen, també, comarques que potser tenen una gran iniciativa, però que, precisament per la seva gran potència, necessiten un suport, també, del Govern, com és el Camp de Tarragona, que necessita un potenciament de la seva zona logística.

També valdria la pena que en aquest programa d'extensió en el territori del conjunt d'activitat del Govern, de promoció econòmica, es tingués present que aquests territoris, si no tenen unes infraestructures que veurem més endavant, però que no tenen ni dotació energètica ni de gas suficient, això no pot funcionar, i, per això, nosaltres demanem que la xarxa de gas arribi al conjunt de Catalunya, que la xarxa energètica es millori en el conjunt del territori, i, especialment, en aquestes comarques més delicades.

Per acabar –i em sembla que avui és obligatori que en parlem–, Catalunya té un problema energètic important. Hem demanat que el Govern actuï repetides vegades en aquesta qüestió, que reguli l'activitat energètica, però una part molt important i que avui reclamem és que es facin programes d'eficiència d'estalvi energètic. Ara ens trobem que ens diuen –des de Madrid, no ho diuen pas vostès; encara no han arribat a aquest nivell– que apaguem els llums de Nadal. Un programa d'eficiència i estalvi energètic no és això, no és apagar els llums de Nadal, o dir a les empreses que també funcionin una mica a ritme diferent, o que canviïn els horaris. Això és «impresentable». Cal una previsió, cal un pla energètic d'estalvi i de gestió de la demanda, amb un horitzó a llarg termini, un horitzó de deu anys. Vostès no ho han fet amb altres qüestions energètiques. No, perquè les inversions que són programades són insuficients, i s'està demostrant aquests dies: ni la generació, ni la distribució, ni el transport estan funcionant. Cal un canvi de model en política energètica, i, en aquest canvi de model, és imprescindible un programa d'estalvi i eficiència energètics.

Entro ara en el capítol territorial i ambiental, perquè l'economia, les empreses, necessiten un territori orde-

nat, necessiten un territori que tingui les infraestructures de vertebració interior d'aquest territori, però també les infraestructures que fan que aquest territori es comuniqui amb l'exterior, que funcionin, que tinguem un país ambientalment sostenible, que no tinguem dèficits ambientals, i tot això és molt important perquè Catalunya sigui veritablement un motor econòmic, d'Espanya i d'Europa.

Cal, he dit, un país ordenat, i per això reclamem els plans d'ordenació territorial, els plans territorials parcials, i que es doti d'ajut econòmic aquests plans sectorials parcials. Catalunya –s'està dient aquests dies en els mitjans de comunicació, ho estem dient les forces polítiques, ho està dient la societat civil– té dèficit d'infraestructures. I, a més, d'aquí a set anys, després del pla del PP, tindrem una mica menys de dotació d'infraestructures del que tenim ara, amb relació a les espanyoles: passarem del 13 al 12%. Cal un pla de xoc d'inversió en infraestructures, un pla de xoc que contempli el nou pla de carreteres que Catalunya reclama. El Pla de Carreteres fins ara vigent ja ha caducat, al juliol va acabar la seva vigència. S'ha de fer un nou Pla de Carreteres que, a més de la xarxa bàsica, contempli la xarxa comarcal i capil·lar. Que aquest Pla de Carreteres tingui present la seguretat viària com un element essencial, que unifiqui la codificació d'aquest Pla de Carreteres, i que contempli algunes peces essencials que jo voldria recalcar aquí: un pla d'accés al Pirineu, un pla d'accés a la Costa Brava, un desdoblament de l'Eix Transversal que hem reclamat repetides vegades.

I, perquè la nostra economia sigui competitiva, hem de resoldre el tema dels peatges, hem de resoldre el tema dels peatges. Segurament, no s'apujarà el 16% dels peatges com s'havia dit, perquè, afortunadament, es buscaran fórmules perquè no sigui així. Per tant, els usuaris no notaran tant l'increment del peatge, que segurament n'hi haurà un, però se'ns anuncia un allargament de la concessió. Aquesta fórmula pot ser interessant, depèn de quin allargament de la concessió sigui a canvi de no incrementar els peatges, però és que aquest Parlament ha reclamat repetides vegades coses essencials, que avui tornem a reclamar en aquests pressupostos i que figuren en l'articulat que estem ara debatent. Volem la dotació del fons de rescat, o de gestió, o com li vulguin dir, dels peatges a Catalunya. No cal rescatar tots els peatges, cal rescatar aquells que siguin coherents amb una política de peatges a Catalunya. Si ens posem d'acord i diem que a l'entorn metropolità no ha d'haver-hi peatges, a les circumvallacions, doncs, hem d'eliminar alguns peatges: Mollet, o Mollet-La Llagosta –que, a més, hi ha una resolució d'aquest Parlament i avui tornem a insistir, a dir que hi ha una resolució del Parlament que diu que s'ha de suprimir el peatge de Mollet, i, a més, construir un nou enllaç a Mollet–, o el peatge de Rubí-Les Fonts.

Per tant, nosaltres voldríem que avui quedés clar el compromís del Govern de dotar aquest fons de rescat de peatges, o un fons de gestió de peatges, o com n'hi vulguin dir, o un fons de peatge a l'ombra, i que es compleixin les mocions de supressió del peatge de la Llagosta, perquè els peatges fan que la nostra economia sigui una mica menys competitiva que les altres.

En l'àmbit d'infraestructures, quant al nou capítol, tots ens posem d'acord en aquests moments a dir que el que cal és, sobretot, el transport públic, i, dins el transport públic, el transport ferroviari. Vostès saben que el transport ferroviari, en l'àmbit metropolità, en el PDI, està relativament ben resolt, però hi ha infraestructures en aquest àmbit metropolità que no estan en el PDI i que s'hi haurien d'incorporar, que la xarxa convencional és molt deficitària. Barcelona-Vic-Puigcerdà, Lleida-La Pobla, Manresa-Lleida... són infraestructures que no funcionen i que avui reclamem dotació d'aquests programes, però, alhora, pensem que ja ha arribat el moment que Catalunya estudiï la possibilitat –no dic que s'hagin de constituir ni avui ni demà, ni d'aquí cinc anys–, la possibilitat de noves xarxes ferroviàries, de noves línies ferroviàries. El tren de la riera de Caldes, el tren transversal, el túnel d'Horta, ferroviari, i, sobretot, que pensem que Catalunya necessita, a més d'una xarxa de transport ferroviari de passatgers, una xarxa de transport de mercaderies, i que comencem a ser conscients que, per les línies d'alta velocitat, les mercaderies no circularan i que ningú no està programant una xarxa de mercaderies de futur a Catalunya. I això pot ser un coll, un estrangulament al creixement de la nostra economia. Per tant, reclamem, en una proposta, que es doti un pla, una xarxa de mercaderies a Catalunya, una xarxa ferroviària de mercaderies.

I, finalment, he dit que el nostre territori està ordenat i ha de superar els seus dèficits ambientals. Hem d'ajudar els municipis a fer les seves hisendes locals? De la mateixa manera que el Govern de la Generalitat està programant la seva Agenda 21, cal que els municipis també tinguin les seves Agendes? I hem de tractar amb delicadesa algunes zones bàsicament delicades i sensibles.

El nostre litoral necessita un pla director i un pla de protecció. Cal dir quines zones de muntanya són esquivables i quines no, i cal que aquelles zones de muntanya que siguin protegides de manera específica, per exemple, amb la xarxa Natura 2000, tinguin un ajut als municipis per a aquelles zones que han estat protegides per aquesta xarxa Natura 2000. Perquè, sinó, el que estem aconseguint és que la societat estigui en contra de la protecció del nostre medi natural. Si fem per imposició, a dit, per ordre, una xarxa Natura 2000, sense consultar, ni els propietaris, ni els ciutadans, ni els municipis, això no funciona. Si, a sobre, és una càrrega i no els donem cap benefici, la gent estarà en contra de la xarxa Natura 2000. Calen compensacions per a la xarxa Natura 2000 i cal que els espais protegits no siguin aïllats, sinó que estiguin connectats. Per això, plantegem una anella verda metropolitana, una anella de l'Empordà i un Pla de Connectors i Corredors Biològics.

El nostre ambient té problemes molt concrets que cal resoldre: la contaminació dels aqüífers per nitrats, les avingudes del Maresme, que necessiten, aquestes, un pla específic, que nosaltres reclamem.

Finalment, estem treballant, consensuadament, partits polítics, Govern, municipis, a resoldre el tema dels residus. Sembla que es vol pactar un Pla de Residus; ens sembla bé. Si ens posem d'acord, serà un gran pas endavant, perquè, sinó, ens cauran a sobre els residus ur-

bans, i els residus industrials. Però cal que comencem –encara que no tinguem aquest pla– a fomentar la minimització, la reutilització i el reciclatge, i cal que comencem a ajudar aquelles comarques i aquells municipis que ja estan fent plans de residus municipals, en compliment de la Llei de Residus. I, sobretot, cal que pensem que, si fem un nou pla de residus municipals i un nou pla de residus Industrials, tinguem els instruments financers que facin que aquest pla sigui viable, perquè el pitjor que fa aquest país, el pitjor que fa aquest Govern i que fem en aquest Parlament és fer lleis sense els recursos financers que les fan viables. Perquè estem dient: «Cal reciclar, cal reutilitzar, cal que els municipis compleixin la Llei de residus», però llavors no els donem els diners perquè es compleixi, perquè se'n pugui fer la recollida separada, etcètera, etcètera. I, finalment, només els diem: «Escoltin: si volen fer això, que ho facin, però pugin les seves taxes municipals». Creem un impost amb una nova llei.

D'acord, podem parlar-ne. A mi no m'agrada gens crear impostos finalistes per aquest tema. Però si de veritat Catalunya creu que el tema dels residus és un tema de país, que ens hem de posar d'acord per resoldre'l, estem disposats a fer-ho, a fer un pla de residus pactat, però, sobretot, exigint que el pla de residus vagi acompanyat del finançament suficient i que en aquest finançament suficient no apellem només als ciutadans, sinó que el Govern, de la seva butxaca, dels seus pressupostos, destini unes partides importants a poder tirar endavant el pla de residus.

Per tant, d'aquesta manera, amb tots aquests programes que nosaltres reclamem, tindriem un país més ordenat, una economia més productiva, tindriem més llocs de treball, i la gent seria més feliç a casa seva.

Moltes gràcies.

El president

A vostè, senyor diputat. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Dolors Nadal. Set minuts...

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí. Gràcies, senyor president. A diferència del Grup Socialista, el Grup Popular farà estrictament la defensa l'apartat del bloc 6, del bloc temàtic «economia productiva». El Grup Popular té en aquest apartat temàtic tres esmenes, les quals defensarà: les 388, 389 i 390. Voldria fer esment, en primer lloc, donat l'impacte que ha tingut aquests darrers dies, donat l'impacte que ha tingut després de la nevada, i els debats que s'han produït al voltant de quina és la qualitat del subministrament elèctric que té el nostre país..., voldria iniciar la defensa de les nostres esmenes palesant la necessitat d'aplicar el que és una resolució d'aquest Parlament de Catalunya, que serà també ara un mandat legal.

És a dir, fins ara, quan es produïen talls o microtalls, per part de les empreses elèctriques, la Generalitat, el que feia, senyor Subirà, el que feia la Generalitat fins ara, quan es produïen talls o microtalls per part de les empreses subministradores elèctriques, era sancionar les empreses. Sancionava les empreses, i ens està molt bé.

Ens està molt bé, però el que passa és que això, als perjudicats, no els lluia. Els perjudicats no veien com se'ls podia compensar justament d'aquests talls, d'aquests microtalls que estaven patint. Jo vull recordar, conseller Subirà, que agraeixo que estigui present en aquest debat, que va ser precisament una resolució del Grup Popular el que va intentar justament aquest sentit, per tal que, quan es produeixin aquestes situacions de tallades elèctriques, que perjudiquen sens dubte els usuaris, que perjudiquen els particulars, però que perjudiquen molt especialment les empreses, és a dir, l'activitat econòmica, l'economia productiva, el que s'hagi de fer és indemnitzar; és indemnitzar aquests perjudicats per tal que puguin rebre una compensació.

Per tant, ara en tindrà dos, de mandats, conseller. Tindrà un mandat polític, a través d'una resolució impulsada pel Partit Popular i aprovada per aquest Parlament, i, a més a més, tindrà un mandat legal incorporat a la Llei de pressupostos a través d'una nova disposició addicional en virtut de la qual el Govern de la Generalitat haurà de garantir l'efectivitat del sistema de compensacions econòmiques als usuaris afectats per talls de subministrament de les companyies elèctriques des de l'entrada en vigor del Decret pel qual s'aprova el reglament del subministrament elèctric.

Ens sembla fonamental per garantir unes condicions mínimes de seguretat a les empreses. No és només arran d'aquestes darreres tallades; hem tingut ocasions de treballar conjuntament amb associacions empresarials. Jo recordo una reunió que vàrem tenir amb el mateix conseller Homs amb la patronal Pimec-Sefes, i recordo que aquella reunió de treball, aquell dinar de treball va centrar l'atenció, fonamentalment, de les demandes que feien al conseller Homs justament en aquest sentit, perquè era una de les qüestions que, en definitiva, el que feien era parar l'activitat productiva de les fàbriques amb tot el trasbals que això representava. Aquest és –com deia– un mandat legal que ara s'incorpora a través d'una esmena del Grup Popular.

Les altres dues esmenes del Grup Popular tenen incidència –especialment, la número 390– en el món de les petites i mitjanes empreses. Del que es tracta és que el Govern de la Generalitat, a través de les seves institucions de crèdit, potencii els instruments de finançament destinats a les petites i mitjanes empreses i a les micro-empreses per tal que puguin facilitar la seva adequació a les noves tecnologies i a tot el que representarà per situar-se en un *disparadero*, en una bona situació per ser més competitives, sobretot –sobretot– si tenim en compte que entrem en un mercat de 300 milions de persones, tot just aquest mes de gener, quan entri en funcionament la nova moneda.

A més a més, perquè –vostè ho coneix molt bé, honorable conseller– les petites i mitjanes empreses en el nostre país no només han tingut el lideratge en la creació d'ocupació, perquè s'ha dit moltes vegades que són precisament les petites i mitjanes empreses les que creen no només el major nombre de llocs de treball, de nous llocs de treball, sinó que, a més a més, són les petites i mitjanes empreses les que creen una ocupació de qualitat, i també, són les petites i mitjanes empreses, a més a més, les que són capdavanteres en innovació.

Per tant, cal seguir potenciant la seva activitat, perquè la variable estratègica més important radica, precisament, en el desenvolupament de productes innovadors. Perquè això té dues avantatges, per una banda, perquè introdueix millores en els processos productius, que afavoreixen la qualitat del producte i redueixen les despeses de producció, i per tant, el que fan és fer les nostres empreses, la nostra economia..., fer una economia productiva.

Però no en tindriem prou, si estem parlant d'economia productiva, de parlar del que és el capital empresarial, del funcionament de les empreses. És absolutament imprescindible parlar de la millora d'altres mecanismes, de la millora del nostre capital humà a través de la formació professional, la formació contínua dins de les polítiques actives d'ocupació, que estan íntimament lligades al món empresarial i que, en qualsevol cas, ajudarien molt a incentivar, a preparar el que és el capital humà de Catalunya perquè es pugui endinsar en l'auto-empresa. Però per fer-ho es necessita necessàriament el recolzament de la Generalitat, i es necessita el recolzament, fonamentalment, del seu Departament.

I en aquest sentit, l'esmena 388, del Grup Popular, per tal que es revisi l'estructura i el funcionament del Servei d'Autoempresa, del Departament de Treball, amb la finalitat de convertir-lo en un instrument eficaç encaminat al foment de noves activitats empresarials i d'ajut als nous emprenedors; nous emprenedors amb una bona formació professional, amb una bona formació contínua, que és el que ens permetrà, justament, mantenir els nivells d'ocupació, el nivell de competitivitat, de productivitat de la nostra economia.

Per tant, demano el vot favorable de la cambra a aquestes esmenes del Grup Popular, al bloc 6 d'aquest debat de pressupostos.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. A continuació, per Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula, en primer lloc, l'illustre diputat senyor Jordi Ausàs.

El Sr. Ausàs i Coll

Sí, gràcies, senyor president. De manera breu, compararé aquest torn amb el diputat Pere Vigo.

En tot cas, per presentar aquest paquet d'esmenes relatives al capítol d'economia productiva, que fan un seguit de propostes, fan una aposta a favor del desenvolupament rural en la seva integritat. Unes propostes que són favorables a la igualtat d'oportunitat; la igualtat d'oportunitats, independentment del lloc geogràfic i del territori on es visqui. Unes esmenes concretes, determinades, que es proposen amb la intenció de superar aquesta dualitat de la Catalunya a dues velocitats; dues velocitats, en funció del lloc on es viu; dues velocitats, a favor del tipus d'activitat que es du a terme, i per tant, un paquet de mesures concretes que toquen de peus a terra, que no són pas res de l'altre món, que no són fum, que més aviat són perfectament possibles dins les previsions pressupostàries que el mateix Govern de la

Generalitat preveu per al 2002, amb una senzilla planificació i prioritització. Un paquet d'esmenes, posem per cas, favorables a l'agricultura, a la ramaderia; a l'agricultura que es practica amb unes condicions més difícils, amb unes condicions més adverses, també a favor de les noves tecnologies.

Avui per avui és ben clar que, en funció del lloc on es viu, un servei bàsic com és la telefonia no està garantit. Jo voldria recordar que fa molts pocs dies dues valls importants de l'Alt Pirineu van estar quinze dies, quinze dies sencers sense el servei de telefonia trucant diàriament al servei de Telefònica i sense que es pogués solucionar, que es pogués reparar... —em sembla que ara m'han sentit i..., segurament no s'han fos els ploms, però ha baixat la intensitat de la llum a l'hemicicle. (*Rialles.*)

Molt bé, doncs, com li deia, no és motiu pas de riure, però dues valls senceres del Pirineu, quinze dies sense el servei de telefonia. Per tant, nosaltres proposem, també, una esmena perquè es doni compliment al Pla estratègic de la societat de la informació, perquè s'impulsi a les comarques de muntanya, a les deu comarques de muntanya, la creació d'una xarxa de centres de treball que permetin activar la seva economia, però, a més a més, que puguin accedir amb igualtat d'oportunitats els ciutadans d'aquestes zones a l'accés a les noves tecnologies.

Una esmena, també, per tal de reactivar l'economia en aquestes zones de muntanya a partir que el Govern publiqui i aprovi un nou decret d'ajudes i actuacions a la promoció de les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya. Aquell primer decret d'ajudes va tenir molt èxit, aquell primer decret d'ajudes va fer possible que aquestes estacions d'esquí nòrdic, que reverteixen de manera directíssima en la reactivació econòmica del territori, doncs, poguessin fer front, posem per cas, a una cosa tan important com són els accessos, però que els ajuntaments als quals pertanyen aquestes estacions de cap de les maneres amb els seus pressupostos hi poden fer front.

Volem un segon decret d'ajudes a les estacions d'esquí nòrdic de Catalunya, de la mateixa manera que proposem un pla de reactivació per a les comarques del Priorat, de la Terra Alta, de la Conca de Barberà; també, que es doti econòmicament de manera suficient i amb modificacions oportunes, pressupostàries, l'Institut de Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre per posar en marxa un programa interdepartamental de promoció i desenvolupament socioeconòmic de les Terres de l'Ebre.

Per tant, noves tecnologies, una esmena a favor de la formació agrària —formació ocupacional del sector agrari— que es pugui dur a terme a través d'un pla específic, i que s'ampliï el ventall formatiu de les escoles de capacitació agrària.

Agricultura en condicions difícils, noves tecnologies, telefonia, formació agrària, reactivació econòmica de l'Alt Pirineu i de les Terres de l'Ebre. Un paquet que resumeix les esmenes que el nostre Grup presenta en aquest camp del desenvolupament rural en el capítol d'economia productiva.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Senyor Pere Vigo, té la paraula.

El Sr. Vigo i Sallent

Gràcies, senyor president. Senyor conseller, quin espant!, eh?, fa un moment. Pensàvem tots que se'ns anava la llum.

Bé, parlar d'aquest bloc d'economia productiva sense tenir en compte el que està passant al país, aquests dies, i en un tema que té una transversalitat absoluta quant al subministrament de serveis, que és importantíssim i cabdal a l'hora de parlar d'economia productiva, i encara que no estigui dins de l'àmbit pressupostari, se'ns fa una mica carregós, bàsicament, perquè el servei universal i públic de subministrament d'energia elèctrica és un servei fonamental i bàsic, evidentment, per a l'economia productiva, però, bé...

Després de les esmenes que ha defensat el senyor Ausàs, em tocaria a mi una mica defensar aquelles esmenes d'unes característiques i unes dimensions més de caràcter social que estan incloses dins de l'economia productiva.

Nosaltres hem presentat un seguit d'esmenes, a banda del que s'esmentava abans del Pla estratègic, del desenvolupament del Pla estratègic de la societat de la informació, dels centres logístics o centrals integrades de mercaderies, de programes interdepartamentals de promoció i desenvolupament socioeconòmics com, per exemple, el de les Terres de l'Ebre, el Pla de reactivació de les comarques del Priorat, la Terra Alta i la Conca de Barberà; altres esmenes, com he dit abans, d'un marcat caràcter social i a favor, diguéssim, dels que menys poden seguir aquesta economia productiva de què tant presumim, per exemple, esmenes tendents a facilitar la competència en els concursos de licitació pública i a la compra de béns i serveis per part de l'Administració, en el sentit de reservar un 20% d'aquesta a les pimes homologades; targes de transport que permetin la mobilitat de les persones desocupades en recerca activa d'ocupació, no receptors de prestacions i amb subsidis en el conjunt del territori, sigui en metros, en autobusos, en trens, etcètera. Minimitzar els problemes de mobilitat amb relació a l'ocupació de persones amb dificultats de recursos i posar en marxa una xarxa de caràcter experimental d'autobusos que potenciïn, en horaris concrets, el transport públic fins als polígons industrials.

Crear un fons d'aval de crèdits destinats a nous emprenedors, treballadors autònoms i, en especial, aquells que desenvolupin la seva activitat en els nous jaciments d'ocupació, catalogats pel pacte de l'ocupació català. Aquest fons hauria d'estar impulsat per les administracions i finançat, en una tercera part, per les caixes d'estalvis; en una tercera, per les mateixes administracions i, la restant, la tercera part restant, pels mateixos emprenedors.

També, crear una prova pilot que consisteixi en la implantació de llars d'infants a polígons industrials com a experiència pionera de serveis de proximitat. Obrir una línia pressupostària específica per al desenvolupament de projectes solidaris de cooperació, portats a ter-

me des dels sindicats. Dur a terme la reordenació del temps de treball i obrir una partida que permeti subvencionar acords a les empreses i campanyes de difusió.

També, que l'Institut Català de Finances destini 151 milions per a la renovació d'aval, 61 milions per a operacions de capital risc, amb prioritat per als projectes relacionats amb el programa de nous filons d'ocupació, i creació d'empreses relacionades amb les tecnologies de la informació i la comunicació. Posar en marxa l'Observatori del Mercat de Treball. Crear un pla de xoc contra la sinistralitat i crear la Fundació Catalana per a la Salut i la Vida en el Treball, que estaria cofinançada pels recursos que provenen de la fundació estatal.

També, un pla de seguretat i prevenció de riscos laborals que inclogui tant la prevenció com el control i la realització d'estudis per tal de reduir la sinistralitat, les morts i els accidents laborals. Un pla interdepartamental per incentivar la incorporació de les dones al mercat de treball productiu. Donar suport a la contractació de dones amb professions, amb demandes no cobertes, per tal de lluitar contra la pobresa. Programes per a la igualtat salarial a l'empresa entre homes i dones. Partides específiques per a l'IESE, per a la dotació de personal per garantir la integració dels tres sistemes de formació professional i per al foment de la relació amb el món del treball;

Una altra esmena seria que el 90%, com a mínim, dels cursos a realitzar amb càrrecs a crèdits pressupostaris, destinats a programes de formació ocupacional, consignats al Departament de Treball, s'han de destinar al col·lectiu de persones en atur, amb especial atenció als grups de persones en atur de llarga durada, a persones en atur més grans de quaranta-cinc anys, dones que es volen reinserir al mercat laboral, joves amb dificultats escolars, persones amb discapacitats físiques, psíquiques i/o sensorials i persones amb risc de marginació social.

Una altra esmena seria la de destinar un mínim de 3 milions 6.000 euros per a la dotació de partides corresponents a la formació ocupacional, consignades al Departament de Treball i a la formació de cooperativistes, i als treballadors i treballadores de les cooperatives de treball associat i de les societats anònimes laborals en col·laboració amb les estructures representatives d'aquest sector.

També, que el Govern desplegui l'oferta de cursos públics per a garantia social, especialment dels plans de transició en treball.

També, destinar recursos necessaris per a la concertació d'un contracte social per a les persones treballadores majors de quaranta anys, orientats a fomentar la seva contractació a través tant de mesures de sensibilització social, empresarial i cultural com a mesures ocupacionals; també preveure mesures de suport als nous emprenedors majors de quaranta-cinc anys, a través d'ajuts fiscals i moratòries tributàries, i també, finalment, agilitzar els tràmits administratius per a l'establiment com a nous treballadors autònoms, a través de la finestra única. Tot un seguit de mesures que entenem que sempre contempen l'aspecte més fosc, l'aspecte més mal tractat del que és l'economia productiva, perquè, si entenem que hem d'anar endavant en una economia productiva tenint a ròssec i com a carrall una sèrie de

persones, institucions, associacions, que mai se'ls té en compte dins d'aquesta economia, hem de fer l'esforç màxim pressupostari perquè, d'una manera i amb una discriminació positiva, doncs, puguin continuar seguint en la cursa aquesta de l'economia productiva.

Però, bàsicament, jo diria, per acabar, que el tema fonamental, el de més transversalitat, el que deia al principi, és el tema que no tocarem pressupostàriament, i és el tema d'aquesta inqualificable xarxa de serveis que, com bé hem vist aquests dies, encara està molt mancada d'eficàcia, d'eficiència i, sobretot, de nivell de gestió perquè puguem tenir aquesta economia productiva.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El president

A vostè, senyor diputat. Ara, pel Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds, té la paraula, en primer lloc, l'illustre diputat senyor Josep Lluís López Bulla, havent-me manifestat la voluntat que volen acumular en dues intervencions el torn número 6 i el 8. (*Pausa.*) Gràcies.

El Sr. López Bulla

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, comentaré i defensaré les esmenes conjuntes d'aquest bloc d'economia productiva que hem fet els grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Esquerra Republicana i nosaltres, Iniciativa per Catalunya - Verds, i les que són pròpies del meu Grup, totes elles referides a treball i comerç; i la resta les farà, com vostè ha dit, la senyora diputada Bet Font. El meu capítol es refereix a tres grans temes, que són: formació ocupacional, el Pla d'ocupació de Catalunya i la potenciació del comerç urbà.

El primer bloc d'esmenes es refereix a la formació ocupacional, amb una forta mesura discriminatòria en positiu als majors de quaranta-cinc anys. Per què? Perquè són els més grans afectats pel procés que podríem definir com a «reestructuració i innovació», són els més discriminats i són les persones que pateixen amb més força el que podríem anomenar «els idiotismes d'ofici», les rutines, el «carinyo» que contínuament han tingut al llarg de tota la vida, repetitiva, educats en el que podríem anomenar «el taylorisme». L'idiotisme d'ofici és aquelles formes de treballar de sempre que han condicionat una cultura determinada i que no té res a veure amb l'expressió comuna d'«idiotes», encara que alguns ho puguin ser, però sempre en una proporció inferior a la gent en què estic pensant aquí ara i que per educació no dic.

Són mesures de forta discriminació positiva, perquè és una injustícia social, moral i política el malbaratament d'aquest atur de masses de les persones més grans de quaranta-cinc anys, que podríem anomenar com un malbaratament, deia, durant vint anys de la seva vida laboral, malgastada, que és el que els toca. Aquesta és una vella reivindicació de l'esquerra, és una vella reivindicació de les forces progressistes, de les forces humanistes també, de qualsevol signe, del sindicalisme confederal i del moviment associatiu.

Formació ocupacional, també, per al món de les cooperatives i les societats anònimes laborals, que, més enllà que nosaltres hàgim definit que estan en una situació suburbial amb relació a l'esfera econòmica, almenys pel que fa referència a la formació ocupacional sí que és veritat que no tenen, mai han tingut els instruments idonis per tenir una formació idònia, precisament, i simètrica, precisament, en aquest gegantí procés d'innovació - reestructuració del món contemporani.

Un altre bloc molt representatiu del que l'esquerra, els tres grups que hem plantejat això..., és el Pla d'ocupació de Catalunya, que sempre serà necessari, precisament per aquesta reiterada formulació que sempre faig, almenys en el discurs d'avui: vivim en un procés de reestructuració i innovació que va més enllà dels paradigmes que hem conegut fins ara. Un pla d'ocupació de Catalunya que també és necessari en aquesta situació on els nivells d'atur han baixat sensiblement -no pas la qualitat de l'ocupació, però sí els nivells d'atur- i que seria possiblement molt ben gestionat i governat en el període que nosaltres plantejarem, és a dir, del 2002 fins al 2004.

L'objecte d'aquest Pla d'ocupació de Catalunya, en un marc incomparablement nou, amb una nova qualitat, que seria el Servei d'Ocupació de Catalunya, que és una llei que estem treballant amb un gran esperit de consens i que em sembla que no descobreixo res aquí si podem avançar que durant el mes de gener estarà dat i beneït. Objecte, doncs: creació d'ocupació en el marc d'aquest nou paradigma que seria el Servei d'Ocupació de Catalunya, potenciant els acords territorials i amb un nivell de recursos suficients, idonis, que tindrien tres canals d'aliment -per així dir-ho-, que serien: els fons que la Generalitat *sensu stricto* posaria al respecte, de caràcter finalista, primer; els fons europeus, segon, i tercer, els diners que provenen de l'Estat.

De manera que aquest seria l'esquema general de les nostres esmenes, on contemplem també la potenciació del comerç urbà; comerç urbà que, més enllà de tot el discurs un xic triomfalista i un xic lleuger, que amb el conegut impost que vam aprovar aquí amb un gran consens tota la cambra, doncs..., no és menys cert que, per una actitud altiva de les grans superfícies i per una indecisió, per una manca de coratge -almenys ho sento d'aquesta forma- per part del Govern, no està clar que tinguem els fons per potenciar això. De manera que és necessari, al meu entendre, posar els mecanismes i els diners suficients per potenciar el comerç urbà, avui possiblement interferit, com deia en certa ocasió, per aquesta innovació tecnològica que està fent la punyeta en moltes ocasions al comerç urbà, encara que també li estan posant molts al·licients i moltes noves perspectives. Però, en definitiva, es tracta de governar un interregne de temps que no sabem quina durada tindrà, de cara a donar al comerç urbà la personalitat i els estímuls i les ajudes necessaris i qui sap si suficients.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, senyor diputat. Senyora Bet Font, té la paraula.

La Sra. Font i Montanyà

Gràcies, senyor president. Tal com ja hem anunciat, en primer lloc, defensaré les esmenes que hem presentat també en aquest apartat d'economia productiva, que, bàsicament, doncs, tenen a veure amb política agrària. Són les esmenes que van de la 425 fins a la 443.

Moltes d'aquestes esmenes recullen idees que, malauradament, els sonaran a repetició, perquè són les que aquest matí he defensat quan estàvem debatent el Projecte de Llei d'orientació agrària; les enumeraré, per tant, doncs, força ràpidament. El que sí que voldria destacar en un principi són un parell d'esmenes que són lleugerament diferents i que per part nostra, doncs, també són importants.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vicepresident primer el substitueix en la direcció del debat.)

En primer lloc, hi ha una esmena, la 425, que té a veure amb crear una partida per destinar, per atendre el cost de reestructuració i reconversió de la vinya. En aquests moments, estem treballant un projecte de llei, que és el d'ordenació vitivinícola, i ens podem trobar que després hi hagin problemes, pel que fa a l'economia, en el desenvolupament d'aquesta llei, i plantejem, doncs, aquesta esmena.

Hi ha una esmena que tant podria anar aquí com en altres dels apartats –hi han vegades que costa de situar en els grups temàtics quan fem aquest tipus d'esmenes–, que és la 426, que és interessant des del punt de vista que recull que els diners que s'ingressen amb les llicències de caça i de pesca i els permisos en zones vedades, doncs, quedin afectats en els dos casos, perquè, tal com estava plantejada la Llei inicialment, només es recollia en el cas de les llicències. Nosaltres el que plantejem és que també sigui per als permisos en aquestes zones vedades. El que volem dir és que, quan algú va a caçar o a pescar en una zona acotada i paga un tiquet, paga un tant, doncs, que aquest ingrés també quedí regulat.

L'esmena 427 –em sembla que des del Grup Socialista n'hi ha una en el mateix sentit– planteja suprimir la disposició addicional quaranta-vuitena, que és la que està dient que es crearà una empresa pública, que es diria Reg Sistema Segarra - Garrigues, Societat Anònima, que tindria per objecte construir les sèquies i els canals secundaris de distribució de l'aigua procedent del canal principal de Segarra - Garrigues i fer-ne l'exploració. Nosaltres considerem que no cal crear una nova empresa, que ja en tenim una, que és Regsa; no entenem el perquè s'ha posat d'aquesta manera i s'ha creat així, doncs, a partir d'aquesta llei, i la nostra intenció és que sigui suprimida aquesta disposició addicional quaranta-vuitena.

La 428 no té a veure amb agricultura, sinó que té a veure amb comerç. Nosaltres plantejem que els diners que provenen, doncs, de l'impost sobre grans superfícies comercials reverteixin, tal com ja s'havia parlat i s'havia acordat, a potenciar el comerç de proximitat.

I ara sí que hi ha les anunciades relacionades amb l'agricultura i la ramaderia, que són –per dir-ho així, molt sintèticament– les que tenen a veure amb la modernització de l'empresa agrària, amb les actuacions que serveixen per reconvertir i adaptar les cooperatives

agràries; per al foment de les assegurances, que, tot i que sembli una cosa de vegades de sentit comú, doncs, malauradament, encara no tothom s'ha posat aquest xip, aquesta idea que és important l'ús de les assegurances agràries i, per tant, s'ha de fomentar. Una altra esmena que té a veure amb..., que això ja, de fet, ho recull bastant la Llei, però que aquí el que plantejem és que hi hagin diners per a fer-ho, que hi hagin els recursos necessaris perquè les noves tecnologies arribin també al món rural. També, que s'incrementin les actuacions per a la igualtat de la dona en el món rural... Això ho diu la Llei, moltes d'aquestes coses que nosaltres plantejem ja han quedat recollides a la Llei que hem aprovat aquest matí, però, tal com deia al final de la meua intervenció, doncs, el que no hi ha, per ara, per al 2002, són diners per anar-les desenvolupant.

Un altre dels aspectes és el de potenciar la ramaderia extensiva, l'agricultura ecològica, la transformació artesanal dels productes..., aquest tipus d'economia més diversificada i menys agressiva, podríem dir-ne, amb l'entorn, més sostenible, que per nosaltres és important i que després, tal com deia també al matí, és important que hi hagi un doble joc, una doble incidència: una a la banda dels productors, i l'altra, també, a la banda dels consumidors, de manera que anem valorant, cada vegada més es vagi explicant a la gent la importància que comprin productes de qualitat o artesanals o que s'assegurin que allò que compren segueix els protocols, uns protocols de seguretat alimentària i de sostenibilitat dels productes.

Hi han altres aspectes, com ara, doncs, intensificar les actuacions per a les campanyes de sanitat ramadera, molt d'actualitat aquests dies i que, malauradament, no s'ha fet suficientment. Esperem que l'experiència darrera –malaurada, però...– serveixi per reconduir la situació i perquè a partir d'ara, doncs, es faci més cas a..., una sanitat ramadera més efectiva que la que s'està portant en aquests moments. I aspectes sobre garantir la traçabilitat dels productes alimentaris, doncs, que no és el cas de la pesta porcina, però que sí que ho va ser el de les vaques boges, que van portar uns certs dubtes entre els consumidors. I un aspecte que per nosaltres també és important, com deia ja al matí, és el del banc de terres o del sòl agrari que s'ha de protegir i que, per tant, també és important que s'hi destinin recursos.

Això era la part d'economia productiva. Esperar que, des dels grups, doncs, s'hi doni suport. En concret, sembla ser que en l'esmena 426, doncs, per part d'alguns grups –el Grup de Convergència i Unió, si més no– s'ha manifestat la voluntat de donar-hi suport. Per nosaltres, és important que quedí reconegut aquest aspecte.

I ja entrant en la política territorial i ambiental, són un grapat d'esmenes, des de la 886 fins a la 1077. Bàsicament afecten dos departaments, que són el de Política Territorial i Obres Públiques i el de Medi Ambient, amb les empreses que en pegen, però també altres departaments, com ara el d'Indústria, pel que fa, per exemple, a les energies, que nosaltres defensem, doncs, que es promoguin les energies renovables i que es vagi plantejant la manera d'abandonar l'energia que prové dels recursos fòssils –queda recollit, com a mínim, en l'esmena 959 i en la 960, entre d'altres.

Per sintetitzar una mica quines són les nostres propostes, i tenint en compte que hi han esmenes que fan propostes de caire genèric, de caire global, que són fonamentals per a una política de sostenibilitat que nosaltres plantejarem, també hi han unes esmenes que plantejarem demandes concretes, puntuals, de vegades locals, però que també són necessàries.

Començaré per les esmenes que tenen més a veure amb el Departament de Política Territorial i Obres Públiques. Podríem fer-ne tres grans blocs.

D'una banda, el d'habitatge. Com ja hem estat dient, doncs, aquestes darreres setmanes, hi han aspectes fonamentals com és el de l'habitatge social, l'habitatge tant de compra com de lloguer per a joves, per a gent que té una renda reduïda; o esmenes que tenen a veure també..., que hi hagin més recursos destinats a la rehabilitació, tant d'edificis com de nuclis antics, per exemple.

Hi ha un altre bloc, que és el de transport i mobilitat, podríem dir-ne, sobretot transport públic. Aquí hi ha un gran ventall de possibilitats, de propostes noves que creiem que no estan recollides en els pressupostos que s'han presentat per a l'any que ve, i alguns exemples que per nosaltres són importants. És el que fa referència als autobusos. Encara en aquests moments les comunicacions per autobús amb algunes comarques són molt deficitàries, però és que, a més a més, com també ja diem l'altre dia, pel que fa als autobusos en els nuclis urbans, doncs, hi han moltes vegades que els municipis tenen unes grans dificultats perquè sigui viable aquest transport públic i, per tant, plantejarem esmenes de suport a aquest transport urbà.

Hi han esmenes concretes, però n'hi ha una de significativa, que és el que té a veure amb el transport públic al Camp de Tarragona. D'entrada plantejarem que es creï un consorci, i a partir d'aquest consorci, doncs, ja es poden anar desenvolupant altres accions, que algunes també queden recollides, però que, per manca de temps, no les puc anar enumerant totes.

Hi ha altres qüestions de millora d'aquest transport podríem dir-ne col·lectiu, com és, doncs, la dels horaris o la freqüència, tant d'autobusos com de trens.

I, parlant de trens, tenim des de l'esmena 1016 a la 1020 i de la 1026 a la 1029, que plantejarem millores en la xarxa ferroviària, tant pel que fa a viatgers com a mercaderies, tant a la creació de noves línies com de millora de les existents, que, per nosaltres, són molt necessàries.

I, parlant de transport i mobilitat, hi ha tot un bloc relacionat amb l'altre tipus d'ecomobilitat, que és la de facilitar, doncs, que les persones no hagin d'agafar el seu vehicle particular. I, en aquest cas, doncs, per exemple, hi ha un grup d'esmenes que tenen a veure amb el fet de fomentar..., facilitar més que fomentar...; és important de facilitar l'ús de la bicicleta tant en els pobles i ciutats com en la xarxa viària.

Evidentment, no hi poden faltar –no hi falten– esmenes relacionades amb les carreteres. Plantejarem que es millori la xarxa de carreteres intercomarcal, sobretot hi han algunes comarques que estan molt properes i que

en canvi entre elles les carreteres són molt deficientes, i, en canvi, properes a aquestes comarques, s'hi plantejarem infraestructures molt més impactants, podríem dir-ne, moltes vegades prescindibles, en les quals s'inverteixen molts diners, quan les que són més utilitzades per la gent del territori queden en segon terme.

En relació amb les carreteres, voldria pronunciar-me, senyor president, si em permet, en relació amb l'esmena 773, que és del Grup dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, que és la que planteja recursos per al desdoblament de l'Eix Transversal. En coherència amb el nostre posicionament anterior sobre aquest tema, ens abstindrem, perquè sempre hem dit que per nosaltres és fonamental que abans de plantejar el desdoblament de l'Eix Transversal es digui, es concreti, com volem que sigui la xarxa de carreteres en aquests moments en el país, tenint en compte que, d'una banda, s'està parlant del desdoblament de l'Eix Transversal, d'altra banda hi ha l'Eix Vic - Olot sobre la taula, i, per tant, estem veient que hi ha una certa desorientació a veure quina xarxa viària volem prioritzar. I creiem que una obra d'aquesta magnitud, que pot tenir un impacte ambiental considerable, doncs, no es pot improvisar gens ni mica. I per això ens abstindrem en l'esmena 773.

Deixant ja la política territorial i obres públiques i anant més al Departament de Medi Ambient, aquí també, doncs, com sempre, hem de dir: hi han uns grans blocs.

I voldria començar en aquest cas pel bloc del medi natural. Per nosaltres, hi ha un aspecte important, que és el d'espais naturals que s'han de protegir. En alguns ja s'ha dit que es volen protegir, el que passa és que no s'hi destinen els recursos suficients per fer-ho; en altres, per nosaltres, s'han definit uns límits insuficients, és a dir que plantejarem en alguns casos, doncs, que s'ampliï la superfície d'un PEIN determinat o, el que és el mateix, que s'incorpori un espai que hi és proper.

I en aquest aspecte, per nosaltres, és important l'esmena 977, que és la que demana recursos suficients, és a dir que per a l'any vinent es redactin els plans especials i de gestió dels PEIN, que fa molt de temps que està plantejada, la delimitació sobre un mapa, però que a l'hora de la veritat, doncs, no s'ha completat, no s'ha desplegat. I ja va sent hora que sigui així.

En relació amb el medi natural, plantejarem també aspectes relacionats amb els corredors biològics, que es defineixi quins són aquests espais, quins són aquests corredors biològics; que, si cal, fins i tot s'hi destini recursos, a adquirir part d'aquests terrenys; que es millorin zones concretes que han estat determinades com a ZEPA, és a dir, zones d'especial protecció per a les aus. I, parlant d'aus, doncs, treballar molt més sobre les espècies en perill d'extinció, que, com deia en la intervenció de fa uns dies sobre –també– pressupostos, es destinen més diners a espècies cinegètiques i piscícules que no pas a espècies en perill d'extinció.

Hi ha un bloc important que és el relacionat amb l'aigua. Nosaltres hem plantejat esmenes relacionades amb la millora dels rius i dels ecosistemes aquàtics. I també de fonts i rieres, que pot semblar una cosa insignificant però és potser la que està més..., que ens trobem amb una problemàtica molt repetida en totes les comar-

ques de Tarragona: moltes fonts i moltes rieres que han estat molt degradades i que s'hi hauria d'invertir diners, a restaurar-les, rehabilitar-les.

Plantegem també esmenes relacionades amb el reaprofitament de l'aigua depurada o amb el foment de l'estalvi d'aigua en la indústria, en l'agricultura i en els domicilis.

I en el cas de l'aigua, un element, per nosaltres, emblemàtic o fonamental, que és el de la lluita contra la problemàtica per la contaminació de nitrats. Nosaltres plantegem esmenes en el sentit que s'incrementi el control per evitar que augmenti la problemàtica, que es doti amb recursos materials i econòmics els consells comarcals o els òrgans que hagin estat definits com a coordinadors dels plans comarcals o dels plans per gestionar les dejeccions ramaderes en una determinada àrea –i això és el que recollim, doncs, en l'esmena 953–; o també recursos destinats a la descontaminació, que n'hi ha alguns, però nosaltres creiem que, tenint en compte la situació actual, en farien falta encara més.

Hi ha un altre element, per nosaltres, emblemàtic, perquè ho hem hagut de repetir moltíssimes vegades, que és la demanda, la petició, en aquest cas en forma d'esmena, que es donin ajuts als consells comarcals perquè d'una vegada per totes puguin fer l'inventari de camins que ha de permetre el desplegament de la Llei d'accés motoritzat al medi natural. Aquesta esmena és la 1075. Ens agradaria que per una vegada el Grup que dona suport al Govern reconsiderés la seva posició i dotés els consells comarcals en aquest sentit, perquè els mateixos consells comarcals, fins i tot els governats per Convergència i Unió, ho han reclamat.

Dins de Medi Ambient, ens trobem també temàtiques relacionades amb la qualitat ambiental. Nosaltres plantegem esmenes per tal que s'estudii més la contaminació per ozó, per tal que s'incrementin les dotacions, les estacions que permeten controlar la contaminació atmosfèrica i per tal que es destinin recursos a reduir les emissions de CO₂, sobretot les relacionades amb el transport, perquè és un dels elements més importants, un dels focus principals d'aquestes emissions que produeixen efecte hivernacle, i que sembla, doncs, que hi estem treballant bastant poc.

Ja en l'apartat de Medi Ambient relacionat amb els residus, per tant, dependent de Junta de Residus, com ja vàrem dir l'altre dia, parlant també de pressupostos d'aquest ens, d'aquesta Junta de Residus, nosaltres les basem en dos aspectes fonamentals. Un: en la minimització, és a dir, a intentar fer menys residus; per tant, en aquest cas, les esmenes que plantegem el que pretenen és que es desplegui d'una manera podríem dir-ne viable el sistema de retorn dels envasos, de manera que ja no calgui ni fer-ne recollida selectiva en els contenidors perquè es reciclin, sinó que vagin novament..., hi hagi un sistema de retorn, com deia. I l'altra part sí que és la de la recollida selectiva, que, com saben, doncs, encara té moltes mancances, tant la de matèria orgànica com la dels envasos. Treball aquest, el de les tres erres, que darrerament, doncs, potser se'n parla menys que fa uns anys, que és el de la reducció, reutilització i reciclatge.

I llavors queden altres aspectes podríem dir-ne més puntuals, com és el de la contaminació acústica i el de la contaminació lumínica. De la lumínica, ja en vam fer-ne una llei; la de la contaminació acústica, la treballarem properament. El que és important és que hi hagi dotació per tal que es puguin aplicar, tenint en compte que en bona part repercutirà en els ens locals, en els ajuntaments, el fet que hagin de desplegar aquesta llei; és important que també se'ls doni recursos perquè puguin fer-ho.

I, considerant que l'any que ve es celebrarà la cimera de Rio+10 i que s'està treballant en l'Agenda 21 de Catalunya, seria important que es fomentés que en els pobles i també a les comarques cadascú tingués la seva pròpia Agenda 21. I, per poder-ho, fer evidentment es necessiten uns recursos, perquè hi ha d'haver una gent que hi treballi, unes activitats que s'organitzin per tal de poder-la elaborar.

Finalment, plantegem també que es facin campanyes de comunicació i educació ambiental. Saben que en la meua intervenció anterior, relacionada amb els pressupostos del Departament de Medi Ambient, vaig començar precisament per aquest apartat; avui hi acabo, perquè crec que és un element fonamental que dona lligam a tot plegat, a totes aquestes esmenes, que ara hem estat enumerant. És important que les persones, ja sigui de forma individual com dins de col·lectius, ja siguin d'empreses, d'associacions, coneguïn quines són les principals idees del desenvolupament sostenible i, d'aquesta manera, doncs, és molt més probable que hi puguin col·laborar. És per això, doncs, que plantegem campanyes tant en l'àmbit dels residus com de l'estalvi d'aigua, com també de comportaments en el medi natural.

Aquestes són, doncs, les nostres esmenes i esperem que tinguin el suport de la resta de grups.

Moltes gràcies.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Font. Potser per ordenament procedimental, suggereixo... –i ho he parlat amb algun dels portaveus–, abans que el Grup de Convergència i Unió surti en el torn contrari al bloc d'economia productiva, el 6, atès que hi ha dos grups que han fet la defensa dels blocs 6 i 8, de política territorial i ambiental, suggeria si els dos grups, que en aquest cas són el Grup Popular i el Grup d'Esquerra Republicana, volien completar també la seva intervenció del bloc de política territorial, i quedaria aleshores el torn en contra per part de Convergència i Unió dels dos blocs aquests, és a dir, el d'economia productiva i el de política territorial i ambiental. Els sembla bé? (*Pausa.*) Doncs, aleshores tindria la paraula la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal, en el torn de defensa de les esmenes del bloc de política territorial i ambiental.

(*Pausa llarga.*)

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, si ho tinc ben entès, aquest bloc és el bloc vuitè, seria de política territorial i ambiental. El Grup

Popular ha presentat tot un conjunt d'esmenes en el sentit de recollir en aquest pressupost el que ha de ser l'aplicació del Projecte de Llei d'ordenació agrària que avui hem aprovat.

Ens deia el conseller Grau aquest matí que la Llei d'ordenació agrària no ve pas amb un pa sota el braç; no hi ha cap llei que vingui amb un pa sota el braç, és a dir, realment tenir una llei d'orientació agrària magnífica, publicada en un magnífic butlletí oficial, no és garantia de res; tenir, realment, una bona política ambiental, perquè, en definitiva, la Llei que hem aprovat aquest matí té un fort impacte en la conservació del territori en polítiques mediambientals, s'haurà de veure, també, reflectit en el Pressupost.

És en aquest sentit que el Grup Popular ha presentat en aquest apartat tres esmenes: l'esmena 790, 791 i 792, en el sentit que el Govern dediqui els ingressos procedents de les sancions en matèria d'incompliment de les condicions de protecció al medi ambient en les activitats extractives justament a realitzar activitats mediambientals.

Per una altra banda, voldria, en aquest apartat, també, senyor president, fer referència a alguna de les esmenes presentades pel Grup Popular, estrictament en matèria d'infraestructures, en política territorial, en el sentit que tindran una gran importància pel que fa a l'ordenació del territori. Per una banda, aquestes esmenes que hem presentat al que és estrictament el projecte de llei s'hauran de veure completades amb dues-centes actuacions que van dirigides a diferents inversions, que tenen, també, un impacte molt important en el que és l'equilibri territorial, en el que ha de ser justament aquest concepte de sostenibilitat, que ja, per una altra banda, no és una elecció de cap Govern; és, realment, una exigència de la societat. És, per tant, que el Grup Popular deixaria aquí, en haver-ho fet abans, anteriorment, senyor president, la defensa del bloc número 6, i donaria per defensada la resta de les esmenes que fan referència a aquest apartat.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyora Nadal. *(Pausa.)* En nom del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, també per a les esmenes corresponents al bloc vuitè de Política Territorial i Ambiental, té la paraula l'illustre diputat senyor Xavier Vendrell.

El Sr. Vendrell i Segura

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats. Senyors del Grup que dona suport al Govern, senyor Rull, en el primer debat que vàrem fer sobre aquests pressupostos ja vàrem fer el discurs polític, ja vàrem marcar quines eren les nostres línies, que enteníem prioritàries, d'actuació política i, en tot cas, ja vàrem debatre sobre això.

Avui els volem presentar propostes concretes. Vostès ens ho van demanar, el senyor Jesús Bartolomé ens va demanar propostes concretes; hem fet cent esmenes a l'articulat, a banda d'altres tantes altes i baixes, que els

resumiré amb tota la rapidesa de què seré capaç amb una quarantena d'agrupacions d'aquestes propostes, d'aquestes esmenes.

Bloc d'infraestructures. Els demanàvem que, en el peatge del túnel del Cadí, hi hagués un descompte, no només per als ciutadans que viuen a la Cerdanya, a l'altre costat del túnel, sinó també per a aquelles empreses que hi tenen la seva seu fiscal. Entenem que és lògic. Demanàvem un estudi de l'estructura ferroviària per planificar quina ha de ser l'estructura ferroviària al nostre país amb el traspàs de Renfe; demanàvem el traspàs del sistema aeroportuari; demanàvem la xarxa de telefonia bàsica implantada arreu i amb cobertura arreu, a la totalitat de municipis del nostre país; demanàvem el traspàs de les carreteres de les diputacions; demanàvem, en definitiva, allò que vostès haurien d'exigir: més poder, que manin, que tinguin capacitat de decidir en temes clau, en temes estructurals per al nostre país.

Pel que fa a prevenció i compensació dels efectes produïts per desastres –avui n'hem estat parlant en aquest hemicicle–, plantejàvem, per exemple, franges de protecció a les urbanitzacions per salvaguardar aquests nuclis aïllats davant dels incendis. Davant dels problemes amb els aiguats, plantejàvem la realització, el desenvolupament d'un pla de zones inundables; plantejàvem actuacions concretes pel que fa a rieres al Maresme, a zones determinades que han tingut ja impactes greus al Baix Penedès, tant per preveure com per palliar danys ja ocorreguts, i, això, entenem que és necessari, que és imprescindible, si volem pensar en el futur del nostre país.

Pel que fa a agricultura, parlàvem de donar un impuls a determinades zones i a determinats sistemes, nous sistemes de reg, en una línia, com vostè pot intuir, de regar, tant com sigui possible, però amb una mesura, amb un control, amb un estalvi de l'aigua. Plantejàvem, també, esmenes que anaven en la línia de l'impuls de l'agricultura i la ramaderia biològiques.

En matèria d'energia i atmosfera, els proposàvem d'establir mesures de control sobre la contaminació atmosfèrica, amb recursos concrets i actuacions concretes. Els plantejàvem, com ja hem plantejat, també, en aquest hemicicle, la creació de l'Agència Catalana d'Energia –ho vàrem defensar en una proposició de llei. Plantejàvem l'ús del combustible en els autobusos, i vostè m'anunciava a l'inici del debat de pressupostos que tenien prevista alguna actuació en aquesta línia, però no l'hem detectada i, per tant, els hi plantejarem de bell nou.

Plantejàvem l'impuls de l'arquitectura bioclimàtica, no a qualsevol lloc, fins i tot als pisos que vostès fan, que, a través de les empreses públiques de la Generalitat, s'estan desenvolupant, i entenem que no podem tirar endavant aquests pisos, aquestes noves construccions sense tenir en compte l'arquitectura bioclimàtica.

Plantejàvem, també en matèria d'energia i atmosfera, l'impuls d'un nou model energètic. N'hem discutit a bastament, ens hem posat d'acord en alguns temes molt concrets, però en els grans eixos, en les grans línies saben que discrepem profundament, saben que parlem d'una descentralització energètica que faria que evita-

ria aquests talls energètics que s'han produït. Això vol dir, també, poder; vol dir enfrontar-se als monopolis, enfrontar-se als *lobbies*, i ens sentiríem orgullosos que, al Govern d'aquest país, no li tremolessin les cames d'enfrontar-se a aquests *lobbies* econòmics, de plantar cara i de prendre decisions en clau de les necessitats dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Plantejàvem, també, senyor Rull, en matèria de residus, l'impuls, la destinació de recursos en infraestructures de residus, en plantes de compostatge, en deixalleries, que, a més a més, vostès saben que hi tenen el compromís. Hi ha algunes esmenes que no entenem sincerament que no ens hagin acceptat perquè estan en la línia d'actuació del que, si més no, vostès han verbalitzat, en privat i en públic, de tenir intenció de tirar endavant, com és, per exemple, les infraestructures per al desenvolupament de la recollida selectiva de matèria orgànica, que també vostès convenen amb nosaltres que és absolutament imprescindible i que entenem que hauria de formar part d'aquesta voluntat política lligat amb tot el que hem discutit ja sobre el tema del cànon de residus.

Els plantejem mesures per a la minimització dels residus industrials. Es pot fer molt en aquest camp, molt, amb mesures fiscals que gravin aquells que no ho facin, però també amb mesures econòmiques que premiïn aquells que facin l'esforç de reduir la quantitat de residus que generen, la reducció d'embalatges, de producció de residus d'embalatges. Això vol dir plantar cara a una llei estatal, vol dir plantar cara a la LERE, vol dir plantar cara a Ecoenves, un altre d'aquells monopolis que no entenem que vostès hagin pogut donar suport a la seva creació i a la política que estan realitzant en aquest sentit avui.

Els plantejàvem, per exemple, mesures per a la recollida d'olis, i això podem tenir-ho dintre de l'apartat de residus, però també ho podem lligar amb el d'aigua, que és l'apartat a què m'anava a referir ara, perquè, evidentment, és un residu que va directament a clavegueram molt sovint i, per tant, afecta la qualitat de les nostres aigües. En aquest sentit, els instàvem a finalitzar l'execució del Pla de sanejament, aprovat en la Resolució 679/5, de fa més de tres anys. Vàrem acordar que finalitzaria aquest Pla de sanejament. Encara hi ha municipis que, d'acord amb el Pla de sanejament, haurien de tenir ja les seves plantes, les seves estacions depuradores, i encara no les tenen.

L'aprofitament d'aigua, senyor Rull. No li dic res de nou; n'hem parlat hores –n'hem parlat hores. No entenem com no es tira endavant el procés de tractament terciari a les estacions depuradores d'aigües residuals; estem parlant, segons xifres del Govern de la Generalitat, de 283 hectòmetres cúbics d'aigua, molt més de la que es vol transvasar de l'Ebre, que es podria aprofitar per a regs, però també els plantejem que es facin plantes d'osmosi inversa per tal de recuperar, també, de potabilitzar, per al consum de boca, aquestes aigües que sorgeixen de les depuradores, i saben que, a més, ho plantejem –aquestes plantes que sabem que tenen un consum energètic– en abastament energètic, en energies renovables.

Com plantejem que en les petites indústries hi hagi una recuperació directa. Saben que no compartim –i en

aquest cas no només amb vostès, sinó amb la majoria de grups de la cambra– aquestes grans obres. Diuen, s'omplen la boca dient: «Tindrem la depuradora més gran d'Europa!» Home, si a Europa, no se li ha acudit fer una depuradora tan gran, potser és que no és el millor; potser és que tenir la depuradora més gran d'Europa no és la solució –potser. Amb més depuradores en els polígons industrials, netejant abans d'abocar al riu les aigües i recuperant-les per al mateix ús industrial, potser en faríem un ús i potser en faríem una gestió amb més sentit comú.

Els hem parlat sovint de la recuperació d'aigua del freàtic, a la zona de Barcelona, com la millora de la xarxa de distribució. Quin percentatge d'aigua perdem en la xarxa de distribució només a l'Àrea Metropolitana de Barcelona? Entenem que, amb la recuperació d'aquesta aigua, com aquests trenta hectòmetres cúbics que es perden a causa, doncs, de la perforació del freàtic pel metro, entenem que és una quantitat d'aigua molt important perquè no sigui tinguda en compte i recuperada.

Parlem, també, de l'aplicació generalitzada d'índexs biològics. També està aprovat, però cal destinar-hi recursos. Ho vàrem aprovar en una proposició no de llei que vàrem presentar i que vostès hi van donar suport, però ara cal destinar-hi recursos, com cal destinar recursos a tot el territori.

Hem plantejat actuacions puntuals: els plans comarcals de muntanya. El Pla territorial parcial de les comarques centrals també està aprovat, però cal implementar-lo, com cal implementar i com cal destinar recursos a la defensa de territoris tan amenaçats, tan delicats com és l'Ebre –també n'hem parlat reiteradament–, recuperar el bosc de ribera a l'Ebre, o avaluar la situació de l'aigua de les badies del delta de l'Ebre, que vostè sap que, si es tira endavant el transvasament, poden trobar-se en una situació molt delicada.

Com els hem parlat i com els hem fet propostes respecte a Collserola. També incloem en aquestes esmenes propostes per salvaguardar Collserola. També hem presentat una proposició no de llei que, un dia o altre, veurem a la Comissió de Política Territorial en aquest sentit. Altres esmenes, molt més particulars, molt més concretes de territoris més petits –però no per això poc importants– com els Cingles de Bertí, al Vallès Oriental; com els terrenys de la Cisa, al Maresme; com el Pla d'intervenció del Riu-sec a les Garrigues, com l'aiguabarreig del Segre a Vallfogona de Balaguer, a la Noguera, com la riera de Rafamans o les Basses de can Dimoni a Corbera i a Sant Boi, respectivament, al Baix Llobregat, o com a recuperació de les lleres del riu Anoia, que estan en una situació desastrosa.

Segur que es fan coses des del Govern, però n'hi ha moltes més per fer, i altres actuacions genèriques, eines necessàries que necessitem al territori, catàlegs d'espècies amenaçades, consorci de protecció animal, recursos per a cartografia comarcal, recursos per a assessorament urbanístic territorialitzat, recursos per poder –amb que tinguin les competències no n'hi ha prou–, perquè els municipis puguin controlar l'accés motoritzar al medi natural. En definitiva, un seguit d'accions que en alguns casos som conscients que suposen una inversió –possiblement, vostès no disposen d'aquests

recursos, tot i que també els hem suggerit en altres moments com podrien disposar-ne-, però també voluntat política. Els plantejem –i això és voluntat política– promoure el compliment dels acords internacionals, especialment aquells que emanen de directives europees en matèria de medi ambient, com, per exemple, la implementació d'allò que resa la Carta europea dels vianants. No entenem per què no comparteixen la idea d'implementar allò que planteja la Carta europea dels vianants.

Tot i així, li he de reconèixer, senyor Rull, que ens hem posat d'acord en algunes coses. Sincerament, al començament d'aquest debat, em temia que ni això. Ens hem posat d'acord en tres aspectes –si vostè vol, puntuals–, però per a nosaltres és significatiu que ens hàgim posat d'acord en algunes qüestions. Ens hem posat d'acord que cal fer un tractament sobre el runam salí, que vostè sap que, a més a més d'un tractament important d'un residu que suposa una quantitat acumulada importantíssima al Pla del Bages, també té una repercussió sobre l'estat de l'aigua del riu Llobregat, que afecta el funcionament de la potabilitzadora de Sant Joan Despí. Ens hem posat d'acord en això, ens hem posat d'acord en la inversió d'espais naturals. Confio que en tots aquells espais naturals de què hem parlat, no només en aquells que plantejava la nostra esmena, sinó també pel que fa al parc de l'Ebre i al parc dels ports de Besoit.

Finalment, anuncio, senyor president, que retirem l'esmena 833, en favor de la 977, d'Iniciativa per Catalunya, que va en el mateix sentit que les que nosaltres presentàvem, i a petició del Grup de Convergència i Unió, manifestada la seva intenció d'aprovar aquesta esmena, retirariem la nostra que planteja el mateix.

En tot cas, per nosaltres, senyor Rull, per Esquerra, el futur passa per prendre decisions estructurals, per manar en allò que és estructural per al nostre país, passa per un altre model de gestió de l'aigua, de gestió dels residus i de l'energia. Un altre model energètic que passa, indistintament, per enfrontar-nos, per no cedir als interessos dels grans monopolis energètics; passa per la planificació del territori; passa per tenir eines d'actuació; passa, en definitiva, per destinar més recursos al territori, però passa, sobretot, per tenir una clara voluntat política de defensar aquest territori.

Ens agradaria saber per què totes aquestes esmenes no són bones, per què aquestes propostes no són bones. Ens van demanar propostes; crec que les tenen a sobre la taula. Ara, de vostès esperem respostes.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Gràcies, senyor Vendrell. Senyora Nadal, em demana la paraula per les esmenes de política territorial...

La Sra. Nadal i Aymerich

Sí, senyor president. Ha estat certament accidentat, aquest debat de pressupostos, per al Grup Popular. Una mala interpretació del nostre Grup ha fet que no paleíssim alguna de les qüestions que creiem important en matèria de política territorial...

El vicepresident primer

Li quedaven encara set minuts, senyora Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Li ho agraeixo, senyor president. Bé, el Grup Popular –ho faré molt ràpid, senyor president, ho faré amb ítems– considera que en matèria de política territorial i obres públiques caldria presentar al Parlament de Catalunya, al llarg de l'any 2002, un projecte de llei d'habitatge de Catalunya; caldria elaborar, al llarg de l'any 2002, un projecte de modernització dels regadius del canal d'Urgell; caldria iniciar, al llarg del primer trimestre del 2002, les obres del tram Les Oluges - Cervera, de l'Eix Transversal de Catalunya, així com finalitzar, al llarg del present exercici, els estudis per al projecte de desdoblament de l'esmentada carretera; caldria instrumentar, al llarg de l'any 2002, l'adjudicació de la resta del projecte executiu de la línia 9 del metro, i caldria iniciar, al llarg de l'any 2002, i proporcionar-ne el finançament, el condicionament de l'eix de l'Ebre, tram Garcia - Vinebre - Ascó, amb un pressupost d'adjudicació d'un mínim d'uns dos mil dos-cents milions de pessetes. Això es vindria a sumar a aquelles actuacions inversores, a dues-centes inversores, a dues-centes actuacions inversores que el Grup Popular està acabant de negociar amb el Govern de la Generalitat, per tal d'incorporar-les en el que ha estat un mecanisme que ha donat un magnífic resultat pel que fa al seu compliment, que és el protocol que s'adjunta en el pressupost.

I no voldria tampoc deixar de fer esment..., perquè abans, senyor president, i degut estrictament a una equivocació d'aquesta diputada, no he defensat l'esmena 792. Com que tinc temps, m'agradaria fer-ho, senyor president.

En matèria de pesca, que també afecta aquest apartat, el Grup Popular considera –i així ho ha introduït en els pressupostos– imprescindible establir i regular els instruments necessaris per garantir als armadors el pagament de les aturades biològiques dins del mateix exercici pressupostari en què aquestes es realitzen; considera imprescindible –i així ho ha incorporat– elaborar, juntament amb les taules sectorials, un pla de pesca per al litoral de Catalunya, on es tinguin en compte també, naturalment, les aturades biològiques, d'una manera concreta i detallada. I hi ha un punt que creiem especialment important per al sector; és un punt que ha estat reclamat en diverses reunions mantingudes, no només amb aquest Grup Parlamentari, sinó amb la resta de grups parlamentaris: la necessitat, la demanda de declarar exemptes les confraries de pescadors de les taxes portuàries.

Aquestes són qüestions imprescindibles pel nostre Grup Parlamentari en aquesta matèria, que sens dubte restaran incorporades en els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2002.

Li agraeixo els seus bons oficis, senyor president.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyora Nadal. Ara, en nom del Grup de Convergència i Unió, imagino que per al posiciona-

ment o en contra del bloc d'economia productiva, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Enric Millo.

El Sr. Millo i Rocher

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats... Senyor president, ho imagina bé: per fer un torn en contra, exactament en contra, de les esmenes presentades; en el cas de la meua intervenció, especialment referides al bloc temàtic, grup temàtic número 6, d'economia productiva, que incorpora o inclou les esmenes adreçades a tot allò que fa referència al món de l'agricultura, la ramaderia, la pesca, la indústria, el comerç, el turisme, l'àmbit laboral, del món de l'ocupació... I posteriorment ho farà el meu col·lega, l'il·lustre diputat Josep Rull, amb referència al grup temàtic número 8.

Els avanço que no m'allargaré pas molt, no pas per falta de respecte als grups que han presentat les seves esmenes; tot al contrari, saben que el tinc, i molt. Però, de fet, escoltant la presentació de les esmenes, aquelles que han defensat d'una manera més específica en les seves intervencions, hom escolta una música que –necessàriament, d'altra banda, tampoc podria ser diferent– és molt similar a la música que hem escoltat ja en les dues parts anteriors a aquest debat que estem tenint aquests dies, del pressupost, i em refereixo concretament a la defensa que varen fer de les seves esmenes a la totalitat i a la defensa que varen fer després de les seves esmenes a les partides concretes, que varem tenir, en primer lloc, aquí en el Ple, i després en la Comissió d'Economia. Per tant, òbviament, escoltada aquesta música, la música que jo podria oferir-los tampoc seria massa diferent, i això fa que no calgui, al meu entendre, repetir molts dels plantejaments o criteris que ja hem exposat, tant en el primer Ple, d'esmenes a la totalitat, com en el tràmit en comissió de les esmenes a les partides.

Dit això, voldria començar referint-me concretament a les esmenes presentades pel Grup Popular, per manifestar-hi la nostra coincidència, la coincidència amb aquestes esmenes que ha presentat el Grup Popular, com deia, perquè es refereixen, concretament, a dos temes que són molt concrets, però que, al nostre entendre, són importants, i de fet és bo comprovar la coincidència de criteri en aquestes dues qüestions.

Em refereixo, concretament, en primer lloc, al plantejament que han fet amb relació a les elèctriques, al tema que ha exposat la il·lustre diputada senyora Dolors Nadal amb relació a la garantia que el Govern ha de fer quant a l'efectivitat del sistema de compensacions econòmiques als usuaris afectats pels talls de subministrament, i, evidentment, perquè això es pugui fer des de l'entrada en vigor dels decrets que en el seu moment el Govern aprova, no?

I també a aquell altre aspecte que vostès han presentat diferenciat amb dues esmenes, però que tenen molta relació entre elles: un, en tot allò que fa referència als instruments per potenciar les petites i mitjanes empreses, i també a aquell altre tema que fa referència al foment de l'autoempresa, de l'autoocupació, tot allò que té relació amb l'esperit emprenedor, no? Vostès saben perfectament que nosaltres treballem en aquesta línia i, per tant, que aquest, que és un tema prioritari també en el món de l'economia productiva, doncs, és un element

que, si es produeix aquesta coincidència, per suposat que el celebrem, i nosaltres estarem en disposició de recolzar aquestes esmenes.

Dit això, i amb relació a les esmenes presentades, concretament, i conjuntament, per part del Grup dels Socialistes, Esquerra Republicana, i també el d'Iniciativa per Catalunya - Verds, voldria fer alguns comentaris, bàsicament amb relació a aquells aspectes que vostès han emfatitzat més en la seva presentació, tot i que aquestes esmenes que han presentat conjuntament Esquerra Republicana, Socialistes i Iniciativa, de fet des d'aquesta tribuna han estat defensades més aviat pel senyor López Bulla, que amb la seva habilitat dialèctica a la qual ja ens té acostumats i que el caracteritza, doncs, ens ha parlat de temes interessants. Jo hi voldria fer una breu referència, no?

Vostè ens ha posat com un tema prioritari tot allò que té a veure amb la formació ocupacional, i ens ha parlat fins i tot d'un concepte que desconeixem..., bé, jo personalment, evidentment, que no vol dir gran cosa això, no?, que és el tema de l'idiotisme d'ofici. Ho he trobat molt interessant, evidentment, un idiotisme d'ofici contra el qual coincideixo que hem de lluitar tots plegats, i que la formació ocupacional és clarament un d'aquests instruments. Vostè ha fet referència també que històricament ha estat reivindicació de forces progressistes i també forces humanistes de tot signe, com vostè sap, i, per tant, el nostre Grup Parlamentari, sap vostè perfectament que treballa defensant aquestes línies des de fa molt temps.

Però nosaltres, evidentment, aquestes esmenes, no les recolzarem, no pas perquè no compartim una bona part del seu contingut, sinó perquè, de fet, coincideixen plenament amb la línia d'actuació que ja està portant a terme el Govern. I especialment voldria referir-me a un aspecte que vostè coneix perfectament, que és que, quan vostè parla del Pla d'ocupació de Catalunya, vostè sap –perquè a més a més participa..., i ho ha dit des d'aquesta tribuna– que en la proposició de llei en què estem treballant en aquests moments aquest serà un tema que constarà, espero jo que consti en aquesta llei i que, per tant, podrem desenvolupar concretament a través d'aquest tràmit.

Vostè ha dit des d'aquesta tribuna, senyor López Bulla, que estava en condicions de, pràcticament, «afirmar» –entre cometes– que el mes de gener aquest projecte de llei o aquesta proposició de llei estaria dada i beneïda. Bé, jo no sé si estarà beneïda o no, però, en qualsevol cas, m'agradaria que estigués dada també, no?, i, per tant, jo m'afegeixo a aquest desig, que no és altra cosa que un desig, i que espero que es pugui convertir després en una realitat.

Però, ho repeteixo, el contingut d'aquest projecte desenvolupa i regula i ordena molts dels elements que incorporen aquestes esmenes i que fan referència, precisament, a tot el món del foment de l'ocupació, de la formació ocupacional, de la intermediació, de la integració dels col·lectius amb majors dificultats, del foment de l'autoempresa, del reciclatge dels treballadors, del foment de l'economia social, etcètera; de la posada en marxa de l'Observatori del Mercat de Treball... I, per tant, crec que és en aquell marc en què haurem de

veure quin és el nivell de coincidències i posar-nos tots a treballar per tal que això es converteixi en una realitat ben aviat.

I, ja que estic fent referència al col·lega López Bulla, també faig una referència a les esmenes que el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds ha defensat des de la tribuna, per dir que, concretament, quan vostès parlen de la importància de l'habitatge, dir o recordar que en el marc del Pla de l'habitatge existeix, de fet, una dotació pressupostària per a mesures de suport als promotors públics i privats per a la construcció d'habitatges en règim protegit. O, per exemple... Perdó, ara m'estava confonent i estava fent referència a un comentari que ha fet el senyor Nadal en la seva intervenció, que ho faré després.

Però, en canvi, exactament, el Grup d'Iniciativa per Catalunya - Verds ens parlava –a través, en aquest cas, de la il·lustre diputada Bet Font, que ara no està aquí present– de la importància del sector agrari, i ho feia molt concretament amb relació a la reestructuració i reconversió de la vinya, del sector de la vinya. I aquí sí que jo voldria recordar, pel que fa a aquest tema, al tema de la vinya, que es finança amb crèdits provinents del FEOGA i que, les actuacions que es proposen en l'àmbit agrari en aquestes esmenes, ja les preveu el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, a través, concretament, de diversos programes: el Programa de desenvolupament rural de Catalunya, el Pla de modernització i concentració de cooperatives, el Pla d'actuació del Govern per a la igualtat d'oportunitats de les dones, el Projecte de llei d'ordenació agrària... I que, pel que fa a l'adopció de noves tecnologies en el món rural –que també hi ha fet referència en la seva intervenció–, el Departament esmentat col·labora ja amb el Departament d'Universitats i Recerca per assolir aquest objectiu.

I voldria també fer referència, quan parlava del comerç, concretament, que el Govern de la Generalitat ha aprovat ja el Pla de dinamització del comerç urbà 2001-2004. L'efectivitat del Pla està garantida, al nostre entendre, per la signatura de, fins ara, prop de cent convenis amb diferents ajuntaments de Catalunya.

En canvi, sí que manifesto també la coincidència, el nostre acord, amb el tema que ha explicat la diputada Bet Font, relacionat amb l'afectació d'ingressos procedents de les llicències de caça i pesca i dels permisos en zones vedades de caça i de pesca.

Ara sí, vull fer una referència a l'exposició que ha fet el Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, concretament per part del senyor Nadal –que ara el veig aquí davant, tot i que en un seient diferent del seu habitual–, per dir precisament allò que estava dient fa un moment, no? És a dir, amb relació concretament a l'habitatge, que en el marc del Pla de l'habitatge existeix dotació, al nostre entendre, pressupostària suficient per impulsar mesures de suport als promotors públics i privats per a la construcció d'habitatges en règim protegit.

El senyor Nadal ens ha dit que era una prioritat important per al seu Grup tot allò que fa referència a la universitat i a la recerca; al finançament, concretament. I jo li vull dir que el nou model de finançament de les

universitats públiques catalanes queda determinat en el pressupost de les universitats i que les universitats disposen, al nostre entendre, dels recursos necessaris per atendre les despeses de sanejament, del tractament dels residus i similars, associades al funcionament i manteniment dels seus campus universitaris.

D'altra banda, la Direcció General de Recerca té previsions pressupostàries i suficients per renovar i dotar de nous equipaments científics les universitats i centres de recerca. A banda de les actuacions del Departament d'Ensenyament, el DURSI té les partides pressupostàries necessàries per donar compliment a les iniciatives que estan ja en marxa o previstes per al 2002 en l'àmbit de la incorporació de les tecnologies de la informació i la comunicació i la societat de la informació.

Vostè també ens ha fet referència a tot un seguit de temes relacionats amb l'àmbit laboral..., que no m'hi estenc, perquè hi he fet referència quan he comentat les esmenes conjuntes. Vostè ens ha parlat novament del Pla d'ocupació, però jo haig de fer necessàriament referència al debat que està tenint lloc en aquest Parlament, a través de la Ponència conjunta que es va crear a tal efecte, per tal d'ordenar el sistema ocupacional de Catalunya, mitjançant la creació del Servei d'Ocupació de Catalunya, que inclou tots aquests elements.

Tot i això, li vull recordar que el Departament de Treball –i en el pressupost queda palès– té una línia de subvencions per a la promoció de l'ocupació autònoma destinada a donar suport al finançament de projectes de constitució, com a treballadors autònoms o de persones aturades, que vostè hi ha fet una referència especial, i, a més, hi ha un ajut a fons perdut per afavorir la posada en marxa de les empreses.

I pel que fa a les polítiques actives d'ocupació, el Govern aprova els seus pressupostos amb caràcter anual i, per tant, no pot comprometre despeses amb caràcter triennals per finançar projectes que no siguin estrictament de caràcter anual –almenys, aquesta és la situació en aquests moments.

I un comentari amb relació al que vostè ens explicava de les accions de desenvolupament en l'àmbit local, per recordar que el Cidem ja dóna suport actualment a diferents accions estratègiques de promoció econòmica local dins del marc del Pla d'innovació de Catalunya 2001-2004, i que l'Incasol desenvoluparà durant l'any 2002 un programa de sòl industrial en més de vuitanta sectors i que hi ha actuacions que acolliran indústries amb activitats d'alta tecnologia.

Voldria en aquests moments fer una referència ni que sigui breu, també, a la intervenció dels diputats d'Esquerra Republicana que han presentat les esmenes, per dir concretament que en tot allò que fa referència al que vostès han plantejat de la promoció de comarques de muntanya –crec que era el diputat Ausàs qui ho feia– la promoció de les comarques de muntanya ja és un tema preferent en el cas del Govern de la Generalitat, i en les previsions pressupostàries del 2002 ja existeix crèdit suficient per dur a terme les actuacions esmentades, i el Departament d'Indústria, Comerç i Turisme té establerta, mitjançant conveni amb l'Institut Català de Finances, una línia de crèdits per a la creació i modernitza-

ció d'establiments turístics de muntanya i també per a les estacions d'esquí nòrdic.

I fer un comentari, també, a allò que vostè comentava del sector agrari i ramader, per dir que, amb relació a aquesta bestreta que vostès plantegen en l'esmena, de fet, ja és així com es preveu en la disposició addicional vint-i-setena de la Llei de pressupostos del 2002; la programació d'actuacions del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ja contempla la formació ocupacional del sector agrari a través d'un pla específic, com també tot allò que fa referència al procés productiu de la carn.

I no m'estendré altra vegada en tot allò que fa referència a la política d'ocupació, perquè ja he explicat quin és el nostre capteniment, però en canvi sí que vull remarcar que coincideixo plenament amb el plantejament que ha fet el diputat Vigo, quan ens explicava, precisament, totes les mesures que proposava a través de les seves esmenes, proposades d'un marcat accent social. Li ho reconec, no tan sols li ho reconec, sinó que li vull manifestar que, precisament, si alguna característica especial té el pressupost que el Govern de la Generalitat ha plantejat aquest any per l'any 2002, és que és un pressupost amb un clar accent social i que, per tant, totes elles estan, de fet, ja incloses en el plantejament que defensa aquest pressupost.

De fet, per tant, com que moltes d'aquestes esmenes coincideixen amb els programes del mateix Govern que ja estan degudament pressupostats, o bé que plantegen una modificació de prioritats pressupostàries que nosaltres òbviament no compartim, el nostre Grup Parlamentari rebutjaria aquestes esmenes. Vostès saben perfectament que un pressupost és la traducció econòmica d'un programa polític i un esquema de prioritats en les actuacions. Nosaltres estem convençuts que el pressupost que ha presentat el Govern és un bon pressupost per a Catalunya per l'any 2002 i, evidentment, compta, com no podria ser d'altra manera, amb el nostre absolut suport.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El vicepresident primer

Moltes gràcies, senyor Millo. Ara, també pel Grup de Convergència i Unió, correspon la paraula a l'il·lustre diputat senyor Josep Rull per fer el torn en contra de les esmenes presentades al bloc de política territorial i ambiental.

El Sr. Rull i Andreu

Molt bé, gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, procedeix a fer la defensa d'aquest bloc de política territorial i ambiental. Al llarg de la discussió d'aquest tercer paquet de debat pressupostari, el bloc de política ambiental i territorial potser seria el més llaminer de tots juntament amb el bloc d'inversions, i, efectivament, no han decebut les expectatives dels diversos grups parlamentaris, en el sentit que aquí al darrere, pràcticament, s'hi ha incorporat tot allò que es pretenia.

Evidentment, els pressupostos no han de ser l'únic instrument o, com a mínim, els pressupostos en la part de

l'articulat no poden ser l'únic instrument per dissenyar les actuacions concretes i detallades que ha de dur a terme qualsevol govern de qualsevol país. Nosaltres, evidentment, hem volgut destacar els elements més essencials de la nostra actuació, però jo crec que acceptant les esmenes bàsicament contemplades, inserides a la disposició addicional, jo crec que a les disposicions addicionals desvirtuaríem d'una manera radical un pressupost, el desequilibraríem, no només des de la perspectiva econòmica, sinó sobretot, també, des de la perspectiva normativa.

Uns pressupostos amb unes disposicions addicionals absolutament farcides i amb l'articulat, doncs, que hi és, em sembla que no seria ni molt menys una bona tècnica legislativa. En qualsevol cas, molts dels arguments ja els vam posar sobre la taula en el debat a la totalitat. Aquell sí que era un debat interessant, aquell era un debat interessant perquè parlàvem bàsicament de les grans línies d'actuació, i ja en aquell moment vam veure com discrepàvem menys, com a mínim, en l'àmbit de la política territorial i en l'àmbit de la política ambiental, del que el resultat final de les votacions va produir.

I ho dèiem: «El Govern, i el Grup Parlamentari de Convergència i Unió, en molts aspectes està disposat a arribar a consensos.» De fet, al llarg d'aquest Ple els consensos han quedat perfectament reflectits en les lleis que hem aprovat, i lleis que tindran un impacte pressupostari important. Tant de bo aquell mateix consens, aquell mateix consens a què es va arribar, a què s'arriba a les lleis ordinàries, també es pogués traslladar en els pressupostos! «No, però és que vostès no ens acceptaran les esmenes que nosaltres hem plantejat.» Home, vostès de seguida ja presenten esmenes de retorn a pràcticament tot. Escolti, o una cosa o l'altra, el que no es pot dir és a una cosa sí i a l'altra no. Aquest és el nostre plantejament i queda molt clarament reflectit en l'àmbit de la política territorial i ambiental.

Jo també, tanmateix, voldria agrair el to –no sé si és perquè estem cansats en aquesta part final dels pressupostos–, però, com a mínim, el to dels tres intervinents: de la senyora Bet Font, del senyor Xavier Vendrell i del senyor Manel Nadal. Ha sigut un to relativament, o com a mínim així ho hem interpretat nosaltres, relativament més contemporitzador. Em permeten utilitzar aquest adjectiu? Un to més contemporitzador, un to que teixia més fonts que no pas el que es va produir a la primera i a la segona fase de discussió d'aquests pressupostos.

En qualsevol cas, entrant directament en matèria, m'agradaria comentar, molt a grans trets, quatre o cinc línies que han apuntat cadascun dels tres portaveus, amb el benentès que, evidentment, el nostre Grup Parlamentari votarà a favor de les esmenes plantejades pel Grup Parlamentari Popular. Anant al Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, en matèria de política d'habitatge, han presentat tot un seguit d'esmenes demanant accions concretes, habitatge en els barris, habitatge per als joves, actuacions molt específiques en diversos plans. Ja s'està duent a terme: tenim un marc general, que és el Pla d'habitatge 2002-2005, que té diverses concrecions en l'àmbit d'Adigsa, l'Incasol, dues grans

eines d'actuació en el territori, en el marc, evidentment, també, d'accions concretes, en matèria d'habitatge juvenil, d'habitatge per a persones joves.

I després, també, demanen –una esmena que ens ha cridat especialment l'atenció– un pla per tal que el Govern ajudi determinats ens locals a incorporar habitatge públic. Està molt bé, està molt bé, l'Incasol bàsicament fa això, Adigsa bàsicament fa això, però..., i el senyor Jaume Oliveres –aquesta és una esmena del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi– sap que existeix una figura, que és el 10% de l'aprofitament mig, que ara s'està també debatent en el marc de la Llei d'urbanisme, pel qual s'obté sòl, i aquest sòl hi ha dues maneres d'emprar-lo: una és intentant aconseguir liquiditat, per part de determinats ajuntaments, substant a aquest sòl, i l'altra és destinant aquest sòl, justament, a habitatge de protecció oficial. Aquestes són dues maneres diferents, i el que no es pot fer és presentar una esmena d'aquestes característiques, ignorant, evitant, esquivant, doncs, aquesta autèntica prerrogativa i aquest instrument essencial d'autonomia municipal, que és aquest 10% d'aprofitament mig, que ara amb l'actual mecanisme hi és.

Per tant, aquesta esmena del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, evidentment, l'hem volguda subratllar perquè ens ha cridat especialment l'atenció, d'actuar en aquesta matèria, ignorant que existeix un altre instrument.

El senyor Nadal ha parlat dels peatges, de la política de peatges. Jo, en tot cas, em sembla que, de la mateixa manera que quan ha correspost ens hem posat d'acord en aquesta cambra, i al llarg d'aquests dos darrers períodes de sessions vam ser capaços d'arribar a consensos importants, jo estic convençut que també de cara al futur s'hi actuarà; pressupostàriament i extrapressupostàriament, s'intentarà actuar en una política de reducció, amb una política d'actuació sobre peatges específics. Vostè, n'ha parlat de dos: ha parlat del peatge de la Llagosta, del peatge de Mollet i ha parlat del peatge de les Fonts. El Govern en aquests moments està elaborant un seguit de mesures justament adreçades a respondre greuges evidents, clars, objectius, doncs, que pateixen els ciutadans i ciutadanes d'aquests municipis.

Vostè, també, senyor Nadal, ha parlat de transport públic, transport públic ferroviari. Li valorem positivament el fet que hagi lloat, que hagi parlat positivament del PDI. De fet, el PDI és un gran instrument, sobretot de consens; sobretot de consens, i és bo que hagi quedat reflectit aquí. En la resta d'actuacions, el que vostè en deia la xarxa convencional, que parlava que hi existia un dèficit, doncs, en aquests moments també hi haurà accions, actuacions que hi seran previstes. El que no hem entès és quan ha dit que a les línies d'alta velocitat no hi podien passar les mercaderies. Nosaltres sempre hem defensat que es tractava de línies d'altres prestacions i que no només hi havia d'anar l'alta velocitat, sinó la velocitat alta i que aquí, també, evidentment, s'hi podia incorporar el transport de mercaderies. En tot cas, tindrem força temps per poder-ne parlar.

Respecte a l'Agenda 21 –també ha estat un tema tocat pels diversos grups parlamentaris, per Iniciativa, per vostès mateixos des del Grup Socialista - Ciutadans pel

Canvi, sobretot el seu vessant municipal–, existeix un marc, que és l'Agenda 21 de Catalunya, i serà sobre aquest marc, a través de diversos instruments del mateix Departament de Medi Ambient o del Consell Assessor per al Desenvolupament Sostenible, que s'ajudarà, com, de fet, ja s'està fent als ens locals perquè articulin les seves pròpies agendes 21, en un tema que hi ha sobretot –i això és molt, molt important–, hi ha una visió molt excedentària d'iniciatives per part del món local.

I també ha parlat de residus, i ha demanat més recursos per a la gestió dels residus, més enllà d'aquest Projecte de Llei –avantprojecte, en aquests moments, de llei–, que crearia un cànon específic de residus. La funció del cànon no seria merament recaptador, i d'això, n'hem parlat. Evidentment que s'aconseguirien uns determinats ingressos, però sobretot la seva funció seria una funció dissuasiva i sobretot una funció d'una certa harmonització respecte a la resta de nacions i estats de la Unió Europea. En aquests moments, vull recordar que només hi ha tres estats de la Unió Europea que no incorporen un mecanisme d'aquestes característiques, que són aquells típics acudits, si m'ho permeten, que és Grècia, Espanya i Portugal, i, per tant, des d'aquesta perspectiva, considerem que Catalunya –i esperem aconseguir el consens en aquesta matèria– s'hi pugui també incorporar.

Respecte al Grup Parlamentari d'Iniciativa. Ha posat sobre la taula diversos temes que hi estem treballant tots plegats a fons; que hem arribat a determinats consensos sobretot en allò que fa referència a contaminació de nitrats –en vam parlar d'una forma més intensa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, i vam posar les diverses opcions sobre la taula.

On sí que ens posarem d'acord i votarem a favor de la seva esmena és en allò que fa referència al Pla d'espais d'interès natural. Vostès ens demanaven..., i el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, a través d'una transacció podem dir poc ortodoxa, doncs... Aquests pressupostos incorporaran la previsió que al llarg del 2002 es cloguin tots els plans de delimitació dels espais que encara queden pendents d'aquest PEIN. Aquest ha estat el nostre compromís, que l'hem anat reiterant a través de diversos instruments, a través de diversos instruments parlamentaris, i que evidentment, a això, doncs, hi votarem a favor.

I Esquerra Republicana parlava de les mesures estructurals, parlava d'aconseguir més poder per a Catalunya. Senyor Vendrell, amb això és segur que hi estarem d'acord, però, escolti'm, els instruments..., els pressupostos potser no és l'instrument més adequat per resoldre el dèficit de poder polític que té Catalunya en temes tan essencials com el que vostè ha apuntat. Hi estem d'acord, però, home, uns pressupostos elaborats unilateralment des de Catalunya no crec que siguin l'instrument que com a mínim pugui resoldre el dèficit de poder polític que té Catalunya en aspectes molt essencials i en aspectes molt estratègics de la nostra nació.

Vostè ha parlat d'altres qüestions. En algunes ens hem posat d'acord; en d'altres simplement subratllar allò que hem anat dient al llarg de la tramitació d'aquests pressupostos: en tema de minimització de residus in-

dustrials, en tema de recollida selectiva de matèria orgànica, en tema d'arquitectura bioclimàtica, el Govern de Catalunya hi està actuant –hi està actuant– d'una manera molt emfàtica. I en el Pla de sanejament i en el tractament d'aigües residuals –no sé si l'he entès bé–, vostè parlava d'osmosi inversa, parlava de tractament terciari...; parlem de plantes dessalinitzadores, si aquesta és una autèntica opció per resoldre el dèficit estructural d'aigua que té el nostre país.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

En qualsevol cas, senyores i senyors diputats, el nostre Grup Parlamentari es reafirma en el plantejament que apuntàvem al principi de dir que aquests pressupostos, a l'hora d'acceptar determinades esmenes, han de tenir una contraprestació. I la contraprestació és, evidentment, no haver-se precipitat i no haver presentat les esmenes de retorn, les esmenes a la totalitat, que en el primer tram, etapa, d'aquesta tramitació parlamentària vostès van posar sobre la taula.

Moltes gràcies, doncs, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Senyores i senyors diputats, passarem ara a les votacions dels blocs que hem debatut fins aquest moment, que són els números 1, 2, 3, 6 i 8.

Per tant, ara posarem a votació el de política pressupostària.

Primera votació: les esmenes dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi, totes en un sol bloc.

Comença la votació.

Rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les esmenes del Grup Popular, amb el benentès que ha sigut retirada la número 29.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 66 a favor, 1 en contra i 65 abstencions.

A continuació, les d'Esquerra Republicana, també totes conjuntament.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les d'Iniciativa per Catalunya - Verds, també totes conjuntament.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, passem a la votació del bloc número 2, que és el de política financera, avals i deutes.

Comencem per les esmenes del Grup Socialista - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les del Grup Popular, amb el benentès que han sigut retirades la 102 i la 103.

Comença la votació.

Han sigut aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

A continuació, les d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Passem ara a la votació del bloc número 3, que és el de gestió pressupostària d'inversions i política sobre el patrimoni.

Comencem amb les esmenes conjuntes dels Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les del Grup Popular, havent retirat la 152.

Comença la votació.

Aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

A continuació, les del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, sotmetem a votació les del bloc número 6, és a dir, les d'economia productiva.

Comencem per les esmenes presentades per tres grups conjuntament.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les de Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, totes les del Grup Popular.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

A continuació, les del Grup d'Esquerra Republicana.

Comença la... (*El Sr. Curto i Forés demana per parlar.*)
Perdó, parla...

El Sr. Curto i Forés

Sí, senyor president; demanem la votació separada de la 426, d'Iniciativa.

El president

Bé, però estàvem a les d'Esquerra Republicana.

El Sr. Curto i Forés

Perdó. En les d'Iniciativa. Perdoni, perdoni.

El president

Ja ho farem, ja. Primer, les d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, la número 426, d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Hi ha un empat. (*Remor de veus.*) Prego als serveis de la cambra que no deixin entrar ningú aquí. (*Fora remor de veus.*) Es repeteix la votació.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Del bloc número 8, política territorial i ambiental, hi ha diverses esmenes que se n'ha demanat votació separada. Començarem per la número 747, de Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Ha estat aprovada per la unanimitat dels presents.

A continuació, la número 773, de Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Ha estat rebutjada per 59 vots a favor, 68 en contra i 5 abstencions.

A continuació, la resta de les esmenes del Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, conjuntament, totes les del Grup Popular.

Comença la votació.

Han estat aprovades per 67 vots a favor, cap en contra i 65 abstencions.

A continuació, les números 833, 834 i 867, d'Esquerra Republicana de Catalunya, conjuntament.

Comença la votació.

Han estat aprovades per la unanimitat dels presents.

A continuació, la resta d'esmenes d'Esquerra Republicana.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

A continuació, les d'Iniciativa per Catalunya - Verds.

Comença la votació.

Han estat rebutjades per 65 vots a favor, 67 en contra i cap abstenció.

Continuarem el debat en el debat del bloc número 7 –i no votarem fins, lògicament, demà a l'hora corresponent.

(*Remor de veus.*)

A veure... (*Veus de fons.*) Demà començarem, senzillament perquè ho sàpiguen els senyors diputats, a les nou del dematí, eh? Molt bé. Gràcies.

I ara continuarem el debat fins a un moment oportú, eh?, ja... (*Remor de veus. Pausa.*)

Comencem el bloc número 7. Pel Grup Socialistes - Ciutadans pel Canvi, té la paraula la senyora Caterina Mieras.

(*Pausa llarga.*)

Pot començar, senyora diputada.

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, defensaré, si el senyor president ho permet, els blocs temàtics números 7 i 9, els que corresponen a política social, sanitat i benestar social, i a la política cultural, cultura i esports.

El president

Acumularà la 7 i la 9?

La Sra. Mieras i Barceló

Exacte.

El president

Molt bé. I Esquerra també acumularà la 7 i la 9? (*Pausa.*) Molt bé. Els dic això, senyores i senyors diputats, perquè sàpiguen a què atènyer-se, que acumulant dos blocs segurament no els acabarem, tots aquests blocs, perquè ens n'aniríem molt enllà. Probablement d'aquí a tres quarts d'hora o així acabarem la sessió perquè tothom pugui anar allà on cregui que hagi d'anar, aproximadament.

Comenci, té la seva...

La Sra. Mieras i Barceló

Gràcies, senyor president. Les esmenes sociosanitàries que presentem a l'articulat, seixanta-dos de sanitat i

trenta-nou de benestar social, van tant en el sentit de demanar més recursos financers com en el de demanar una actuació sociosanitària global; un increment pressupostari sense canvis en la planificació no resoldrà els problemes i dèficits assistencials que socialment estem patint en aquest moment.

Començaré amb les esmenes de sanitat, dient que, tot i que ens alegrem de l'increment previst en el pressupost sanitari, és evident que aquest no és el pressupost que el meu Grup desitja per a la sanitat catalana, com ho proven aquestes seixanta-dues esmenes que hem presentat a l'articulat, i que justificaré agrupant-les per temes.

Aquest és el primer pressupost, després del pacte del finançament que amb tant d'entusiasme ha defensat el Govern, i la veritat és que esperàvem que això es traduís en un pressupost sanitari innovador, que anés en la direcció de recuperar els anys perduts a causa dels problemes crònics de finançament que ha patit la sanitat a casa nostra. En lloc d'això, amb què ens trobem?, quin és l'escenari actual?

D'entrada, el que ni tan sols està clar és el propi finançament de la sanitat. D'on sortiran els diners? Què passarà a Catalunya amb l'impost finalista sobre la benzina? Esperem que el conseller Homs porti el debat a aquest Parlament tal i com ho va anunciar, i que aquests interrogants quedin ben aclarits. Quan s'atrevirà el Govern de Convergència i Unió a liderar una verdadera anàlisi i revisió del model sanitari català i del seu finançament?

En segon lloc, tenim en vaga el personal sanitari del sector concertat, en vaga el sectors del transport sanitari, pluja fina de vaques boges i nous o vells brots de pesta porcina, sobre els quals la Conselleria de Sanitat no obre mai la boca, com si la qüestió no tingués res a veure amb la salut pública.

Seguim a l'espera d'un finançament estable; seguim a l'espera de la reforma real de l'ICS; seguim a l'espera de la Llei de salut pública; seguim sense un model d'urgències, emergències i transport sanitari que funcioni correctament; seguim sense donar passes per a l'equiparació dels professionals de tot el sector, de tot el sector sanitari, amb incompliment any darrere any de la Llei d'ordenació sanitària, del servei nacional de salut català, i seguim sense un pla real sociosanitari per a la salut mental, la vellesa i les malalties cròniques.

Mirin, pensem que aquest pressupost –no cal fer broma; és molt seriós–, ni pel que fa a la despesa ni pel que fa als programes, no va en el sentit de liderar tots aquests objectius que són bàsics per a la sanitat catalana. I per aquesta raó hem presentat les nostres esmenes.

Comencem per les relacionades amb el personal. Cal començar a posar ordre dins del món dels professionals sanitaris, fer una nova racionalització del temps de treball, tenint en compte la necessitat de donar compliment a la disposició transitòria cinquena de la Llei 15/1990, que preveu l'equiparació del personal concertat, així com a la sentència de Luxemburg sobre les quaranta-vuit hores. Em sembla que és hora de començar a abordar-ho, perquè, a banda que el personal sanitari ja ho està demanant, cal adonar-se, no de manera retòrica,

sinó de veritat, que els professionals són el principal actiu de la sanitat catalana.

En aquest sentit, cal també incrementar el nombre de residents –esmena 554–, revisar les necessitats i reorganitzar tot el sistema de formació amb un pressupost que obri les perspectives positives a la carrera professional. I la recerca, senyor conseller, especialment la recerca clínica; en els dos anys que fa que sóc en aquest Parlament no he sentit mai dir una sola paraula sobre el tema al conseller de Sanitat, i tampoc res en aquest pressupost.

Pel que fa al capítol de farmàcia, res de nou. Seguim amb una medicina que ho basa quasi tot en la màgia del medicament, seguim incrementant el seu consum i seguim gastant en medicaments una quarta part dels recursos totals de la sanitat. Nosaltres volem un pressupost que vagi clarament en el sentit de fomentar el bon ús del medicament, cosa que només es pot fer implicant totes les parts: la indústria, els dispensadors i els usuaris. En aquesta línia van les nostres esmenes de la 528 a la 536.

També en salut mental falten més recursos per incrementar l'oferta de llits d'aguts, per a centres de dia distribuïts en el territori de forma equitativa, però el més urgent és garantir la plena coordinació entre les diferents xarxes i la plena coordinació de les activitats preventives de tractament i de rehabilitació, com proposen les nostres esmenes 541 a la 545, i la 581.

Hem començat a treballar en les llistes d'espera. Això està bé. Però també estaria bé treballar per optimitzar els recursos propis tant de l'ICS com de la XHUP; saben vostès molt bé que molts d'ells s'han anat descapitalitzant any darrere any. Cal invertir a renovar tecnologia, posar en marxa un pla de remodelació i modernització dels hospitals de l'ICS i desenvolupar un pla d'ajuts al món local per a inversions als hospitals comarcals, com proposen les nostres esmenes 524, 551, 566 i 568, junt amb les esmenes de la 546 a la 553, que fan referència específica a les llistes d'espera, i de les quals destacaria especialment la que fa referència a la constitució d'una comissió de seguiment de les llistes d'espera.

Acabaré referint-me al transport sanitari, perquè la realitat és tossuda i no para de confirmar que els canvis impulsats pel Govern han servit per empitjorar el servei als ciutadans. Demanem un nou concurs del transport sanitari que diferenciï el programat i l'urgent, una planificació territorial coherent i clara, un finançament adequat i garanties de formació i estabilitat per al personal.

Abans de tancar el capítol de sanitat, voldria, senyor president, fer una breu referència a dos de les nostres esmenes que penso que mereixerien ser assumides per tots els grups parlamentaris. La primera, la 540, fa referència als programes de prevenció del càncer de mama, especialment pel que fa al cribratge de la població de risc més alt, per tal que es doni cobertura a totes les dones en edat de risc a tot Catalunya. I finalment l'esmena 562, que no és nova, la presentem cada any, i que proposa que el Departament de Sanitat presenti un informe anual al Parlament de Catalunya sobre l'estat

de la sanitat. D'aquesta manera, podríem, almenys un cop cada any, reflexionar i treballar junts, Govern i oposició, per tal de millorar la sanitat i la salut dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Passaré ara a les esmenes a l'articulat en relació amb el pressupost de Benestar Social.

En primer lloc, les esmenes 516 i 508 fan referència als serveis socials. Volem un pla d'actuació social global, és a dir que inclogui els diferents serveis i equipaments socials que són necessaris en cada territori. Volem una política realista d'assistència i ajuda de qualitat i una previsió de futur, i sobretot demanem que els serveis socials siguin serveis de dret. Sabem que això comporta ampliar el pla d'inversions, i aquesta decisió només pot ser efectiva si ens marquem unes prioritats d'actuació. Els catalans entenem molt bé que les prioritats es mesuren en gran part segons la quantitat de diners que s'hi aboquen. No podem seguir actuant sota la mentalitat que les prestacions socials són prestacions gracies. El que vol el meu Grup és que les prestacions socials passin a ser un dret; volem fer efectius els drets dels ciutadans i ciutadanes en aquest terreny.

Com ja hem dit repetidament en aquesta cambra, creiem que en política social un dels aspectes més urgents és treballar per conciliar la vida laboral i la vida familiar. Demanem una ajuda universal per als fills entre zero i divuit anys, però tenint clar que les prestacions econòmiques no esgoten la política familiar. El benestar social es mesura, també, pels serveis que reben els ciutadans en les diferents necessitats i circumstàncies de la vida. Cal tenir en compte les necessitats de la gent gran, els serveis d'ajut a la llar, i cal una atenció especial a les famílies amb pocs recursos. I, cal crear, també, una nova cultura de la gestió del temps. És en aquest sentit que van les esmenes 500, 502, 505, 512, 513, 515 i 567.

Senyores i senyors diputats, el pressupost que es dedica a les urgències socials i a les urgències d'habitatge és totalment insuficient i escàs. Fa pocs dies, es va comentar en aquesta cambra l'estudi sobre la pobresa que ha elaborat la Caixa de Catalunya. Les dades d'aquest estudi ens han de fer reflexionar: no podem, en consciència, aprovar uns pressupostos que deixen sense cap possibilitat de sortir de la pobresa i la marginació a tanta gent de casa nostra. Moltes persones en situació precària passaran a incrementar el nombre d'exclusos que ja tenim a Catalunya. Hem de ser sensibles envers la pobresa dels països del Tercer Món, però hem de mirar, també, els pobres de casa nostra, i el pressupost que aprovem és el que dirà quina és la sensibilitat social dels representants del poble de Catalunya.

Demano, doncs, que reflexionem i que rectifiquin. Altrament, ens haurem de preguntar quins són els valors que es defensen i quina és l'ètica que guia les nostres decisions. Em referiré ara a l'esmena 501, en què demanem una major consideració per a les persones malaltes de sida i per als drogodependents. Parlem de la situació social d'aquestes persones que, sortosament –especialment, els malalts de sida– viuen ara més anys, raó per la qual és necessari i urgent impulsar polítiques de reinserció. Amb una pensió no contributiva l'única cosa que es pot fer és malviure. Són vostès conscients

que sense accés a una feina i a un habitatge no hi ha cap possibilitat que aquestes persones puguin refer la seva vida?

Les esmenes 499, 504, 508, 509, 510, 511 i 518 fan referència a les necessitats de les persones discapacitades. Falten transports adaptats, encara hi ha moltes barreres arquitectòniques en edificis i serveis públics; falten habitatges adequats i falta assistència personal. Cal que es tinguin en compte tots aquests aspectes i que s'ampliïn les dotacions previstes.

Un altre grup d'esmenes té a veure amb la situació de les dones, i voldria referir-me especialment a la lluita contra la violència a la llar. És clar que les places d'acollida són clarament insuficients amb relació, sobretot, al nombre de dones que pateixen i denuncien maltractaments. I, en canvi, el nombre de places d'acolliment familiar augmenta només en deu, entre el 2001 i el 2002. Falten places, cases d'acollida i pisos pont a les terres de l'Ebre, al Tarragonès, a la Catalunya Central, a la Seu d'Urgell, al Baix Llobregat i a d'altres parts del territori. En aquest sentit, van les esmenes de la 520 a la 585.

I permetin que torni a parlar de salut mental. El Govern hauria de reconèixer el paper que estan realitzant les associacions de familiars de malalts de diferents patologies mentals. Cal potenciar-les i ajudar-les, com proposen les esmenes 570 a la 574. I cal un pla de finançament i d'inversions per habitatges amb suport per a malalts mentals –esmena 513.

Un any més, demanem el traspàs de la Direcció General de la Infància i Adolescència al Departament de Benestar Social. Si la Secretaria de Família està a Benestar Social, com es justifica que no hi sigui, també, la Direcció General de la Infància?

I, parlant de traspàsos –i un any més, també–, demanem el traspàs, en aquest cas, a l'inrevés, o sigui, de la Conselleria de Benestar Social a la Conselleria d'Ensenyament de la Direcció General de Formació d'Adults. Esmena que coincideix i recull les demandes fetes pels ciutadans i ciutadanes que van concentrar-se ahir a la tarda davant d'aquest Parlament i que van fer palesa aquesta demanda entrant al registre més de 5.500 signatures, demanant les partides pressupostàries adients, que no s'han recollit en aquest Pressupost i, si el Govern no rectifica, no podrà complir els compromisos de la consellera amb la Mesa d'Educació d'Adults.

Parlem, finalment, de les esmenes que fan referència a la immigració. Demanem uns serveis permanents d'acollida, d'atenció i derivació per als immigrants. Cal la creació d'un servei que coordini les necessitats dels immigrants i les possibles ubicacions que poden tenir. Es va dir en aquest Parlament que el Govern central destinava 400 milions per fer un centre d'acollida. És una realitat? On són aquests diners? Cal posar fil a l'agulla i tirar-ho endavant. En el cas de la immigració, com en moltes altres coses, amagar el cap sota l'ala, com s'està fent, és una mala estratègia, que ens portarà greus problemes i molts patiments humans.

I acabaré amb un breu repàs de les esmenes de Cultura, que fan referència a Cultura i Esports i en les que no m'entretindré, tot i que són més de 100, ja que en el Ple

ordinari d'aquesta mateixa setmana hem tingut ocasió de parlar-ne a bastament. Recordar, tan sols, que, malgrat l'increment del 15%, increment absolutament indispensable, és totalment insuficient i no es correspon amb la necessitat de doblar el pressupost de Cultura en un termini de quatre anys. Dit això, les nostres esmenes es poden agrupar en tres blocs, que corresponen a tres criteris.

Esmenes en la direcció de complir les resolucions del Parlament. Citaré els dos temes més importants: música i teatre. El pressupost previst pel Govern no permet complir les resolucions adoptades per aquesta cambra, si no s'accepten les nostres esmenes.

El segon grup són esmenes en la direcció de complir els compromisos del Departament de Cultura, i, d'aquestes, la més important és la que fa referència a l'ampliació de la partida de la Direcció General de Política Lingüística.

I el tercer grup són esmenes en la direcció d'invertir en el territori en equipaments, tant equipaments culturals com esportius. Amb referència als equipaments esportius, cal invertir, bé sigui directament per part del Govern de la Generalitat o bé a través de subvencions als promotors d'equipaments esportius: en primer lloc, els ens locals, per superar el dèficit d'equipaments esportius existent a Catalunya. I, quant als equipaments culturals, ja és ben hora de pensar en el territori. Durant els anys 90, vostès, el Govern de Convergència i Unió, han donat tota la prioritat als grans equipaments centrals. Ara, cal que canviem de dècada i posar, en primer pla, les necessitats del territori, i, en aquest sentit, hi va un gran nombre d'esmenes de Cultura del nostre Grup.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

A vostè, senyora diputada. Pel Grup Popular, té la paraula la il·lustre diputada senyora Maria Dolors Nadal.

La Sra. Nadal i Aymerich

Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, el Grup Popular en defensarà, d'aquest bloc, set; conjuntament, les esmenes que fan referència a Sanitat: 539, 545, 551, 552, 553, 555, 557, 558 i 566. Ja li dèiem, honorable conseller, quan el Grup Popular va rebutjar les esmenes a la totalitat presentades pels grups parlamentaris d'esquerra, que consideràvem que el model sanitari català ha de ser més sensible a les necessitats de l'usuari; que, realment, necessitem una gestió més àgil, necessitem una gestió més eficaç, necessitem dotar l'ICS d'una estructura que funcioni, necessitem desburocratitzar la gestió, necessitem donar capacitat a l'usuari per escollir...

Jo deia en aquell debat que un diagnòstic i un tractament ràpid té un primer objectiu que ben segur el Govern de la Generalitat vol complir, que és donar una resposta ràpida als ciutadans, que és millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Però és que, a més a més, en té un altre, d'efecte, que és que representa, a la llarga, un estalvi important per al sector públic. Les esmenes que ha presentat el Grup Popular, senyor president –que tracten, també, naturalment, la reducció de les llistes

d'espera, amb què s'ha estat treballant des de la Conselleria amb tots els grups parlamentaris–, van diriges, justament, a aconseguir aquests objectius.

Jo faria un repàs de les esmenes més importants, més significatives, de major rellevància que el Grup Popular ha presentat en aquest àmbit. Considerem –i així ho hem incorporat– que cal que el Govern finalitzi, al llarg de l'any 2002, el procés de reforma de l'atenció primària, que ha d'incloure, en primer lloc, el grau de compliment dels objectius assolits amb relació a la posada en funcionament dels nous equips d'atenció primària. Considerem, també, que ha d'incloure el nivell d'implantació de la reforma l'any 2002. En tercer lloc, el grau de cobertura de la població de Catalunya; en quart lloc, el compliment de la cartera de serveis, i, en cinquè lloc, la qualitat de l'assistència dels serveis de l'atenció primària reformada.

Per una altra banda, vam veure, honorable conseller, que es va publicitar en tots els mitjans de comunicació el programa Salut a Casa. L'esmena del Grup Popular, el que pretén és que s'estengui justament aquest programa de Salut a Casa a les ciutats de Tarragona, Lleida i Girona i també a tota la part de Tortosa, per tal de poder prestar l'atenció sanitària integral a totes les persones grans que ho requereixin. Es tracta, doncs, d'estendre un programa que havia iniciat la Conselleria i que considerem que s'havia quedat limitat.

Considerem, també, honorable conseller –i per això ho hem incorporat a les esmenes–, que cal elaborar un programa especial per a l'atenció integral de les persones afectades per la malaltia de la fatiga crònica. Una malaltia de recent incorporació al que és la nostra societat, però que té seqüeles molt importants per a les persones que la pateixen –especialment, dones.

Una altra esmena del Grup Popular, important, és, com li he dit abans, elaborar el pla de xoc per reduir les llistes d'espera en el tractament de reproducció humana assistida. Li deia abans que s'ha estat treballant en la reducció de les llistes d'espera; s'hauria de tractar, també, aquest aspecte, perquè ens trobem amb moltes famílies que, realment, passen un autèntic calvari per poder accedir a aquest servei que, d'altra manera, si es va al sector privat, es pot obtenir pagant molts de diners, però es pot obtenir amb molta rapidesa.

Una altra qüestió important per a nosaltres és que s'incrementi, per part del Departament, en un mínim d'un 15%, els recursos destinats a la salut mental, per tal de reforçar el Pla de salut mental. Es tracta aquí, també, de reduir les llistes d'espera i de desplegar els serveis d'urgències psiquiàtriques a tot el territori. En aquest sentit, nosaltres considerem imprescindible, també, honorable conseller, que es promoguin acords de col·laboració amb les associacions d'autoajuda a les famílies que tenen al seu càrrec malalts amb problemes psiquiàtrics.

Jo em volia referir ara, honorable conseller, a aquella esmena que ha costat una certa dificultat negociar. Jo ho entenc. Vàrem tenir, justament en aquest Ple, també un debat amb relació a quina és la situació de les retribucions dels col·lectius professionals. El Grup Popular ha introduït una esmena que considerem que suposarà un avanç important per resoldre aquesta situa-

ció, una situació que està enquistada i que ens consta, també, la voluntat de la Conselleria de Sanitat per resoldre aquesta situació. Per tant, hem presentat una esmena en el sentit que es promogui en els diferents col·lectius professionals un model de retribucions estrictament lligat al desenvolupament de la carrera professional, que es faci, a més a més, a través d'un procediment de negociació obert i transparent amb l'objectiu d'assolir una millora substancial del règim de dedicació d'aquests professionals. Jo li deia, en el rebuig de les esmenes a la totalitat, que, de vegades, dins de l'Administració es fan programes, es dedica molt de temps a pensar com es pot incentivar realment els funcionaris, els professionals, bons professionals que estan treballant a l'Administració. A mi em sembla que una retribució adequada al que és la professionalitat dels metges que estan prestant els seus serveis a Catalunya representaria un estímul suficient com per haver de deixar-nos de plantejar ja altres qüestions.

En aquest mateix apartat, el Grup Popular considera important introduir, i així ho hem fet a través d'una disposició addicional, que s'incrementin els recursos dels concerts sanitaris per tal de procedir al llarg de l'any vinent, al llarg de l'any 2002, a homogeneïtzar progressivament les retribucions laborals dels professionals del sector concertat de la xarxa sanitària d'utilització pública i la xarxa d'atenció primària a la resta de personal de la sanitat pública, també en compliment d'una resolució impulsada pel Grup Popular.

Tornaré a les llistes d'espera, honorable conseller, perquè vull reconèixer que ha estat objecte d'un treball de la Conselleria, un treball conjunt amb tots els grups parlamentaris, per tal de reduir les intervencions quirúrgiques a totes les regions sanitàries per a les intervencions que tinguin un temps de resolució superior a sis mesos. No entraré en quines són, vull dir, les conegudes, les cataractes, pròtesi de genoll, pròtesi de maluc, etcètera, etcètera.

Per una altra banda, també considera important el Grup Popular dotar i posar en marxa un pla plurianual d'inversions per a la reforma i remodelació de l'ICS per tal d'incorporar-hi els equips tecnològics adients.

I, finalment, pel que fa a les esmenes que tracten estrictament del Departament de Sanitat, considerem que és necessària la introducció d'una autorització a l'Institut Català de la Salut i a l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials en l'intercanvi de prestacions vinculades a l'àmbit sanitari i al de serveis socials mitjançant l'establiment de convenis amb la resta de proveïdors del Servei Català de la Salut i de l'ICASS en el marc de les regions sanitàries creades per la Llei 15/1990, de 9 de juliol, d'ordenació sanitària de Catalunya, i també en compliment, doncs, de diferents decrets i de diferent legislació que complementa aquesta Llei que tot just acabo d'esmentar.

Dintre d'aquest apartat, i deixant ja els trets més significatius que he volgut remarcar de les esmenes relatives a Sanitat, no voldria deixar d'esmentar el que ha estat una preocupació, una preocupació que ve plantejant en el debat de pressupostos el Partit Popular i que està recollida en la nostra esmena 546 que diu, els la lleigeixo literalment: «Per tal de millorar progressivament les

compensacions que perceben els advocats i procuradors per les seves actuacions d'assistència jurídica gratuïta amb l'objectiu d'arribar al 80% de la despesa total, el Govern de la Generalitat incrementarà les partides pressupostàries corresponents.» Jo voldria remarcar que actualment la mitjana d'ingressos bruts que rep un advocat que presta el seu servei en el torn d'ofici és d'unes 425.000 pessetes anuals. Això s'ha de posar en comparació, hem de veure que el mateix advocat, si no fa aquesta feina de prestació de torn d'ofici, estaria rebent per la mateixa feina 1 milió de pessetes. És a dir, considerem que si els ciutadans tenen dret a una tutela judicial efectiva, si la justícia és realment un servei públic, no sembla raonable que la prestació d'aquest servei públic hagi de recaure estrictament sobre els professionals. Hem de reconèixer que Catalunya és una de les comunitats autònomes que té una millor cobertura del torn d'ofici, però, tot amb tot, creiem que cal avançar justament per garantir a aquells ciutadans que tenen una menor possibilitat d'accedir en aquesta justícia, que és un dret constitucional reconegut, que puguin obtenir-la.

Per una altra banda, hi ha una altra esmena que també voldria remarcar, que és la posta en marxa de la Llei de mediació familiar, eh? És a dir, el Parlament ha aprovat una magnífica llei de mediació familiar, ha previst cobrir el 8% del que representi el cost d'aquelles famílies que no tinguin disponibilitat econòmica i es dirigeixin als diferents col·legis professionals per tal d'obtenir la prestació d'aquest servei. Però, en qualsevol cas, el que no s'havia previst, el que no estava encara fixat, era com s'havia de formar aquells professionals que dintre dels diferents col·legis professionals donaran aquest servei. I és en aquest sentit, també, que el Grup Popular ha introduït una esmena, una partida pressupostària a través d'una esmena.

N'ha parlat abans el Grup Socialista, i és també una de les prioritats per al Grup Popular. N'ha fet esment abans el Grup Socialista: després de vint anys encara no tenim un pla integral per lluitar contra la violència domèstica. I fer un pla integral per lluitar contra la violència domèstica és molt fàcil. És senzillament dir qui farà què i quants diners tindrà per fer-ho, perquè és que ja està gairebé tot estudiat. Ben segur que es poden aprofundir mesures noves, però si amb les que ja tenim estudiades, si amb les que ja sabem, les dotem, senzillament les dotem, ben segur que serà un avanç importantíssim. En aquest sentit, voldria remarcar l'esmena introduïda pel Grup Popular en el sentit que un cop aprovat el pla integral per lluitar contra la violència domèstica el Govern hi dedicarà un mínim de 2 milions d'euros per a la seva posta en marxa.

Voldria fer esment també en aquest bloc de política social de tot un seguit d'esmenes relacionades amb les persones grans, amb la millora del programa «Viure en família», per tal que es pugui donar resposta integral a les necessitats de les persones grans fent possible l'atenció social en l'entorn afectiu. Tots sabem que a les persones grans una de les qüestions que més els trasbalsa, l'honorable consellera ho sap perfectament, és els canvis. A una persona gran el que més la trasbalsa és els canvis. Per tant, l'efectivitat del programa «Viure en família», poder mantenir les persones grans en el seu entorn familiar, representarà una millora importantíssima en el

que és la seva qualitat de vida. I en aquest sentit, ens sembla remarcable, també, aquesta esmena introduïda per part del Grup Popular.

Hem introduït també en aquest bloc la constitució d'un fons per a habitatges amb finalitats socials als efectes de facilitar la residència a col·lectius d'alta vulnerabilitat, i que considerem també que va en la línia no només d'ajudar aquelles famílies desestructurades, aquelles famílies, aquelles persones, que tenen especials necessitats, sinó també a persones grans.

Jo no voldria..., veig que se m'està exhaurint el temps. Jo no voldria deixar de fer esment a dues qüestions en aquest apartat. El Fons de garantia de pensions: el Fons de garantia de pensions ha estat també un dels cavalls de batalla en aquest Parlament. En el darrer pressupost el Grup Popular va introduir la necessitat que s'estudiés l'impacte econòmic que podria tenir, a quin nombre de persones podria afectar, l'establiment d'un fons de garantia de pensions, que, en definitiva, només es tracta de garantir que les dones que tenen dret a rebre una pensió, perquè justament tenen fills a càrrec, la puguin rebre efectivament amb el dret de l'Administració, en aquest cas de la Generalitat, de rescabalar-se de qui té l'obligació de fer el pagament. Si veiem les dades de les

xifres que dona Càritas de dones que estan en situació de pobresa, veiem que si resolguéssim aquesta situació, que les dones poguessin tenir aquesta pensió per fer front a les seves necessitats i, en acabat, rescabalar-se l'Administració, resoldríem gran part d'aquestes situacions. Ho ha incorporat també el Grup Popular per tal que es creï, no ja que es faci un estudi, sinó que es creï específicament el Fons de garantia de pensions.

He fet un repàs molt ràpid, senyor president, senyores i senyors diputats, del que han estat les aportacions del Grup Popular, les esmenes del Grup Popular, en aquest bloc 7, per a les quals els demano el vot favorable de la cambra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El president

Moltes gràcies, senyora diputada. Se suspèn la sessió fins demà a les nou.

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i tretze minuts.

P R E U S

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	7.500 PTA	45,08 euros	
Número solt	225 PTA	1,35 euros	

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	6.000 PTA	36,06 euros	IVA inclòs
Número solt	120 PTA	0,72 euros	

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	13.000 PTA	78,13 euros	
---	------------	-------------	--

Les publicacions oficials també són consultables a www.parlament-cat.es

ISSN 0213-7984

Dipòsit legal: B-27.966-1980

Imprès a Multitext, SL • Barcelona

